

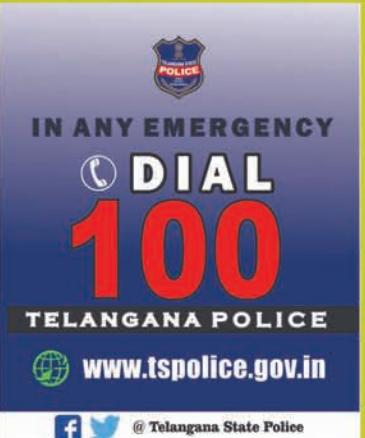

సింగిడి - 1

తెలుగు వాచకం

తొమ్మిదో తరసతి

(ప్రథమ భాష)

Free

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంపిణీ

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంపిణీ

తెలుగువారిలో జ్ఞానశీర పురస్కార గ్రహితులు

1. కవిసమ్మాట్ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ :

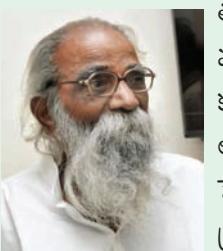
(1895-1976) ఈయన కావ్యం, గేయం, నవల, కథ, వ్యాసం, నాటకం, విమర్శ, శతకంవంటి విభిన్న ప్రక్రియల్లో రచనలు చేపట్టడు. లెక్కకు మించి గ్రంథాలకు పీరికలు రాశాడు. ఈయనను కేంద్రప్రభుత్వం పద్మభూషణ బిరుదుతోటి సత్కరించింది. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం కళాప్రపూర్వ బిరుదుతో, శ్రీ వెంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం గౌరవ డాక్టరేటుతోటి సన్మానించింది. ఈయన ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆస్థానకవిగా ఉన్నాడు. ఈయన రచనల్లో ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోవలసినవి అంధ్రపొరుషం, ఆంధ్రప్రశస్తి, శ్రీమద్రామాయణ కల్పవృక్షం, వేయిపడగలు, విశ్వనాథ మధ్యక్కరలు, కిస్నేరసానిపాటలు మొదలయినవి. ఏటిలో 'శ్రీమద్రామాయణ కల్పవృక్షానికి' 1971లో జ్ఞానపీఠ పురస్కారం లభించింది. ఈయనకు తెలుగుభాష అన్నా, తెలుగుతనం అన్నా వల్లమాలిన అభిమానం.

2. දා॥ සි.නාරායණරේදී :

(1931-2017) సేవలందించాడు. ఈయన రాసిన “మంటలూ - మానవుడూ” కావ్యానికి కేంద్రసాహిత్య అకాడమీ అవార్డు లభించింది. 1988లో ‘విశ్వంభర్’ కావ్యానికి జ్ఞానపీఠ పురస్కారం లభించింది. నవ్వనిపువ్వు కర్తృత్వ వసంతరాయలు, ప్రపంచపదులు, తెలుగుగజ్ఞులు, విశ్వనాథ నాయకుడు, బుతుచుక్రం మొదలైన కావ్యాలు ఆయన రాసినవే. వివిధ సంస్థలు అనేక బిరుదులతోటి సత్కరించాయి. 1992లో వీరిని భారత ప్రభుత్వం పద్మభూషణతోటి సత్కరించింది.

3. ଦା॥ ରାଷ୍ଟ୍ରାଧିକାରୀ ପରିବାଜକ :

(1927-2013) రచించాడు. ఈయన రచనలు అనేకం ఇంగ్లీషు, హిందీ, తమిళం, కన్నడం, మళ్ళీళాళికి అనువాదమైనవి. మూడు విశ్వవిద్యాలయాలు ఏరికి గౌరవ డాక్టరేట్ పట్టలు ఇచ్చి సత్కరించాయి. 2012 సంవత్సరానికి “పాకుడు రాళ్ళు” నవలకు జూన్‌పీటర్ పురస్కారం లభించింది.

2012 సంవత్సరానికి “పాకుడు రాళ్ళు” నవలకు జ్ఞానవీర పురస్కారం లభించింది.

విద్యార్థులకు సూచనలు

విద్యార్థులూ!

- ❖ మీరందరూ ధారాళంగా చదువగలగాలి. తెలిసిన దాని గురించి సొంతంగా రాయగలగాలి. మీకు చదువడం, రాయడం రాకుంటే మీ ఉపాధ్యాయుడి సాయంతో నేర్చుకోవాలి.
 - ❖ మీరు నేర్చుకోవలసిన అంశాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని మీకోసమే తెలుగుపుస్తకాన్ని రూపొందించారు. ఈ పుస్తకంలో మీరు సాధించవలసిన సామర్థ్యాల గురించి ఒక పేజీలో ఇచ్చారు. విద్యా సంవత్సరం పూర్తయేసరికి వీటిని మీరు చేయగలగాలి. వాటిని చదువాలి.
 - ❖ ప్రతి పాఠం మొదట్లో బొమ్మ / పేరా / సంఘటన / పద్యం... ఇట్లా ఏదైనా ఉంటుంది. వాటి గురించి మాట్లాడండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పాలి. దీనివల్ల మీకు పాఠం ఉద్దేశం, నేపద్యం, ఇతివ్యత్తం గురించి అర్థమౌతుంది.
 - ❖ ‘విద్యార్థులకు సూచనలు’ అనే గడిలోని సూచనలు చదివి, అర్థం చేసుకొని పదాల అర్థాలు తెలుసుకోవాలి.
 - ❖ తరగతి గడిలో చర్చలు జరుగుతున్నప్పుడు, జట్టువసులు నిర్వహిస్తున్నప్పుడు మీరు పాల్గొనాలి. మాట్లాడాలి. అవసరమైతే ప్రశ్నించాలి.
 - ❖ పాఠం చివరలో ‘ఇవి చేయండి’ అనే పేరుతో అభ్యాసాలున్నాయి. వీటిని మీరు సొంతంగా చేయాలి. ప్రశ్నలకు మీరే ఆలోచించి సొంతంగా జవాబులు రాయాలి. ఎట్టి పరిస్థితుల్లో గైడ్లు, స్టడీ మెటీరియల్, ప్రశ్నల బ్యాంకులు మొదలైన వాటిలో చూసి రాయవద్దు. ఒకవేళ అట్లా రాస్తే ఫార్మేటివ్ (నిర్మాణాత్మక) మూల్యాంకనంలో మీకు మార్కులు ఇవ్వరు.
 - ❖ సృజనాత్మక అంశాలను ఎట్లా చేయాల్నో తరగతి గడిలో మీ ఉపాధ్యాయుడిని అడిగి తెలుసుకోవాలి. మీరు తరగతి గడిలో రాసి చూపాలి. దీనిపైన చర్చ జరిగిన తరువాతనే మీ నోటు పుస్తకాలలో రాయాలి.
 - ❖ పాఠంలోని ప్రాజెక్టువసులు, సృజనాత్మకతకు సంబంధించిన ప్రశ్నలను మీరు మీ మిత్రుల సహాయంతో చేయవచ్చు. వీటిని ఎట్లా చేయాలో మీ ఉపాధ్యాయుడిని అడిగి తెలుసుకోండి. వీటిని చేసిన తరువాత మీరు ఎట్లా చేశారు? ఏం చేశారు? ఏం నేర్చుకున్నారు? మొదలైన వాటి గురించి మీరే సొంతంగా చెప్పగలగాలి.
 - ❖ అభ్యాసాలను మీరే సొంతంగా చేయండి. చేయలేని వాటి గురించి మాత్రమే ఉపాధ్యాయుడిని అడిగి తెలుసుకోవాలి.
 - ❖ అభ్యాసాలలో ఇచ్చిన వ్యక్తరణంశాలు మీకు అర్థంకావడానికి మొదట ఉదాహరణలు ఇచ్చారు. వాటి ఆధారంగా మీకు అర్థం అయ్యేటట్లు సూత్రాన్ని ఇచ్చారు. కాబట్టి ఉదాహరణలను జాగ్రత్తగా పరిశీలించి వాటిని విశ్లేషించి సూత్రాన్ని తెలుసుకోవాలి.
 - ❖ ఉపవాచకం పాఠాలను మీరే సొంతంగా చదువాలి. వాటి గురించి మాట్లాడాలి. చర్చించాలి. విశ్లేషించాలి.
 - ❖ పాఠాలకు సంబంధించిన ఇతర పుస్తకాలను పాఠశాల గ్రంథాలయానికి పోయి అడిగి తీసుకొని చదువాలి.
 - ❖ మీరు తప్పనిసరిగా నిఘంటువును ఉపయోగించుకోవడం అలవాటు చేసుకోవాలి. వార్తాపత్రికలు, మ్యాగజైన్సులు, కథలపుస్తకాలు మొదలైనవి చదువడం అలవాటు చేసుకోవాలి.
 - ❖ కొన్ని పాఠాలలో నాటకీకరణ చేయడం, ఏకపాత్రాభినయం చేయడం, గేయాలను రాగంతో పాడడం, ఆభినయం పద్యాలను కంఠస్థం చేయడం వంటివి ఉన్నాయి. వీటిని మీరు తప్పనిసరిగా సొధన చేయాలి.
 - ❖ మీరు తప్పనిసరిగా వ్యాసాలు, లేఖలు, నినాదాలు, కరపత్రం, సంభాషణ, పోస్టరు తయారి వంటివి రాయగలగాలి. అవసరమైతే మీ ఉపాధ్యాయుడిని అడిగి తెలుసుకోవాలి. తోటివారి సహాయంతో చేయాలి.
 - ❖ సృజనాత్మకతకు సంబంధించిన అంశాలను మీరు రాసిన తరువాత ఒక పుస్తక రూపంలో సంకలనం చేసి తరగతి గడిలో ప్రదర్శించాలి.

సింగిడి - 1

తెలుగు వాచకం (ప్రథమభాష)

తొమ్మిదో తరగతి

సంపాదకమండలి

ఆచార్య ఎస్. వి. రామారావు, విశ్రాంత ఆచార్యుడు, ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.
 డా॥ దహగాం సాంబమూర్తి, విశ్రాంత ప్రధానాచార్యుడు, ఉపాధ్యాయ విద్యా కళాశాల వరంగల్.
 డా॥ సంచిన సిధారెడ్డి, విశ్రాంత ఉపన్యాసకుడు, మెదక్ జిల్లా.
 డా॥ సలిమెల భాస్కర్, విశ్రాంత ఉపన్యాసకుడు, కరీంనగర్ జిల్లా.
 డా॥ ఎస్. రఘు, అసిస్టెంట్ ప్రోఫెసర్, తెలుగుశాఖ, ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.
 దేశపతి శ్రీనివాస్, అఫీసర్ ఆన్ స్పెషట్ డూటీ, ముఖ్యమంత్రి కార్యాలయం, హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

సమస్యలు, విషయాలు

సువర్ణ వినాయక్,

కో-ఆర్డినేటర్,

ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి.,

హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

డా॥ సన్నారు ఉపేందర్ రెడ్డి,

సలహాదారు, విద్యా సంస్కరణలు,

పారశాల విద్యాశాఖ,

హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

చిత్రాలు : బి. కిష్టర్ కుమార్, ఉపాధ్యాయుడు, యు.పి.యస్., డౌట్యూర్, నిడ్చుమారు (మం), నల్గొండ జిల్లా.

ముఖ్యమంత్రి : కూరెళ్ల శ్రీనివాస్, ప్రధాన్ ఉపాధ్యాయుడు, జి.ప.ఉ.పా. కుర్కుడు, నల్గొండ జిల్లా.

పార్యపుస్తక ప్రచురణ సమితి

ఎస్. జగన్నాథ రెడ్డి

సంచాలకులు,

రాష్ట్ర విద్యాపరిశోధన, శిక్షణాసంస్థ,
తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

కె. కృష్ణమోహన్ రావు

ప్రోఫెసర్, విద్యాప్రణాళిక,

పార్యపుస్తక విభాగం,

రాష్ట్ర విద్యాపరిశోధన, శిక్షణాసంస్థ,

తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

జి. సుధాకర్

సంచాలకులు,

ప్రభుత్వ పార్యపుస్తక ముద్రణాలయం

తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

క్ష్య.ఆర్. కోడ్
బ్యండం

విద్యవల్ల ఎదగాలి

వినయంతో మెలగాలి

చట్టాలను గౌరవించాలి

హక్కులను పొందాలి

“నా తెలంగాణ కోటి రత్నాల వీణ”

తెలంగాణ ప్రభుత్వ ప్రచురణ, హైదరాబాద్

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉత్సవ పంచిణీ 2021-22

© Government of Telangana, Hyderabad

*First Published 2015
New Impressions 2016, 2017, 2018, 2019,
2020, 2021*

All rights reserved

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior permission in writing of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

The copy right holder of this book is the Director of School Education, Hyderabad, Telangana.

This Book has been printed on 70 G.S.M. Maplitho
Title Page 200 G.S.M. White Art Card

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంపిణీ 2021-22

*Printed in India
at the Telangana Govt.Text Book Press,
Mint Compound, Hyderabad,
Telangana.*

ముందుమాట

2014 జూన్ 2వ తేదీన తెలంగాణ రాష్ట్రం ఆవిర్భవించింది. తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడిన సందర్భంగా మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తెలంగాణ సంస్కృతి, సాహిత్యం, చరిత్రను తెలివే విధంగ పారాలు ఉండాలని నిర్దయించింది. ఇందుకోసం కవులు, రచయితలు, భాషావేత్తలు, క్షేత్రస్థాయి విషయానిపుణులతో ఒక కమిటీని నియమించింది. కమిటీ సభ్యులు ప్రస్తుతం అమల్లో ఉన్న తెలుగు పార్యపుస్తకాలను పరిశీలించి తెలంగాణ సాహిత్యం, సంస్కృతి ప్రతిబింబించేలా పార్యపుస్తకాలను రూపొందించారు. తెలుగు సాహిత్యంపట్ల అవగాహన ఏర్పడడానికి ఇతర ప్రాంతాలకు చెందిన కవులు, రచయితల పారాలను కూడా పొందుపరచారు.

భాషావాచకాల ద్వారా విద్యార్థి తమ స్థానిక సంస్కృతి సాహిత్య విశేషాలను, చారిత్రక వైభవాలను తెలుగుకోగలగాలి. దాంతోపాటు ఆలోచించడం, విమర్శనాత్మక విశేషణ, స్పష్టమైన భావప్రక్రియల సామర్థ్యాలు పెంపాందించుకోగలగాలి. నిరంతరం సాహిత్య పరసం ద్వారా జ్ఞానపరిధిని విస్తృతపరచుకుంటూ ఉన్నత వ్యక్తిత్వాన్ని విశేష వైభరులను సంతరించుకోవాలి. దీనికి అనుగుణంగా ఈ తోమ్మిదో తరగతి ప్రథమభాషకు తెలుగువాచకాన్ని రూపొందించారు. దీని ద్వారా పిల్లల్లో అవగాహన చేసుకొని ప్రతిస్పందించే సామర్థ్యాలు, జీవకారుణ్యం, పర్యావరణం, భాషాభిరుచి, సామాజిక స్పృహ, సమాజసేవ, సైతికవిలువలు, దేశభక్తి, మానవ సంబంధాలు మొదలగు ఇతివ్యత్తాలతో పారాలు ఉన్నాయి. పార్యాంశాలు ప్రాచీన, ఆధునిక పద్యం, కథానిక, ఆత్మకథ, గ్రాంథిక వచనం, పాట, అఖ్యతెలుగు కావ్యం, కరపత్రం, వచనకవిత మొదలైన ప్రక్రియల్లో ఉన్నాయి. పిల్లల్లో స్ఫూర్తి, దేశభక్తి, విలువలు పెంపాందించేయడానికి గిరిజన నాయకుడు ‘కుంరం భీం’, తెలంగాణ జాతిపిత ‘జయశంకర్’, ప్రముఖ ప్రజా కవి ‘కాళోజి’, రాజకీయ దురంధరుడు తొలి తెలుగు ప్రధాని ‘పి.వి.నరసింహరావు’, బడుగువర్దాల ఆశాస్యేత్తి తొలి మహిళా ఉన్నాయిని ‘సామిత్రిబాయి పూలే’, భారత కీర్తిప్రతిష్ఠలను ఖండాంతరాలకు చాటిన దేశభక్తుడు ‘స్వామి వివేకానంద’ గురించి ఉపవాచక పారాలుగా పెట్టారు.

ప్రతి పారంలో సామర్థ్యాల సాధనకనుగుణంగా ‘ఇవి చేయండి’ శీర్షికతో అభ్యాసాలున్నాయి. ఆలోచించడం, ప్రతిస్పందించడం, అభిప్రాయాలు చెప్పడం, బహుకోణాల్లో విశేషించడం, విభిన్న కోణాల్లో ఆలోచించడం, సకారణంగా వివరించడం, అన్వయించడం, స్పజనాత్మకంగా, ప్రశంసాత్మకంగా వ్యక్తికరించడం వీటి స్వభావం. పిల్లలు పార్యపుస్తక పరిధిని దాటి నేర్చుకోవడానికి వీలుగా ప్రాజెక్టుపనుల వంచివి చేర్చారు. ఇవి స్పయం అధ్యయనాన్ని, అడనపు / పరామర్శ గ్రంథాలను సంప్రదించడాన్ని ప్రోత్సహించేటట్లు ఉన్నాయి. పారంలోని విషయాన్ని అవగాహన చేసుకొనుటకు వీలుగా సందర్భచిత ఆర్థాలను పదవిజ్ఞానం పేరుతో పుస్తకం చివర చేర్చారు. వీటిలో వీలుయంత మేరకు తెలంగాణలో వినియోగించే పదశాలాన్ని పొందుపరచారు.

ఉపాధ్యాయులు సోపానకమం ప్రకారం పాతాన్ని బోధించుటకు వీలుగా పారంలోని విషయాలను అమర్చారు. గద్య, పద్య పారాలను వేరేరుగా ఇవ్వకుండా పారాల స్వభావం, నిడివి ఆధారంగా వరుస క్రమంలో ఉంచారు. వ్యాకరణ సూత్రాలను సులభంగా ఆకళింపు చేసుకునేలా ఉడాహరణలు పొందుపరిచారు. భాషోపాధ్యాయులు పారంలోని విషయాన్ని నేరుగా బోధించవుండా పార్యాంశం ముందున్న అంశాలతో ప్రారంభించాలి. తర్వాత పార్యాంశాన్ని చర్చలు, ప్రతిచర్చల ద్వారా అవగాహన కల్పించాలి. ఆలోచింపజేసే ప్రశ్నలు అడగాలి. అభ్యాసాలపై సాధన చేయించాలి. పార్యాంశంలోని జాతీయాలు, పదబంధాలు, ముఖ్యమైన సందేశాత్మక వాక్యాలు, సంఘటనల గురించి లోతైనచర్చ ద్వారా అవగాహన, విమర్శనాత్మక దృక్పథాన్ని పెంపాందించాలి. భాషాసామర్థ్యాల సాధనలో పార్యపుస్తకం ఉపాధ్యాయుడికి ఒక సహకారి మాత్రమే. పరామర్శ గ్రంథాలను, పారశాల గ్రంథాలయాన్ని తాను వినియోగించుకుంటూ పిల్లలు వినియోగించుకునేటట్లు భాషావాతావరణాన్ని కల్పించాలి.

తెలంగాణ రాష్ట్రంలో వచ్చిన తొలి వాచకం ఇది. కాబట్టి భాషాపరంగా లేదా ఇతర అంశాల గురించి విజ్ఞలు ఇచ్చే సలహోలు, సూచనలను ఎస్.సి.ఆర్.టి. స్పీకరించి తగు చర్చలు చేపడుతుంది. పార్యపుస్తకాల రూపకల్పనకోసం ఎప్పుతీకప్పుడు సలహోలు సూచనలు ఇచ్చి ప్రోత్సహించిన తెలంగాణ రాష్ట్ర తొలి ముఖ్యమంత్రి గౌరవనీయులు శ్రీ కల్వకుంటల్ చంద్రశేఖరరావు గారికి, గౌరవ విద్యాశాఖ మంత్రి శ్రీ కడియం శ్రీహరి గారికి, పూర్వ విద్యాశాఖ మంత్రి శ్రీ జి. జగదీశ్ రెడ్డి గారికి, పారశాల విద్యాశాఖ కార్యదర్శి శ్రీమతి రంజీవ్ ఆర్. ఆచార్య గారికి, పారశాల విద్యాశాఖ పూర్వ సంచాలకులు శ్రీ ఎమ్.జగదీశ్వర్ గారికి, ప్రస్తుత సంచాలకులు శ్రీ టి.చిరంజీవులు గారికి, ప్రభుత్వ సలహోదారు డా॥ కె.వి.రమణాచారి గారికి ప్రత్యేక ధన్యవాదాలు. ఈ వాచక రూపకల్పనలో పాల్గొన్న కమిటీ సభ్యులు, సంపాదకమండలి సభ్యులు, విషయానిపుణులు, ఉపాధ్యాయులు, చిత్రకారులకు ధన్యవాదాలు. ఈ వాచకం పిల్లల్లో భాషాభిరుచి, సాహిత్యాభిలాష, భాషాసామర్థ్యాల సాధనకు దోషపడి ఉత్తమవైభరులు కల్పిన వ్యక్తులుగా ఎదగడానికి తోడ్పడుతుందని ఆశిస్తున్నాం.

తేది : 31-01-2015

స్థలం : హైదరాబాద్.

సంచాలకులు

రాష్ట్ర విద్యాపరిశోధన, శిక్షణసంస్థ, తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

పార్వతున్తక సమీక్ష మలయు అజ్ఞవృద్ధి కమిటీ సభ్యులు

విశ్వవిద్యాలయ సాయి

ఆచార్య రవ్వా శ్రీహరి, పూర్వ ఉపకులపతి, ద్రవిడ విశ్వవిద్యాలయం, కుప్పం.

ఆచార్య ఎన్. గోపి, పూర్వ ఉపకులపతి, తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య, విశ్రాంత ఆచార్యుడు, కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం, వరంగల్ జిల్లా.

ఆచార్య ఎన్. వి. రామారావు, విశ్రాంత ఆచార్యుడు, ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

ఆచార్య బన్న అయిలయ్య, తెలుగుశాఖ, కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం, వరంగల్ జిల్లా.

డా॥ ఎన్. రఘు, ఆసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్, తెలుగుశాఖ, ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

డా॥ ఎన్. రజని, తెలుగు విభాగాధిపతి, డా॥ బి. ఆర్. అంబేద్కర్ సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

డా॥ జి. బాలశ్రీనివాస మూర్తి, ఆసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్, తెలుగు శాఖ, తెలంగాణ విశ్వవిద్యాలయం, నిజామాబాద్ జిల్లా.

విద్యావేత్తలు, విషయనిపుణులు

డా॥ మక్క రామయ్య, విద్యావేత్త, హైదరాబాద్.

డా॥ దహగం సాంబమూర్తి, విశ్రాంత ప్రధానాచార్యుడు, ఉపాధ్యాయ విద్యా కళాశాల వరంగల్.

డా॥ నందిని సిధారెడ్డి, విశ్రాంత ఉపన్యాసకుడు, ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, సిద్ధిపేట, మెదక్ జిల్లా.

డా॥ నలిమెల భాస్కర్, విశ్రాంత ఉపన్యాసకుడు, ఎస్.అర్.ఆర్. డిగ్రీ కళాశాల, కరీంనగర్ జిల్లా.

డా॥ సుంకిరెడ్డి నారాయణరెడ్డి, విశ్రాంత ప్రధానాచార్యుడు, ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, చందూరు, నల్గొండ జిల్లా.

డా॥ ముదిగంబి సుజాతారెడ్డి, విశ్రాంత అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్, ఆర్.బి.వి.ఆర్.ఆర్. కళాశాల, హైదరాబాద్.

వేణు సంకోజు, విశ్రాంత ఉపన్యాసకుడు, ప్రభుత్వ మహిళా డిగ్రీ కళాశాల, నల్గొండ జిల్లా.

సంగిశెట్టి శ్రీనివాస్, ఆసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్, ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, జోగిపేట, మెదక్ జిల్లా.

దేశపతి శ్రీనివాస్, ఆఫీసర్ అన్ స్పెషల్ డూటీ, ముఖ్యమంత్రి కార్యాలయం, హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

డా॥ ఎన్. ఉపేందర్ రెడ్డి, సలహోదారు, విద్యా సంస్కరణలు, పారశాల విద్యాశాఖ, హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

కె. కృష్ణమోహన్ రావు, ప్రొఫెసర్, ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి., హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

దీపిక, ఉపన్యాసకురాలు, విద్యా ప్రణాళిక విభాగం, ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి., హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

సువర్ణ వినాయక్, కో-ఆర్డినేటర్, విద్యా ప్రణాళిక విభాగం, ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి., హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

కె.రాజేందర్ రెడ్డి, కో-ఆర్డినేటర్, విద్యా ప్రణాళిక విభాగం, ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి., హైదరాబాద్, తెలంగాణ.

తల్లావజ్ఞల మహేశ్వరబు, ఉపన్యాసకుడు, జిల్లా విద్యా శిక్షణ సంస్థ, నిజామాబాద్ జిల్లా.

క్షేత్ర సాయి

పల్లెర్ రామమోహన్ రావు, ఎస్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., వేముల, మహబూబ్‌నగర్ జిల్లా.

వి. చెన్నయ్య, ఎస్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., జగద్గురు నగర్, రంగారెడ్డి జిల్లా.

వోజ్జల శరత్తబుబు, భాషోపాధ్యాయుడు, ప్ర.ఉ.పా., సీతాఫల్మండి, హైదరాబాద్.

అవుసుల భానుప్రకాశ్, ఎస్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పా., లోనికలాన్, మెదక్ జిల్లా.

కందాడై రంగరాజు, ఎస్.ఎ. (తెలుగు), జి.ప.ఉ.పారశాల, రంగాపురం, రంగారెడ్డి జిల్లా.

ఎల్.ఎం.ప్రసాద్, భాషోపాధ్యాయుడు, ప్ర.ఉ.పా., హిమాయత్నగర్, సి.పి.ఎల్., అంబర్పేట, హైదరాబాద్.

పల్లి మాధవి, భాషోపాధ్యాయుని, భారతీయ విద్యాభవన్, ఆత్మకూరి రామారావు పారశాల, జూబ్లీహిల్స్, హైదరాబాద్.

క్వార్ (QR) కోడ్ను వినియోగించే పథానం

- ఈ పాత్ర పుస్తకంలో ఇలాంటి క్వార్ కోడ్లను వాందుపరిచారు.
- ఈ క్వార్ కోడ్లను ఉపయోగించడం ద్వారా మీరు వాతాలకు చెందిన ఆస్తికరమైన ఆడియో, వీడియోల ద్వారా అదనపు సమాచారాన్ని మీవద్దగల మొబైల్, ట్యూబ్లో లేదా కంప్యూటర్ ద్వారా వీక్షించవచ్చు.

నిఖిలం	వివరాలు
ఎ)	<p>క్వార్ కోడ్లో అనుసంధానించిన విషయాలను అంత్రాయిడ్ మొబైల్ లేదా ట్యూబ్లో వీక్షించుటకు :</p> <ol style="list-style-type: none"> మీ యొక్క మొబైల్ / ట్యూబ్లోని Play Store పైన క్లిక్ చేయండి. సెర్చ్ బార్లో DIKSHA ను టైప్ చేయండి. <p>తెరపైన ఇలా కనిపిస్తుంది.</p> INSTALL పైన క్లిక్ చేయండి. విజయవంతంగా INSTALL చేసిన తరువాత యాహీను తెరవడానికి OPEN పైన క్లిక్ చేయండి. 'తెలుగును ఎంపికచేసుకొని క్లిక్ చేయండి. 'కొనసాగించడానికి' క్లిక్ చేయండి. విధ్యులి / ఉపాధ్యాయులు రెండింటిలో మీకు చెందిన దానిని ఎంపిక చేసుకోండి. కుడివైపున ఉన్న క్వార్ కోడ్ చిహ్నం స్నానర్ను క్లిక్ చేయండి. తరువాత మీ పాత్రపుస్తకంలో ముద్రించిన క్వార్ కోడ్ ను స్నాన్ చేయండి. (లేదా) సెర్చ్ బార్ నందు (Q) క్వార్ కోడ్ కింద ముద్రించిన కోడ్ను టైప్ చేయండి. క్వార్ కోడ్లో అనుసంధానించిన విషయాలు కనిపిస్తాయి. కావలసిన విషయాలను వీక్షించుటకు లింక్స్ పై క్లిక్ చేయండి.
బ)	<p>క్వార్ కోడ్లో అనుసంధానించిన విషయాలను కంప్యూటర్లో వీక్షించుటకు -</p> <ol style="list-style-type: none"> https://diksha.gov.in/telangana అను లింక్ను ఒప్పేన్ చేయండి. Explore DIKSHA-TELANGANA పైన క్లిక్ చేయండి. పాత్రపుస్తకంలో ఇచ్చిన క్వార్ కోడ్ కింద ఉన్న కోడ్ను టైప్ చేయండి. ఈ కోడ్కు అనుసంధానించిన విషయాలు కనిపిస్తాయి. కావలసిన విషయాలను వీక్షించుటకు లింక్స్ పై క్లిక్ చేయండి.

ఉపాధ్యాయులకు సూచనలు

- ◆ ఉపాధ్యాయుల పనిభారాన్ని పనిదినాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని ఆచరణకు వీలుగా పాత్యంశాల సంఖ్యను తగ్గించి రూపొందించిన వాచకం ఇది. ఒక నెలలోని పనిదినాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని మానవరీగా పాలాలను కేటాయించారు.
- ◆ ‘ముందుమాట, పాత్యపుస్తకం ద్వారా సాధించాల్సిన సామర్థ్యాలను తప్పనిసరిగా చదువాలి. ‘విద్యార్థులకు సూచన’లను ముందుగా మీరు చదువండి. వాటిని మీ పిల్లలతో చదివించండి. వారికి అవి అర్థమైనాయో లేదో పరిశీలించండి.
- ◆ ఈ వాచకాన్ని 180 కాలాంశాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని రూపొందించారు. వీటిలో 168 కాలాంశాలు పాత్యంశాల బోధనకు, మిగతా కాలాంశాలను ఉపవాచకంలోని అంశాలను చర్చించడానికి వినియోగించాలి.
- ◆ సగటును ఒక్కొక్క పాతానికి 14 కాలాంశాలు అవసరమవుతాయి.
- ◆ వీటిలో ‘చదువండి - ఆలోచించండి, నేపథ్యం / ఉద్దేశం, కవిపరిచయం, విద్యార్థులకు సూచనల్లో’ ఇచ్చిన అర్థసంగ్రహం కృత్యాలకు కలిపి రెండు కాలాంశాలను వినియోగించుకోవాలి.
- ◆ పాత్యంశ విషయంపై చర్చించి అవగాహన కల్పించేందుకు పారంలోని విషయం నిదివిని బట్టి రెండు నుండి నాలుగు కాలాంశాల వరకు కేటాయించుకోవాలి. ఇందుకునుగుణంగా పాతాన్ని విభజించి రోమన్ అంకెల్లో సూచించారు.
- ◆ ‘ఇవిచేయండి’లో ఇచ్చిన అభ్యాసాలకు మిగతా 7 కాలాంశాలను వినియోగించాలి, ‘అవగాహన-ప్రతిస్పూందన’ అభ్యాసాలకు 2 కాలాంశాలు, ‘వ్యక్తికరణ-సృజనాత్మకత’కు 2 కాలాంశాలు, భాషాంశాలలో ఇచ్చిన ‘పదజాలం, వ్యాకరణాంశా’లకు కలిపి 2 కాలాంశాలు, ‘ప్రాజక్ష్యపని’ని ప్రదర్శింపజేసి చర్చించడానికి 1 కాలాంశాన్ని కేటాయించుకోవాలి.
- ◆ పారం ప్రారంభంలో ఇచ్చిన ‘చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి’ అనే అంశాలు ఉన్నశీలకరణకు సంబంధించినవి. వీటిని పూర్తి తరగతి కృత్యంగా నిర్వహించాలి.
- ◆ పాత్యంశం ఉద్దేశం / నేపథ్యం, పార్శ్వబాగ వివరాలు, కవిపరిచయంలోని అంశాలను పిల్లలతో చదివించి చర్చించాలి.
- ◆ ‘విద్యార్థులకు సూచనలు’లోని అర్థ సంగ్రహం కృత్యాలను వ్యక్తిగత కృత్యాలుగా నిర్వహించాలి. ఇందుకోసం తరగతి గదిలో తప్పనిసరిగా నిఘంటువులను అందుబాటులో ఉంచాలి.
- ◆ పారంలోని విషయం పట్ల పిల్లలకు అవగాహన కల్పించేందుకు చర్చాపద్ధతి, ప్రశ్నేత్తర పద్ధతి, కథాకథనం, ప్రదర్శనా పద్ధతి, నాటకీకరణ వంటి పద్ధతులను ఆయా పాతాల స్వభావాన్ని బట్టి ఉపయోగించాలి. పారం మధ్యలో ‘ఆలోచించండి-చెప్పండి’ అనే పేరుతో గదిలో ప్రశ్నలున్నాయి. వీటిని పారం బోధించే సమయంలో అడుగాలి. ఆలోచించి జవాబులు చెప్పమనాలి.
- ◆ పారం బోధించడమంటే విషయాన్ని వివరించడం మాత్రమే కాదు. దాంట్లోని విలువలను, కవి మృదయాన్ని, అంతరార్థాన్ని పిల్లలు అర్థం చేసుకునేటట్లు చూడాలి. ఇందుకోసం ఆలోచింపజేసే ప్రశ్నలు అడుగాలి. పదబంధాలు, జాతీయాలు, ఆలోచనాత్మక, సందేశాత్మక వాక్యాలపట్ల చర్చద్వారా, ప్రశ్నించడం ద్వారా పిల్లలే అవగాహన పొందేటట్లు చేయాలి. పిల్లల అభిప్రాయాలను చెప్పించడం, సమకాలీన అంశాలతో అన్వయించడం, బపుకోణాల్లో విశేషించడంవంటివి జరుగాలి.
- ◆ ‘ఇవిచేయండి’లోని అభ్యాసాలు పిల్లల భాషా సామర్థ్యాలను పెంపొందించడానికి ఉద్దేశించినవి. వీటిని పిల్లలే సాంతంగా రాసేటట్లు చూడాలి.
- ◆ ‘వ్యక్తికరణ-సృజనాత్మకత’ అభ్యాసంలోని ప్రశ్నలు స్వీయరచన, సృజనాత్మకత, ప్రశంస సామర్థ్యాలకు సంబంధించినవి. వీటిలో లఘు సమాధాన ప్రశ్నలను పారం బోధించేటప్పుడే ఇంటి పనిగా ఇవ్వాలి. వ్యాసరూప సమాధాన ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయడానికి పూర్తి తరగతి గదిలో చర్చ నిర్వహించాలి. ఆ తర్వాత వ్యక్తిగతంగా రాయించాలి. వాటిని చదివించాలి. పిల్లలు రాసిన అంశాలను భావాత్మకంగా వాక్యాలు, పదాలు, అక్షరదోషాలపరంగా సరిచేయాలి.
- ◆ సృజనాత్మకత/ప్రశంసకు సంబంధించిన ప్రశ్నలకు పిల్లలు సమాధానాలు రాయడానికి తగిన ఉదాహరణలిచ్చి అవగాహన కల్పించాలి. జట్లలో రాయిమనాలి. వీటిని ప్రదర్శింపజేసి చర్చద్వారా సరిదిద్దాలి. ఆ తరువాత వీటిని వ్యక్తిగతంగా రాయిమనాలి. ప్రాజెక్టు పనులను కూడా ఇదేవిధంగా నిర్వహించాలి.

- ◆ ఉపాధ్యాయులు వార్షిక, పార్య ప్రణాళికలు రూపొందించుకోవాలి.
- ◆ వార్షిక ప్రణాళికలో కింది అంశాలుంటాయి.

- 1) తరగతి
- 2) సబ్జెక్టు (విషయం)
- 3) అవసరమైన కాలాంశాల సంఖ్య
- 4) విద్యాసంవత్సరం పూర్తయ్యేసరికి సాధించాల్సిన సామర్థ్యాలు
- 5) మాసవారీగా పాతాల విభజన

మాసం పేరు	బోధించే పారం	అవసరమైన కాలాంశాలు	అవసరమైన వనరులు / సామగ్రి	నిర్వహించాలిన కార్యక్రమాలు, సి.సి.బి.

- 6) ఉపాధ్యాయుడి ప్రతిస్పందనలు
- 7) ప్రధానోపాధ్యాయుని సలహాలు సూచనలు
- ◆ ఒక పారాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని పార్యప్రణాళికను కింది విధంగా రూపొందించుకోవాలి.
- 1) పారం పేరు
- 2) అవసరమైన కాలాంశాల సంఖ్య
- 3) పారం ద్వారా సాధించాల్సిన సామర్థ్యాలు
- 4) కాలాంశాల వారీగా విభజన

కాలాంశం సంఖ్య	బోధనాంశం	బోధన వ్యాహం	సామగ్రి	మూల్యాంకనం

5) ఉపాధ్యాయుడి తయారీ, అదనపు సమాచారసేకరణ

6) ఉపాధ్యాయుడి ప్రతిస్పందనలు

- ◆ ప్రతికాలాంశంలో భాషాబోధనను కింది సోపానాల ప్రకారం నిర్వహించాలి. అవి-
 - I. ఉపాధ్యాతం : పలకరింపు, ఉన్నశీలికరణ, శీర్షికా ప్రకటన, ఉద్దేశం, కవిపరిచయం లేదా పలకరింపు, పునర్శురణ.
 - II. పాశ్యాంశబోధన చర్చ - అవగాహన : విద్యార్థుల ప్రకార పరిశురణ, ఉపాధ్యాయుల ఆదర్శ పరిశురణ, మౌనపరిశురణ, అర్థసంగ్రహాళం, పాశ్యాంశ విషయంపై చర్చ - అవగాహన, సామర్థ్యాల సాధన.
 - III. సామర్థ్యాల సాధన కోసం ‘ఇవి చేయండి’ లో ఆభ్యాసాలు చేయించాలి.
- ◆ పిల్లలు రాసిన స్వజనాత్మక అంశాలను సంకలనం చేసి తరగతి గదిలో ప్రదర్శించాలి.
- ◆ క్యూఆర్ కోడ్ వినియోగం - పాశ్యాంశాలలోని విషయాలను ప్రభావపెంతంగా, అర్థం చేసుకోవడానికి, భాషాసామర్థ్యాల మీద పట్టు సాధించడానికి వీలుగా ఈ పుస్తకంలో QR (Quick Response) కోడ్లను చేర్చి బలోపేతం చేసారు. QR కోడ్లలో అనుసంధానించిన విషయాలను స్క్యూట్ ఫోన్లలో చూడవచ్చు లేదా LCD ప్రోజెక్టర్ / కె-యాన్ ప్రోజెక్టర్ ద్వారా తెరపై ప్రదర్శించవచ్చు. QR కోడ్లలో ఉన్న సమాచారం చాలా వరకు వీడియోలు, యానిమేషన్స్ మరియు స్లైడ్ల రూపంలో ఉంటుంది.
- ◆ ఈ అదనపు సమాచారాన్ని QR కోడ్ వినియోగం ద్వారా విద్యార్థులకు అందించి వారి భాషాసామర్థ్యాలను పెంపాందించవచ్చు.
- ◆ ప్రతి పారంలో రెండు QR కోడ్లు ఉంటాయి. పారం ప్రారంభంలోని QR కోడ్ను వీక్షించడం ద్వారా పాశ్యాంశ విషయం పట్ట అవగాహన ఏర్పడుతుంది. అలాగే సామర్థ్యాల సాధనకనువైన సూచనలు లభిస్తాయి. రెండవ QR కోడ్ ‘ఇవి చేయండి’ అనే శీర్షిక వద్ద ఉంటుంది. వీటిలో అదనపు ప్రశ్నలు, కృత్యపత్రాల వంటివి ఉంటాయి. వీటి ద్వారా విద్యార్థులకు అభ్యసన ఘలితాలకు అనుగుణంగా అభ్యసం కల్పించవచ్చు. కాబట్టి ఈ QR కోడ్లను విద్యార్థులు కూడా వినియోగించేలా చేయాలి. తద్వారా ఆసక్తికరమైన ఆహ్లాదకరమైన బోధనాభ్యసన ప్రక్రియలను నిర్వహించవచ్చు.

వందేమాతరం

- బంకించండ్ర ఛట్టీ

వందేమాతరం, వందేమాతరం
సుజలాం సుఫలాం మలయజ శీతలాం
సస్యశ్యామలాం మాతరం; వందేమాతరం
శుభ్రజ్యోతాన్ని పులకిత యామినీం
పుల్ల కుసుమిత ద్రుమదళ శోభినీం
సుహసినీం సుమధుర భాషిణీం
సుఖదాం వరదాం మాతరం వందేమాతరం.

జాతీయ గీతం

- రఘీంద్రనాథ్ రాగుర్

జనగణమన అధినాయక జయహో !
భారత భాగ్య విధాతా !
పంజాబ సింధ్ గుజరాత మరాతా,
ద్రావిడ ఉత్కృష్ట వంగా !
వింధ్య హిమాచల యమునా గంగా,
ఉచ్చల జలధి తరంగా !
తవ శభ్నామే జాగే !
తవ శబ్ద ఆశిష మాగే !
గాహో తవ జయ గాథా !
జనగణ మంగళదాయక జయహో !
భారత భాగ్య విధాతా !
జయహో ! జయహో ! జయహో !
జయ జయ జయ జయహో !

ప్రతిజ్ఞ

- పైడిమురి వేంకట సుబ్బారావు

భారతదేశం నా మాతృభూమి.
భారతీయులందరూ నా సహాదరులు.
నేను నా దేశాన్ని ప్రేమిస్తున్నాను.
సుసంపన్ముఖైన, బహువిధమైన నా దేశ వారసత్య సంపద నాకు గర్వకారణం.
దీనికి అర్థత పొందడానికి సర్వదా నేను కృషి చేస్తాను.
నా తల్లిదండ్రుల్ని, ఉపాధ్యాయుల్ని, పెద్దలందర్ని గౌరవిస్తాను.
ప్రతివారితోను మర్యాదగా నడుచుకొంటాను.
జంతువులపట్ల దయతో ఉంటాను.
నా దేశంపట్ల, నా ప్రజలపట్ల, నేవానిరతి కలిగి ఉంటానని ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాను.
వారి శ్రేయోభిపృష్ఠలే నా ఆనందానికి మూలం.

రూపకల్పనలో వొల్లిన్నవారు

సువర్ణ వినాయక, కో-ఆర్డినేటర్,

ఎస్.సి.ఇ.ఆర్.టి. తెలంగాణ, హైదరాబాద్.

వౌజుల శరత్ బాబు, భాషోపాధ్యయుడు,

ప్ర.ఉ.పా., సీతాఫలమండి, హైదరాబాద్.

వల్లెర్ రామమోహన రావు, ఎస్.ఎ. (తెలుగు),

జి.ప.ఉ.పా., వేముల, మహబూబ్‌నగర్ జిల్లా.

ఎల్.ఎం.ప్రసాద్, భాషోపాధ్యయుడు,

ప్ర.ఉ.పారశాల, సి.పి.ఎల్., అంబర్‌పేట, హైదరాబాద్.

శ్రీమతి పల్లి మాధవి, భాషోపాధ్యయిని,

భారతీయ విద్యాభవన్, ఆత్మకూరి రామారావు పారశాల,

జాల్ఫీబిల్స్), హైదరాబాద్.

అవుసుల భానుప్రకాశ్, ఎస్.ఎ. (తెలుగు),

జి.ప.ఉ.పా., లోనికలాన్, మెదక్ జిల్లా.

కందాడై రంగరాజు, ఎస్.ఎ. (తెలుగు),

జి.ప.ఉ.పారశాల, రంగాపురం, రంగారెడ్డి జిల్లా.

దా॥ బి.వి.యన్.స్వామి, ఉపాధ్యయుడు,

జిల్లా విద్యా శిక్షణ సంస్థ, కరీంనగర్.

వి. చెస్వయ్య, ఎస్.ఎ. (తెలుగు),

జి.ప.ఉ.పా., జగద్గ్రిం నగర్, రంగారెడ్డి జిల్లా.

గాజల రవీందర్, ఎస్.ఎ. (తెలుగు),

ప్ర.ఉ.పా., సప్తగిరి కాలనీ, కరీంనగర్ జిల్లా.

చక్రవర్తుల శ్రీనివాస్, భాషోపాధ్యయుడు,

జి.ప.ఉ.పా., చర్లపల్లి, పరకాల (మం), వరంగల్ జిల్లా.

సందిగామ కిశోర్కుమార్, భాషోపాధ్యయుడు,

జి.ప.ఉ.పా., ఇప్పటూరు, నవాబుపేట (మం),

మహబూబ్‌నగర్ జిల్లా.

దాసోజు జ్ఞానేశ్వరాచారి, ఎస్.ఎ. (తెలుగు),

జి.ప.ఉ.పా., చండూరు, నల్గొండ జిల్లా.

కటుకోజ్వల మనోహరాచారి, ఎస్.ఎ. (తెలుగు),

జి.ప.ఉ.పా., తక్కువల్లి, కథలాపూర్ (మం),

కరీంనగర్ జిల్లా.

కన్నెగంటి వేంకటయ్య, ఎస్.ఎ. (తెలుగు),

జి.ప.ఉ.పా., ముదిగొండ (మం), ఖమ్మం జిల్లా.

దా॥ కాసర్ల నరేశ్రావు, భాషోపాధ్యయుడు,

జి.ప.ఉ.పా., సుద్దులం, డిచ్చపల్లి (మం), నిజమాబాద్ జిల్లా.

డి.టి.పి., లే బెట్టు & డైజైనింగ్ : ప్రతిమ పాతూలి, హైదరాబాద్.

విద్యార్థులు సాధించవలసిన సామర్థ్యాలు, అభ్యసన ఫలితాలు

I. అవగాహన - ప్రతిపుండన

- ఇచ్చిన అంశాన్ని గురించి ఊహిస్తూ మాట్లాడగలగాలి. తన చుట్టూ ఉన్న మనుషులు, స్నేహితుల గురించి చెప్పగలగాలి, రాయగలగాలి.
- విన్న, చూసిన, చదివిన అంశాలపై విమర్శనాత్మకంగా మాట్లాడడం, చర్చల్లో పాల్గొనడం.
- చుక్క గుర్తుగల పద్మాలకు ప్రతిపదార్థాలు రాయగలగాలి.
- అపరిచిత అంశానికి సంబంధించిన పేరాలలోని కీలకపదాలను రాయగలగాలి.
- పద్మాలను, గేయాలను, కవితలను భావస్మీరకంగా చదవగలగాలి.
- చదివిన అంశం గురించి, ప్రసార మాధ్యమాలలోని కార్యక్రమాలు తార్మికంగా ప్రశ్నించడం, సమర్పిస్తూ, విభేదిస్తూ మాట్లాడగలగాలి.
- అపరిచిత అంశాలను చదివి ప్రత్యులకు జవాబులు రాయగలగాలి.
- చదువుతున్న అంశానికి చెందిన భావాన్ని గ్రహించడం, కీలక అంశాన్ని పదాలను గుర్తించగలగాలి.
- ఇచ్చిన అంశంపై సామాజిక సమస్యలపై అభిప్రాయాన్ని సృష్టించంగా తెలుపగలగాలి.
- పొల్యూంశంలోని స్వభావాల గురించి చెప్పగలగాలి. రాయగలగాలి.
- సగటున నెలకు మూడు, నాలుగు కథల పుస్కాలు, మాసపుత్రికలను చదువగలగాలి.
- రచనల్లోని శైలి భేదాలనుసరించి చదువడం, కొత్త పోకడలను గుర్తించగలగాలి. నచ్చిన రచనల గురించి గ్రంథాలయంలో లేదా ఇతర స్థానాల్లో వెదికి చదివే ప్రయత్నం చేయగలగాలి.

II. వ్యక్తికరణ - స్వజనాత్మకత

- కథలను, విజ్ఞానశాస్త్రానికి చెందిన కాల్పనిక అంశాలను, పరిసరాలలోని మార్పులు వివిధ ప్రక్రియలను చదివి అర్థం చేసుకొని, సాంప్రదాయంల్లో రాయగలగాలి.
- జీవిత విశేషాలు వర్లనాత్మకంగా రాయగలగాలి.
- ఇచ్చిన ప్రత్యులకనుగణంగా విశ్లేషణాత్మకంగా జవాబులు రాయగలగాలి. స్వీయరచన చేయగలగాలి. జాతి, మతం, సంప్రదాయం, లింగ వివక్ష అంశాలపై ప్రశ్నించగలగాలి.
- పొల్యూంశాల ఆధారంగా ప్రాజెక్టుపనులు ఫూర్చిచేసి, నివేదికలు రూపొందించగలగాలి.
- ప్రక్రియలను ఒకదాన్ని మరొకరూపంలోకి మార్చగలగాలి. ఉదా. (కథను గేయంగా / సంభాషణగా)
- విరామ చిహ్నాలను సమర్థంగా ఉపయోగిస్తూ దోషపరిచితంగా క్రమపద్ధతిలో రాయగలగాలి.
- సామాజిక అంశాలపై కరవత్తాలు, నివేదికలు, ఆప్యోనపుత్రికలు రాయగలగాలి.
- భాషాసంఘంలో సభ్యులుగా చేరి పారశాల పత్రిక (మ్యాగ్జిన్) రూపకల్పనలో భాగస్వాములు కావడం, సాహితీ సమావేశాలు నిర్వహించడం వంటివి చేయగలగాలి.
- పారాల నుంచి గ్రహించిన అంశాలను వ్యక్తిత్వ నిర్మాణానికి ఉపయోగించుకోగలగాలి.
- పద్మాలకు సాంతంగా భావాలు రాయగలగాలి.
- ఇతర భాషలకు చెందిన కథలు, పాటలు, గేయాలు, వివిధ ప్రక్రియలకు చెందిన ఇతివృత్తాలను అవగాహనతో ప్రశంసించడం, బహుభాషాత్మకాన్ని గుర్తించి అభినందించడం చేయగలగాలి.

III. భాషాంశాలు

- వివిధ రంగాలకు చెందిన (సంగీతం, సినిమా, అడ్యూటీయిమెంట్లు, క్రీడలు, కళలు, సాంకేతిక విజ్ఞానం, నిర్మాణాలు, హాస్ట, వాస్తు వ్యూతులు మొదటి) పదజాలాలపై పట్టు సాధించడం, చదివేటప్పుడు, రాసేటప్పుడు ఈ జ్ఞానాన్ని వినియోగించుకోగలగాలి.
- వివిధ పదజాలాలకు చెందిన అర్థపరిణామం గుర్తించగలగాలి.
- నిఘంటువతోపాటు విద్యార్థి కల్పతరువులాంటి పుస్తకాలను వినియోగించగలగాలి.
- సంధి, సమాస లక్ష్మణాలను అవగాహన చేసుకోవడం, ప్రయోగించడం చేయగలగాలి.
- ప్రత్యక్ష, పరోక్ష కథనాలు, కర్తరి, కర్మణి వాక్యరూపాలు అవగాహన చేసుకోగలగాలి.
- కావ్యభాష / ప్రాచీనభాషలోని వాక్యాలను ఆధునిక వ్యాఖ్యానికరూపంలోకి మార్చగలగాలి.
- వివిధ వాక్యభేదాలను గ్రహించి, ప్రయోగించగలగాలి.

9వ తరగతి - విషయసూచిక

పాల్యాంశాలు

క్ర.సం.	పాఠం పేరు	కవి/రచయిత	ఇతివ్యతిం	ప్రకియ	మాసం	పుట
1.	ధర్మరాజునులు	చేమకూర వేంకటకవి	నైతిక విలువలు	ప్రబంధం	జూన్	2
★ 2.	నేనెరిగిన బూర్గుల	పి.వి.నరసింహరావు	స్వార్థి	అభిసందర్శన వ్యాసం	జూలై	14
★ 3.	వలసకూరీ	డా॥ ముకురాల రామారెడ్డి	సామాజిక స్విహ	గేయం	జూలై	25
4.	రంగాచార్యతో ముఖాముఖి		సాహిత్య సేవ	ఇంటర్వ్యూ	ఆగస్టు	34
5.	శతక మధురిమ	శతక కవులు	నైతిక విలువలు	శతకం	ఆగస్టు	45
6.	దీక్షకు సిద్ధంకండి		దేశభక్తి	కరపత్రం	సెప్టెంబరు	60
7.	చెలిమి	పొన్నికండి తెలగన	మానవ సంబంధాలు	అచ్చతెలుగు కావ్యం	ఆక్రోబరు	68
★ 8.	ఉద్యమ స్వార్థి	సంగెం లక్ష్మీబాయి	ప్రేరణ, దేశభక్తి	ఆత్మకథ	నవంబరు	81
★ 9.	కోరన్	సలంద్ర లక్ష్మీనారాయణ	సామాజిక స్విహ	వచనకవిత	నవంబరు	91
10.	వాగ్మీపణం	డా॥ ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తి	భాషాభిరుచి	వ్యాసం	డిసెంబరు	98
11.	వాయసం	మామిండ్ర రామగౌడ	జీవకారుణ్యం	ఆధునిక పద్యం	జనవరి	113
12.	తీయని పలకరింపు	ఇల్లిందల సరస్వతీ దేవి	మానవ సంబంధాలు	కథానిక	ఫిబ్రవరి	123

ఉపవాచకం

1) కుంరం భీం (జూలై)	- 135	2) సురవరం ప్రతాపరెడ్డి (ఆగస్టు)	- 143
3) కాళోజి (సెప్టెంబరు)	- 148	4) ఆచార్య కొత్తపల్లి జయశంకర్ (ఆక్రోబరు)	- 152
5) స్వామి విషేషానంద(నవంబరు)	- 156	6) నేను... సాచిత్రిబాయిని(డిసెంబరు)	- 163

- గమనిక : 1. పాఠంలో పుష్ప గుర్తుగల పద్యాలు కంఠస్థం చేయాలి. పదవిజ్ఞానం - 167
2. విషయసూచికలో గుర్తుగల పాఠాలను కాంపోజిట్ కోర్సువారు చదువాల్సిన అవసరంలేదు.

1

ధర్మర్జనలు

- చేమకూర వేంకటకవి

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

❖ కుజనుల్ గౌందరు రేగి యిం వసుమతిన్ క్రూరస్వభావంబుతో
సుజనాళ్లిస్తడు గుండజేయునెడు రాజుల్ వారి వారింపకే
నిజ దౌర్ఘట్యము జాపిరేని చెడదా నిక్కంబుగా రాజ్యమో
త్రిజగత్మారణ! భక్తపాలన! హరా! శ్రీగుంటుమల్లేశ్వరా!
- యిర్మం విశ్వాధం గుప్త

L4W8Q9

ప్రశ్నలు:

1. సజ్జనుల బాధలను నివారించే వాళైవ్వరు?
2. దుర్భాగ్యులు విజ్ఞంభించినప్పుడు రాజులు ఏం చేయాలి?
3. ఈ పద్యాన్ని అనుసరించి రాజుల పరిపాలన ఎట్లా ఉండాలని మీరు అనుకుంటున్నారు?

పాఠం నేపథ్యం, ఉద్దేశం

పాండవుల నియమావళినసునసరించి, అర్జునుడు తీర్థయాత్రలు చేస్తాడు. ఈ త్రమంలో సక్రమ రాజ్యపాలనకు కావలసిన అంగబలాన్ని సాధిస్తాడు. రాజ్యవిస్తరణకు అవసరమైన పరాక్రమ ప్రదర్శన చేస్తాడు. ఉలూచి, చిత్రాంగద, సుభద్రలను పెండ్లి చేసుకుంటాడు. ఈ కథను ఆధారంగా చేసుకొని వర్ణనలతో పెంచి, ‘విజయవిలాసం’ అనే ప్రబంధాన్ని చేమకూర వేంకటకవి రచించాడు. కావ్యారంభంలో ఇంద్రప్రస్ఫుర వర్ణనలో భాగంగా దానికి రాజైన ధర్మరాజు, అతని సోదరుల గుణగణాల గురించి తెలిపాడు.

కోరిన కోర్కెలు తీర్పుడంలోనూ శత్రువులను జయించడంలోనూ పాండవులు పేరు గాంచారు. అన్నదమ్ముల అనుబంధం, ప్రేమ, స్నేహభావం, సహనశీలత వంటి మంచిలక్ష్మణాలను ముఖ్యంగా ధర్మరాజు ఆజ్ఞాపరిపాలనాప్రతాన్ని, అర్జునుని పోరుపు, సత్కారస్వభావాలనూ ప్రతిమానపుడు అలవరచుకోవలసిన మంచిలక్ష్మణాలను ప్రబోధించడం ఈ పాఠం ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పారం ‘ప్రబంధ’ ప్రక్రియకు చెందినది. ఇతిహాస, పురాణాలలోని ఓ చిన్న కథను వర్ణనలతో చెప్పడమే ప్రబంధం. ‘ప్రబంధం’ వర్ణన ప్రధానమైనది. దీనిలో పద్ధనిమిది రకాల వర్ణనలు ఉంటాయి.

ఈ పార్యభాగం ‘ప్రతి పద్య చమత్కారచణాలు’ చేమకూర వేంకటకవి రచించిన ‘విజయవిలాసం’ ప్రబంధంలోని ప్రధమశ్యాసం లోనిది.

కవి పరిచయం

చేమకూర వేంకటకవి లక్ష్మీణమాత్ర పుత్రుడు. ఈయన తంజావూరు రాజ్యాన్ని పాలించి, ‘విజయభషన’ కవిపండిత సభను నిర్మించిన, ‘అభినవ భోజరాజు’ బిరుదాంకితుడైన రఘునాథ నాయకుని ఆస్తానకవి. ఈయన ‘సారంగధర చరిత్ర’ కావ్యంలో రాజుకు అంకితమియ్యదగిన గుణవిశేషాలు లేవని తలచి, సర్వ కావ్యగుణ సంపన్మంగా ‘విజయవిలాసం’ కావ్యాన్ని రచించాడు.

(ఊవోచితం)

17వ శతాబ్దం

చేమకూర వేంకటకవి భారత కథలో అవసరమైన కొన్ని చక్కని మార్పులుచేసి, ‘ప్రతిపద్య చమత్కారం’తో స్వతంత్ర కావ్యంగా విజయవిలాసాన్ని రాశి, రాజుకు అంకితమిచ్చి తన జన్మసారకమైందని ఆనందించాడు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❑ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❑ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గేత గేయండి.
- ❑ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

ప్రాచీన కాలం నుంచీ రాముడు, హరిశ్వరంద్రుడు, శిబివక్రవర్తి, నలుడు వంటి ధర్మపాలనా తత్త్వరులు విలసిల్చిన పుణ్యభూమి మనదేశం. వారు పాటించిన ప్రజారంజక విధానాలే అనంతర కాలానికి ఆదర్శాలయినాయి. మహాభారత కాలంలోనూ భీష్ముడు, విదురుడు, ధర్మరాజుకు స్థాపించారు. “యథా రాజు తథా ప్రజాః” రాజు ఎట్లా ఉంటే ప్రజలు అట్లా ఉంటారు. కాబట్టి, ధర్మరాజు మహాపురుషుల మార్గంలో నడుస్తూ తన సోదరులపట్ల, ప్రజలపట్ల ప్రదర్శించిన ధర్మనిరతి ఎటువంటిదో తెలుసుకొనేటందుకు ఈ పారం చదువండి.

I

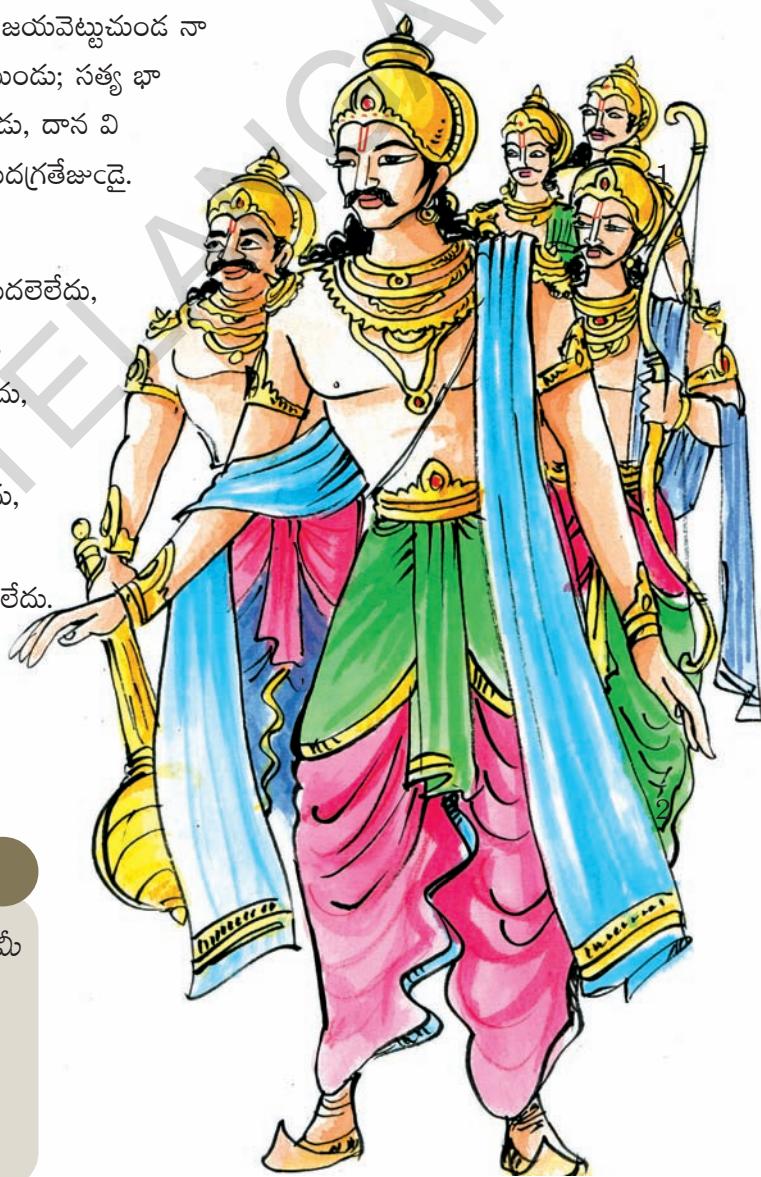
❖. ఆ పురమేలు ‘మేలు బళి!’, యంచుం బ్రాజల్ జయవెట్టుచుండ నా
జ్ఞా పరిపాలన ప్రతుండు, శాంతి దయాభరణండు; సత్య భా
షా పరతత్తుకోవిదుండు, సాధు జనాదరణండు, దాన వి
ద్యా పరతంత్ర మానసుండు ధర్మతనూజుం దుద్రగ్రతేజుండై.

❖. అవలం బోయిన వెన్నునాడు టెన్నుండు లేదు,
మొగము ముండు నంట మొదలెలేదు,
మనవి చెప్పినం జేయకునికి యొన్నుండు లేదు,
కొదవగా నడుపుట మొదలెలేదు,
చనవిచ్చి చొక చేసినది యొన్నుండులేదు,
పదరిపొచ్చించుట మొదలెలేదు,
మెచ్చినచోం గొంచె మిచ్చుటెన్నుడుం లేదు,
మొకమిచ్చకపు మెచ్చు మొదలెలేదు.

❖. మతియుం దొల్లిటి రాజుల మహిమలెన్న
నితడెంపో సార్వభౌముండ ప్రతిముం డనంగు
బ్రాజలం బాలించె సకల దిగ్వాసమాన
కీర్తి విసరుండు పాండవాగ్రేసరుండు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘అజ్ఞాపరిపాలనా ప్రతం’ అంటే ఏమిటి? మీ అభ్యాసం చెప్పండి.
- ◆ ‘మొకమిచ్చకపు మెచ్చు!’ అంటే మీరేమనుకుంటున్నారు?
- ◆ మంచి వారిని ఎందుకు అనుసరించాలి?

III

- సీ. ఎంత లెస్సగ నున్న నంత వేడుకె కాని
ప్రజల కల్పికసూయపదుట లేదు
తనుఁ గొల్పవలనండఱను ప్రియంబేకాని
మానిసి వెగ టీంచుకైన లేదు
నిచ్చ వేండిన నర్థికిచ్చు చిత్తమె కాని
మునుపింత యచ్చితి ననుటలేదు;
రేవగల్ ధర్మమార్గించు దృష్టియె కాని
న్యాయంబు దప్పిన నడకలేదు;

తే. కలఁడె యటువంటి రాజులోకమున నెందు?
జలధి వలయిత వసుమతీచక్ర మెల్ల
నేలవలె శాశ్వతముగాగ నీ ఘనుండె;
యేలవలె నన్య? లన నా సృపాలుఁడలరు.

పూ. కోపమెళ్ళికింతలేదు; బుధకోటికిం గొంగుబఁసిండి;
రూపము; తారతమ్యములెఱుంగు; స్వతంత్రుండు
టోపములేని నిశ్చలుఁ డిటుల్ కృతలక్షణుఁడై చె
ద్వాపర లక్షణుం డనగవచ్చునొకో యల ధర్మనం

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ స్నేహభావం ఎవరెవరితో పెంపొందించుకోవాలి?
 - ◆ ‘కొంగు బంగారం’ అనేమాట ఎప్పుడైనా విన్నారా? అయితే దాని గురించి మీరేమనుకుంటున్నారో చెప్పండి.

3

4

5

6

7

III

- క. దుర్జయ విమతాహంకృతి
మార్జన యాచనకదైన్యమర్జనచణ దోః
ఖర్జలు గలరతనికి భీ
మార్జన నకుల సహదేవులను ననుజన్మల్.

క. పంచామర తరులో! హరి
పంచాయుధములో! గిరీశు పంచాస్యములో
యంచున్ సకల జనంబులు
నెంచన్ బాండవులు వెలసిరేవురు ఘనులై.

వ. ఒరిమయు, భక్తియున్, నెనరు నోర్చు, గనంబడం, బెఢ్హిన్సుర్యుం
తరువులెత్తింగి, మాటజవదాంటకె, చెయ్యుల వేఱులేక, యొం
డొరుల మనమ్ములో మెలంగుచుండిరి, “పాండు కుమారులంత నే
ర్పరు? లిల నన్నుదమ్ముల సరాగము వారలదే సుమీ!”యనన్.

ಅಲ್ಲಿಚಿಂಚಂಡಿ - ಚೆಪ್ಪಂಡಿ

- ♦ అసూయపరులంటే ఎవరు? వారి వల్ల ఎవరికి నష్టమో చెప్పండి.
 - ♦ దానగుణం మనిషికి అవసరం' ఎందుకో మీ అభిప్రాయాలు చెప్పండి.
 - ♦ యాచకుల దీనత్వాన్ని పోగొట్టడానికి పాండవులు ఉత్సాహం చూపేవారు. ఎందుకో చెప్పండి.

IV

- ఉ. అన్నలపట్లఁ దమ్ముల యొడాటమున్న సముండంచు నెన్నగా నెన్నిక గస్తుమేటి, యొదురెక్కడలేక సృష్టాల కోటిలో వన్నెయు వాసియున్ గలిగి వర్తిలు పొరుషశాలి, సాత్మీకుల్ దన్నుడనుతింపగాఁ దనరు ధార్మికుండర్జునుఁ డొప్పునెంతయున్
- ❖ చ. అతని నుతింప శక్యమే? జయంతుని తమ్ముండు సోయగమ్మున్న బతగ కులాధిపద్యజుని ప్రాణసఖుండు కృపొరసమ్మున్న క్షితిధర కన్యకాధిపతికిన్ బ్రతిజోదు సమిజ్జయమ్ము నం, దతని కతండె సాటి చతురభై పరీత మహీతలమ్మున్న.
- తే. పాఱఁ జాచినఁ బరసేన పాఱఁజాచు వింటి కొరిగిన రిపురాజి వింటికొరుగు, వేయు నేటికి? నలపాండవేయు సాటి వీరుండిలేడు; ప్రతి రఘు వీరుండొకండు.

ఆలోచించండి -చెప్పండి

- ◆ 'ప్రాణసఖుడు' అని ఎవరినంటారు? వాళ్ళ లక్ష్మణాలు ఎట్లు ఉంటాయి? 8
- ◆ 'ధర్మప్రవర్తన కలిగి వుండటం' అంటే ఏమిటి? 9
- ◆ స్నేహభావం పెంపొందించుకోవడం వలన ఎటువంటి ప్రయోజనాలు ఉంటాయో చెప్పండి.

8

9

10

తాత్పర్యాలు

- 1) యమధర్మరాజు వరపుత్రుడైన ధర్మరాజు తాను ఇచ్చిన ఆజ్ఞల ప్రకారం తాను కూడా ప్రవర్తించాలన్న దీక్ష కలవాడు. శాంతి, దయ అనే మహాగుణాలనే ఆభరణాలుగా ధరించినవాడు. నిజం చెప్పడంలోని స్వారస్యాన్ని బాగా తెలిసినవాడు. మంచి వారిని ఆదరించి పోషించేవాడు. దానం చేయడమనే విద్యపట్ల ఆసక్తిగల మనసున్నవాడు. నిశిత పరాక్రమం కలవాడై విశేషంగా రాజ్యపాలన చేస్తుండేవాడు. అటువంటి ధర్మరాజును గూర్చి ఆ ఇంద్రప్రస్త ప్రజలంతా 'మేలు, బళి!' అంటూ జేజేలు పలుకుతున్నారు.
- 2) ఇతరుల గురించి చాటుమాటుగా చెడుగా మాట్లాడటం ఎప్పుడూ లేదు. ముఖుట్టీతి కోసం మంచిమాటలు చెప్పడం మొదటి నుంచీ లేదు. ఏదైనా సాయంకోసం మనవి చేసుకుంటే ఆ సాయాన్ని చేయకుండా ఉండటం ఎప్పుడూ లేదు. సంపూర్ణ సహాయం చేసేవాడు. పరిచయమైనప్పుడు ఎక్కువ మర్యాద యిచ్చి కాలక్రమేణా అమర్యాదగా ప్రవర్తించడం ఎప్పుడూలేదు. యోగ్యతను గుర్తించి గౌరవించేవాడు. పండితులను, ప్రవీణులనూ మెచ్చినప్పుడు వారికి తక్కువ యివ్వడమనేదే లేదు. ముఖుట్టీతికోసం ఎవరినీ మెచ్చడం అసలే లేదు. అట్లాగే పూర్వకాలపు సుప్రసిద్ధ రాజుల గొప్ప గుణాలు ఎన్ని పరిశీలించినా ఈ ధర్మరాజే సాటిలేని చక్రవర్తి అనే రీతిగా అన్ని దిక్కులకు తన కీర్తి కాంతులను ప్రసరింపజేస్తా (పాండురాజు జ్యేష్ఠకుమారుడగు ధర్మరాజు) ప్రజలను పాలించేవాడు.
- 3) ప్రజలు ఎంత గొప్పగా ఉంటే అంతగా సంతోషపడేవాడు కానీ ప్రజల సంపదలను చూసి అనూయపడేవాడు కాదు. అందరితో కలిసిమెలసి ఉండటం ఇష్టమేకాని, ఎవరిపై అనూయ కలిగినవాడు కాదు. తన్న వేదుకునే యాచకులకు దానం చేసేవాడే కాని, ముందు ఇచ్చాను కదా! అని సాగనంపేవాడు కాదు. రాత్రింబగశ్శు ధర్మకార్యాలు చేస్తా పుణ్యం సంపాదించాలనే దృష్టికాని, న్యాయం తప్పి ప్రవర్తించేవాడు కాదు. ఇటువంటి

రాజు లోకంలో ఎక్కడైనా ఉన్నాదా? (లేదు) సముద్రంచే ఆవరించబడిన ఈ భూమండల మంతటినీ ఈ గొప్ప గుణాల ధర్మరాజే శాశ్వతంగా పాలించాలి. ఇతర రాజులెందుకు? అని ప్రజలు అనుకునేటట్లు ఆ ధర్మరాజు ప్రకాశిస్తున్నాడు.

- 4) కోపం కొంచెం కూడా లేదు. పండిత సముహోనికి మూటగట్టిన కొంగు బంగారం. సత్యస్వరూపుడు. మనుషులలో వ్యత్యాసాలు తెలిసినవాడు. మంచిచెడ్డలను తాను ఆలోచించి నిర్మయాలు తీసుకోగల స్వతంత్రుడు. కొత్త విషయాలపట్ల ఆడంబరాలులేని స్థిర స్వభావం గలవాడు. ఈ విధంగా ప్రసిద్ధమైన మంచి లక్ష్మాలు కలవాడైన ఈ ధర్మరాజును ద్వారప లక్ష్మణుడు అంటే సందిగ్ధ లక్ష్మాలు కలవాడు (ద్వారపరయుగం వాడు అని కూడా) అని అనవచ్చునా? (అనకూడదు.) కృతలక్ష్మణుడు (కృతయుగలక్ష్మణుడు) అని అనాలి.
- 5) ఆ ధర్మరాజు నలుగురు తమ్ములు ఓటమినెరుగని వారిగా పేరొందిన శత్రువులనైనా ఓంచడానికి, యాచకుల దీనత్వం పోగాట్టడానికి ఎల్లప్పుడూ ఉత్సాహం కలిగి వుంటారు. ఈ నలుగురు సోదరులు చాలా పరాక్రమం గలవారు.
- 6) అయిదు దేవతా వృక్షాలో, విష్ణుమూర్తి అయిదు ఆయుధాలో, ఈశ్వరుని అయిదు ముఖాలో అని లోకులు పొగిడేటట్లుగా పొండవులు ఐదుగురూ గొప్ప గుణవంతులై ప్రవర్తించేవారు.
- 7) స్నేహభావం, భక్తి, ప్రేమ, సహనమూ కనబడేటట్లు, పెద్దాచిన్నా అనే వ్యత్యాసాలు తెలుసుకొని, ఒకరిమాట ఒకరు మీరకుండ, చేసే పనులలో భేదాలు లేకుండా, ఒకరి మనసుననుసరించి మరి ఒకరు నడుచుకుంటూ ఉండేవాళ్లు. “పొండుకుమారులు ఎంతో నేర్చరులు. ఈ లోకంలో అన్నదమ్ముల ఒద్దిక అంటే వారిదే సుమా” అని ప్రశంసించేటట్లుగా ప్రవర్తించేవారు.
- 8) అన్నలపట్ల, తమ్ములపట్ల సమానమైన భావాలు కలవాడని ప్రజలు అనుకునేటట్లుగా పేరుపొందిన ఘనుడు. రాజులందరిలో ఎదురులేనివానిగా ప్రసిద్ధి, గొప్పతనం కలిగి ప్రవర్తించే పరాక్రమవంతుడు. సాత్మీకులు కూడా ప్రశంసించేవిధంగా అర్షునుడు ధర్మప్రవర్తన కలిగి వుండేవాడు.
- 9) అందంలో జయంతుని (ఇంద్రుని కుమారుడు) వంటివాడు. దయా స్వభావంలో గరుడ ధ్వజుడైన (విష్ణువుకు) కృష్ణునికి ప్రాణమిత్రుడు. పర్వతరాజుపుత్రిక పార్వతికి భర్తయైన శివునికి యుద్ధ విజయాలలో పోటీ పదేవరుడు. నాలుగు సముద్రాలచే ఆవరించబడిన ఈ భూమండలంలో అతనికి అతనే సాటి (మరింకెవ్వరూ సాటికాదు). అటువంటి అర్షునుడిని పొగడటం సాధ్యమా? (సాధ్యంకాదు అని భావం).
- (చేమకూర వేంకటకవి ప్రతిపద్యము చమత్కుత్తికి నిదర్శనం. ఈ కవి మనం వాడుకొనే శబ్దాలతోనే సులభంగా రెండు అర్థములను సాధిస్తాడు. ఉదాహరణకు ఈ పద్యంలో జయంతుని తమ్ముడు అర్షునుడు - ఇక్కడ జయంతుడు ఇంద్రుని కుమారుడు, సౌందర్యానికి లోకప్రసిద్ధుడు. అర్షునుడు ఇంద్రుని వరపుత్రుడు - కాబట్టి జయంతుడు, అర్షునుడు సోదరులు అందంలో జయంతుని వంటివాడని శేష సాధించబడింది. అట్లే ఈ పద్యములో ప్రతి పాదానికి శేష ఉన్నది.)
- 10) తేరిపార జూస్ట్ చాలు శత్రువైన్యం పారిపోవడానికి సిద్ధపడుతుంది. విల్లు ఎత్తి పట్టుకోవడానికి వంగితే చాలు శత్రునమూహం వీర స్వర్ం దారిపడుతుంది. ఇక వేయి మాటలెందుకు? ఆ అర్షునునితో సాటి అని చెప్పుదగినవాడు, పోల్చుదగిన వీరుడు రఘురాముడేకాని, ఈ లోకంలో మరొకడులేదు.

I.

అవగాహన - ప్రతిష్టందన

1. కింది అంశాల గురించి చర్చించండి.

అ) ధర్మరాజు సుగుణాల గురించి విన్నారు కదా! వీటిని దృష్టిలో పెట్టుకొని నేటి పాలకులకు ఉండవలసిన లక్ష్మణాలను గురించి చర్చించండి.

ఆ) ‘మంచి చెడులను ఆలోచించి నిర్ణయాలు తీసుకోవాలి’ ఎందుకో చర్చించండి.

2. పుష్య గుర్తుగల పద్యాలను భావస్థారకంగా చదువండి.

3. కింద నాలుగో పద్యానికి ప్రతిపదార్థం ఉన్నది. ఇదేవిధంగా 1, 9 సంఖ్యగల పద్యాలకు ప్రతి పదార్థం రాయండి.

కోపము	=	కోపం
బక + ఇంత	=	కొంచెంకూడా
లేదు	=	లేదు
బుధకోటికిన్	=	పండితుల సమూహానికి
కొంగుపసింది	=	కొంగున మూటగట్టిన బంగారం (అవనరానికి ఉపయోగపడుతుంది)
సత్యము	=	సత్యం (చెప్పడం సంగతంటారా!)
ఆరూపము	=	దాని స్వరూపమే అతడు
తారతమ్యములు	=	వ్యత్యాసాలు (మనమ్యులలో)
ఎఱుంగు	=	తెలియును
స్వతంత్రుడు	=	స్వచ్ఛగలవాడు (నిర్ణయాధికారంలో)
సూతన ప్రియ + ఆటోపము	=	కొత్త విషయాలపట్ల ఆడంబరం
లేని	=	లేనటువంటి
నిశ్చలుడు	=	స్థిర స్వభావం గలవాడు
ఇటుల్	=	ఈ విధంగా
కృతలక్ష్మణండు + ఐ	=	కృతయుగ (మంచి) లక్ష్మణాలు కలిగి
చెలంగగన్	=	ప్రవర్తిస్తుండగా / ప్రకాశిస్తుండగా
అల ధర్మనందనున్	=	ఆ యమధర్మరాజు వరపుత్రుడైన ధర్మరాజును

ద్వాపర లక్ష్మిండు = (సందిగ్ధమైన) ద్వాపరయుగ లక్ష్మిణాలు కలవాడనీ
 అనగ వచ్చునొకో = అనవచ్చునా? (అనకూడదు) కృతలక్ష్మిడనాలి.
 (అనగవచ్చును + ఒకో)

4. కింది భావాలు గల పద్య పాదాలు ఏమే పద్యాల్లో ఉన్నాయో గుర్తించండి.

- అ) ధర్మరాజే సాటిలేని చక్రవర్తి.
- ఆ) గరుడధ్వజుని స్నేహితుడు.
- ఇ) ఎల్లప్పుడు ధర్మాన్ని సంపాదించే దృష్టిగాని న్యాయం తప్పలేదు.
- ఈ) అర్జునుడు సాత్మ్త్వకులతో కూడా ప్రశంసల నందుకునే ధర్మవర్తన గలవాడు.

5. కింది పద్యాన్ని చదివి, ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

❖ కుసుమ కోమల భావముల్ కూర్చువేళ
 సరసకపులకు కలములన్ నెరసు లేక
 జాఱు మకరంద ధారల తీరు రసము
 తేలికన జిల్లు మా ముద్దు తెలుగుపలుకు
 - శిరశినహర్ష కృష్ణమాచార్య

ప్రశ్నలు :

- అ) పై పద్యాన్ని రాసిన కవి ఎవరు?
- ఆ) కపులు ఎటువంటి భావాలను కూర్చుగలరు?
- ఇ) కలం నుండి తెలుగు పలుకులు ఎట్లా జాలువారుతాయి?
- ఈ) తెలుగు పలుకులను కవి దేనితో పోల్చాడు?
- ఉ) ఈ పద్యాన్నికి శీర్షికను నిర్ణయించండి.

II.

ప్యక్షికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) పాండవుల గుణగణాల గురించి కవి ఏమని వర్ణించాడు? ఎందుకు?
- ఆ) ఈ పాతానికి “ధర్మార్జునులు” అనే పేరు తగినవిధంగా ఉన్నదని భావిస్తున్నారా? ఎందుకు?
- ఇ) ‘పాండవులు ఉదారస్వభావులు’ సమర్థిస్తూ రాయండి.
- ఈ) మంచివారిని ఆదరించి పోషించవలసిన ఆవశ్యకతను గురించి రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

అ) ధర్మరాజు వ్యక్తిత్వాన్ని గురించి మీ సాంతమాటల్లో రాయండి.

3. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

అ) మీకు తెలిసిన మంచిగుణాలు కలిగిన ఒకరిని గురించి ‘అభినందన వ్యాసం’ రాయండి.

అ) పొరం ఆధారంగా చేపకూర వేంకటకవి గురించి ప్రశంసిస్తూ రాయండి.

III.

ବାପ୍ରୋଣଶାଲୁ

పద్జాలం

1. కింది పదాలకు అరాలు రాస్తూ సొంతవాక్యాల్ని ప్రయోగించండి.

㊂) సోయగం =

Digitized by srujanika@gmail.com

3)

Digitized by srujanika@gmail.com

— 1 —

ఐదుడు =

2. కింది పదాలకు వ్యుత్తి అరాలు రాయండి.

గ) తనూజ

అ) నృపాలుడు

೭) ನಂದನುಡು

- ### 3. కింది పదాలకు పర్యాయ పదాలు రాయండి.

၅) ၁၁၁ =

Digitized by srujanika@gmail.com

ఇ) కువ్వాగుడు =

ಇ) ಮುಗಮು =

ఈ) పురుషు =

4. కింది వాక్యాలను గమనించండి. ఆయా వాక్యాలలోని ప్రకృతి వికృతుల్ని గుర్తించి పట్టికగా కూర్చుండి.

- అ) బుద్ధుని యొక్క దమ్మం ఎందరినో ధర్మమార్గంలో నడిపింది.
 - అ) ఉపాధ్యాయుని గౌరవించాలి. ఒజ్జ చూపిన మార్గంలో నడవాలి.
 - ఇ) ప్రకృతి ఆజ్ఞను ధిక్కరించను. ఇదే నా యొక్క ఆన.
 - ఈ) తెలుగు భాషను కాపాడుతానని బాస చేస్తున్నాడు.
5. కింది వాచిలో నానార్థాలు గుర్తించండి, పట్టిక రాయండి.
- అ) రాజు =
 - అ) తరువు, చెరువు ఆ) ప్రభువు, ఇంద్రుడు ఇ) చిలుక, పలక ఈ) రాముడు, భీముడు
 - అ) ప్రీయం =
 - అ) హెచ్చు, ఇష్టం ఆ) పేరు, ఊరు ఇ) చౌక, తేలిక ఈ) బాధ, సంతోషం
 - ఇ) దిక్కు =
 - అ) దిశ, ఆశ్రయం ఆ) కన్ను, ఆకాశం ఇ) మార్గం, ఆశ్రయం ఈ) తూర్పు, నేర్పు
 - ఈ) చిత్తము =
 - అ) బొమ్మ, కాగితం ఆ) ఉత్తరం, నది ఇ) ఇష్టం, కష్టం ఈ) మనసు, ఇష్టం

వ్యక్తరణాంశాలు

కర్మధారయ సమాసం

* కింది సమాసపదాలను, విగ్రహవాక్యాలను పరిశీలించండి.

- అ) ఉద్గ్రతేజం - ఉద్గ్రమైనతేజం
- అ) తొల్లిటీరాజులు - తొలివారలైన రాజులు
- ♦ పై వాటిని పరిశీలిస్తే
- ♦ సమాసపదాల్లోని పూర్వపదాలు వరుసగా ‘ఉద్గ్ర, తొల్లిటీ’ అని ఉన్నాయి. ఇవి విశేషణాలు. అనగా గుణాలను తెలిపేవి.
- ♦ ఉత్తరపదాలు పరిశీలిస్తే వరుసగా ‘తేజం, రాజులు’ అని ఉన్నాయి, ఇవి నామవాచకాలు. అనగా విశేష్యాలు.

అంటే విశేషణ విశేష్యాల (నామవాచకాల)తో ఏర్పడిన పదాలు. ఇట్లాంటి వాటిని కర్మధారయాలని అంటారు. ఆ సమాసం కర్మధారయసమాసం. కాగా అందులో

- ◆ విశేషణం పూర్వపదంగా ఉండి ఉత్తరపదం నామవాచకంగా ఉంటే అది విశేషణ పూర్వపదకర్మధారయ సమాసం అని గుర్తించాలి.

కింది సమాసపదాలకు విగ్రహవాక్యాలు రాసి పై వివరణ (సూత్రం)తో సరిచూసుకోండి.

- ◆ సకలజనములు
- ◆ ధార్మికుడర్జునుడు
- ◆ పరసేన

* కింది సమాసపదాలను, విగ్రహవాక్యాలను పరిశీలించండి.

- అ) తమ్ముకుర్రలు - కుర్రలైన తమ్ములు
- ఆ) కార్మికవృద్ధలు - వృద్ధలైన కార్మికులు

పై సమాస పదాలను పరిశీలిస్తే

విశేషణం ఉత్తరపదంగా ఉండే కర్మధారయ సమాసం విశేషణ ఉత్తరపద కర్మధారయ సమాసం.

విశేషణ పదాలైన ‘కుర్రలు, వృద్ధలు’ అనేవి ఉత్తరపదాలుగా ఉన్నాయి. తమ్ములు, కార్మికులు సోదరులు అనే నామవాచకాలు పూర్వపదాలుగా ఉన్నాయి.

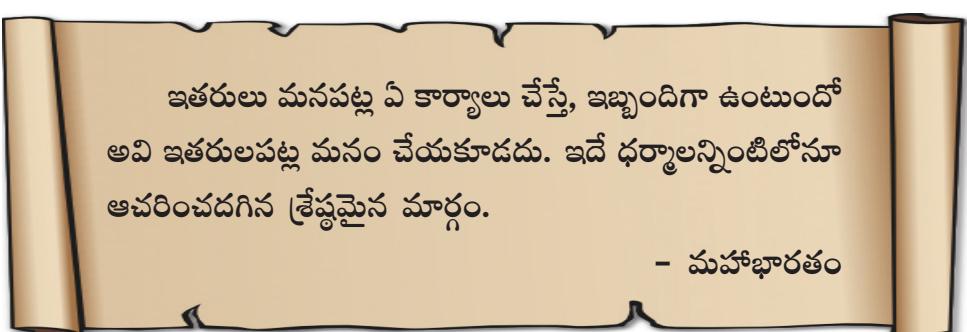
అంటే... విశేషణం ఉత్తరపదంగా ఉండి నామవాచకం పూర్వపదంగా ఉంటే అది **విశేషణ ఉత్తరపద కర్మధారయ సమాసం** అని గుర్తించాలి.

- ◆ కింది పదాలకు విగ్రహవాక్యాలు రాసి ఏ సమాసాలో గుర్తించి రాయండి.

- అ) పాదపద్మం -
- ఆ) చారుసంసారం -

ప్రాజెక్టు పని

- ◆ ఉత్తమ పాలనను “రామరాజ్యం”తో పోలుస్తారు కదా! శ్రీరాముని పరిపాలన ఏవిధంగా ఉండేదో తెలుసుకొని నివేదిక రాయండి.

మన సామెతలు

- 1) అతి రహస్యం బట్టబయలు
- 2) నక్క నదిల కొట్టుకుపోతూ ప్రపంచమంత మునుగుతుందన్నదట
- 3) మావోనికి ముప్పైరెండు గుణాలు మంచియే రెండే రెండు పాడు తనకు దెలది ఒకడు చెపితే వినడు
- 4) చెరువుల పడ్డోన్ని తీసి బావిలేసినట్లు
- 5) చిల్లికి చింతపండొత్తినట్లు
- 6) గుమ్మినిండ గింజలుండాలే గూటాలోలే బిడ్డలుండాలే
- 7) గుట్టకు కట్టేలు మోసినట్లు
- 8) గాలికి గడ్డపారలు కొట్టుకుపోయినయట
- 9) కట్టకు పుట్టచేటు చెట్టుకు తొర్చచేటు
- 10) ఏనుగు కూసున్నా గుర్రమంతెత్తు
- 11) ఊరుదూరమైంది కాడు డగ్గరైంది
- 12) ఉరికురికి కొట్టినా మోటపారలేదు
- 13) ఈతకు లోతులేదు
- 14) ఉడుకేసుకుని తిని తడకేసుకుని పన్నట్లు
- 15) అక్కచుట్టమైతే లెక్కచుట్టమా
- 16) కొన్నది బింకెడు కొసిరేది లొట్టెడు
- 17) ఎనుగర్ర (వెన్నుకర్ర) బలముంటే ఎన్నివాసాలైనా ఎక్కియ్యచ్చు
- 18) అన్నంలేక కోతిరూపు బట్టల్లేక బాంచ రూపు
- 19) దొప్పెడంబలి కోసం దోసిట్లంబలి ఒలుకపోసె
- 20) తోచని పనికి తక్కులాటెక్కువు
- 21) రొట్టెలోనికంటే తునుకలోడే నయం
- 22) కన్నపెద్ద కడుపుచిన్న
- 23) ఎన్నేషాలేసినా కూటికే ఎన్నేండ్లు బతికినా కాటికే
- 24) అయినోళ్ళకు ఆకుల్ కానోళ్ళకు కంచాల్
- 25) అంతట నానినా అరికాలుకింద నానది
- 26) అంగణంపట్టి గొడ్డు వంగడం పట్టి బిడ్డ

మన జాతీయాలు

జాతీయం	సందర్భం
1) అగ్గిబుక్కుట	- కోపంతో ఉడికిపోవట
2) ఉడుంపట్టు	- గట్టిపట్టుదల
3) ఒంటికోతి	- ఏకాకి, ఒంటరివాడు
4) కడుపు కుటకుట	- ఓర్వలేనితనం
5) కాకిగోల	- భరించలేని శబ్దాలు
6) కుడితిలోపడ్డ ఎలుక-	- అటు, ఇటు కాక ఇబ్బందిపడటం
7) కూసమిడిచినపాము-	- ఉల్లాసం, చలాకీతనం
8) కోడిమెదడు	- మతిలేకపోవడం
9) గాడిదమోత	- వెట్టిచాకిరి
10) గోడకేసిన సున్నం	- తిరిగిరానిది
11) చచ్చినపాము	- ఏమీ చేయలేనిస్తి
12) చంకలోపిల్లి	- చెడుశకునం, కార్యపోని సంకేతం
13) చుక్కతెగిపడ్డట్లు	- అకస్యాత్తగవచ్చుడు
14) చూపులగుర్రం	- కేవలం రూపం మాత్రమే అందంగా ఉండటం
15) డూ డూ బసవన్న	- ఆలోచించకుండా ప్రతిదానికి తలూపడం
16) నల్లికుట్లోడు	- బయటికి కనిపించకుండా హానిచేసేవాడు
17) నిండుచెరువు	- సమృద్ధి
18) నీళ్ళనములు	- సందేహించడం
19) నూరిపోయు	- విషయాన్ని బలంగా అందజేయడం
20) పీనుగ సింగారం	- వ్యర్థం

2

నేనెలగిన బూర్లు

- పి.వి.నరసింహరావు

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

సహానమ్ము, సత్యమ్ము, శాంతగంభీరమ్ము,
ఆత్మవిశ్వాసమ్ము, నహరహమ్ము
సాధన, దక్కత, సాధుభాషణమును,
సద్గ్యావేచనమును, సద్గుమనము,
దానమ్ము, కైర్యమ్ము, త్యాగమ్ము, సునిశిత
బుధి, మేల్గాంచుట, పుణ్యగుణము,
కరుణ, క్షమ, పరోపకారబుధియనెడి
యాలోచనారీతు లమరియుండు
మనుజులెపుడును మాన్యలు, మంగళస్వ
రూపులు, మహాస్నేతులు, విరాఘ్రాపశోభి
తులు, సుకీర్తికాంతవరపతులు, సుమతులు,
జగతిగతి విరచితులు, సజ్జనులువారు.

ప్రశ్నలు:

- ఈ పద్యం దేన్ని గురించి చెబుతున్నది?
- ఈ పద్యం ద్వారా గుర్తించిన లక్షణాలేవి?
- మంచి లక్షణాలు కలిగిన వారినేమంటారు?
- అలాంటివారి గురించి ఎందుకు
తెలుసుకోవాలి? వారితో ఎందుకు
సాంగత్యం చేయాలి?

పారం ఉద్దేశం

సమాజంలో కొద్దిమందే ప్రభావశక్తి సంపన్నులు ఉంటారు. వీరి సాంగత్యం పొందినా, వీరి గురించి తెలుసుకున్నా, స్ఫూర్తి కలుగుతుంది. మంచిమార్గంలో నడవడానికి అవకాశం కలుగుతుంది. ఇలా స్ఫూర్తిదాయకులైన వారిలో బూర్లు రామకృష్ణరావు ఒకరు. ఈయన పైదరాబాదు రాష్ట్రానికి తొలి ముఖ్యమంత్రిగా పనిచేసి, రాజనీతిజ్ఞాడిగా బహుభాషావేత్తగా పరిపాలనాదక్కడిగా పేరెన్నికగన్నాడు. ఈయన మహాస్నేత వ్యక్తిత్వాన్ని ఆవిష్కరించేలా పి.వి.నరసింహరావు వ్యాసం రాశాడు. మహాస్నేత వ్యక్తిత్వాల నుండి స్ఫూర్తి పొందడమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పారం వ్యాస ప్రక్రియకు చెందినది. గొప్పవారి జీవితాన్ని, వారి వ్యక్తిత్వంలోనీ ఉదాత్మమైన, స్ఫూర్తివంతమైన జీవన కోణాలను విశ్లేషిస్తూ, ప్రశంసిస్తూ రాసిన అభినందన వ్యాసం ఇది.

ఈ పార్యభాగం ఆంధ్రప్రదేశ్ మాసపత్రిక 1972 సంపుట డిసంబర్ సంచిక నుండి తీసుకొనబడింది.

రచయిత పరిచయం

భారత ప్రధానిగా బహుభాషావేత్తగా భారతదేశ ఆర్థిక సంస్కరణల పితామహులుగా పేరొందిన పి.వి.పూర్తిపేరు పాములపర్చి వేంకట నరసింహరావు. వరంగల్ రూరల్ జిల్లా నర్సం పేట మండలంలోని లక్షేపల్లి గ్రామంలో జన్మించాడు. వరంగల్ దగ్గర భీమదేవరపల్లి మండలంలోని వంగర గ్రామస్థలు రుక్మిణమ్మ, రంగారావుగారలకు దత్తపుత్రుడు. స్వామి (1921 - 2004) రామానంద తీర్థ పి.వి.కి రాజకీయ గురువు. బూర్ధులవారు గురుతుల్యులు.

విద్యార్థిదశలోనే హైద్రాబాద్ సంస్థాన విముక్తి పోరాటంలో పాల్గొని ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయం నుంచి బహిపురణకు గుర్తించాడు. 1938లో హైద్రాబాద్ రాష్ట్రకాంగ్రెస్‌లో చేరి రాజకీయ జీవితాన్ని ఆరంభించాడు. రాష్ట్ర, కేంద్ర ప్రభుత్వాలలో బహుకాలం మంత్రిగాను, ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రిగాను, భారతప్రధానిగాను విశ్ిష్టమైన సేవలందించాడు. చతురతత్తో భారత రాజకీయయనికపై ఒక వెలుగు వెలిగిన రాజనీతిజ్ఞుడు.

తెలుగుభాషతో సహా హిందీ, ఉర్దూ, అంగ్రేజీ, మరాతీ మొదలగు 17 భాషల్లో అన్నదళంగా మాట్లాడగలిగిన బహుభాషావేత్త. తెలుగులో ‘కాకతీయ’ అనే పుత్రికను నడిపించాడు. విశ్వనాథ ‘వేయపడగలు’ నవలను హిందీలోకి “సహస్రఫణ” అనే పేరుతో అనువదించాడు. దీనికి కేంద్రసాహిత్య అకాడమీ బహుమతి లభించింది. ఈయన ఆత్మకథగా ప్రసిద్ధికేక్కిన ‘ది ఇన్స్పైడర్’ అనేక భాషల్లోకి అనువదించబడింది. ‘పన్లక్ష్మీకొన్సఫ్ముతో’ అనే మరాతి పుస్తకాన్ని తెలుగులో ‘అబలా జీవితం’గా ఈయన అనువదించాడు.

నిరాడంబరజీవితం, నిజాయతీ, దేశభక్తి కలిగిన పి. వి. నరసింహరావు జీవిత పర్యంతం నిండుకుండలా స్థితప్రజ్ఞుడిగా వెలిగాడు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటుపులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

ప్రతి మానవునిలోనూ సాధారణంగా ఉన్నదానికంటే తనను గురించి ఘనంగా చిత్రించుకొనే స్వభావం ఉంటూ ఉంటుంది. ఇందుకు భిన్నంగా ప్రవర్తించేవారు బహు అరుదుగా ఉంటారు. రకరకాల ఒడిదుడుకులను ఎదుర్కొన్నా విపత్తుర పరిష్ఠితులు సేనావాహినిలా చుట్టూముట్టేనా చలించకపోవడం, మనస్సేస్తేర్యాన్ని, సమచిత్తాన్ని విడనాడక పోవడం గొప్పవారికే సాధ్యవొతుంది. జయావజయాలను సమానంగా స్వీకరించడం, మిత్రులుసైతం ద్రోహం తలపెట్టేనా ప్రత్యర్థులు దూషించినా “సరే! ఇవన్నీ ఆటలో భాగమేగా!” అని స్థితప్రజ్ఞతను ప్రదర్శించడం అందరికీ సాధ్యవొతుందా? మరి ఇటువంటి వ్యక్తిత్వం కలిగిన వారు ఎవరు? ఈ పారం ద్వారా తెలుసుకొండి.

I

దాః బార్దుల రామకృష్ణరావు

స్వర్గియ డా.బార్దుల రామకృష్ణరావు గారి రవ వర్ధంతి సందర్భంలో వారిని గురించి వ్యాసమేదైనా యవ్వపలసిందిగా మిత్రులు కొందరు నన్ను కోరారు. డా.రామకృష్ణరావుగారి పేరు వినగానే గత స్వీతులెన్నో ముప్పిరిగొని భావోదేకంతో నా మనస్సు ఉక్కిరిబిక్కిరైపోతూ ఉంటుంది. నా భావాలన్నించీని యా వ్యాసంలో వివరించడం ఎలాగ? అవన్నీ ప్రాస్తే ఒక పెద్ద గ్రంథమే అవుతుంది. అందుకని రేఖామాత్రంగా నా భావాలను యక్కడ పొందుపరుస్తాను.

కీ.శే.డా.రామకృష్ణరావుగారిని గురించి చరిత్రకారులు ఏమి ప్రాస్తారో మనం తేలికగానే ఊహించుకోవచ్చ. “డాక్టరు రామకృష్ణరావుగారు ఫలాన తేదీన ఫలాన గ్రామంలో పుట్టారు. పునాలోని ఫెర్రూసన్ కాలేజి నుండి పర్సియన్బాష ఐచ్చిక విషయంగా తీసుకొని పట్టబ్రాంచులయ్యారు. పర్సియన్ టూర్టరుగ కొంతకాలం పనిచేశారు. తరువాత న్యాయవాద పట్టా పొంది ఫలానా సంవత్సరంలో న్యాయవాదిగా నమోదు అయ్యారు. ఇన్ని సంవత్సరాలు న్యాయవాదిగా పనిచేసారు. ఇన్ని ప్రజా ఉద్యమాలలో ఇన్నిసార్లు సత్యాగ్రహం జరిపి జైలుకు వెళ్ళారు. ప్రోదరాబాదు ప్రేటు కాంగ్రెసులో వారోక ప్రముఖ నాయకులు. మంత్రిగాను, ముఖ్యమంత్రిగాను, రెండు రాష్ట్రాలకు గవర్నరుగాను పని చేశారు. కొంతకాలం రాజ్యసభ సభ్యులుగా ఉన్నారు. అనేక కమిటీలకు, కమీషన్లకు అధ్యక్షులుగా ఉన్నారు. గుండపోటు వలన 1967 సెప్టెంబరు 14వ తేదీన కన్నమూళారు” మొదలయిన అంశాలు ప్రాస్తారు. చారిత్రకంగాను, కాలక్రమ ప్రకారంగాను అది అంతా నిజమే. కానీ, అంతమాత్రం చేత డా.రామకృష్ణరావుగారి అసలు వ్యక్తిత్వం మనకు అవగతం కాదు.

ప్రతి మానవునిలోను సాధారణంగా ఉన్నదానికంటే ఘనంగా తనను గురించి చిత్రించుకొనే స్వభావం ఉంటూ ఉంటుంది. దానిని గురించి వాని అంతరాత్మ బోధిస్తునే ఉంటుంది. అయినప్పటికీ తాను చిత్రించుకొన్న ఆ కృతిమ ఘనతను ఇతరుల ముందు ప్రదర్శించి ఇతరులకంటే తాను అధికుడననిపించుకోవాలనే ఉబలాటం, పెనుగులాట ప్రతినిష్టం ఉంటూనే ఉంది. తత్పులితంగా ఒకరినొకరు కించపరుచుకొంటూ తమ శక్తిసామర్థ్యాలను, అమూల్య సమయాన్ని వ్యాఖ్యానించుకొంటూ ఉండడం మనం చూస్తునే ఉన్నాం. కానీ యిందుకు డా.రామకృష్ణరావుగారు మాత్రం అరుదుగా కనపచ్చే ఒక చక్కని మినహాయింపు అని చెప్పవచ్చు. వారెల్లప్పుడు అన్ని విషయాలు ఆఖరికి తమలోని లోపాలను కూడా ఉన్నవి ఉన్నట్లుగా చెపుతూ వుండేవారు. ఎంత ఉంటే అంతే. వీసం ఎత్తు ఎక్కువాలేదు, వీసం ఎత్తు తక్కువా లేదు.

వారి పొట్టితనం కొంతవరకు వారిని మరుగుపరుస్తూ ఉండేదని కొంతమంది అంటారు. కానీ అంతకంటే సత్యాధారమైన విషయం మరొకటి లేదని నా భావన. నిజానికి ఒడ్డు పొడుగూ ఉన్న చాలామందికంటే కూడ వారు అతి చక్కగా గుర్తింపబడుతూ ఉండేవారు. తమ వామన రూపాన్ని గురించి స్నేహపూరితమైన ఎన్నో పరిహసాలను వారే స్వయంగా చక్కటి భావనిర్లిప్తతతో చెప్పు ఉండేవారు. లోగడ మన దేశంలో అమెరికా రాయబారిగా పనిచేసిన ప్రాఫేసర్ గాల్ బ్రైట్ అసాధారణ పొడగరితనం కంటే డా.రామకృష్ణరావు గారి పొట్టితనం వారిని ఏమాత్రం మరుగుపరచలేదు. పూర్వపు ప్రౌదరాబాదు సంస్థాన ముఖ్యమంత్రిగా ఉంటున్న రోజులలో డా.రామకృష్ణరావు గారు బేగంపేట విమానాశ్రయంలో అరేబియారాజు ఇబన్ షా ఉద్దేశు పుష్పమాలాలంకృతునిగా చేసిన సందర్భంగా అతిథి ఆతిథేయులిర్చురు పరస్పర సౌజన్య సౌహృద్యాలతో ఎటువంటి ఫీటు చేయవలసి వచ్చిందో ఆ వినోదకర దృశ్యం యిప్పటికీ చాలా మందికి జ్ఞాపకముండే ఉంటుంది. అలాగే ఒక విందు సందర్భంలో ప్రా.గాల్ బ్రైట్, డా.రామకృష్ణరావు గార్ల పోటో తియ్యడం పోటోగ్రాఫర్ల కళాసైపుణ్యానికొక గీటురాయి అయి ఆ సందర్భానికొక చక్కని వినోదాన్ని చేకూర్చింది.

ఆలోచించండి -చెప్పండి

- ◆ అంతరాత్మ బోధించడం అంటే ఏమిటి?
- ◆ మీకు ఎప్పుడైనా ఇలాంటి అనుభవం ఎదురైందా? ఎప్పుడు?
- ◆ ఇతరులకంటే తాను అధికుడనని- పించుకోవాలనే ఉబలాటం. పెనుగులాట ప్రతినిష్టం ఉంటూనే ఉంటుంది. ఈ వాక్యం ద్వారా మీరేమి గ్రహించారు?
- ◆ సత్యాదారమైన విషయం అంటే ఏమిటి?
- ◆ దీన్ని ఏమి సందర్భాలలో వాడుతారు?

II

అవసరమైతే విరాట్ రూపం....

వారు గుర్తించబడడానికి, గుర్తించబడకపోవడానికి వారి శరీరాకృతి కారణం కానేలేదు. అంతకన్న గహనమైన దేవో వారి వ్యక్తిత్వంలో పుండి ఉండాలి. ఏదో నిత్య నైమిత్తికంగా (*routine*) వారు గుర్తించబడడంకాని, గుర్తించబడకపోవడం గాని జరుగలేదు. అవసరం వచ్చినప్పుడు వారు అలనాటి వామనమూర్తివలె ఇంతింతై ముల్లోకాలు ఆక్రమించి తమ విరాట్ రూపాన్ని ప్రదర్శించేవారు. పని పూర్తి అయిన వెంటనే తిరిగి తమ వామన రూపంలో ఇమిడిపోతూ ఉండేవారు, మరొక అవసరం వచ్చేవరకు. అందుచేత వారు కావాలని నిరాడంబరంగా తెరమరుగున ఉండడం జరుగలేదు. అసలు రహస్యం ఏమిటంటే చిన్న మూర్తిలో యిమిడి ఉన్న వారి బహుముఖ ప్రతిభాయుత మూర్తిమత్తుం అవసరం వచ్చినప్పుడు తమ మహాన్నత రూపంలో ప్రదర్శితం కావడం, అవసరం తీరగానే తిరిగి స్వస్వరూపంలో యిమిడిపోవడం అనేది వారి స్వభావంలోనే ఉంది. విచిత్రం ఏమిటంటే డా.రామకృష్ణరావుగారి వ్యక్తిత్వపు మహాన్నత శిఖరాలు దాని అగాధపు లోతులలోనే పరిలాఖీతమౌతూ ఉండేవి.

న్యాయవాదిగా

న్యాయవాదిగా వారికి కొన్ని ప్రత్యేక లక్ష్ణాలుండేవి. వారి ప్రాక్షీసు **roaring practice** (క్షణం తీరికలేనిది) అని చెప్పడానికి వీలులేదు. అలా అని వారికి కేసుల కొరత ఎప్పుడూ ఉండేదికాదు. కాని వాటిలో ఎక్కువ కేసులు రాజకీయాలకు సంబంధించినట్టివి. ఫీజు లేనట్టివీను. ప్రజాహిత జీవితం కొందరు న్యాయవాదులకు పైలు పెరగడానికి, ధనసంపాదనకు ఉపకరిస్తే, డా.రామకృష్ణరావుగారి విషయంలో మాత్రం అది తారుమారైంది. వారి వద్దకు వచ్చే క్లయింటల్లో చాలామందికి ఒక రకమైన మిల్రిత భావం ఉంటూ ఉండేది. డా.రామకృష్ణరావుగారి శక్తిసామర్థ్యాలు, ప్రజ్ఞ ప్రాభవాలలో సంపూర్ణ విశ్వాసానికి తోడు వారు రాజకీయ వ్యుగ్రతవలన కేసులమీద ఎక్కువ ధ్యానముంచలేరేమో అన్న అనుమానంకూడా ఆ క్లయింటల్ల మనస్సులలో ఉంటూ ఉండేది. నిజానికి రామకృష్ణరావుగారికి కేసును క్షుణ్ణంగా చదివి తయారవడానికి అవకాశమే ఉండేదికాదు. కేసు చేపట్టేటప్పుడే వారు విషయమంతా శ్రద్ధగా విని ఆ కేసు తాలూకు పైలు యొక్క వెనుక అస్పష్టమైన నోటులను కొన్నిరేభామాత్రంగా ప్రాసి పెట్టుకొనే వారు అంతే. నిజానికి వాటిని కేసుకు తయారీ అనడానికి వీలు లేదు. కాని కోర్టులో ఆ రేభామాత్రపు నోట్సే డా.రామకృష్ణరావుగారి జాజ్యాల్యమానమైన ప్రతిభా విశేషతతో ఎదుటి న్యాయవాదుల వాదనాఘూతములకు దుర్భేష్యమైన కంచుగోడలుగా నిలవడం నేను స్వయంగా చూచాను. న్యాయవాద వృత్తిలో నిష్టాతమైన సునిఖిత మేధాసంపత్తిని వారు ప్రదర్శిస్తున్నారా అన్నట్లుగా ఉండేది వారి అనుమతిని వాదనా పటిమ.

ప్రోత్సాహం

సీనియర్ న్యాయవాదిగా వారిదొక ప్రత్యేక తరఫో. నేను వారివద్ద అందరికంటే జూనియర్గా ఉండేవాడిని. కాని తల్లికి తన కడగాట్లు బిడ్డపై ఎటువంటి విశేషముకారం ఉంటుందో అటువంటి ముమకారమే డా.రామకృష్ణరావుగారికి నామీద ఉంటూ ఉండేది. చౌరవతోను, నిరాఘూటంగాను, నేను వారి ఆఫీసును ఒక న్యాయవాద కాఫీ పానశాలగా పరిగణించి నాకు కావలసిన కేసులను - ముఖ్యంగా జూనియర్లకు కొరుకుడుపడని చిక్కు కేసులను - స్వయంగా ఏరుకొని చదువుతూ ఉండేవాడిని. నా యా చౌరవ వారి సీనియర్ గుమాస్తాకు కోపకారణమై ఆయన నామీద కారాలు మిరియాలు నూరుతూ ఉండేవాడు. ఒకసారి డా.రామకృష్ణరావుగారు దానిని గమనించి నా చేప్పపై తమ ఆమోదముద్ర వెయ్యడం, అంతటితో కారాల మిరియాల ప్రకరణం ముగియడం జరిగింది. అప్పటినుండి మా యిరువురి మధ్య సీనియర్, జూనియర్ సంబంధంటోయి నిష్పాట్లుంతో కూడిన సమాసణ్ణయి చర్చాసంబంధం ప్రారంభమైంది. నేను అంచనా వేసుకొన్న దానికంటే ఎక్కువగానే నాలో శక్తిసామర్థ్యాల్యన్నాయని, స్వయంగా గుర్తించగలిగేలా నన్న రూపొందించిన డా.రామకృష్ణరావుగారి విశేష నైపుణ్యానికి నేను ఎల్లపుడూ జోపోరు లప్పిస్తూనే ఉంటాను. వారు నాలో పూరించిన ఆ ఆత్మవిశ్వాసమే నాకు శాసనసభలలోను, యితర చోట్లను కూడ శ్రీరామరక్షగా ఉంటూ వస్తూంది. ప్రాతఃస్నారణీయులైన నా సీనియర్ రామకృష్ణరావుగారి విశిష్టవ్యక్తిత్వ మట్టిది.

రాజకీయాలలో వారి సమ్యక్ దృష్టికోణం సంకుచిత పైదాంతిక అరలకు తావివ్వలేదు. వారు పుట్టింది జాగీర్దారీ కుటుంబంలో అయినప్పటికి వారు పూర్వపు పైదరాబాద్ సంస్థానంలో తరతరాల నుండి వస్తూఉన్న జాగీర్దారీ వ్యవస్థను రూపుమాపడానికి వెనుకాడలేదు. వారి స్నేహకోటిలో పెద్ద పెద్ద భూస్వాములు చాలామంది ఉండేవారు. అయినప్పటికినీ వారు పూర్వపు పైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో దున్నేవానికి భూమిహక్కు నిచ్చే కొలుదారీచట్టన్ని తయారుచేసి, దేశంలో సామ్యవాద వ్యవస్థకు మార్గదర్శకులైనారు. ఆ చట్టాన్ని అమలు పరచడానికి వారు ఎంపిక చేసిన జిల్లాల్లో ఎక్కువగా సప్పటోయిన భూభామందులు వారి బంధువులూ, రాజకీయ సహచరులే.

పూర్వపు పైదరాబాద్ సంస్థానవిచ్చిత్తి తన రాజకీయ ప్రాబల్యానికి స్ఫోదనాచకం పలుకుతుందని వారికి ముందే తెలుసు. అయినప్పటికీ తనకు సష్టుం ఇతరులకు మేలు చేకుచేసిన నిర్ణయాలు తీసుకొంటూ తన రాజకీయ జీవితాన్నంతా అత్మపరిత్యాగానికి, చివరకు సక్రియ రాజకీయాలనుండి తన నిప్పుమణకు దారితీసే పరిస్థితులకు వీరివలె అంకితం చేసుకొనే రాజనీతి విశారదులు ఒహు అరుదు. డా.రామకృష్ణరావుగారు ఏ నిర్ణయం తీసుకొన్నా దానిని అన్ని విధానైన జాగ్రత్తలతోను, మంచి వ్యవహార దక్కతతోను తీసుకొనేవారు. ఒకసారి నిర్ణయం తీసుకొన్నారంటే ఆరునూరైనా దానిమీద స్థిరంగా నిల్చేవారు. ఇదీ డా.రామకృష్ణరావుగారి సంకీష్ట రాజకీయచరిత్ర.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ఎవరైనా గుర్తింపుపొందడానికి శరీరాకృతి కారణం కాదని తెలుసుకొన్నారు కదా! దీన్ని మీరెలా సమర్థిస్తారు?
- ◆ అన్నయైన వాదనాపటిమ అంటే ఏమిటి? ఇది ఎవరికి అవసరం? ఎందుకు?
- ◆ ‘కొరుకుడు పడకపోవడం’ అంటే ఏమిటి? దీన్ని ఏట సందర్భాలలో వాడతారు?

III

సౌజన్యానికి మారుపేరు :

వారి విశిష్టవ్యక్తిత్వానికి సంబంధించిన మరో ముఖ్యంశం ఉంది. గత తరంలోని అన్ని సుగుణాల మూర్తిమత్వమే శ్రీరామకృష్ణరావుగారు. శరాఫత్ అంటే సౌజన్యానికి మారుపేరే వారు. మతదురభిమానాన్ని పెంపొందిస్తూ రాజ్యమేలుతున్న నాటి నిజాంకు బద్ధవ్యతిరేకి అయినప్పటికినీ రాష్ట్రంలోని ముసల్యానులందరికి వారు పరమమిత్రులు, ఆప్తులూను! అతి నిరాదంబరముగా వారు మతాతీతస్థితిని పాటించేవారు. వారి ద్రాయింగు రూం ఒక సంస్కృతీ ప్రదర్శనశాలలా ఉండేది. నాటి పైదరాబాద్ ప్రభుత్వపెద్దలు, కుచ్చుటోపీల వోల్యులు, గడ్డలముల్లాలు, తలపాగాల పండితులు, మహామహాపాధ్యాయులు, గాంధీటోపీలవారు, ఖద్దరుధారులు, అధునాతన టెరిలిన్ యువకులు - ఒకరేమిటి, అన్ని రకాలవారు, వారిని ఆహ్వానించడానికి అక్కడ హాజరు అయేవారు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే డా.రామకృష్ణరావుగారు మూడు విభిన్నతరాల చివరి వారధిలా కన్నించేవారు. ఇంతటి విశాలవ్యక్తిత్వంతో వారు అనాటి ప్రజాజీవితాన్ని తీర్చిదిద్దారు.

నాటి పైదరాబాద్ రాష్ట్ర శాసనసభలో శాసనసభా నాయకులుగా వారు సునిశితమేధ, పరిమార్జితభాష, వ్యవహార దక్కతలను మేళవించి ఏర్పరచిన ఉన్నతప్రమాణాలను, నేటికి - ముఖ్యంగా యా రోజులలో - ఎంతో గౌరవంతో చాలామంది స్వరించుకొంటూ ఉంటారు. అవసరమైనపుడు వారు ప్రత్యర్థులను చీల్చి చెండాడేవారు. కానీ అలా చేయడంలో ప్రత్యర్థుల నుండి రక్తపుట్టిట్టుమాట అలా ఉంచి, ఒక్క కన్నీర్చుబోట్టు పడడంగాని, వారి హృదయాలకు రఘ్యంత నొప్పి తగలడంగాని జరిగేదికాదు. పార్లమెంటేరియన్స్‌గా డా.రామకృష్ణరావుగారి అద్వైతియ కళాకాశమట్టిది.

బహుభాషావేత్త :

వారు చాలా ప్రతిభావంతులైన భాషావేత్తలనే విషయం అందరికి తెలిసినదే. వారు చదువుకున్న చాలా భాషలు నాటియందలి అభిరుచులచే ప్రయివేటుగా చదువుకొన్నాము. ముఖ్యమంత్రిగా ఉంటున్న రోజులలో డా.రామకృష్ణరావుగారు ప్రతిరోజు అర్థరాత్రిపరాకు ఆఫీసుపైత్తు చూచుకొని, ఆ తర్వాత నమ్మశక్యంగాని ఉత్సహంతో సంస్కృత ప్రాచీన కావ్యాలు చదపడంలో ఎలా మనిగిపోయేవారో నాకిపుటికి స్ఫుర్పంగా జ్ఞాపకం ఉంది. బహుముఖ ప్రతిభావంతులైనప్పటికీ, డా.రామకృష్ణరావుగారు ప్రధానంగా సాహితీజగత్తుకు చెందినవారని నా నమ్మకం. ఇది చాల వింతగానే తోచవచ్చు. ఎందుకంటే వారి సాహిత్య వ్యాసంగం జరుగవలసినంత ఎక్కువగా జరుగలేదు.

బహుముఖప్రజ్ఞతో వచ్చిన చిక్కే ఇది. డా.రామకృష్ణరావుగారు ముట్టని, పెంపొందించని క్లైప్రం ఏదీ లేదంటే అందులో అతిశయ్యక్కి ఎంతమాత్రం లేదు. కానీ ఏం లాభం? ఏ సాహిత్య క్లైప్రానిక్కతే వారి సునిశిత మేధాసంపత్తి ఎక్కువ అనుకూలంగా ఉండేదో, ఆ సాహిత్య క్లైప్రంలో చెప్పుకోదగ్గ రచనలు చేయడానికే వారికి అవకాశం కలుగలేదు. రాజకీయవేత్తగా కూడ వారు తమ కాలంనాటి అంటే దేశచరిత్రలో చాల ప్రధానమైన, ఉత్సేజికరమైన దశాబ్దాలకు సంబంధించిన స్నేహితులను గ్రంథం చేసి ఉండవలసింది. నాబోచి హిత్తెపులెంత చెప్పినప్పటికీ వారా పనులు చేయలేకపోయారు. ఆవిధంగా వారు తమ జీవితకాలంలో ఎంతో విలువైన పనులు చేసినప్పటికీ, చేయకుండా వదిలివేసింది కూడా అంతకన్న ఎక్కువ విలువైనదే అని నా ఆభిప్రాయం. ఎందుకంటే ఆ పనులు చేయడానికి ఇతరులెవరికంటే కూడ వారే మిక్కిలి సమర్థులు. ఇందుకు నేనూ, నాలాగే ఇతరులు చాలామంది కూడా ఎప్పుడూ బాధపడుతూనే ఉన్నాం.

వారి జౌదార్యం, ఉపకారబుద్ధి ఎంతవరకు ఉండేదంటే, ఒక్కాక్కుపుడది ఒక దోషంగా పరిణమించేది. అసాధ్యమైన కోరికలు కోరినప్పుడు కూడ వారు నెమ్ముదిగా నచ్చచెప్పు ఓపికగా చాలసేపు కూర్చోనేవారు. అప్పుడు వారి స్థానంలో మరొకరెవరైనా ఉండిఉంటే ఒక్క చీడరింపుతో దానిని వెంటనే పరిష్కరించి ఉండేవారు. కానీ డా.రామకృష్ణరావుగారి జౌదార్యం అలా చేయనిచ్చేది కాదు. వారి ఉదార ప్రపుత్తి వల్ల న్యాయముగా ఎక్కువ ధ్యానముంచవలసిన పనులకంటే, శక్తిని, సమయాన్ని వృథథపరిచే పనులకు అప్పుడప్పుడు వారు ప్రాధాన్యమివ్వడం జరుగుతుందేది. ఏమైతేనేమి? వారావిధంగా మలచబడ్డారు. అది అంతే.

ఉపకారశీలి

డా.రామకృష్ణరావుగారిది పెద్దకుటుంబం. ఆ కుటుంబానికి వారొక ఆత్మీయులైన తండ్రి. ఆ కుటుంబానికి కాదు, ప్రతిచోటా ఆత్మీయుడైన తండ్రిగానే ఉంటూ ఉండేవారు. వారు ఎక్కుడైనా బయలుదేరితే దారిలో వారిని ఎవరైనా ఎక్కుడైనా ఆపి కష్టసుఖాలు చెప్పుకోవచ్చు. అందుచేత వారు ప్రతిదినానికి అలస్యంగా రావడానికి పేరుబడ్డారు. అయినప్పటికీ మిత్రులు, సహచరులు, ప్రజలుకూడ ఎంతో ప్రేమతోను, ఓర్ధ్వతోను, గంటల తరబడి వేచిఉంటూ ఉండడం, వారు రాగానే “సోదర సోదరీమఱలారా; నేను అలవాటు ప్రకారం నేడు కూడ అలస్యంగానే వచ్చాను” అంటూ ఉండడం పరిపాటి అయిపోయింది.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ గొప్పవారు తమ జీవితానుభవాలను గ్రంథఫలం ఎందుకు చేయాలి?
- ◆ మీరు వెచ్చించే సమయం దేనికి ఎక్కువగా ఉంటోంది? మీకుపయోగపడేవాటికా? లేక ఇతరపనులకా?
- ◆ రామకృష్ణరావుగారిని పి.వి.గారు ప్రాతఃస్నిరణీయులు అని పేర్కొన్నారు కదా! నేటి రాజకీయ నాయకులు కూడా రామకృష్ణరావుగారిలా గొప్పవేరు సంపాదించుకోవాలంటే ఎలా ఉండాలి? ఏమేం చేయాలి?

వారి సామాజికయూత ఎప్పుడూ సాఫీగా జరుగలేదు. రకరకాలైన ఒడి దుడుకులను వారు ఎదురొనువలసివచ్చేది. చాలా సందర్భాలలో విపత్తుర పరిస్థితులు సేనావాహినిలా వచ్చి చుట్టుముట్టేవి. అయినప్పటికీ వారు చలించేవారు కాదు. మనస్సేర్యాన్ని సమచిత్తతను వారు ఎన్నడూ విడనాడేవారు కాదు. విజయాలు లభించినప్పుడు సంతోషంతో ఉప్పాంగసూ లేదు, కష్టాలు సంభవించినప్పుడు ఆడైర్యంతో త్రుంగిపోనూ లేదు. స్నేహితులు ద్రోహం తలపెట్టినప్పుడు కానీ, ప్రత్యర్థులు దూషించినప్పుడుగాని వారనేడల్లా ఒకటే - “సరే - అవన్నీ అటలో ఉండేవేగా” అని.

డా.రామకృష్ణరావుగారిని గురించి ఎంతైనా వ్రాయవచ్చు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే వారు పూర్ణపురుషులు.

ఇవి చేయండి

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

- కింది అంశం గురించి మాట్లాడండి.

ఇతరుల కంటే తాను అధికుడననిపించుకోవాలనే ఉబలాటం, పెనుగులాట ప్రతినిష్ట్యం ఉంటునే ఉంటుంది. దీని గురించి మీ అభిప్రాయాలను తెలుపండి.

- కింది విషయాలు పాఠంలో ఏయే పేరాల్లో ఉన్నాయి.
వాటికి సంబంధించిన అంశాలను పట్టికలో రాయండి.

వ్యక్తిత్వం	పేరా సంబు	సంబంధించిన అంశాలు
మహోన్నత వ్యక్తిత్వం		
విశిష్ట వ్యక్తిత్వం		
విశాల వ్యక్తిత్వం		

- పాఠం మొత్తాన్ని చదువండి. పాఠంలో ఉన్న జాతీయాలను గుర్తించి రాయండి.
- కింది గద్యాన్ని చదువండి.

క్లిష్టపరిస్థితుల్లో రాజ్యాధికారం చేపట్టిన రుద్రమ నిరంతరం యుద్ధాల్లో నిమగ్నమైనా, పరిపాలనా నిర్వహణలో మంచి సమర్థులాలుగా పేరొందింది. స్త్రీలు రాజ్యాధికారం చేపట్టడం అరుదైన ఆ కాలంలో రుద్రమాంబ తన తండ్రి తనపై ఉంచిన నమ్మకాన్ని వమ్ముచేయక వీరనారిగా చరిత్రలో నిలిచింది. స్త్రీ అయినప్పటికి పురుషవేషం, పురుషునామం ధరించి సమకాలీన రాజులందరికంటే మిన్నగా రాజ్యాన్ని పరిపాలించి సాహసవంతమైన జీవితాన్ని గడిపింది. గ్రామాలను దాసంచేసి వాటిమీద ఆదాయంతో విద్యార్థులకు పాఠశాలలు, ఉచిత వసతిగృహాలు నెలకొల్పింది. ఆరోగ్యశాలలు, ప్రసూతిశాలలు ఏర్పాటు చేసింది. ఒక విద్యాపీఠం స్థాపించి అందులో వేదాలను, సాహిత్యాన్ని, ఆగమవ్యాఖ్యానాలను బోధింపచేసేది. పాఠశాలల్లో ఉపాధ్యాయులను, గ్రామాల్లో కరణాలను నియమించి వారికి వస్తువాహనాలను, ధాన్యాన్ని సమకూర్చేది. మార్కోపోలో అనే విదేశీ యూర్పికుడు ఈమె పరిపాలనా దక్కత, సాహిత్యసేవ, శిల్పకళలు, మహదైవర్యం గురించి ప్రశంసిస్తూ తన డైరీలో రాసుకున్నాడు. అదీ రుద్రమదేవి ఘనత.

- కింది ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

- అ) రుద్రమాంబపై ఆమె తండ్రి ఉంచిన నమ్మకమేమిటి?
- అ) రుద్రమాంబ చేసిన సత్యార్థులేవి?
- ఇ) మార్కోపోలో ఏయే అంశాల్లో రుద్రమదేవిని పొగిడాడు?
- ఈ) రుద్రమదేవి సమర్థత యేమిటి?
- ఉ) ఈ గద్యం ద్వారా రుద్రమదేవి వ్యక్తిత్వాన్ని ఒక వాక్యంలో రాయండి.

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) బూర్గుల - పి.వి.గార్ల సంబంధం గురుశిష్య సంబంధం లాంటిది. దీన్ని సమర్థిస్తూ రాయండి.
- అ) ‘సరే-అవన్నీ ఆటలో ఉండేవేగా’ అని బూర్గులవారు అనేవారు కదా! ఏ సందర్భంలో ఎందుకనేవారో దానికిగల కారణాలను రాయండి.
- ఇ) బూర్గులవారిని ప్రాతఃస్నేరణీయులని పి.వి.నరసింహరావుగారు పేరొన్నడాన్ని సమర్థిస్తూ రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నలకు పదేసి వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) బూర్గుల వ్యక్తిత్వంలోని మహాస్నేతలక్ష్ణాల గురించి సొంతమాటల్లో రాయండి. (లేదా)
- అ) ఈ పారం ఆధారంగా “గొప్పవారి సాంగత్యంవల్ల కలిగేస్వారి గొప్పగా ఉంటుంది” అనే అంశం గురించి సమర్థిస్తూ రాయండి.

3. సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

- అ) పారంలోని పదజాలం, విశీష్టలక్ష్ణాల ఆధారంగా ఒక కవిత రాయండి. (లేదా)
- అ) ఈ పారం ఓ అభినందనపత్రంగా ఉంది కదూ! దీని ఆధారంగా మీకు నచ్చిన గొప్ప వ్యక్తిని గురించి అభినందన వ్యాసం రాయండి.

భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింద గీతగీసిన పదాలకు అర్థాలను రాయండి.

- అ) చిన్నప్పటి జ్ఞాపకాలు నాకు ముప్పిరిగొంటున్నాయి.
- అ) వీసం ఎత్తు అహంకారం లేకుండా ముందుకెళ్లాలి.
- ఇ) దశరథుని కడగొట్టు బిడ్డడు శత్రుఘ్నుడు.
- ఈ) భారతదేశ ప్రాభవాన్ని మనమంతా పెంచాలి.
- ఉ) మనదేశ ప్రజలకు వివేకానందుడు ప్రాతఃస్నేరణీయుడు.
- ఊ) హిత్తెషి చెప్పిన మాటలను పెడచెవిన పెట్టవద్దు.

2. కింది జాతీయాలను మీ సాంత వాక్యాలలో ప్రయోగించండి.
- అ) శ్రీరామరక్ష
ఆ) గేటురాయి
జ) రూపుమాపడం
- ఈ) కారాలుమిరియాలు నూరడం
ఉ) స్వాస్తివాచకం
3. కింది వాక్యాలలోని పర్యాయపదాలు గుర్తించండి.
- అ) రైతులు ప్రతివర్షం పంటలను పండిస్తూ సాలుకొకసారి వచ్చిన ధనంతో సంవత్సరమంతా గడుపుతారు.
- ఆ) భూమిపై కాలుఘ్యం పెరుగుటవల్ల ధరిత్రిమీద ఉండే జనం విలవిలలాడుతూ అవనిపై మేము జీవించలేమని అంటున్నారు.
- ఇ) ఒక వ్యక్తి దక్కుతతో వనిచేస్తే ఆ సామర్థ్యం అందరికీ తెలుస్తుంది.
4. కింది ‘వికృతి’ పదాలకు పారంలో ఉన్న ‘ప్రకృతి’ పదాలను వెతికి రాయండి.
- అ) దవ్య
ఆ) గారవం
జ) పగ్గి / పగ్గియ
- ఈ) దోసం
ఉ) రాతిరి
ఊ) బాస
5. ప్రతి వృత్తికి కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణాలుంటాయని పాఠం ద్వారా తెలుసుకున్నారు కదా! మీకు తెలిసిన కొన్ని వృత్తులు, వాటికున్న ప్రత్యేక లక్షణాలకు సంబంధించిన పదాలను పట్టిక రూపంలో రాయండి.

వృత్తి	ప్రత్యేక లక్షణం
ఉదా : ఉపాధ్యాయ	నిరంతర అధ్యయనం, బోధన

వ్యక్తరణాంశాలు

1. కింది వాక్యాలల్లో గీతగీసిన పదాలను విడదీసి సంఘలను గుర్తించండి.
- అ) ప్రోదరాబాద్ లోని విమానాశ్రయం అంతర్జాతీయ విమానాశ్రయాల్లో ఒకటి.
ఆ) చిన్నపుటి విషయాలు జ్ఞాపకముండడం చాలా అరుదు.
ఇ) ప్రతి జీవికి ఒక్క శరీరాకృతి ఉంటుంది.
ఈ) అబ్బల్కలాం మహోన్నత వ్యక్తిత్వం కలవాడు.
ఉ) నా జీవితాన్నంతా దేశసేవకే వినియోగించాలనుకుంటున్నాను.
ఊ) మాధవి చెప్పినప్పటికీ రమ వినలేదు.
ఋ) ఒక్కొక్కప్పుడు ముఖ్యమైన విషయాలు జ్ఞాపికి రావు.

2. కింది సమాస పదాల్లోని తత్వరుషబ్ధేదాలను గుర్తించి, విగ్రహవాక్యాలు రాయండి. సమాస నిర్ణయం చేయండి.

ఉదా॥ సత్యదూరము	-	సత్యమునకు దూరము - షష్ఠితత్వరుష సమాసం
అ) అమెరికా రాయబారి	-	
ఆ) వాదనాపటిము	-	
ఇ) అసాధ్యం	-	
ఈ) నెలతాల్పు	-	
ఉ) గురుదక్షిణ	-	
ఊ) వయోవృద్ధుడు	-	
ఋ) దొంగభయము	-	
ఌ) డెండురాష్ట్రోలు	-	
ఎ) శక్తిసామర్థ్యాలు	-	
ఏ) అమూల్యసమయం	-	
ఐ) పూర్ణపురఫలు	-	
ఒ) ప్రాచీనకావ్యాలు	-	
ఓ) పెద్దకుటుంబం	-	

3. కింది సామాన్య వాక్యాలను సంబిష్ట వాక్యాలుగా మార్చండి.

- అ) పూనాలోని ఫెర్ర్యూసన్ కాలేజీలో చేరాడు.
పర్సియన్ భాషను చదివాడు.
ఆ కళాశాల నుంచి పట్టభద్రుడయ్యాడు.
- అ) బూర్గుల ప్రాద్రాబాద్ రాష్ట్రంలో దున్సేవానికి భూమి హక్కునిచే కొలుదారి చట్టాన్ని తయారుచేశాడు.
బూర్గుల సామ్యవాద వ్యవస్థకు పునాది వేశాడు.
బూర్గుల అజరామర కీర్తిని పొందాడు.

ప్రాజెక్టు పని

- ◆ మహాస్నాత వ్యక్తిత్వంతో పరిపాలనాదక్కతతో సేవచేసిన వారి వివరాలు సేకరించండి. నివేదిక రూపొందించండి. తరగతిలో ప్రదర్శించండి.

3

వలసకూలీ!

- డా॥ ముకురాల రామారెడ్డి

చదువండి - ఆశోచించి చెప్పండి.

ఊరిలో నీకిల్లు లేదు - ఊరి వెలుపల పొలము లేదు
కూలి నిర్ణయ మింతని లేదు - కూలి పని స్థిరమైనది కాదు
అలుపిల్లల నేలేదెట్లా - అనే చింత నిన్నిడడోయి వ్యవసాయకూలి.
బతుకు దెరువు లేక నీవు - భార్యపిల్లల నొదిలి పెట్లీ
బస్తి చేరి రిక్కలాగి - బలముగ జ్వరమొచ్చి పంటే
కాస్త నీకు గంజనీక్కు - కాసి పోనే దిక్కెవరోయి వ్యవసాయ కూలి.
- సుద్దాల హానుమంతు

ప్రశ్నలు:

- ఈ వంక్కులు ఎవరి గురించి తెలుపుతున్నాయి? రాసింది ఎవరు?
- కూలిపని స్థిరమైనది కాదు అనడంలో అంతర్ధాన్మేమిటి?
- కుటుంబ పోషణ ఎట్లా జరుగుతుంది?
- ఊర్కు వదిలి పోయేటందుకు కారణమయ్యే పరిస్థితులేవి?

పారం నేపథ్యం

తెలంగాణ రాష్ట్రంలో నీటివసతికి నోచుకోక, పంటలు పండక, నిరంతరం కరువురక్కసి కోరల్లో చిక్కుకున్న ప్రాంతం పాలమూరు. నాటి పాలమూరు జిల్లానే నేటి మహాబూబ్‌నగర్ జిల్లా. బతుకుభారాన్ని మోస్తూ కాలాన్ని వెళ్లియేలేక బతుకటూనికి వలసపోవడం అక్కడి కూలీలకు పరిపాటి.

1977లో తూర్పుతీరప్రాంతానికి వలస వెళ్లిన కొందరు పాలమూరు కూలీలు అక్కడ వచ్చిన తుఫాన్కు గురై తిరిగిరాలేదని, వాళ్ళక్కడున్నరో జాడతెలియనప్పుడు కవి హృదయంలో కలిగిన ఆవేదన ఇది.

పార్శ్వభాగ వివరాలు

ఈ పారం గేయం' ప్రక్రియకు చెందినది. లయాత్మకంగా ఉండి ఆలపించేటందుకు వీలుగా ఉండేది గేయం. ఇది పల్లవి, చరణాలతో కూడి ఉంటుంది. పల్లవి మాత్రం పునరావృతమవుతుంది. సంగీత సాహిత్యాల మేళవింపే గేయం. ప్రస్తుత పార్శ్వంశం డా॥ ముకురాల రామారెడ్డి 'హృదయశ్లే' గేయ సంకలనం లోనీది.

కవి పరిచయం

**01-01-1929
24-02-2003**

డా.ముకురాల రామారెడ్డి నాగర్కర్నూల్ జిల్లా కల్పకుర్తి మండలం ముకురాల గ్రామంలో జన్మించాడు. ఈయన సమకాలీన అంశాలను ప్రతిబింబించే కవితలు, పద్యాలు, పాటలు, కథలు, వ్యాసాలు రాశాడు.

ఈయన మేఘదూత(అనువాద కవిత్వం), దేవరకొండదుర్గం, నవ్యేకత్తులు(దీర్ఘకవిత), హృదయమైలి(గేయ సంపాది), రాజ్యసజాతర (దీర్ఘకవిత), ఉపరిశోధన (పరిశోధనా పత్రాల సంకలనం), తెలుగు సాహిత్యసిఫుంటువు మొదలగు రచనలు చేశాడు. ప్రాచీన తెలుగుకవిత్వంలో కవితాత్మక భావపరిణామం' అనే అంశంపై పరిశోధనా గ్రంథం సమర్పించి డాక్టర్ పొందాడు.

సామాజికస్మృతి, సమస్యలపట్ల స్పందించేగుణం కల్గి, సాహిత్య, సాంస్కృతిక రంగాలతోపాటు ఎన్నో ఉధ్వమాల్సో ప్రత్యక్షంగా పాలుపంచుకున్న కవి డా. ముకురాల రామారెడ్డి.

ఇతని 'విడిజోడు' కథకు కృష్ణపత్రిక వాళ్ళు ద్వితీయబహుమతిని ఇవ్వగా, ఆకాశవాణి ధీల్లి వారు ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి 1976లో జాతీయకవిగా గుర్తింపునిచ్చి సన్మానం చేశారు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ఇ పాఠం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పాఠంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ఇ పాఠం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ఇ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న 'పదవిజ్ఞానం' పట్టికలో చూసి లేదా నిషుంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

మానవ జన్మ ఎంతో ఉదాత్మమైనది. ఇది లభించడం ఒక వరం. లభించిన జీవితం సార్థకం చేసుకోవాలన్నది ప్రతి ఒక్కరి తపన. ఆశ. కానీ.....

కాలం కలిసి రాని అభాగ్యజీవులు, తమిజీవితాన్ని నెఱ్చుకురావడమే ఒక 'కల'గా భావించవలసి వ్యాస.....

అందంగా ఉండవలసిన 'కల' కూడా 'పీడకల'గా పరిణమిస్తే.....

బతుకు బండి నడిపేటందుకు తన కలలన్నీ, కల్లులు కాగా పొట్టుచేత పట్టుకొని ఒంటరిగా పరాయి దేశం పోయి.....

మనసును పంచుకొనేటందుకు మనుషులు లేక,

బాధను పంచుకొనేటందుకు బంధువులు లేక,

సమాజం నుండి దూరమౌతున్న వ్యాధార్థజీవితాలను గురించి,

ముకురాలవారు రాసిన గేయం చదువుదాం.

I

కూలి మస్తగ దొరుకుతాదని !

కోస్తదేశం పోతివా !

ఎన్నడొస్తవు లేబరీ,

పాలమూరి జాలరీ !

గోకులాష్టమి దాచిపొయినా, గొడ్డడొక్కలు గుంజినా,
వాగులల్లో, వంకలల్లో వానపాములు ఎండినా,
చినుకురాలే ఆశలేదని, చెర్లుకుంటలు పరైవడెనని
కూలి మస్తగ దొరుకుతాదని కోస్తదేశం పోతివా !

ఎన్నడొస్తవు లేబరీ,
పాలమూరి జాలరీ !

చాలు వానే పడదు సరళాసాగరం నిండేది కాదని,
చౌట మడుగులె యెండె, కోయిలసాగరం నిండేది కాదని,
పైరు లన్నీ పరుగులయ్యే పల్లలో బతికేది ఎట్లని,
కూలి మస్తగ దొరుకుతాదని కోస్తదేశం పోతివా

ఎన్నడొస్తవు లేబరీ,
పాలమూరి జాలరీ !

ఆలోచించండి-చెప్పండి

- ◆ ‘గొడ్డ దొక్కలు గుంజదం’ అంటే మీకు ఏమి అర్థమైంది?
- ◆ కోస్తా ప్రాంతానికి ఎవరు, ఎందుకు వెళ్లారు?
- ◆ పల్లెబతుకుల కష్టానికి కారణం ఏమిటి?

II

కొడిమెలూ, గాలాల గడెలూ గుడిసెకు విసిరిపోతివా !

నజూకతు నైలాను వలనే నడుం చుట్టుక పోతివా,

తిరిగి మన్మంకొండ దేవుని దిక్కు మొక్కుతు పోతివా,

కూలి మస్తుగ దొరుకుతాదని కోస్తుదేశం పోతివా

ఎన్నడొస్తువు లేబరీ,

పాలమూరి జాలరీ !

మెరిగి చాపకు బొచ్చె చాపకు మరిగి రాకనె పోతివా,

చందమామల, పరక పిల్లల చారు మరిచే పోతివా,

ఎన్నడొస్తువు లేబరీ,

పాలమూరి జాలరీ !

కోస్తుబెస్తుల పడవలల్లో కూలివయ్యిన కర్కుమెందుకు?

ఎగువ కృష్ణ ఆనకట్టును ఇంత వరకూ వేయనందుకు

ఏద ఉంచివా లేబరీ,

ఎన్నడొస్తువు జాలరీ !

ఇంచీకొస్తానన్న గడువుకు ఇప్పటికి వారాలు దాటె,

చీకు మబ్బుల ముసురులో కార్తీకపున్నం వెళ్లిపాయె,

ఇటే పోయిన జనం - అంతా అటే చచ్చే కాలమంటు,

జలపిడుగు పొర్లాడి భీద్రాచలం మెట్లుకు తాకెనంటా

ఎక్కుడుంటివి లేబరీ,

ఎన్నడొస్తువు జాలరీ !

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ కృష్ణ ఆనకట్టును కట్టకపోవటానికి, పాలమూరు జనం కూలీలుగా మారడానికి గల సంబంధం ఏమై ఉంటుంది.
- ◆ ‘చీకు మబ్బుల ముసురులో కార్తీకపున్నం వెళ్లిపోయిందని’ కని ఎందుకు ఆవేదన చెందాడు?

‘వలసకూరీ’కి పర్యాయపదంగా మారిన పాలమూరు కష్టజీవుల త్రేమజీవనానికి అద్దంపట్టే ఈ గేయంలో దా॥ ముకురాల రామారెడ్డి ఒక జాలరి జీవితాన్ని కన్నులకు గట్టినట్లు చిత్రించాడు.

పని ఎక్కువ దొరుకుతుందని, పైసలు ఎక్కువ వస్తాయని ఇక్కడి అనుభూతులను, ఊరితో అనుబంధాన్ని, కటుంబం నుంచి లభించే మమతానురాగాలను వదులుకొని కోస్తాప్రాంతంలో చేపలు పట్టే పనికోసం పోయిన ఆ జాలరిని గురించి భార్యాపిల్లలు యాదిజీసుకోవడం ఎంత ఆర్థంగా ఉంటుందో తెలుస్తున్నది.

వాసలు లేక పంటలెండిపోయ్యాయి. పశువులకు మేతలు కరువయ్యాయి. నేల నెట్రెలు వారింది. చెరువులల్లకు సరిపడే నీళ్ళు రాలేదు. కొడిమెలు, గాలాలు విడిచిపెట్టి, ఎక్కువకూలికి ఆశపడి వైలాసువల మాత్రం దీసుకొని కోస్తుదేశం పోయిన ఆ జాలరి కోసం అంతా ఎదురుచూస్తున్నారు.

వస్తానన్న ముద్దతు ఎప్పుడో దాటిపోయింది. అక్కడి చేపల రుచి మరిగి రాకుండా ఉండిపోయాడా? గోదావరి వరదల్లో చాలామంది చనిపోయారన్న వార్త అపశక్కనాన్ని కలుగజేస్తుంటే, బుగులు బుగులుగా, దిగులు దిగులుగా అతనికోసం ఎదురుచూస్తున్నారు అందరూ.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. ఒక ప్రాంతంలోని జనం ఇతర ప్రాంతాలకు ఎందుకు వలసలు వెళతారు? దీనిని అరికట్టడానికి ఏం చేస్తే బాగుంటుంది? చర్చించండి.
2. పారం చదువండి - అంత్యాన్నప్రాస పదాలు రాయండి.
3. కింది పేరా చదువండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

తెలంగాణ ప్రాంతంలో చెరువుల నిర్మాణం శాతవాహనుల కాలం కంటే ముందునుంచే ఉన్నప్పటికీ కాకతీయుల కాలంలో ఉన్నతదశకు చేరుకుంది. ఆ తర్వాత తెలంగాణను పాలించిన కుతుబ్షాహీలు, అసఫ్జాలీలు, సంస్థానాధీశులు, తెలంగాణలో చెరువుల నిర్మాణాన్ని అభివృద్ధిపరిచి, వ్యవసాయాభివృద్ధికి తోడ్పడ్డారు. తర్వాత కాలంలో ఈ చెరువుల వ్యవస్థ సరైన నిర్మాణానికి నోచుకోక విధ్వంసానికి గురి అయ్యంది. దీనివలన స్వయంపోషక

గ్రామాలుగా ఉన్న తెలంగాణ గ్రామాలు కరువుపీడిత గ్రామాలుగా మారాయి. ఈ పరిణామం కూడా వలసలకు కారణమైంది. లక్ష్మలాది మంది తెలంగాణ ప్రజలు పొట్టచేత పట్టుకొని ఇతర రాష్ట్రాలకు, గల్వైదేశాలకు వలస పోయారు. తెలంగాణలో చెరువుల పునర్నీర్యాణం ద్వారా వ్యవసాయాభివృద్ధి సాధిస్తే, ప్రజలకు ఉపాధి దౌరికి, వలసలు ఆగిపోతాయి. దీన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని తెలంగాణాప్త ప్రభుత్వం చెరువులను పునరుద్ధరించడానికి ‘మిషన్ కాక్టియ’ అనే కార్బూకమాన్ని ప్రతిష్టాత్మకంగా ప్రారంభించింది.

ప్రశ్నలు :

- పై పేరా దేని గురించి చెప్పున్నది?
- ‘మిషన్ కాక్టియ’ అంటే ఏమిటి?
- తెలంగాణ ప్రజలు ఎందుకు వలసలు వెళ్తున్నారు?
- వలసలు ఆగిపోవడానికి చేపట్టవలసిన చర్యలేవి?
- చెరువుల అభివృద్ధి కోసం కృషిచేసిన వారెవరు?

వ్యక్తికరణ - స్మాజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- ముకురాల రామారెడ్డి పాట విన్నారు కదా! దీని ఆధారంగా పాలమూరు కూలీ జీవితం ఎట్లా ఉండేదో ఊహించి రాయండి.
- ఒకప్పుడు గ్రామాలు స్వయం సమృద్ధిగా ఉండేవి. అలాంటి గ్రామాలనుండి ప్రజలు ఎందుకు వలసలు పోతున్నారు.
- “ఎప్పుడొస్తవు లేబరీ, పాలమూరి జాలరీ” అని అనడంలో కవి ఉద్దేశాన్ని రాయండి.
- గ్రామాల్లోనే ప్రజలకు ఉపాధి ఎప్పుడు దొరుకుతుంది?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- ‘వలసకూలీ’ గురించి కవి ఆవేదనను మీ సొంతమాటల్లో రాయండి.

(లేదా)

- వలసకూలీల బతుకుల్లో వెలుగులు నింపడానికి ఎట్లాంటి చర్యలు అవసరమో వివరించండి

3. కింది అంశాల గురించి స్మాజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

- శ్రమజీవులైన కూలీలు పనిదొరకక పొట్టచేత పట్టుకొని వలసపోతున్నారు. వారి జీవనాన్ని ఊహిస్తూ ఒక కవిత / గేయం రాయండి.

(లేదా)

- వలసలను నిరోధించడానికి ప్రజలకు గ్రామాల్లోనే ఉపాధి లభించేటట్లు ప్రభుత్వం చేపట్టవలసిన చర్యలను గురించి పత్రికలకు లేఖ రాయండి.

భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది వాక్యాల్లోని గీతగీసిన పదాలను పయోగించి సాంత వాక్యాలు రాయండి.
 - అ) పుస్తకాల నిండ ముస్తగ బొమ్మలు ఉన్నవి.
 - అ) పరీక్ష రుసుం చెల్లించడానికి నేటితో గడువు ముగిసింది.
 - ఇ) పల్లెదారి పంట పైరులతో అందంగా ఉన్నది.
2. కింది పదాలు / వాక్యాలు వివరించి రాయండి.
 - అ) గొడ్డ డొక్కలు గుంజినా ...
 - అ) చెర్లుకుంటలు ప్రెవడెనని ...
 - ఇ) పైరులన్నీ వరుగులయ్యే ...
 - ఈ. జల పిడుగు ...
3. కింది వాక్యాలలోని ప్రకృతి, విక్షేపణలను గుర్తించండి.
 - అ) మానవుడు ఆశాజీవి. అతని ప్రయత్నాన్ని బట్టి ఆసలు నెరవేరుతాయి.
 - అ) సింహోలు కొండ గుహల్లో ఉన్నాయి. జడివానకు కుహరాలలోని సింగాల గుండెలు పగిలాయి.

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది పదాలను పరిశీలించండి. వాటిని విడదిసి సంధిని గుర్తించి, సూత్రం రాయండి.

- అ) ఎట్లని = _____ + _____ = _____
- అ) కాలమంటూ = _____ + _____ = _____
- ఇ) వరుగులయ్యే = _____ + _____ = _____

శబ్దాలంకారాలు

అంత్యానుప్రాస

- * కింది వాక్యాలు పరిశీలించండి, ప్రత్యేకతను గుర్తించండి.

.....గొడ్డ డొక్కలు గుంజినా

.....వాన పాములు ఎండినా

.....గుడిసెకు విసిరి పోతివా

.....నడుం చుట్టుక పోతివా

.....ఎన్నడొస్తవు లేబరీ;

.....పాలమూరి జాలరీ !

పై పాదాల చివర అక్కరాలు పునరుక్కమైనాయని
గమనించారు గదా! అక్కరాలు పునరుక్కమవదాన్ని
'అంత్యాను ప్రాస' అంటారు.

పదాల, పాదాల, వాక్యాల చరణాల
చివరలో అక్కరాలు పునరుక్కమైతే అది
అంత్యానుప్రాసాలంకారం.

2. పారంలోని అంత్యానుప్రాసాలంకార పంక్తులను గుర్తించి రాయండి.

సంభావన పూర్వపద కర్మధారయ సమాసం

* ఈ కింది వాక్యాలలో గీతగీసిన సమాస పదాలను పరిశీలించండి.

భద్రాచలం ఒక పుణ్యక్షేత్రం.

[పై సమాసపదంలో భద్ర, అచలం అనే రెండు పదాలున్నాయి కదా!

అచలం అంటే కొండ (నామవాచకం)

భద్ర అనేది పేరు (సంజ్ఞ)]

◆ సంజ్ఞనే సంభావన అని అంటారు.

ఈ విధంగా పూర్వపదం(మొదటి పదం)లో సంభావన ఉన్నట్లయితే ఆ సమాసపదాన్ని 'సంభావన పూర్వపద కర్మధారయ' సమాసమని అంటారు.

3. ఈ పారంలో ఉన్న సంభావన పూర్వపద కర్మధారయ సమాసపదాలను గుర్తించి, విశ్లేషించండి.

రూపక సమాసం

* కింద గీతగీసిన సమాస పదాన్ని పరిశీలించండి.

ధనాలన్నింటిలో శేషమైనది విద్యాధనం.

పై గీతగీసిన పదములో విద్యకు ధనానికి భేదం చెప్పులేదు.

విద్య అనెడు ధనం అని దీని అర్థం.

ధనం (ఉపమాసం)

విద్య (ఉపమేయం)

◆ కింద గీతగీసిన సమాసపదాల్లోని ఉపమాన, ఉపమేయాలను గుర్తించండి.

దయాభరణము ను ధరించినవాడు భగవంతుడు.

పేదలపై కృపారసము కళ్లియుండాలి.

◆ ఈ విధంగా ఉపమాసం యొక్క ధర్మాన్ని ఉపమేయంపై అరోపించడాన్ని రూపక సమాసం అని లేదా అవధారణ పూర్వపద కర్మధారయ సమాసమని అంటారు.

4. కింది పదాలకు విగ్రహవాక్యాలు రాసి ఏ సమాసాలో గుర్తించండి.

- అ) పాలమూర్జిల్లా = _____, _____
- ఆ) సరళాసాగరం = _____, _____
- ఇ) మన్మేంకొండ = _____, _____
- ఈ) కీర్తికస్వక = _____, _____
- ఉ) జ్ఞానజ్యోతి = _____, _____

ప్రాజెక్టు ఘని

- ◆ మీ గ్రామంలో లేదా వాడలో వలసకూలీల వద్దకు / వాళ్ళ బంధువుల వద్దకు వెళ్లి, వలస ఎందుకు వచ్చారో తెలుసుకొని, వాళ్ళ కష్టసుఖాల గురించి ఇంటర్వ్యూ చేసి నివేదిక రూపొందించండి.
(లేదా)
- ◆ కార్బూకుల, కూలీల బతుకు జీవనం గురించి వచ్చిన కథ/కవిత/గేయం/ పాటలను సేకరించి, నివేదిక రాయండి. చదివి వినిపించండి.

మీకు తెలుసా?

- i) కోయిల సాగరం : మహాబూబ్‌నగర్ జిల్లా దేవరక్కడ మండలంలో ఉన్న డ్యాం. కొండల మధ్య అత్యంత రమణీయంగా నిర్మించబడ్డ ఈ డ్యాం వేల ఎకరాల సాగుకు నీటిని అందిస్తుంది.
- ii) సరళా సాగరం : వనపర్తి జిల్లా కొత్తకోట మండలంలో ‘సైఫన్ సిస్టమ్’లో నిర్మించబడ్డ డ్యాం. ఈ డ్యాం నిండినప్పుడు డ్యాంగేట్లు వాటంతట అవే తెరుచుకోవడం దీని ప్రత్యేకత. వనపర్తి రాణి సరళాదేవి పేరు మీదుగా నిర్మించబడింది.
- iii) మన్మేంకొండ దేవుడు : మహాబూబ్‌నగర్ జిల్లాలోని సుప్రసిద్ధ క్షేత్రం. మన్మేంకొండలో వెలసిన వేంకటేశ్వరస్వామి.
- iv) ఎగువక్కప్పు ఆనకట్ట : కృప్పొనది తెలంగాణలోకి ప్రవేశించేది మహాబూబ్‌నగర్ జిల్లా నుండే. ఈ ప్రాంతాన్ని ‘ఎగువక్కప్పు’గా కవి భావించాడు. ప్రస్తుతం గద్వాల సమీపంలో కృప్పొనదిపై జారాల ప్రాజెక్టు నిర్మించబడింది. ప్రస్తుత గేయం రచింపబడిననాటికి ఈ ఆనకట్ట నిర్మించబడలేదు.

“ఈ లోకంలో శ్రమలేకుండా ఏ సంపద వృద్ధి చెందదు. శ్రమద్వారా లభించిన సంపదకంటే మధురమైన సంతృప్తి ఏదీ లేదు. శ్రమించకుండా దేన్నీ సాధించలేము.”

4

రంగాచార్యతో ముఖాముఖి

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

తెలంగాణకు చెందిన ప్రముఖ భాషాశాస్త్రవేత్త డా॥ చేకూరి రామూరావుతో పత్రికా విలేఖరి ముఖాముఖి.

పత్రికా విలేఖరి : మీ వ్యక్తిగత వివరాలు చెప్పండి.

చేకూరి రామూరావు : మాది ఇల్లిందలపాడు గ్రామం, భమ్మం జిల్లా. తల్లి భారతమ్మ, తండ్రి లింగయ్య. భాషాశాస్త్రంలో ఉపన్యాసకుడిగా ఉద్యోగం ప్రారంభించి, హైదరాబాదు కేంద్రియ విశ్వవిద్యాలయంలో డీన్గా పదవీ విరమణ చేశాను.

పత్రికా విలేఖరి : మీకు కేంద్ర సాహిత్యాలకాడమీఅవార్డు ఎప్పుడు, ఏ రచనకు వచ్చింది?

చేకూరి రామూరావు : నేను రాసిన స్ట్రోటికిషాంకం' అనే వ్యాస సంకలనానికి 2002 సం॥లో ఉత్తమమైన విమర్శ గ్రంథంగా కేంద్ర సాహిత్యాలకాడమీ అవార్డు వచ్చింది.

పత్రికా విలేఖరి : వాడుకభాష గురించి చెప్పండి.

చేకూరి రామూరావు : వ్యాపారిక భాషావాదమంటే మాట్లాడినట్లు రాయడం కాదు. మాట్లాడే భాషకు, రాసే భాషకు పరిమితులు వేరు. ప్రయోజనం వేరు. రచనా వ్యవస్థకు కొన్ని నియమాలు అవసరం.

పత్రికా విలేఖరి : తెలుగు కనుమరుగు అవుతుందేయోనన్న ఆందోళన గురించి మీ అభిప్రాయం.

చేకూరి రామూరావు : ఇన్ని కోట్లమంది మాట్లాడే భాష కనుమరుగుకాదు. కాకపోతే మన తెలుగులో ఇతర భాషల మిశ్రమం ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నది.

ప్రశ్నలు:

- పై పేరాలో ఎవరు ఎవరిని ప్రశ్నలడుగుతున్నారు?
- పై సమాధానాల ద్వారా మీకు తెలిసిన సాహితీ విశేషాలేమిటి?
- ఈ విధంగా ప్రశ్నలడిగే విధానాన్ని ఏమంటారు?

X2A8K5

పారం ఉద్దేశం

తెలంగాణకు ఒక విశ్లేషమైన చరిత్ర ఉన్నది. నాటినుండి నేటి వరకు ఈ గడ్డపై పోరాడిన వీరులు, కవులు, రచయితలు, కళాకారులు ఎంతో మంది ఉన్నారు. నాటి తెలంగాణ పోరాటాన్ని కళ్యార చూసిన సాహితీయోధుడు డా॥ దాశరథి రంగాచార్య. తెలంగాణ ప్రజల జీవనాన్ని, అస్త్రిత్వాన్ని, పోరాటాలను తన రచనల ద్వారా ప్రతిఫలింప చేశాడు. అలాంటి ప్రముఖ రచయిత వ్యక్తిత్వస్వార్దరిని, రచనల గొప్పదనాన్ని ఇంటర్వ్యూ ప్రక్రియ ద్వారా విద్యార్థులకు తెలియజేయటమే పార్యాంశ ముఖ్య ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పార్యభాగం ఇంటర్వ్యూ (పరిపుచ్చ) ప్రక్రియకు చెందినది. ఇంటర్వ్యూనే ‘ముఖాముఖి’ అని కూడా అంటారు. ఇది ప్రధానంగా రెండు రకాలు. ఉద్యోగాల ఎంపికలో అభ్యర్థి ప్రతిభను పరీక్షించడంకోసం చేసేది మొదటిదేతే, నిర్దిష్ట రంగంలో విశేషసేవలందించిన వారి అనుభవాలను తెలుసుకోవటానికి చేసేది రెండోది.

దా॥ దాశరథి రంగాచార్య వేరు వేరు సందర్భాల్లో వివిధ పత్రికలకు ఇబ్బిన ఇంటర్వ్యూలలోని ప్రధానాంశాలే ఈ పార్యాంశం.

దా॥ దాశరథి రంగాచార్య పరిచయం

24-08-1928

07-06-2015

దా॥ దాశరథి రంగాచార్య మహబూబాబాద్ జిల్లా చిన్న గూడూరులో జన్మించాడు. ప్రముఖ కవి దా॥ దాశరథి కృష్ణమాచార్య ఈయన సోదరుడు. రంగాచార్య తెలంగాణ సాయిధపోరాటంలో పాల్గొన్నాడు. ఉపాధ్యాయునిగా, గ్రంథాలయ నిర్వాహకునిగా, సికింద్రాబాద్ పురపాలకశాఖలో పనిచేశాడు. ఈయన విశిష్టమైన నవలలు రచించి తెలుగు సాహిత్యాన్ని సుసంపన్చుం చేశాడు. నాలుగు వేదాలను, పది ఉపనిషత్తులను తెలుగులోకి అనువదించాడు. రామాయణ, భారత, భాగవతాలను సరళ వచనంలో రాశాడు. తెలంగాణ జనజీవనం, తైతాంగపోరాటం వంటి అంశాల నేపథ్యంగా ఈయన రచనలు ఉన్నాయి. తెలుగు నవలలో పొత్తోచితయాససు మొదటగా ప్రవేశపెట్టాడు. ఏరి రచనలు ఇతర భారతీయ భాషలలోకి అనువదింపబడ్డాయి, చలన చిత్రాలుగా వచ్చాయి. ఈయన రాసిన ‘చిల్లర దేవుళ్ళు’ నవలకు రాష్ట్ర సాహిత్య అకాడమీ పురస్కరం లభించింది. ఈయన రచనాత్మై పారకుడిని ఆకట్టుకొంటుంది.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అరాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

తెలుగు సాహిత్యంలో దాశరథి రంగాచార్యులది విల్మిష్టస్థానం. తెలంగాణ పోరాట నేపథ్యాన్ని తన జీవశక్తిగా మలచుకొని, తెలుగువారి సాంస్కృతిక జీవనాన్ని అధ్యాతంగా చిత్రించిన రచయిత రంగాచార్య. అటువంటి మహారచయిత అంతరంగాన్ని మరింత దగ్గరగా తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తి, ఉత్సాహం పొరకులకు ఉండడం సహజం. అందుకు దోహదపడే ప్రక్రియ ముఖాముఖి (జంటరూఫ్). రచయితతో ముఖాముఖి ద్వారా ఆయన రచనల్లో, జీవితంలో తెలియని కొత్త కోణాలు సాహిత్యాలోకానికి పరిచయం అవుతాయి. అందుకోసం డా॥ దాశరథి రంగాచార్యులో ముఖాముఖిని అవలోకించాడా.

I

1. మీ సాహితీరంగ ప్రవేశం ఎట్లా జరిగింది?

నేను తెలంగాణలో జరిగిన ఆంధ్రమహాసభ మహాయుంతో ప్రభావితుణ్ణుంచు రచనకు పూనుకున్నాను. నిజాం రాజ్యంలోని పరిస్థితులను గురించి పత్రికలకు లేఖలు, వ్యాసాలూ ప్రాశాను. ఆ రోజుల్లో వాటిని రచనలు అనుకోలేదు. ఉద్యమంలో భాగం అనుకున్నాను.

2. తెలంగాణ ప్రజాజీవితం నేపథ్యంగా నవలలు రాయడానికి బలమైన కారణాలు ఏమిటి?

కారణాలు అనేకం. ప్రభుత్వం తెలంగాణ మహాచరిత్రను వక్రీకరించింది. తెలంగాణ సాయుధ పోరాటం అంటే జడుసుకుంది. మాట ఎత్తితే మీద మీద పడుతుందని బుగులు పడింది. దాన్ని చరిత్ర నుంచి చెరిపివేయడానికి ప్రయత్నించింది. పూర్వం తెలంగాణం ఉండేది, నిజాం ఉండేవాడని కూడా విద్యార్థులకు తెలియకుండా చేసింది. రైతులు, కూలీలు, కార్మికులు, స్త్రీలు, పిల్లలు జరిపిన చారిత్రాత్మక పోరాటం, ప్రజల ప్రతిన - ఇంకా ఎన్నో, ఎన్నోన్నో రక్తారుణ సమరాలు రానున్న తరాలవారికి తెలియకుండా పోవలసిందేనా? మన మహాజ్ఞుల వారసత్వం రానున్న తరాలవారికి అందకుండా పోవలసిందేనా? ఈ వ్యధ, బాధ, ఆవేదన ఈ తపస్సులోంచి ఆవిర్భవించినవే నా నవలలు. ఇవి ప్రజా జీవితాలు. ప్రజల ఆశలు - పోరాటాలు. ప్రపంచంలోనే ఎంతో ఉత్సుఫ్ఫొన్ తెలంగాణ సాయుధ పోరాటగాథను వట్టికేట ఆళ్ళారుస్వామివారి

తర్వాత, ఆయన మిగిల్చిన విషయాలను ఎవరూ రాయడం లేదే అన్న అందోళనలోంచి నేనే ఆ బృహత్కార్యానికి ఉపక్రమించినాను. ఆ చారిత్రాత్మక జీవన చిత్రాలను ఈ తరాలకు అందించ గలిగాను.

II

3. మహాకవి దాశరథిగారు మీ అగ్రజులైనా మీరు నవలారచయితగా స్థిరపడడానికి కారణం?

నేను తొలుత కవిత్వమే ప్రాశాను. ఉభయులూ ఒకే ప్రక్రియలో ఉండడం మంచిది కాదని నేను వచన రచనకు పూనుకున్నాను. వరదన్న మా అన్నయ్యను ‘పద్మదాశరథి’ అని, నన్ను ‘గద్యదాశరథి’ అనేవారని మీకు తెలుసుననుకుంటా.

4. మీ నవలల గురించి వివరిస్తారా?

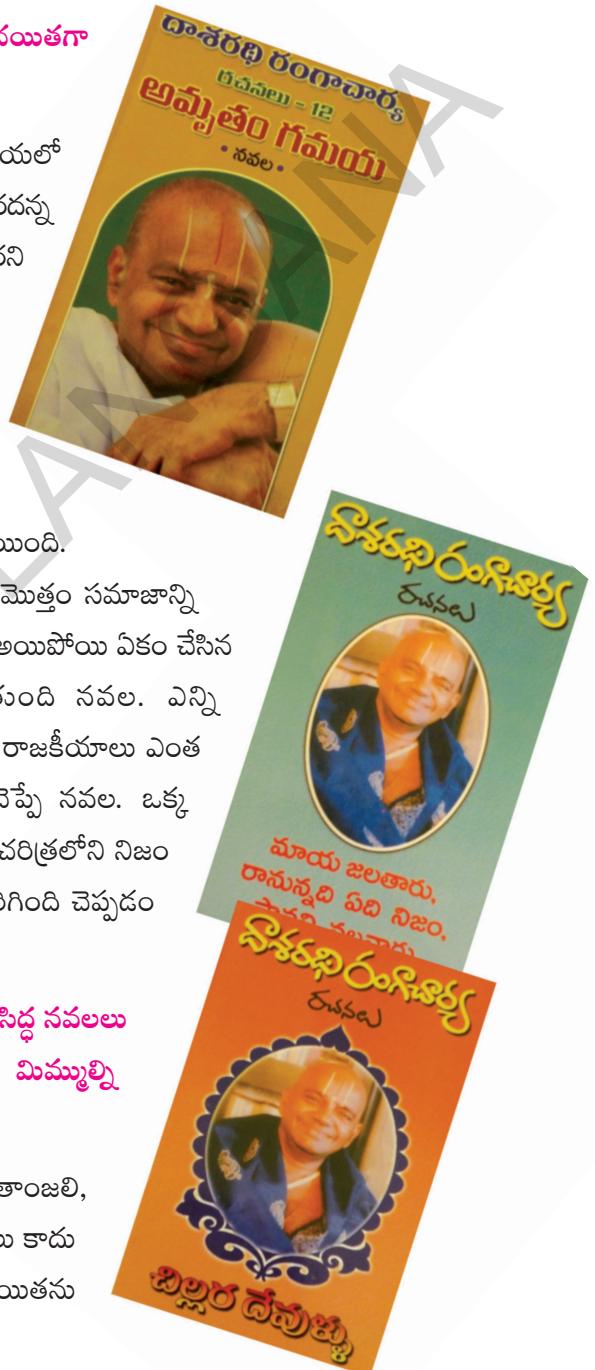
నేను ముందుగా ‘చిల్లరదేవుళ్ళు’ రాయటం మొదలుపెట్టాను. ‘చిల్లరదేవుళ్ళు’ చాలా ప్రభావాత్మకమయిన నవల. ఒక కొత్త దృక్ఫథాన్ని ఏర్పాటుచేసింది. అది విజయవంతమయింది. ఇక ‘జనపదం’ చాలా విశాలమయిన విస్తుతమయిన నవల. మొత్తం సమాజాన్ని ఒక మైక్రోసోపిక్ గా చూపిన నవల. ఒక వైపు పోలీసు యాక్షన్ అయిపోయి ఏకం చేసిన భాములన్నింటిని దొరలు కాజేయడంతో మొదలవుతుంది నవల. ఎన్ని ఉద్యమాలొచ్చినయి, ఉద్యమాల పేర ఎంత మోసం జరిగింది. రాజకీయాలు ఎంత త్రిప్పు పడుతున్నాయి అనే విషయాలను చాలా వివరంగా చెప్పే నవల. ఒక్క తెలంగాణ కాదు, మొత్తం భారతదేశానికి చెందిన నవల అది. చరిత్రలోని నిజం చెప్పడమే నా నవల ఉద్దేశం. సత్యాన్ని చెప్పడం జరిగింది. జరిగింది చెప్పడం తప్ప వ్యాఖ్య చెయ్యడం కాదు.

5. ‘మోదుగుపూలు’, ‘మాయజలతారు’, ‘జనపదం’ వంటి ప్రసిద్ధ నవలలు రాసినా ‘చిల్లరదేవుళ్ళు’ రంగాచార్యులుగానే పారకులు మిమ్ముల్చి గుర్తుపెట్టుకోవడానికి కారణం?

కాళిదాను అనగానే శకుంతల, టాగూర్ అనగానే గీతాంజలి, ప్రేమచంద్ అనగానే గోదాన్ గుర్తుకువస్తాయి. సాహిత్యం లెక్కలు కాదు కాబట్టి కారణం చెప్పడం కష్టం. అయితే, ఒక రచనతో రచయితను గుర్తించడం రచయితకు గర్వకారణం.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

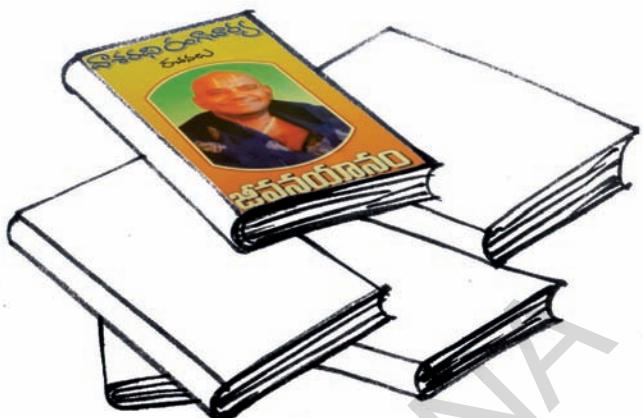
- ◆ ‘తెలంగాణ సాయుధపోరాటం’ గురించి విన్నారా? మీకు తెలిసింది చెప్పండి.
- ◆ ‘వారసత్యం’ అనే మాటను ఏ విధంగా గ్రహించాలి?

6. మీ రచనల్లో ప్రియమయిన పుస్తకం.

‘మాదుగుపూలు’ సుమారు నా ఆత్మకథ లాంటిది. నేను జీవనయానం రాద్దామని అనుకోలేదు. ఆత్మకథ రాసుకునేంత గొప్పవాడినని ఇవాళ్ళికీ అనుకోవటం లేదు. కాబట్టి ఒక నవలారూపంలో రాశాను. ఇంకోటేమిటంటే మీరు ఏ నవలలో అయినా లోపాలు చూపించగలరు. కానీ ‘మాదుగుపూలు’లో చూపించలేరు. ఒక పరిష్కారంతో సాగుతుంది.. ఆ నవలలో ఒక మాట అన్నాను. ‘సిద్ధాంతంకన్నా కర్తవ్యం గొప్పది. విశ్వాసం కంటే కర్తవ్యం గొప్పది’ అని చెప్పాను - ఈ మాట గాంధీజీ చేసి చూపించారు. 1942లో ‘డూ ఆర్ డై’ అన్నాడు ఆయన. అది ఆయన సిద్ధాంతం కాదు, కర్తవ్యం.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘జనపదం’ నవల ఇతివృత్త మేమిటి?
- ◆ రంగాచార్య నవలల్లో ప్రధాన విషయం ఏమిటి?
- ◆ తన ఆత్మకథగా వర్ణించిన పుస్తకమేది?

III

7. సంస్కృతాంధ్ర భాషల్లో మీరు ఇంతటి పట్టు సాధించడానికి కారణం?

అందుకు కృషి ఒక్కటే చాలాదు. భగవదనుగ్రహం కూడా ఉండడం వల్లనే ఇది సాధ్యమైందని నా విశ్వాసం. లేకుంటే ఇన్ని భాషల పరిచయం, ఆ భాషలలో అనువాదం అసాధ్యమైన పని. నాకు సంప్రదాయ సిద్ధమైన గురువులు కాని, శిష్యులు కాని లేరు. మా అమ్మ చదువులరాణి. ఆమెను ఏమని కీర్తించను! ఎట్లని శ్లాఘించను!

8. మాండలికంలో రానే రచనలు అనువదించడం కష్టం కదా! ఇతర భాషల్లోకి వెళ్ళడానికి ఇవి అవరోధం కాదా?

నేను ప్రాసింది ప్రజల భాషలో. నాకు తెలంగాణం అంటే అభిమానం. అట్లాగని తెలంగాణేతరం అంటే దురభిమానం లేదు. నా యాన సాగసులు ఇతర ఆంధ్రులకు తెలియపరచాలనుకున్నాను. నివేదనకు సాధారణ భాషనే ఉంచాను. నేను ప్రజా జీవితాన్ని చిత్రించడానికి ప్రాశాను. నా ప్రజల కోసం ప్రాశాను.

9. మీకు నచ్చిన రచనల గురించి సంక్లిష్టంగా తెలియజేస్తారా?

నాకు వాల్మీకి, వ్యాసుడు, కాళిదాసు, గోర్క్ష చెభోవ్, డికెన్స్, ప్రేమంద్, ఉన్నవ, విశ్వనాథ నుంచి అల్లం రాజయ్య దాకా పరిచయం. సాహిత్యం విషయంలో నాకు దేశకాలాల పరిధుల్లేవు. నాది వసుదైక కుటుంబం.

10. మిమ్మల్ని ప్రభావితం చేసిన రచయిత ఎవరు?

నన్న వ్యక్తులుగా ప్రభావితం చేసిన దానికంటే ఉద్యమాలు ఎక్కువగా ప్రభావితం చేశాయి. నేను ఉద్యమ జీవిని. ముఖ్యంగా కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం జీవితాన్ని నేర్చింది. మనిషిని చేసింది. సమాజం ఒకటున్నది. నీ బతుకు సమాజంతో ఉన్నది అని చూపింది. కాబట్టి సమాజం కోసం ఏదన్నా చేయాలి అని నేర్చింది.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ♦ ‘మాండలికమే ప్రజల భాష’! నిజమేనా?
- ♦ ‘పసుధైక కుటుంబం’ అంటే మీరు ఏమనుకుంటున్నారు?

IV

11. తెలంగాణ ఏర్పాటు ఎలాంటి సంతోషానిచ్చింది?

తెలంగాణలో పుట్టిన వాడిగా తెలంగాణ ఏర్పాటు నాకు సంతోషాన్నిచ్చే విషయమే. అయితే ప్రతి దానికి తెలంగాణ వచ్చింది కదా! అనుకుంటే లాభం లేదు. వచ్చిన తెలంగాణను కాపాడుకోవాలి. అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. ఇంకా అధ్యయన దశలోనే వున్నాం మనం. అధ్యయనం అయిన తరువాత కదా ఆచరణ దశ.

12. తెలంగాణ సాహిత్యంపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?

నా తెలంగాణ ఇప్పటికే సాహిత్య, సాంస్కృతిక జీవన వైభవానికి జీవగడ్డ. ఇవాళ్లి సాహిత్యంలో తెలంగాణ తప్ప మరొకటి లేదు. ఇంకో వందనుండి, మరొక వంద సంవత్సరాలపాటు రాసినా తరగని ఘనమైన వారసత్వ సంపద ఇక్కడిది. తెలంగాణ పునరుజ్జీవనానికి ప్రత్యేకమైన ప్రణాళికలు, మేనిఫెస్టోలను రూపొందించుకోవచ్చును.

13. మీరు చేసిన సాహిత్యకృషికి తగిన గుర్తింపు లభించిదని భావిస్తున్నారా?

నేను ప్రతిఫలము ఆశించి సాహిత్యకృషి చేయలేదు. సమాజానికి నామీర ఉన్న బాధ్యతలను మాత్రం నిర్వహించాను. గుర్తింపు విషయం అంతగా పట్టించుకోలేదు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ♦ కృషి - గుర్తింపు వీటి మధ్య సంబంధాన్ని చెప్పండి.
- ♦ సందేశమిచ్చే అవకాశం ఎవరికి ఉంటుందని మీరు అనుకుంటున్నారు?
- ♦ ‘సాంస్కృతిక వైభవం’ అంటే ఏమని అర్థం చేసుకోవచ్చు?

14. ఈ సమాజానికి మీరు ఇచ్చే సందేశం ఏమిటి?

ఒక బాధ్యతగల మనిషిగా, విలువలు తెలిసిన మానవునిగా, మానవత్వాన్ని ప్రేమించిన వ్యక్తిగా నేను నా విధిని నిర్వహించాను. నా జీవితం ద్వారా సందేశం “ఆదర్శం, ఆవేశం, అక్షరం” ఈ మూడూ ఉన్నప్పుడే వ్యక్తికెనా, సమాజానికైనా కావల్సినవి సిద్ధిస్తాయి.

నమస్తే తెలంగాణ (బతుకమ్మ); ప్రజాశక్తి (సోపతి) పత్రికల నుండి,
అంద్రభూమి (‘జీవన రేఖలు’) నుండి ఈ ముఖాముఖి స్వీకరించబడినది.

I.

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. దాశరథి రంగాచార్యతో ఇంటర్వ్యూ ఎట్లా అనిపించింది? మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.
2. ఈ మధ్యకాలంలో టి.వి.లో లేదా ఇంకెక్కడైన మీరు చూసిన ఇంటర్వ్యూ గురించి మాట్లాడండి.
3. పారం ఆధారంగా దాశరథి రంగాచార్య నవలలు, వాటిలోని ఇతివృత్తాలను తెలుపుతూ ఒక జాబితా రాయండి.

క్ర.సం.	రచన పేరు	ఇతివృత్తం
1		
2		
3		
4		

4. ఇంటర్వ్యూకు సంబంధించిన కింది పేరా చదువండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

పత్రికల్లో, టి.వి.లో రకరకాల ఇంటర్వ్యూలను చూస్తుంటాం. ఇంటర్వ్యూలు రెండు రకాలని తెలుసుకదా! ఉద్యోగాల ఎంపికకై అభ్యర్థి ప్రతిభను పరీక్షించటానికి చేసేది ఒకరకం. ఉద్యోగాన్ని సంపాదించటానికి అభ్యర్థులు పూర్తి సంసిద్ధతతో ఇంటర్వ్యూకు పోతారు. దీనిలో ఇంటర్వ్యూ చేసే వ్యక్తులు ముఖ్యపాత్ర పోషిస్తారు. ఇది మొదటిది. ప్రముఖుల జీవిత విశేషాలను తెలుసుకోవటానికి చేసేది మరోరకం. ప్రముఖుల, గొప్పవాళ్ళ నుండి వారి వివరాలను, విశేషాలను తెలుసుకోవడానికి చేసేది రెండవది. దీనిలో ఇంటర్వ్యూ చేయబడే వ్యక్తే కీలకం.

రెండవ రకం ఇంటర్వ్యూలో ఇంటర్వ్యూ చేసే వ్యక్తులు ముండుగా కొన్ని అంశాలపై ప్రశ్నలు తయారుచేసుకుంటారు. మొదట వారిని పరిచయం చేసుకొని వారి వ్యక్తిగత వివరాలనుండి మొదటి వారి జీవితంలోని ముఖ్య సన్మిహనాలు, ఘుట్టలు, వారందించిన సేవలు, ఆశయాలు, సమాజానికి వారిచ్చే సందేశంతో ముగుస్తుంది. ఇట్లా చేసే ఇంటర్వ్యూల వివరాలను పత్రికల్లో, ప్రసార మాధ్యమాల్లో ప్రజలు చూస్తుంటారు. ఆదర్శవంతులు, సంఘసంస్థలు, కవులు, రచయితలు, ఉద్యమకారులు, శాస్త్రవేత్తలు, రాజకీయనాయకులు మొదలగు వారే కాకుండా మరే ఇతర రంగంలోనైనా ‘డిప్యుత్తు’ సేవలందించిన వాళ్ళందరిని ఇంటర్వ్యూ చేయడం మనం చూస్తుంటాం. వీళ్ళ జీవితాలు ఎందరికో సూర్యిని కలిగిస్తాయి. దారిని చూపుతాయి.

ప్రశ్నల :

- ఇంటర్వ్యూ అంటే ఏమిటి?
- ప్రముఖులను ఇంటర్వ్యూ ఎందుకు చేస్తారు?
- మొదటిరకం ఇంటర్వ్యూ దేనికి సంబంధించినది?
- ప్రముఖులను ఇంటర్వ్యూ చేయడానికి ఎట్లా సిద్ధం కావాలి?
- ప్రముఖుల నుండి ఇంటర్వ్యూలో సాధారణంగా రాబట్టే విషయాలు ఏవి?

II.

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) దాశరథి రంగాచార్య తాను రచనలు ఎందుకు చేయాలనుకున్నారో సొంతమాటల్లో రాయండి.
 - ఆ) 'తెలంగాణ ఏర్పాటు సంతోషాన్ని'చ్చిందని రచయిత అనటంపై మీ అభిప్రాయాన్ని రాయండి.
 - ఇ) 'ప్రజల భాష' అంటే మీరేమి ఆర్థం చేసుకున్నారో రాయండి.
 - ఈ) రంగాచార్య తన రచనలకు 'తెలంగాణ ప్రజల జీవితాన్ని' నేపథ్యంగా ఎందుకు తీసుకున్నాడు?
2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.
- అ) డా॥ దాశరథి రంగాచార్య చేసిన సాహిత్యసేవను వివరించండి.
3. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.
- అ) మీ పారశాలకు ఒక క్రీడాకారుడు, కళాకారుడు లేదా సాయకుడు వచ్చాడనుకోండి. వారిని ఇంటర్వ్యూ చేయడానికి కావలసిన ప్రశ్నాపళిని తయారు చేయండి.

(లేదా)

- అ) డా॥ దాశరథి రంగాచార్య వ్యక్తిత్వాన్ని లేదా సాహిత్యసేవను ప్రశంసిస్తూ వార్తా పత్రికకు ఒక లేఖ రాయండి.

III.

భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది వాక్యాల్లో గీత గీసిన పదాలకు అర్థాలు రాయండి.

ఉదా: విలువలతో కూడిన విద్య మానవ జీవనవికాసానికి దోహదం చేస్తుంది.

వికాసం = వికసించడం, విప్పారడం

- అ) రామప్పగుడి శిల్పకళ సొగసును వర్ణించ శక్యమా!

సొగసు =

- అ) వట్టికోటు ఆళ్యారుస్వామి రచనల్లో ప్రజలమనిషి ఉత్సాహమైన రచన.

ఉత్సాహమైన =

ఇ) భాగవతంలో కృష్ణలీలలు సమగ్రంగా రాశారు.

సమగ్రం =

ఈ) నానాచీకి మానవ సంబంధాలు క్షీణించిపోతున్నాయి.

క్షీణించు =

2. కింది వాక్యాల్లో గల ప్రకృతి వికృతులను గుర్తించి రాయండి.

అ) కథలంటే నాకిష్టమని మా నాయినమ్మ నాకు రోజుా కతలు చెప్పింది.

ఆ) స్వచ్ఛభారతం కోసం ప్రతిజ్ఞ చేద్దాం. ప్రతిన చేయడమే కాదు పనిచేసి చూపుదాం.

ఇ) ప్రజలకోసం కవిత్వం రాశాడు. ఆ కైత ప్రజలను చైతన్యపరిచింది.

ఈ) ఆశ ఉండవచ్చు. మితిమీరిన ఆస ఉండరాదు.

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది పదాలను విడదీయండి. సంధి పేరు రాయండి.

సంధి పదం	విడదీసిన రూపం	సంధి పేరు
ఉదా :- పోయినాడంటే	పోయినాడు + అంటే	ఉత్సంధి
అ) ఏమని	+	
ఆ) కాదనుకున్నాడు	+	
ఇ) పిల్లలందరూ	+	

2. కింది విగ్రహ వాక్యాలను సమాపనదాలుగా మార్చండి. సమాపం పేరు రాయండి.

ఉదా :- మూడు సంఖ్యగల రోజులు - మూడురోజులు - ద్విగు సమాపం

అ) రెండు సంఖ్యగల రోజులు = _____, _____

ఆ) వజ్రమూ వైదుర్యమూ = _____, _____

ఇ) తల్లియూ బిడ్డయూ = _____, _____

◆ **కర్తరి, కర్మణి వాక్యాలు**

కింది వాక్యాలు పరిశీలించండి.

- 1) ఆశ్వారుస్వామి ‘చిన్నప్పుడే’ అనే కథ రాశాడు. (కర్తరి)
- 2) ‘చిన్నప్పుడే’ అనే కథ ఆశ్వారుస్వామిచే రచింపబడింది. (కర్మణి)

పైటెండింటిలో మొదటివాక్యం కర్తరి వాక్యం. భావం సూటిగా ఉంది కదా! అది కర్త ప్రధానంగా కలిగిన వాక్యం. అంటే క్రియ (రాశాడు) కర్త (ఆశ్వారుస్వామి)ను సూచిస్తున్నది. ఇటువంటి వాక్యాలను కర్తరి వాక్యాలంటారు.

రెండవ వాక్యం కర్మణి వాక్యం. ఇది కర్మను ప్రధానంగా కలిగిన వాక్యం. అంటే క్రియ (రాయబడింది) కర్మ (చిన్నప్పుడే అనే కథ)ను సూచిస్తున్నది. ఈ వాక్యంలో రెండు మార్పులు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.
(1) ‘బడు’ అనే ధాతువు చేరడం; (2) ‘చే’ అనే విభక్తి చేరడం.

కర్తరి వాక్యం : కర్త ప్రధానంగా రూపొందుతుంది.

కర్మణి వాక్యం : కర్మ ప్రధానంగా రూపొందుతుంది. క్రియమీద ‘బడు’ ధాతువు, కర్తమీద ‘చే/చేత’ విభక్తి చేరుతుంది.

3. కింది వాక్యాలను కర్మణి వాక్యాలుగా మార్చి రాయండి.

అ) లింగయ్య మా నాయకునికి ఉసిరికాయ ఇచ్చాడు.

అ) బాలు ఇసుకతో ఇల్లు కట్టాడు.

ఇ) అక్క ఇంటిముందు ముగ్గు వేసింది.

4. కింది వాక్యాలను కర్తరి వాక్యాలుగా రాయండి.

అ) గ్రామీణులచే నాయకులు ఎదుర్కొని పోబడ్డారు.

అ) కాయలన్నీ అతని చేత ముందర పోయబడ్డాయి.

ఇ) బాలురచే సెలవు తీసుకోబడింది.

5. మీరు తత్వరూప సమాసం గురించి తెలుసుకున్నారు కది? కింది విగ్రహవాక్యాల్లో గీత గీసిన విభక్తిప్రత్యయాల అధారంగా ఆయా తత్వరూప సమాసాల పేర్లు రాయండి.

అ) విద్యను అర్థించువారు	()
ఆ) గుణాల చేత హీనుడు	()
ఇ) సభ కొరకు భవనం	()
ఈ) దొంగల వల్ల భయం	()
ఉ) రాముని యొక్క బాణం	()
ఊ) గురువు నందు భక్తి	()

ప్రాజెక్టు పని

- మీ గ్రామంలోని వేరు వేరు రంగాలకు చెందిన ప్రముఖులను ఇంటర్వ్యూ చేసేందుకు ప్రశ్నావళి రూపొందించుకొని ముఖాముఖి నిర్వహించండి. నివేదిక రాయండి.

మీకు తెలుసా?

- తెలంగాణ సాయుధ పోరాటం : తెలంగాణ ప్రాంతంలో భూస్వాములు, దౌరలు, నిజాం ప్రభుత్వం నుంచి, వెట్టిచూకిరి నుంచి విముక్తి కోసం రైతులు, రైతు కూలీలు కమ్యూనిష్టు పార్టీ అధ్వర్యంలో జరిపిన పోరాటం. ఇది 1946 నుండి 1951 వరకు కొనసాగింది.
- గోర్కు : పూర్తిపేరు మాక్సిం గోర్కు రఘ్యాదేశ రచయిత. ఈయన రాసిన ‘అమృ’ నవల ప్రసిద్ధి పొందింది.
- చెకోవ్ : రఘ్యాదేశ కథా రచయిత. అనేక ప్రసిద్ధ కథలు రాశాడు.
- ఛార్లెన్ డికెన్స్ : ప్రాన్సు దేశరచయిత. ‘ఎ టేల్ ఆఫ్ టూ సిటీస్’ (రెండు మహినగరాల కథ) అనే ప్రసిద్ధ నవల రాశాడు.

స్థూక్తి

సాహిత్యంలో కల్పిత సంఘటనల కంటే వాస్తవ సంఘటనల వర్ణనలు పారకులను మైమరిపిస్తాయి. రచయిత వ్యక్తిత్వాన్ని గురించి కూడ ఆలోచింపజేస్తాయి.

- ఛార్లెన్ డికెన్స్

5

శతక మధురిమ

- శతక కవులు

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

బలవంతుడ నాకేమని

పలువురతో నిగ్రహించి పలుకుట మేలా

బలవంతమైన సర్వము

చలిచీమల చేతఁజిక్కి చావడె సుమతీ!

Z7F9V2

ప్రశ్నలు:

1. బలవంతుడననే అహంకారం ఎందుకు ఉండకూడదు?
2. చలిచీమల నుంచి మీరేమి తెలుసుకున్నారు?
3. పై వద్యం ద్వారా తెలినే నీతి ఏమిటి?
4. ఇట్లాంటి నీతులు ఉండే పద్యాలు సాధారణంగా ఏ ప్రక్రియల్ కనబడుతాయి?

పాఠం ఉద్దేశం

శతక పద్యాలు నైతికవిలువల్ని పెంపొందింపజేస్తాయి. భావి జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుతాయి. శతక పద్యాల ద్వారా నైతిక విలువలను పెంపొందించడమే ఈ పాఠం ఉద్దేశం.

పార్యుభాగ వివరాలు

ఈ పాఠం శతక ప్రత్మియకు చెందినది. సాధారణంగా శతకపద్మాల్లో ప్రతిపద్యం చివర మకుటం ఉంటుంది. ఇవి ముక్తకాలు. అంటే ఏ పద్మానికిదే స్వతంత్రబాహంతో ఉంటుంది. ప్రస్తుత పాఠంలో మల్లభూషాలీయం, సర్వేశ్వర, భాస్కర, శ్రీకాళహస్తీశ్వర, ఉత్సులమాల, ఏకప్రాసరతపద్యమాలిక, నింబగిరి నరసింహ, చంద్రమాళీశ్వర శతకాల పద్మాలున్నాయి.

కపుల పరిచయం

(డిపోచిత్రం)
(13వ శతాబ్దం)

- సర్వేశ్వర శతకం : యథావాక్యుల అన్వయుయు :** ఇతని తైలి ధారాళమైనది. సర్వేశ్వర శతకానికి శతక సాహిత్యంలో గొప్ప ప్రాచుర్యమున్నది.

(డిపోచిత్రం)
(16వ శతాబ్దం)

- శ్రీకాళహస్తీశ్వర శతకం : ధూర్జటి :** శ్రీకృష్ణదేవరాయల ఆస్థానంలోని అష్టదిగ్గజకపుల్లో ఒకడు. ‘రాజుల్యాత్రుల్ వారి సేవ నరకప్రాయంబు...’ అంటూ రాజులకు చేసే సేవను ఇర్యంగా వ్యతిరేకరించిన కవి. ఈయన కవిత్వాన్ని శ్రీకృష్ణదేవరాయలు అతులితమాధరీమహిమ... గలదిగా కీర్తించాడు. శ్రీకాళహస్తి మహాత్మ్యం అనే ప్రబంధాన్ని రాశాడు.

(డిపోచిత్రం)
(17వ శతాబ్దం)

- మల్ల భూషాలీయం నీతిశతకం : ఎలకూచి బాల సరస్వతి :** ఈయన నాగర్కరూల్ జిల్లా జటప్రోలు సంస్థానంలో సురభి మాధవరాయల ఆస్థాన కవి. తెలుగులో తొలి త్రైద్రి కావ్యమైన ‘రాఘువయూదవ పాండవీయం’ తోపాటు దాదాపు పన్నెండు గ్రంథాలు రచించాడు. భద్రుహరి సుభాషిత త్రిశతిని తెలుగులోకి అనువదించిన వారిలో మొదటివాడు.

(డిపోచిత్రం)
(17వ శతాబ్దం)

- భాస్కరశతకం : మారద వెంకయ్య :** ఈయన ‘భాస్కరా’ అనే మకుటంతో ఎన్నో నీతులను మనసుకు పూతుకునేటట్లు తన పద్యధారను కొనసాగించాడు.

04-07-1928

23-10-2007

5. **ఉత్తలమాల : ఉత్తల సత్యనారాయణాచార్య :** ఈయన ఖమ్మం జిల్లాలోని చింతకాని ప్రాంతంవాడు. రసధ్వని, ఈ జంటనగరాలు హేమంతశిరాలు, గజెంద్రమోక్షం, భ్రమరగీతం, శ్రీకృష్ణచంద్రోదయం మొదలైన పుస్తకాలు రాశాడు.

22-04-1929

04-02-2004

6. **ఏకప్రాస శతపద్యమాలిక : గారీభుల్ రఘురామ శాస్త్రి :** ఈయన సిద్ధిపేట జిల్లా రిమ్మనగుడలో జన్మించాడు. వ్యాసతాత్పర్య నీళ్లయం, గోమాత కళ్లాణ దాసచరిత్రం, శ్రీ వేములవాడ రాజరాజేశ్వర ఏకప్రాస శత పద్యమాలిక, శివపద మణిమాల, భావానందస్వామి చరిత్ర మొదలగు రచనలతో పాటు అనేక భజన కీర్తనలు రాశాడు.

14-10-1933

11-09-2006

7. **నింబగిరి నరసింహశతకం : డా॥అందె వేంకటరాజం :** ఈయన జగిత్యాల జిల్లా కోరుట్లలో జన్మించాడు. నవోదయం, మణిమంజూష, కళాతపస్యిని అనే పద్యకావ్యాలు, భారతరాణి నాటికల సంపుటి రాశాడు. నింబగిరిశతకం, ఈశ్వరశతకాలతోపాటు, ‘వానమాములై వరదాచార్యుల కృతులు అనుశేలన’ అనే సిద్ధాంత గ్రంథాన్ని రాశాడు. ‘కవి శిరోమణి’, ‘అవధాన యువకేసరి’, ‘అవధాన చతురానన’ అను బిరుదులను పొందాడు.

31-3-1934

11-3-2001

8. **చంద్రమోళీశ్వర శతకం : ఇమ్మడిజెట్లే చంద్రయ్య :** ఈయన నాగర్కరూల్ జిల్లా తాళ్లపల్లిగ్రామంలో జన్మించాడు. హనుమద్రామ సంగ్రామం, భక్తసిరియాళ, వీరభువ్యాంపులవిలాసం అనే హరికథలను, రామప్రథమశతకం, మృత్యుంజయ శతకం, పాలెం వేంకటేశ్వరశతకం, శ్రీలీపంచగగండికా మాహాత్మ్యం, కర్మరాద్రి మాహాత్మ్యం అనే కావ్యాలను రాశాడు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- రు పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- రు పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- రు వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

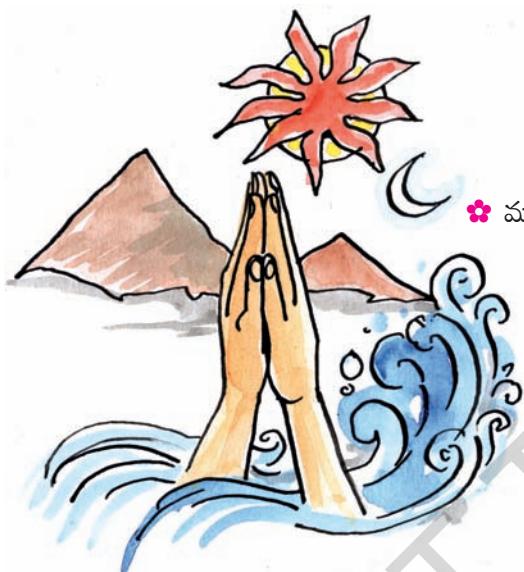

ప్రవేశిక

పద్మ ప్రక్రియలో శతకం ఒక విభాగం. నీతిని, జీవిత అనుభవాలను, భక్తిని, వైరాగ్యాన్ని శతక పద్మాలల్లో కపులు చెప్పారు. ఈ పద్మాలు నైతిక విలువలను పెంపాందిస్తా, రసానుభూతిని కలిగిస్తాయి. ఇటువంటి పద్మాలను మనం ఇప్పుడు ఆస్పాదిధ్యాం!

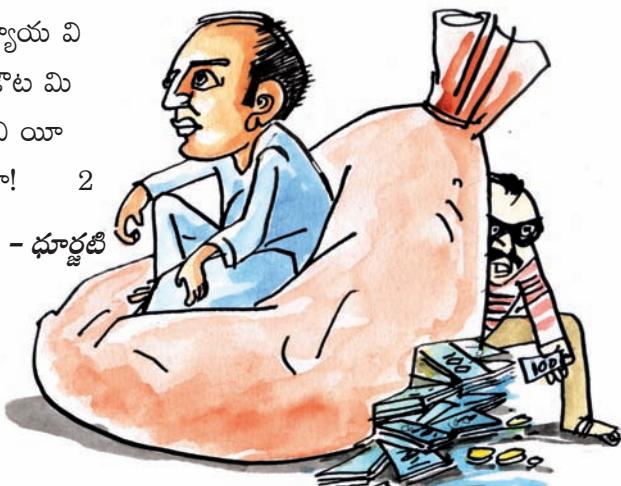
I

❖ మ. కులశైలంబులు పాదు పెల్లగిలి దిక్కాలంబునం గూలిన్న జలధుల్ మేరల నాక్రమించి సముదంచద్ధుంగి సుప్పాంగినన్, జలజాతప్రియ శీతభానులు యథాసంచారముల్ దప్పినన్! దలకం డుబ్బఁడు చొప్పుడప్పఁడు భవద్ధుక్కుండు సర్వోశ్రా! 1

- యథావాక్యుల అన్నమయ్య

❖ శా. జాతుల్ సెప్పుట సేవ చేయుట మృషుల్ సంధించు ఉన్నాయ విభ్యాతిం బొందుట కొండెకాం దవుట హింసారంభకుం దొట మిధ్యాతాత్పర్యము లాడు ఉన్నియుం బరద్రవ్యంబు నాశించి యాతీ తా నెన్ని యుగంబు లుండం గలదో శ్రీకాళహస్తీశ్వరా! 2

అలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘భక్తుడు పద్ధతి తప్పుడు’ అని కవి అన్నాడు కదా! పద్ధతి తప్పుడమంటే మీరేమనుకుంటున్నారు?
- ◆ కీర్తి ఎలా కలుగుతుంది?
- ◆ మనిషి చేయకూడని పనులేమిటి?

❖ మ. చెవికిం గుండల మొప్పగాదు శ్రుతమే చేదమ్మికిస్సంకణం బు విభూషాధ్యము గాదు దానమె మహిమ్మయ్యాత్మనెమ్మేనికిన్ బ్రావిలేపంబులు గావు సొమ్ములుపకారప్రాధియే నిక్కమో లవితేంద్రాతిగ వైభవా! సురభిముల్లా! నీతివాచస్పతి! 3

- ఎలకూచి బాలసరస్వతి

❖ ఉ. భూపతికాత్ముబ్ది మదింబుట్టని చోటుబ్రథానులెంత ప్రజ్ఞా పరిపూర్ణులైనఁ గొనసాగదు కార్యము కార్యదక్కులై యోపిన ద్రోణ భీష్మకృప యోధులనేకులునఁ గూడి కౌరవ జ్యుపతి కార్యమేమయినఁ జాలిరెచేయఁగ వారు భాస్కరా! 4

- మారద వెంకయ్య

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ❖ ‘పరోపకారం శరీరానికి అభరణం’ అని కవి ఏ ఉద్దేశంతో అన్నాడు?
- ❖ రాజు ఏ విధంగా ప్రవర్తిస్తే, పనులు నెరవేరుతాయి?
- ❖ దుర్యోధనుడు ఎట్లాంటివాడు?

III

❖ చం. ధనము, ధనాభిమానము, సదాధనతృష్ణయు మూడు దోషముల్

ధనికున కండు తొల్లుటిది ద్రవ్యము పేదకు లేదు కావునన్

ధనికుని కంటె పేదకడు ధన్యుడు, యూతని తృష్ణ సజ్జనా

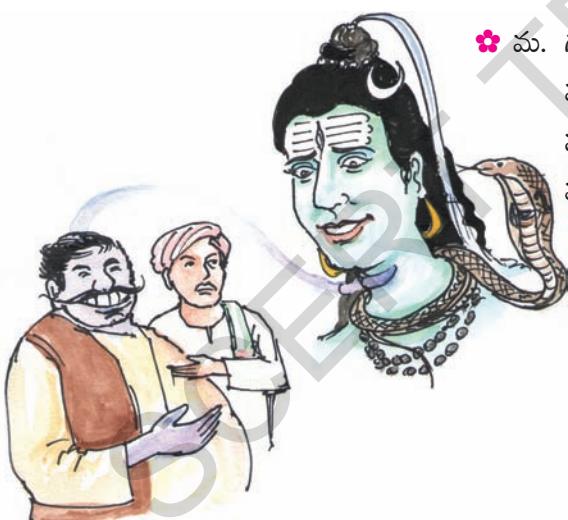
ప్రిని శమియించు వేంకటపటీ! అఖిలాండపటీ! శ్రేయఃపటీ! 5

- ఉత్సుల సత్యనారాయణాచార్య

❖ మ. గరమున్నమింగి హరించితిన్ సుజన దుఃఖమైంచు నీయాత్మలో మురియంబోకు మనుష్యర్థిపమునుస్వాలింపుమా ముందు యానరులందుండు విషమ్యు సూది నిడనైనస్సంథి లేదో ప్రభూ హర శ్రీవేములవాడ రాజఫణి హోరా! రాజరాజేశ్వరా! 6

- గౌరీభట్ల రఘురామశాస్త్రి

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ♦ సజ్జనాట్టి వల్ల కలిగే ప్రయోజనం ఏమిటి?
- ♦ ధనమువల్ల కలిగే దోషాలు ఏవి?
- ♦ మనుషులు విషంతో నిండి ఉన్నారని అనడంలో కవి ఉద్దేశం ఏమిటి?

IV

❖ సీ. కూతురు చందాన కోడలిన్ జూబిన

మండునే శోరముల్ మందిరమున?

కార్పుక జనుల భాగస్థులుగాఁ గాంచ

క్రమునే అలజడుల్ కర్మశాల?

దళితుల నిజ సహోదరులుగా మన్మించ

పుట్టునే ఉత్సాతములు జగాన?

పరమతస్థుల తమ వారిగా ప్రేమించ

రేగునే కలహగ్నులాగడములు?

తే.గి. అఫీల జీవుల తనవోలె నాదరింప

ఉధృవించునే యాపదల్చియందు?

పరశుభవిలాస! శ్రీనింబగిరి నివాస!

భవ్యగుణధామ! నరసింహ! దివ్యనామ!

7

- అంద వేంకటరాజం

❖ శా. ఆశాపాశ నిబద్ధుడై చెడక నిత్యంబోర్పుతో దేశికా

దేశంబుందలందాల్చి యోగ విధులర్థిన్ సల్పుచున్ భవ్యమౌ

నాశీర్వాదము నొజ్జుచేఁ బడసితానందంగనో నంచితం

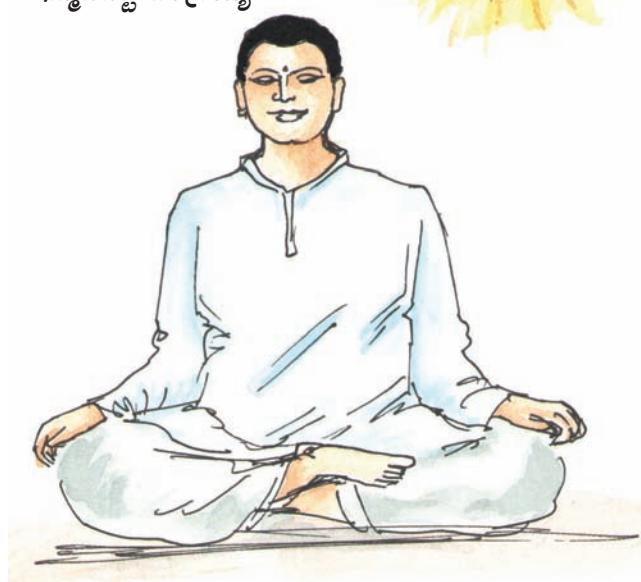
బోశాంతంబును నచ్చుతార్చిత పదాబ్జా! చంద్రమాళీశ్వరా! 8

- ఇమ్మడిజెట్టీ చంద్రయ్య

అలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ఇంట్లో బాధలు కలగడానికి గల కారణాలు ఏమై ఉంటాయి?
- ◆ ఇతర మతస్థులతో కూడా ఎందుకు ప్రేమగా ఉండాలి?
- ◆ శాంతి అంటే ఏమిటి? ఇది నేడు ఎందుకు కనుమర్గిపోయింది?

తాత్పర్యాలు

- 1) సర్వేశ్వరా! కుల పర్వతాలన్నీ చెల్లాచెద్దునై సముద్రాలు హాష్టలను దాటి ఉప్పంగినా సూర్యచంద్రులు గతి తప్పినా నీ భక్తుడు చలించడు, పొంగిపోడు, పద్ధతి తప్పడు, నీతిని వదలడు.
- 2) శ్రీకాళహస్తీశ్వరా! తప్పుడు జోస్యాలు చెప్పడం, సేవలు చేయడం, అబద్ధాలాడుట, వంకరమార్గములో కీర్తిసంపాదించటానికి ప్రయత్నం చేయడం, చాడీలు చెప్పే వాడగుట, హింసను ఆరంభించేవాడగుట, అనవసర అర్థాలు చెప్పడంలాంటి పనులు ఇతరుల ధనాన్ని ఆశించి చేస్తున్నావే. కానీ ఇలా సంపాదించినదేదైనా ఎంతకాలం నిలుస్తుంది? (నిలువదని భావం)
- 3) వైభవంలో ఇంద్రుని మించిన వాడా! నీతిలో బృహస్పతితో సమానమైన వాడా! ఓ సురభిమల్లా! చెవులకు శాస్త్ర పొండిత్యమే అందం కాని, కుండలాలు కావు. చేతులకు దానమే అందం కాని కంకణాలు కావు. శరీరానికి పరోపకారమే ఆభరణం కాని, సుగంధలేపనాలు కావు.
- 4) భాస్కరా! రాజుకు సైన ఆలోచన పుట్టనప్పుడు మంత్రలెంత తెలివిగలవారైనా, కార్యాన్ని నెరవేర్చలేదు. కార్యాలోచన లేని దుర్యోధనుని పనులను కార్యాదక్షులైన ట్రోణ, భీష్మకృష్ణచార్యాది మహావీరులు నెఱవేర్చలేక పోయారు కదా!
- 5) ఓ వేంకటపత్తి! బ్రహ్మందనాధుడా! లక్ష్మీపత్తి! ధనం, ధనంపై అభిమానం, ఎల్లప్పుడు ధనం సంపాదించాలనే కోరిక అనే ఈ మూడు దోషాలు ధనికునికి ఉన్నాయి. కానీ పేదవానికి ధనం ఉండడు. ధనంపై ఆశ ఉన్నా మంచి వారికి దగ్గరగా ఉండటం వలన అదికూడా నశిస్తుంది. కావున ధనికుని కంటే పేద ధన్యుడు కదా!
- 6) నాగరాజును మెడలో ధరించిన శ్రీవేములవాడ రాజరాజేశ్వరా! విషాంగి మింగి దేవతల దుఃఖాన్ని హరించినానని నీతో నీవు మురిసిపోకు. మనుషుల్లో సూదిమొనకు కూడా తావు లేనంతగా విషం నిండిపోయింది. ఆ మనుషుల్లోని భయంకరమైన విషాంగి ముందు తొలగించు.
- 7) నింబగిరిలో విలసిల్లే దేవా! శ్రేష్ఠమైన శుభాలతో అలరారే వాడా! అత్యుత్తమ గుణాలకు నిలయమైనవాడా! సరసింహ దేవా! కోడలిని కూతురు మాదిరిగా చూస్తే ఇంట్లో ఫోరాలు కలుగుతాయా? కార్యికులను భాగస్థులను చేస్తే కర్మాగారంలో అల్లర్చు జరుగుతాయా? దళితులను మన సొంత అనుదమ్ముల్లగా భావిస్తే ప్రపంచంలో ఉపద్రవాలు పుడుతాయా? ఇతర మతస్థులను తమ వారిగా శ్రేమతో చూస్తే కొట్టాటలు, ఆగడాలు పెరుగుతాయా? అన్ని జీవులను తన వలె ఆదరంగా చూస్తే, భూమి మీద కష్టాలు పుట్టపు కదా!
- 8) విష్ణువుచే పూజింపబడిన పాదపద్మాలు కలిగిన ఓ చండ్రమాళీశ్వరా! ఆశ అనే పాశంచే బంధింపబడి చెడిపోకుండా ఎల్లప్పుడు ఓర్పుతో గురువు ఆదేశాలను తలదాల్చి యోగాభ్యాస విధులను ఆచరిస్తూ వారి దివ్యమైన ఆశీర్వాదాన్ని పొందినపుడే శిష్యుడు శ్రేష్ఠమైన శాంతిని పొందగలుగుతాడు.

ఇవి చేయండి

I.

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. కింది ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పండి.

అ) “సమాజానికి మార్గనిర్దేశనం చేసేవాళ్లు - శతకకపులు” చర్చించండి.

2. పారంతోని పద్యాలలో కింది భావాలకు తగిన పద్యాలను గుర్తించండి.

అ) సూర్యచంద్రులు గతిదిప్పినా

అ) మొదటిదైన ధనం పేదకు ఉండదు

ఇ) అన్ని జీవులను తనలాగా ఆదరిస్తే

3. కింది పద్యాలను పాశభంగం లేకుండా పూరించండి. వాటి భావం రాయండి.

అ) కులశైలంబులు సర్వేశ్వరా!

అ) ధనము, ధనాభిమానము, శ్రీయఃపత్తి!

4. కింది పద్యాన్ని చదువండి.

సీ॥ కోపంబు చే నరుల్ క్రూరాత్ములగుదురు

కోపంబు మనుషుల కొంప ముంచు

కోపంబు వలననె పాపంబులును పోచ్చు

కోపంబుననె నింద గూడ పచ్చు

కోపంబు తన చావు కొంచెంబు నెరుగదు

కోపంబు మిత్రులన్ కొంచెపరుచు

కోపంబు పోచ్చినన్ శాపంబులున్ వచ్చు

కోపంబు జూడగా కొరివి యగును

తీ॥ కోపము నరుని సాంతము కూల్చును భువి

లేదు వెదికిన యిటువంటి చేదు ఫలము

వినుడి మాయపు శిథ్ధపు విహితుడపు

కనుడి కరమొపు కవికుపు కనకమొపు

- ప్రసిద్ధి రామప్ప వరకవి (సిద్ధపు), కరీంనగర్ జిల్లా.

పద్యం ఆధారంగా కింది ప్రశ్నలకు జవాబులను గుర్తించండి.

- అ) కని చేదు ఫలమని దేనిని అన్నాడు? ()
 ఎ) వేపపండు బి) కోపం సి) పాపం డి) కాకరపండు
- ఆ) కోపం ఎక్కువైతే వచ్చే ఫలితం? ()
 ఎ) శాపం బి) పాపం సి) నింద డి) కొరివి
- ఇ) కోపంచేత మనుషులు ఎట్లూ మారుతారు? ()
 ఎ) పాపాత్ములు బి) దురాత్ములు సి) నీచాత్ములు డి) క్రూరాత్ములు
- ఈ) ‘సాంతం’ అను పదం అర్థమేమిటి? ()
 ఎ) కొంత బి) మొత్తం సి) సగం డి) శూన్యం
- ఉ) కోపం ఎవరి కొంప ముంచుతుంది? ()
 ఎ) మనుషుల బి) మంచివారి సి) దుర్మార్గుల డి) నీచుల

II. వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) ధనతృష్ణ ఎప్పుడు నశిస్తుందో తెలుపండి.
 ఆ) మనిషికి నిజమైన అందాన్ని ఇచ్చేవి ఏవి?
 ఇ) ఆపదలు రాకుండా ఉండాలంటే ఎక్కడ ఎట్లా ప్రవర్తించాలి?
 ఈ) “ధనవంతునికంటే కూడా పేదవాడు గొప్పవాడు.” దీని గురించి మీ అభిప్రాయం తెలుపండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) ‘శతక పద్యాలు సమకాలీన సమాజాన్ని ప్రతిభింబిస్తాయి - విమర్శిస్తాయి’ వివరించండి.

3. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

- అ) పారంలోని మీకు నచ్చిన పద్య భావాల్ని ఆధారంగా చేసుకొని ఒక కథను రాయండి.
 (లేదా)
 ఆ) పారంలోని పద్యభావాల ఆధారంగా విద్యార్థులలో నీతి, విలువల పట్ల అవగాహన పెంచటానికి ఒక కరపత్రాన్ని తయారు చేయండి.

భాషాంశాలు

వదజాలం

1. కింది పదాలకు అర్థాలు రాస్తూ, సాంత వాక్యాలు రాయండి.

ఉదా :- ఆపద = కష్టం

ఆపదలు వచ్చినప్పుడు ఓర్పుతో, ఉపాయంతో వ్యవహరించాలి.

అ) నిక్షం =

అ) ఒజ్జ =

ఇ) తృష్ణ =

ఈ) విభూషణం =

2. కింది పదాలకు పర్యాయపదాలు రాసి, వాటితో వాక్యాలు రాయండి.

ఉదా :- కూతురు - పుత్రిక, కుమారై

జనకుని పుత్రిక సీతాదేవి. ఈ కుమారై వలన జనకుడు పరమానందాన్ని పొందాడు.

అ) తృష్ణ

అ) సజ్జనుడు

ఇ) మహి

ఈ) శైలము

3. కింది వాక్యాలను గమనించండి. అయి వాక్యాల్లోని ప్రకృతి వికృతుల్ని గుర్తించండి. వాటి కింద గీతగీయండి.

అ) ప్రతి మనిషి తెలియకుండా దోషం చేయడం తప్పుకాదేమో కాని తెలిసి దోసం చేయడం తప్పు.

అ) సింహం వేట ద్వారా ఆహారాన్ని పొందుతుంది. కానీ ఆకలి వేసినప్పుడే సింగం వేటడుతుంది.

ఇ) ఏ కార్యమైనా శ్రమిస్తేనే పూర్తి చేయగలం. కాని కర్జం నిర్వహించే తీరు తెలియాలి.

ఈ) కలహం ఏర్పడినప్పుడు శాంతం వహిస్తే, కయ్యం నెయ్యంగా మారుతుంది.

వ్యాకరణం శాలు

1. కింది పదాలను విడించి. సంధుల పేర్లు గుర్తించి రాయండి.

అ) కలపళిగ్నులు	ఆ) వేంకటేశ్వరా
ఇ) కుండలమొప్పు	ఈ) యోధులనేకులు
2. కింది సమాసపదాలకు విగ్రహమాక్యాలు రాసి, సమాసం పేర్లు రాయండి.

అ) కార్యద్భుదు	ఆ) మూడుదోషాలు
ఇ) కర్మశాల	ఈ) ఆశాపాశం
3. కింది పద్యపాదాలు పరిశీలించి, గణవిభజనచేసి, గణాలు గుర్తించి, ఏ పద్యపాదమో రాయండి.

అ) ధనము, ధనాభిమానము, సదా ధనతృప్తయు మూడు దోషముల్	అ) భూపతికాత్ముబ్ది మదింబుట్టనిచేటఁ బ్రథానులెంత ప్ర
జ్ఞా ...	

సరళాదేశ సంధి :

- * కింది పదాలు పదువండి. పదంలోని చివరి అక్షరం కింద గీతలు గీయండి.

పూచెను, చూసెను, వచ్చెను, తినెను, చేసెన్, నడిచెన్, వెళ్నెన్.....

పై పదాలను గమనిస్తే, ఆ పదాల చివర ను, న్ లు కనిపిస్తాయి. అంటే పదాల చివర ‘న’ కారం ఉన్నది.

ఈ ‘న’ కారాన్ని ద్రుతం అంటారు. ద్రుతం (న) చివరగల పదాలను ‘ద్రుత ప్రకృతికాలు’ అంటారు. కావున చూచెను, పూచెను, తినెను, చేసెన్, నడిచెన్ మొదలైన పదాలు ద్రుతప్రకృతికాలే.

(మీరు కూడా మరి కొన్ని ద్రుతప్రకృతిక పదాలు రాయండి.)

ఈ కింది వాటిని పరిశీలించండి.

అ) పూచెన్ + కలువలు	=	పూచెన్ + గలువలు
ఆ) దెసన్ + చూచి	=	దెసన్ + జూచి
ఇ) చేసెన్ + టక్కు	=	చేసెన్ + డక్కు
ఈ) పాటిన్ + తప్ప	=	పాటిన్ + దప్ప
ఉ) వడిన్ + పట్టి	=	వడిన్ + బట్టి

పై ఉదాలు పరిశీలిస్తే,

‘న్’ కు ‘క’ పరమైతే ‘క’, ‘గ’ గా మారుతుంది.

‘న్’ కు ‘చూ’ పరమైతే ‘చూ’, ‘జ్ఞా’ గా మారుతుంది.

‘న్’ కు ‘ట’ పరమైతే ‘ట’, ‘డ’ గా మారుతుంది.

‘న్’ కు ‘త’ పరమైతే ‘త’, ‘ద’ గా మారుతుంది.

‘న్’ కు ‘ప’ పరమైతే ‘ప’, ‘బ’ గా మారుతుంది.

అంటే	క	→	గ
	చ	→	జ
	ట	→	డ
	త	→	ద
	ప	→	బ లుగా మారాయి.

క, చ, ట, త, ప లకు వ్యాకరణ పరిభాషలో పరుషాలని పేరు.

గ, జ, డ, ద, బ లకు వ్యాకరణ పరిభాషలో సరళాలని పేరు.

పై ఉదాహరణలలోని భావాన్ని బట్టి సూత్రికరిస్తే,

ద్రుత ప్రకృతికాలకు పరుషాలు పరమైతే ఆ పరుషాలు సరళాలుగా మారుతాయి.

జప్పుడు కింది ఉదాహరణలను పరిశీలించండి.

$$\text{పూచెన్} + \text{కలువలు} = \text{పూచెన్} + \text{గలువలు}$$

$$\text{పూచెన్} + \text{గలువలు} = \left\{ \begin{array}{l} \text{పూచెంగలువలు } (\text{ద్రుతం అరసున్}(c) \text{ గా మారింది}) \\ \text{పూచెంగలువలు } (\text{ద్రుతం సున్}(o) \text{ గా మారింది}) \\ \text{పూచెసలువలు } (\text{ద్రుతం మీద హల్లుతో కూడింది}) \\ \text{పూచెను గలువలు } (\text{ద్రుతం మార్పు చెందకుండా వచ్చింది}) \end{array} \right.$$

పై ఉదాహరణ ఆధారంగా సంధి జరిగిన విధానాన్ని సూత్రికరిస్తే

ఆదేశ సరళానికి ముందున్న ద్రుతానికి బిందు సంశేషలు విభాషగా వస్తాయి.

4. కింది సంధి పదాలు విడించి సరళాదేశ సంధి లక్షణాలను పరిశీలించండి.

- అ) గురువులగాంచి
- అ) ఎక్కువగణ్ణొప్పుడు
- ఇ) తలండాల్చి
- ఈ) చెవికింగుండలంబు

శార్యాలం

* కింది రెండు పద్యపాదాలను గణవిభజన చేసి పరిశీలించ్చాం!

అ)	ఉ ఉ ఉ	ఉ ఉ ఉ	ఉ ఉ ఉ	ఉ ఉ ఉ	ఉ ఉ ఉ	ఉ ఉ ఉ	ఉ
	నాశీర్యా	దమునొ	జ్ఞచేబ	డసితా	నుందంగ	నౌనంచి	తం
	మ	స	జ	స	త	త	గ

ఈ పారంలోని “ఆశాపాశ.....చంద్రమౌళీశ్వరా” పద్యాన్ని పరిశీలిస్తే

దీనిలో వరుసగా ‘మ,స,జ,స,త,త,గ’ గణాలు వచ్చాయి.

పద్యానికి నాలుగు పాదాలున్నాయి.

ప్రతిపాదంలో ‘శ’ రెండవ అక్షరంగా ఉన్నది. అంటే ప్రాస నియమం కలిగి ఉన్నది.

13వ అక్షరంతో యతి మైత్రి (ఆ-అం) చెల్లుతది.

ప్రతి పాదంలో 19 అక్షరాలున్నాయి.

ఈ లక్షణాలుగల పద్యం శార్ధాలం.

మత్తేభం

చెవికిం	గుండల	మొప్పుగా	దుశ్రుత	మేచేద	మృకీన్నం	కణం
న	థ	ర	న	మ	య	వ

ఈ పారంలోని “చెవికింగుండల....నీతివాచస్ఫుతీ”లోని పై పద్యపాదాన్ని పరిశీలిస్తే

దీనిలో వరుసగా ‘స,థ,ర,న,మ,య,వ’ గణాలు వచ్చాయి.

పద్యానికి నాలుగు పాదాలున్నాయి. ప్రతిపాదంలో ‘వ’ రెండవ అక్షరంగా ఉండి ప్రాసనియమం కలిగి ఉన్నది.

14వ అక్షరం యతి మైత్రి (చె - చే) చెల్లుతుంది.

ప్రతిపాదంలో 20 అక్షరాలున్నాయి.

ఈ లక్షణాలుగల పద్యం మత్తేభం.

గ) ఈ పాత్యంశంలోని ఐదు, ఏడు పద్యాలకు గణవిభజన చేసి అవి ఏ పద్యపాదాలో తెలుపండి.

ప్రాజెక్టు పని

- మీ పారశాలలోని గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించి శతకపద్యాల పుస్తకాలను పరిశీలించి, మీకు నచ్చిన ఏవేని, ఐదు పద్యాలు సేకరించి, వాటికి భావాలు రాయండి. నివేదిక రాసి ప్రదర్శించండి.

ఒక్కసారి కూడా నువ్వు కార్యాచరణకు పూనుకోకుండా
లక్ష్మినార్థు ఆలోచించడం వలన ప్రయోజనం ఉండదు.

- గురువానక్

చదువండి - తెలుసుకొండి

పొదుపు పద్యాలు

పొదుపుకథలంటే అందరం చెవికోసుకుంటాం. అవి మెదడుకు పదును పెడుతాయి. ప్రశ్నవిన్నప్పుడు అలోచనలో పదుతాం. జవాబు తెలిసినప్పుడు ఆనందపదుతాం. ‘వేయికళ్ళపులి ఏట్లో వేటాడబోయింది’ అన్నప్పుడు ఇదెకళ్లి పులి? అనుకుంటాం. కానీ, అది పులికాదు ‘పల’ అని తెలుసుకుంటే ఎంత సంతోషం! ‘నాన్నకందవు, అమ్మకందుతాయి’ అన్నప్పుడు అవేమిటబ్బా? అనిపిస్తుంది. అవి వస్తువులు కావు ‘పెదవులు’ అని తెలిస్తే ‘అబ్బా!’ అనిపిస్తుంది. ‘నాన్న’ అన్నప్పుడు పెదవులు ఒకదానికాకబి అందవు (తాకవు), ‘అమ్మ’ అన్నప్పుడు అందుతాయి (తాకుతాయి). ఇట్లు పొదుపుకథలు మెదడుకు మేత. ఇవి పొటల రూపంలో, పద్యాలుగా కూడ ఉంటాయి. ఇటువంటి పద్యాలను చూద్దాం.

ఆ.వె. కనులు మూడుగలవు - కాదు త్రినేత్రుండు

పక్కిగాదు చెట్టుపైన నుండు
జలము దాల్చి యుండు నలమేఘుడును గాడు
దీని భావమేమి? తిరుపులేశ.

మూడుకళ్ళుంటాయంట అనగానే ‘శివుడు’ అనుకుంటాం. కానీ కాదంటాడు. చెట్టుపైన ఉంటుంది అనగానే పక్కిమో అనుకుంటాం. కానీ కాదట. దాంట్లో నీళ్ళుంటాయి అనగానే ‘మేఘమా’ అనిపిస్తుంది. కానీ అదికాదు అంటున్నాడు. ఈ మూడు లక్ష్మణులన్నదేమిటి? అని భాగా ఆలోచిస్తే జవాబుగా ‘టెంకాయ’ దొరికింది. ఇప్పుడు చూడండి అన్ని లక్ష్మణులు సరిపోతాయి. ఇంకొక పద్యం చూద్దాం.

సీ. కొమ్ములు కలవని కోహించి పొదుపదు
కట్టిబంధించిన కదలకుండు
ఈనదు పొర్లదు ఎన్నాళ్ళకైనను
బంధంబువేసిన పాలోసంగు
మేత కాసించదు మేఘుంబులోనీళ్ళు
కావలెననుచుండు కడుపునిండ
దానికటుపునిండ దారిద్రుములు బాపు
బహుజీవరాసులు బ్రితుకవచ్చు

తే.గీ. దీనియర్థంబు తెలియగ దివిరినరులు
మది విచారించి పదుమైదు మాసములను
సమృతిగజెప్పు భావజ్ఞ చక్రవర్తి
చెప్పులేకున్న నగుదునే చిన్నినప్పు

ఈ పద్యం చదువుతుంటే ఇది ఆహో, బారైనో అనిపిస్తుంది. కానీ కాదు. అది ‘చెరువు’. ఇప్పుడు చెప్పినవన్నీ సరిజూసుకొండి. చెరువుకు కొమ్ములు (ర, వ లకు కొమ్ములుంటే రు, వు లు అవుతాయి) ఉంటాయి. కానీ పొదువదుకదా! కట్టకట్టిన తర్వాత కదలకుండా ఉంటుంది. అక్కడిక్కడ పొర్లదు. ఈనదు. బంధమేస్తే (ముడికట్లు కడితే), దానికి కావలసిన పాలు (వంతు) నిటిని ఇస్తుంది. దానికి ప్రత్యేకంగా మేతవెయ్యాల్చిన పనిలేదు. మేఘుం కురిస్తేచాలు నిండుతుంది. అది నిండిందా? ప్రజల దరిద్రంబోతుంది. పంటలు పండడంవల్ల. ప్రజలకెందు ప్రాణిలన్నిటికీ మేలు జరుగుతుంది. ఈ పద్యంలో చమత్కారమేకాదు, చెరువుల అవసరాన్ని నొక్కిచెప్పే సందేశం కూడా ఉన్నది.

పొదుపుకథలవల్ల ఆలోచనపెరుగుతుంది. భాషపెరుగుతుంది. మనం కూడ కొత్త పొదుపుకథలను తయారుచేసుకోవచ్చు, రుచిచూడవచ్చు.

6

టీక్కు సిద్ధంకండి

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

స్వచ్ఛతకై శ్రమిద్దాం !

స్వచ్ఛతలో చరిద్దాం !!

స్వచ్ఛ భారతీకు సన్నద్ధం కండి !

ప్రియమైన విద్యార్థులూ..!

దేశవ్యాప్తంగా ఇటీవల మనం స్వచ్ఛభారతీ పేరుతో ఒక అద్భుతమైన కార్బ్రూక్రమం చేపట్టిన విషయం మీకు తెల్పిందే!

ప్రజల బాధ్యతారాహిత్యం వల్ల దేశవ్యాప్తంగా పేరుకుపోతున్న ఆపరిశుభ్రతను అనతికాలంలోనే తొలగించాలన్నది ఒక దీక్షలాగ చేపట్టాం. నిరంతరం కొనసాగవలసిన ఈ కార్బ్రూక్రమంలో విద్యార్థులు కూడ భాగస్వాములే! మీ మీ పరిసరాల్లో పోగుపడ్డ చెత్తుచెదారాన్ని తొలగించుకొంటూ, వ్యక్తిగత శుద్ధతతో సామాజిక పరిశుభ్రతను గురించి పదిమందికి అవగాహన కలిస్తూ స్వచ్ఛభారతీ సాకారమయ్యేదిశగా అడుగులు వేస్తారని ఆశిస్తున్నాం!

రాసున్న రోజులలో భారతావని పరిశుభ్ర భారతంగా పరిధవిల్లాలని కోరుకుందాం.

వైద్య, ఆరోగ్యశాఖ,
తెలంగాణ రాష్ట్రం.

ప్రశ్నలు:

1. ఇటువంటి పత్రాలు ఎక్కుడైనా చూశారా?
2. ఇట్లా పంచిపెట్టే పత్రాలను ఏమంటారు?
3. వీటిని ఎందుకు పంచిపెడుతారు?

పారం నేపథ్యం, ఉద్దేశం

తెలంగాణ ఉద్యమం ఈనాటిది కాదు. ఎంతోమంది అమరుల త్యాగాలకు చిప్పుంగా సాధించుకున్నదే ఈ తెలంగాణ రాష్ట్రం. ఇది ఉద్యమాల ఫలితంగానే సాకారమైంది. నిన్నటి ఉద్యమానికి ముందే 1969లో 'తెలంగాణ ప్రజాసమితి' పేరుతోటి ప్రత్యేకరాష్ట్ర సాధన పోరాటం మొదలైంది.

అనాటి ఉద్యమ తీరుతెన్నులను తెలుపడం, కరప్రతం యొక్క స్వరూప స్వభావాలను పరిచయం చేయడం ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యఫాగ వివరాలు

ఈ పారం కరపత్రం అనే ప్రక్రియకు చెందినది. ఒకవ్యక్తి గాని, సంస్గాని ప్రజలకు అందించాలనుకునే సమాచారాన్ని వీలైనంత సంక్లిష్టంగా ముద్రితరూపంలో అందించేందుకు వినియోగించే పత్రం కరపత్రం.

దీన్ని ఆంగ్లంలో *Pamphlet* అంటారు.

‘తెలంగాణ హిస్టరీ స్టోరీ’ తరఫున 2009లో వెలువడ్డ పుస్తకం “1969 ఉద్యమం-చారిత్రక పత్రాలు”. 1969 నాటి తెలంగాణ ఉద్యమస్థితిగతులను వెలుగులోకి తెచ్చే కరపత్రాలు ఇందులో ముద్రితమయినాయి. ఆ పుస్తకం నుండి తీసుకున్న ఒక కరపత్రమే ఈ పారం.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అధ్యంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులలో చూసి తెలుసుకోండి.

ప్రవేశిక

దీర్ఘకాలంగా శాంతియుత ఉద్యమాలు నిర్వహిస్తున్నప్పుడు ప్రభుత్వాలు నిర్బంధం వహించినా అణచివేతకు దిగినా ఉద్యమాలు హింసాయుతంగా మారే అవకాశం ఉన్నది. ముందుగానే అటువంటి పరిణామాన్ని ఊహించిన ఉద్యమునాయకత్వం పాలకులను ఎండగడుతూ గాంధీ సిద్ధాంతాల కనుగొంగా ఉద్యమించాలని పిలుపునిచ్చింది. ఇందుకనుగొంగా రూపొందించిన 1969 నాటి కరపత్రంలో వివరాలు ఏమున్నాయో తెలుసుకుండాం.

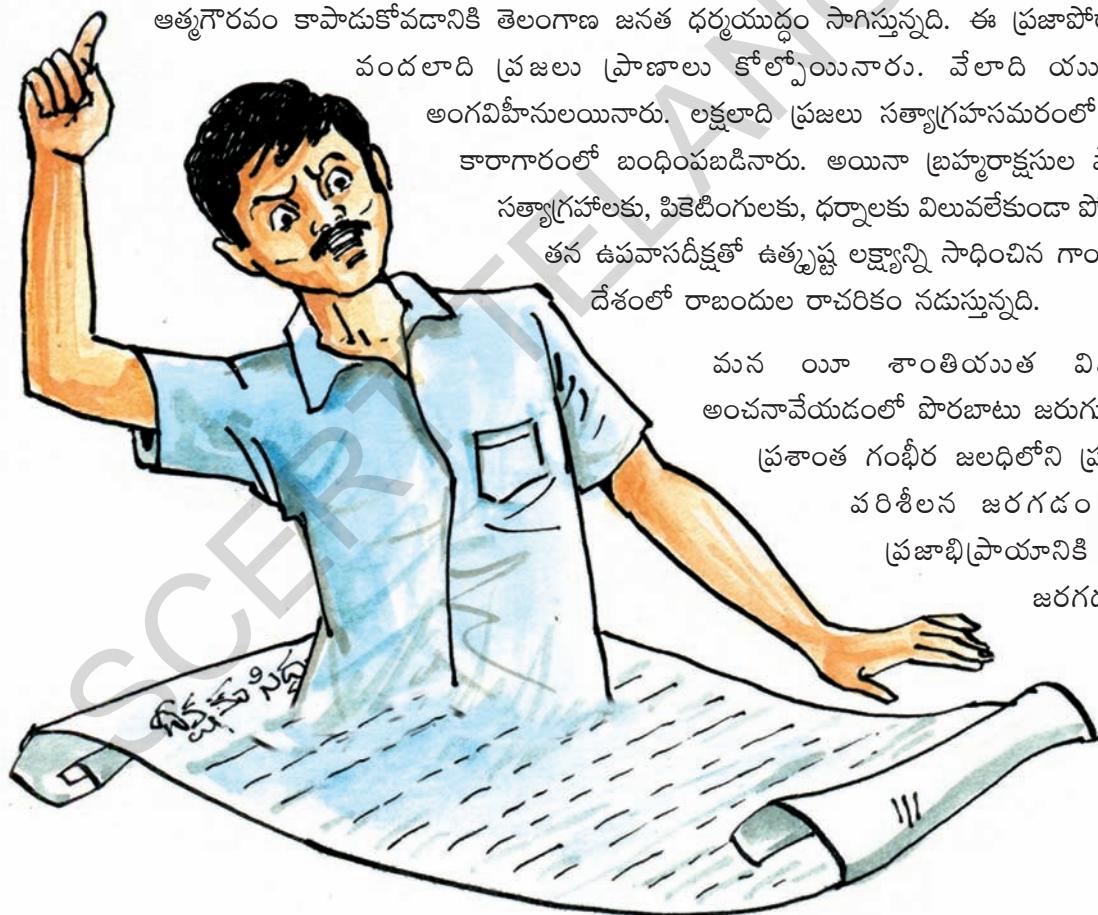
దీక్షకు సిద్ధంకండి!

ఆక్షోబర్ 2న సామూహిక ఉపవాస దీక్షలతో ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్ర ధైయాన్ని చాటి చెప్పడానికి, మహాత్మాని ఆశయాలపట్ల మన ప్రగాఢ విశ్వాసాన్ని తెలుపడానికి తెలంగాణ ప్రజాసమితి ఆదేశాలను అందజేసింది. గత 9 నెలల నుండి శాంతియుత పద్ధతిలో బ్రహ్మండమయిన ప్రజా ఉద్యమము కొనసాగుతున్న అర్థం చేసుకోలేని సుబేదారుల రాజ్యంలో ఇంకా ఈ నిరసన పత్రాలకు అర్థం ఏమిటని కొన్ని యువతక్కలు ఆలోచించడంలో అర్థం లేకపోలేదు.

బాహుభి పేరున బ్రతుకుతున్న ఈ బదామనుషులంతా భక్తిని వదిలేసి భక్తి మార్గం వెతుకుతున్నారు. తెల్లరంగు ఛాయలో తమ మలిన హృదయాలను మరుగు పరుస్తున్నారు. జాతిపిత ప్రబోధాలకు తిలోదకాలిస్తున్నారు. ఆయన అహర్నిశల ఆరాటము తీరని ఆవేదనగానే మిగిలిపోయినది. ఒకచోట మతకల్గోలము, వేరొకచోట హత్యలు, మరొకచోట కాల్పులు ఇదీ మన బ్రతుకు. దేశంలోని ప్రతి అంగుళం రక్తంతోనో లేక కన్నీటితోనో తడిసిపోయింది. ఇందుకు మంచి ఉదాహరణ మన తెలంగాణ. అంధ్రపాలకుల హాయాంలో తెలంగాణ వెనుకబడింది. అంధ్రప్రభుత్వ ఉ కుప్రాందాల కింద తెలంగాణ ప్రజలు నలిగిపోయినారు. స్వేచ్ఛ కరువైంది. తమ బానిసు బంధాలను త్రైంచుకొని ఆత్మగౌరవం కాపాడుకోవడానికి తెలంగాణ జనత ధర్మయుద్ధం సాగిస్తున్నది. ఈ ప్రజాపోరాటంలో

వందలాది ప్రజలు ప్రాణాలు కోల్పోయినారు. వేలాది యువకులు అంగవిహీనులయినారు. లక్ష్మలాది ప్రజలు సత్యాగ్రహసమరంలో పోరాడి కారాగారంలో బంధింపబడినారు. అయినా బ్రహ్మరాక్షసుల పాలనలో సత్యాగ్రహాలకు, పికెటింగులకు, ధర్మాలకు విలువలేకుండా పోతున్నది. తన ఉపవాసదీక్షతో ఉత్సప్ప లక్ష్మీన్ని సాధించిన గాంధీ కలల దేశంలో రాబందుల రాచరికం నడుస్తున్నది.

మన డుర్గ శాంతియుత విష్ణువాన్ని అంచనావేయడంలో పొరబాటు జరుగుతున్నది. ప్రశాంత గంభీర జలధిలోని ప్రశయాల వరిశీలన జరగడం లేదు. ప్రజాభిప్రాయానికి మన్సున జరగడంలేదు.

రోజురోజుకు దారుణ హింసాకాండ, రక్తపాతం తెలంగాణ ప్రజలను కోపోద్రిక్కులను చేస్తున్నది. యువతరం ఆవేశం కట్టలు తేంచుకొంటున్నది. అహింసా సిద్ధాంతం పట్ల ఆత్మవిశ్వాసం సదలిపోయే ప్రమాదం వున్నది. ఏ ఎండకాగొడుగు

పట్టే శాసన సభ్యులపైన కోపం పేరుకుంటున్నది. యువత, విద్యార్థుల గుండెల్లో ఆరని అగ్నిజ్యులలు మండుతున్న సంగతిని గురించి పదేపదే హెచ్చరిస్తున్నా మురారాజీయాల కుళ్లలో కేరింతలాడుతున్న యా స్వార్థపరులకు అర్థం కావడం లేదు.

అందుకే యా అహింసా విధానం పట్ల యువక్కులు అంత ఉత్సాహం ప్రదర్శించడం లేదు. నీతికి, న్యాయానికి, ద్వేయానికి ప్రాణాలర్పించడానికి సిద్ధమయిన సమయంలో శాంతి సందేశాలు, నీతివాక్యాలు వారి హృదయాలను కలచివేస్తున్నమాట వాస్తవమే. కానీ గాంధీ శతజయంతి సంవత్సరంలో వారి విధానాలు ఆచరణలో చూపించి నిజమయిన భారతీయులమని రుజువు చేయాలి. సత్యాహింసల ద్వారా పరప్రభుత్వాన్ని పారద్రోలిన మనం ప్రజాస్వామిక పద్ధతుల ద్వారా కాను రాకాసి ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోసి ప్రత్యేక తెలంగాణ సాధించుకోవాలి. అప్పుడే గాంధీజీ కన్న కలలు ఫలించి తీరుతాయి.

ఇంత కాలం నుండి జరుగుతున్న తెలంగాణ ప్రజా ఉద్యమాన్ని ఇక్కెన్నా అర్థం చేసుకొని కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్ర నిర్మాణానికి ఒప్పుకొనకుంబే అక్షోబర్ 10 నుండి నిరాహారదీక్ష ప్రారంభించనున్నట్లు విద్యార్థి నాయకుడు ప్రకటించినాడు. ఈ తీవ్ర పరిస్థితిని కేంద్రం వెంటనే గుర్తించాలి. ప్రత్యేక తెలంగాణా సమృతిని గాంధీజీ శతజయంతి పేరున చూపించాలి. అదే వారి జన్మదినానికి తగిన కానుక. అందువల్లనే గాంధీజీ నమ్మిన సత్యాగ్రహాలు, నిరాహారదీక్షల కార్యక్రమం ప్రజాసమితి చేపట్టడం జరిగింది. అక్షోబర్ 2న మూకుమ్మడి ఉపవాస దీక్షల ద్వారా వారు నమ్మిన సిద్ధాంతానికి పుష్టిని చేకూర్చండి. జాతిపితకు తెలంగాణా ప్రజలు భక్తి ప్రపత్తులతో సమర్పించే కానుకే మన సామూహిక ఉపవాసదీక్ష.

అక్షోబర్ 2న ఉదయం 9 నుండి సాయంత్రం 5 గంటల వరకు, ఇదివరకు జరిపిన కేంద్రాలలో ప్రజలంతా చేరి ఉపవాసదీక్షల కార్యక్రమాన్ని దిగ్వ్యజయం చేయండి. మన ఆకలి మంటల జ్యోలలో గాంధీ సిద్ధాంతాలు వెలుగులు విరజిమ్మాలి. న్యాయం చేకూరాలి. ధర్మం వర్ధిల్లాలి. సత్యమేవ జయతే.

తెలంగాణ ప్రజాసమితి,

విద్యార్థి కార్యాచరణ సమితి.

వరంగల్,

30.09.1969.

I.

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. కరపత్రాలను ఎందుకు రూపొందిస్తారు? మీరు చదివిన కరపత్రం గురించి మాట్లాడండి.
2. ప్రజా ఉద్యమాలను శాంతియతంగానే నిర్వహించవలసిన అవసరం ఏమిలీ? చర్చించండి.
3. పారం చదువండి. అప్పటి ప్రభుత్వ పాలనను గురించి విమర్శిస్తూ వాడిన కీలక పదాలు వెతికి రాయండి. వాటిని వివరించండి.

కీలకపదాలు	వివరాలు

4. కింది పేరా చదువండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

ఆంగ్లేయుల రాకకు ముందు మన భారతదేశంలో కరపత్రాలు లేవు. ఆధునిక కాలంలో ప్రతిరోజు మనం కనీసం ఒక కరపత్రమైనా చూస్తున్నాం.

ఒక సమాచారాన్ని లేదా ప్రత్యేక అంశాలను అందరికీ తెల్పుడమే కరపత్రం ప్రధాన ఉద్దేశం. కరపత్రంలో సాధారణంగా వాడుకభాష ఉంటుంది. కరపత్రాలు వేసినవాళ్ళు, రాసినవాళ్ళ పేర్లుగాని, ముద్రణాలయం పేరుగాని కరపత్రాల్లో ఉండాలి. ప్రభుత్వ సంక్లేషమ పథకాలు, సామాజిక ప్రయోజనాలున్న అంశాలను సామాన్య ప్రజాసీకానికి చేరవేయడానికి కరపత్రం ఒక ముఖ్యమైన సాధనంగా ఉపయోగపడుతుంది. కరపత్రం మనిషి భావస్వేచ్ఛకు సంకేతం.

ప్రశ్నలు :

- పై పేరాకు శీర్షిక నిర్ణయించండి.
- కరపత్రాలు మన దేశంలో ఎప్పటినుండి ఉన్నాయి?
- కరపత్రాలు ఎందుకు?

- ఈ) కరపత్రాలు ఎట్లా ఉండాలి?
- ఉ) పై గద్యం ప్రకారం ఎక్కువగా వేటికి చెందిన కరపత్రాలు చూస్తున్నాం?

II.

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) 1969 తెలంగాణ ఉద్యమకాలం నాటి పొలన ఎట్లా ఉందని భావిస్తున్నారు?
- ఆ) అప్పటి తెలంగాణ పోరాటంలో ప్రజలు కోపోద్రిక్తులు కావడానికి కారణాలు రాయండి.
- ఇ) గాంధీజీ సిద్ధాంతాలకు అనుగుణంగా తెలంగాణ సాధించాలనడంలో ఆంతర్యం ఏమిటి?
- ఈ) ప్రజాఉద్యమాలు హింసాత్మకంగా మారకుండా ఉండడానికి ఉద్యమనాయకత్వం ఏం చేయాలి?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) 1969 నాటి తెలంగాణ ఉద్యమం ద్వారా రాష్ట్రం సాధించకపోవడానికి, నేటి ఉద్యమం విజయవంతం కావడానికి కారణాలు వివేషించండి.

3. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

- అ) తెలంగాణ ప్రజల జీవనానికి, గ్రామాల అభివృద్ధికి తోడ్పడేవి “చెరువులు”. ఈ చెరువుల ప్రాధాన్యత వివరిస్తూ, వీటిని కాపాడడంలో భాగస్వాములు కావాలని పిలుపునిచ్చే కరపత్రం తయారు చేయండి. చదివి వినిపించండి.

III.

భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది వాక్యాల్లోని గీత గీసిన పదాలకు అర్థాలు రాస్తూ, సాంతవాక్యాల్లో ప్రయోగించండి.

- అ) ఆయన అహర్నిశల ఆరాటము తీరని ఆవేదనగానే మిగిలిపోయినది.

- అ) గాంధీ అహింసా మార్గంలో లక్ష్మేణ్ణి సాధించాడు.

- ఇ) తెలంగాణ జనత ధర్మయుధం సాగిస్తున్నది.

2. ఇచ్చిన వివరాలకు సరిపడే జాతీయాలను బ్రాకెట్లో ఇవ్వబడిన వాటినుండి ఏరి వాటి కెదురుగా ఉన్న గళ్లలో రాయండి.

ఆ. ఆశలు వదులు కొనటం

ఆ. బలవంతంగా అణచివేయటం

ఇ. మితిమీరిపోవటం

ఈ. అవకాశవాదం

(కట్టలు తెంచుకోవడం, ఏ ఎండకాగొడుగు, ఉక్కపొదంమోపడం, తిలోదకాలు ఇవ్వడం)

వ్యాకరణాంశాలు

1. కింది వాక్యాల్లో సంధి పదాలను గుర్తించి, ఆ పదాలను విధదీసి సంధిపేర్లు పేర్కొనండి.

అ) కోపోద్రిక్కులైన కార్యకర్తలను హింసకు తెగబడకుండా కట్టడిచేశారు.

$$\underline{\quad} + \underline{\quad} = \underline{\quad}$$

అ) నమ్మిన సిద్ధాంతం కోసం గొప్పవారు ప్రాణాలర్పించడం చూస్తనే ఉన్నాం.

$$\underline{\quad} + \underline{\quad} = \underline{\quad}$$

ఇ) సత్యహింసలు పాటించడం ద్వారా సమాజ శాంతికి బాటలు వేయవచ్చు.

$$\underline{\quad} + \underline{\quad} = \underline{\quad}$$

2. సమాస పదాలకు చెందిన కింది పట్టికను పూరించండి.

సమాసం పదం	విగ్రహవాక్యం	సమాసం పేరు
	భక్తియు, ప్రపత్తియు	
ధర్మయుద్ధం		
	రక్తం యొక్క పాతం	
శాంతి సందేశం		
నాలుగెకరాలు		ద్విగు సమాసం

3. కింది సామాన్య వాక్యాలను సంయుక్త వాక్యాలుగా మార్చి రాయండి.

అ) వేలాది యువకులు ఉద్యమంలో పాల్గొన్నారు.

వేలాది యువకులు కారాగారాలకు వెళ్లారు.

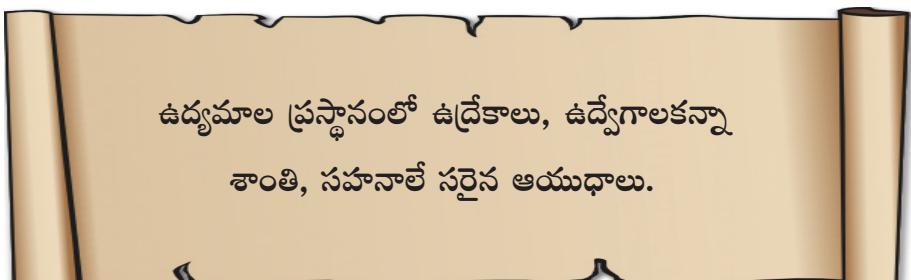
అ) గాంధీ విధానాలను ఆచరించాలి.

గాంధీ విధానాల ద్వారా మంచిని సౌధించాలి.

ప్రాజెక్టు పని

- ◆ మీ ప్రాంతంలో వివిధ రకాల కరపత్రాలు సేకరించి వాటి వివరాలు కింది పట్టిక రూపంలో నమోదు చేయండి. నివేదిక రాయండి.

క్ర.సం	కరపత్రం శీర్షిక	ప్రచురణ తేది	ప్రచురణ కర్తలు/ ప్రచురణ సంస్థ	కరపత్రంలో విషయం - (సంక్షిప్తంగా)

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

పాలకులు, పండితులు, శిష్టులు నిత్యజీవితంలో విరివిగా సంస్కృతం ఉపయోగించడం చేత తెలుగు కావ్యభాషలో మూడువంతులు సంస్కృత పదాల ఆధిక్యత కనిపిస్తుంది. శ్రీనాథుని కాలం నాటికి సుదీర్ఘ సంస్కృత సమాసాలే పద్యాలన్నిటిలో నిండిపోయాయి. తెలుగు మాటలు కనిపించకుండాపోయే స్థితి ఏర్పడ్డది. సంస్కృతాన్ని ఉపయోగించి ఎంతగొప్పగా పద్యరచన చేసినా కవులు తమ కావ్యాల్లో ఒక్కట్టునొప్పినా అచ్చతెనుగు పద్యాన్ని రానేవాళ్ళు. ఆ ఒక్క పద్యానికి లోకులు ఆనందంతో పొంగిపోయేవాళ్ళు. ఒక కావ్యాన్ని అంతా, అచ్చంగా తెనుగు పద్యాలతో రచించిన విశిష్ట కవి పొన్నికంటి తెలగన.

ప్రశ్నలు:

1. సంస్కృత పదాలు కావ్యభాషలో ఎక్కువగా ఎందుకు ఉండేవి?
2. తెనుగు పద్యాన్ని ప్రజలెందుకు మెచ్చుకునేవాళ్ళు?
3. పద్యాల్లో సుదీర్ఘ సంస్కృత సమాసాలు ఉండటం వలన లాభమా? నష్టమా? ఎందుకు?
4. అచ్చతెనుగు పద్యాలతో కావ్యం రచించిన తెలంగాణా కవి ఎవరని మీరనుకుంటున్నారు?

పారం నేపథ్యం

ప్రతిప్రానపురానికి రాజు యయాతి. అతడు ఒకసారి వేటకు వెళ్లినపుడు దారితప్పి, జాబాలి అనే బుఱి ఆశ్రమం చేరుకుంటాడు. జాబాలి అతనికి రామాయణ కథ సంక్లిష్టంగా చెప్పి, ఒంటరిగా అడవిలో తిరుగరాదని ఉపదేశించి పంపిస్తాడు. తిరిగి వెళ్లున్న యయాతి దప్పికగాని ఒక నూతి దగ్గరకు పోయాడు. ఆ నూతిలోనున్న ఒక శ్రీ తనను రక్షించుమని ఏదుస్తుంటే అతడు కాపాడుతాడు. అప్పుడు అక్కడికి చేరిన ఆమె చెలికత్తె రాజుతో వివరించిన సంగతులే ఈ పారం.

పాత్యభాగ వివరాలు

ఈ పారం కావ్య ప్రక్రియకు చెందినది. సంస్కృత పదాలను ఉపయోగించకుండా అచ్ఛమైన తెలుగు మాటలతో రాసిన కావ్యం. ఇది అచ్ఛమైనుగు కావ్యం. తెలుగు సాహిత్యచరిత్రలో తొలి అచ్ఛమైనుగు కావ్యం ‘యయాతి చరిత్ర’, దీన్ని రచించిన కవి పొన్నికంటి తెలగన.

ఈ పారం ‘యయాతి చరిత్ర’లోని తృతీయశ్యాసం లోనిది.

కవి పరిచయం

(డిపోచితం)

16వ శతాబ్దం

అచ్ఛమైనుగులో నియమబద్ధమైన కావ్యరచనకు పూనుకున్న పొన్నికంటి తెలగనామాత్యాడు అచ్ఛమైనుగు ఆదికవిగా సుప్రసిద్ధుడు. గోలకొండ పరిసరాలలో పొట్ల చెరువు (సంగారెడ్డి జిల్లాలోని పట్టాన్ చెరువు) తెలగన నివాస గ్రామం. తండ్రి పేరు భావనామాత్యాడు. అచ్ఛమైనుగు కావ్యరచనకు స్వయంగా తానే నియమాలనేర్చిరచి తదనంతర కవులకు మార్గదర్శకుడుయ్యాడు. ‘యయాతి చరిత్ర’ కావ్యం అచ్ఛమైనుగు కావ్యాల్లో మొదటిదేగాక, అత్యుత్తమమైంది. దీన్ని ఒక మహ్మదీయ సరదారుకు అంకితమీయడం కూడా ఒక ప్రత్యేకమైన అంశమే.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ఇ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ఇ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ఇ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

సృష్టిలో తీయనిది స్నేహం. తల్లిదండ్రులకు చెప్పుకోలేనివి, తోబుట్టువుతో పంచుకోలేనివి కూడా స్నేహితులతో చెప్పుకుంటారు. ‘మన తప్పులను ఎత్తిచూపడం, మంచిని ప్రశంసించడం, అవసరమైనప్పుడు సహాయం చేయడం, ఆపదల్లో విడువకుండా ఉండడం, రహస్యాలను దాచుకోవడం’ అనేవి మిత్రుని లక్షణాలు. ఎంతో కలిసిమెలిసి ఉండే స్నేహితులు ఒక్కొక్కసారి హరాత్మగా శత్రువులుగా మారిపోతుంటారు. అట్లా మారటానికి కారణాలేవి? అవి విశ్లేషించుకునేందుకు ఈ పారం చదువుదాం.....

I

చ. కనుగొని నెమ్ముది స్నేగులు గ్రమ్మంగ రక్షసియొజ్జయంచుం బే ర్మానుం దగునట్టి శుక్రునకుం గూరిమి కూచులు దేవయాని నాచ దనరిన యస్సెలంత నొక తప్పునకై వృషపర్వపట్టి నూ తను ఐడంద్రోచి పోయెనని దాని తెఱం గది విస్మించినన్.

1

తే. ‘అతివ, వృషపర్వండన నెవ్వు? డతని యసుంగుం గూచువేరేమి? తనుబట్టినూతంద్రోయు నంతపని యేమి చేసె నీయలరుంబోండి?’ యనుడు నవ్వాలుగంటి యయాతిం జూచి

2

క. విను వృషపర్వం డనంగాం దనరున్ రక్షసులటేండు తన కనిలోనం బెనంగందగు మార్త్ర నెందుం గని యొఱుంగక జగము లేలుంగడ లేని సిరిన్

3

తే. అతని కూచులు శర్మిష్ట యసుంగ నొప్పుం గూర్చి సకియలు వేగురు గొల్పనెపుడు నా చెలియుంగుడి యా కొమ్మయాడుకొనుచు నరమరలు లేని చెలుముల ననంగి పెనంగి.

4

అలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ వృషపర్వుడు గర్వంతో ఉండడానికి కారణాలు చెప్పండి.
- ◆ అరమరికలు లేని స్నేహం అంటే, ఎట్లా ఉంటుందో చెప్పండి.

II

వ. తిరుగుచు నొక్కనాడు నీరాట సల్పునట్టియెడ.

5

క. సురకరువలి చనుదెంచిన

దరింబెట్టినకోక లెల్లందడబడి పోగా
నరిగి యవి దెచ్చి చెలు ల
బ్బుర మగు తమ చీర లెల్లం బూనిన, నందున్

6

క. లలి నీ నెలంతయుం దానును

వలువలు వీడ్వడంగ దాల్చి, వైళమె చెలువల్
దలపింప నెత్తిగి కినుకం
గులుకుచు రక్కుసుల తేని కూంతురు తెగువన్.

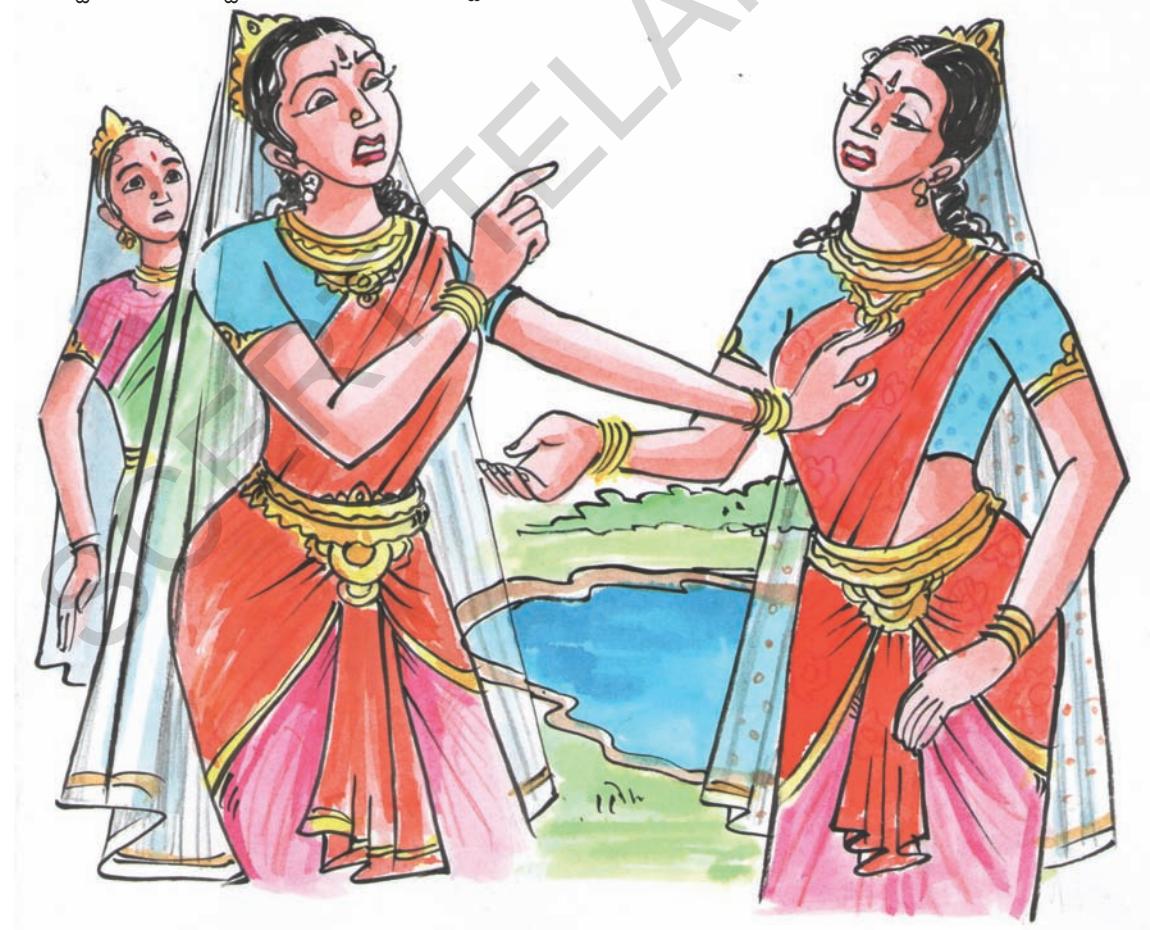
7

❖ ఉ. నెట్టన రేయినిం బగలు నేరమి వెట్టునటంచు వేలుపు
ల్పెట్టియుం గొట్టుముల్చలుప ప్రీలని చేబలు వొప్పు సోంకుడుం
బట్టము గట్టుకొన్న వృషపర్ముని కూంతుర, నట్టి నేను నీ
కట్టిన పైలం గట్టుదునె కావరమేటికి వచ్చేనీ' కనన్.

8

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ♦ సురకరువలి (సుడిగాలి)
మీరెప్పుడైనా చూశారా?
అది వచ్చినప్పుడు ఏం
జరుగుతుంది?
- ♦ శర్మిష్ట గర్వంతో
మాట్లాడడానికి గల
కారణాలు ఏమై ఉంటాయి?

III

వ. విని యయ్యెలనాఁగకు దేవయాని యిట్లనియై.

9

క. ‘ఉను తొక్కబ్బియై బోందులు

వెస రెండుగ నుండి, వల్పిఁడ్చుటకుఁ గాఁ

గస రెద, విది తగ వగునా?

పసిబిడ్డవే? వాయి తెఱచి పల్చెదవు చెలీ!

క. అనపుడు నుడుగకఁ మిక్కిలి

కినుకం గేరడము లాడ గేలిగఁ గొసుచు

న్యూని విని వేసరి యోర్వక

యెనసిన వగతోడఁ గూడ నీ పదుచనియైన్

10

ఆలోచించండి-చెప్పండి

◆ “ఉనుతొక్కబ్బియై బోందులు వెసరెండుగనుండు”

అంటే అర్థమేమి? ఈ మాటలు దేవయాని ఎందుకన్నది?

11

❖ మత్తకోకిల. ‘ఓలి రక్కసి వంగడంబున కొజ్జుకూరిమి కూతుర

న్యేలవేలుపుఁగన్నియం దగనీవు గట్టినపుట్టముం

దాలుపందగునమ్మ నా’ కని దాని కర్మిలిం బల్యుం దా

నాలకింపక నూతఁద్దోచి గయాళి యై చనియెన్వడిన్.

12

వ. అని యక్కలికి తెఱం గెఱింగించిన విని కటకటంబడుచు మగిడి పొగడందగు తేజినెక్కి మక్కువతో యయాతి తన

ప్రోలికిం జనియై.

13

తాత్పర్యాలు

- 1) రాజును (యయాతి) చూసి మనసునిండా బాధ అలముకొనగా “రాక్షసులకు గురువైన శుక్రుని కూతురైన దేవయాని ఈమె. ఒక పొరపాటు కారణంగా వృషపర్వుని కూతురు ఈమెను ఈ బావిలో త్రోసి పోయింది”. అని (దేవయాని చెలికత్తె అయిన ఘూర్చిక) విన్నవించింది.
- 2) అప్పుడు ఆ స్త్రీ (ఘూర్చిక)తో “వృషపర్వుడు అంటే ఎవరు? అతని కూతురు పేరేమి? బావిలో తోసేటంత తప్పు పని ఈమె ఏమి చేసింది” అని యయాతి అడుగగా దానికి ఆ ఘూర్చిక అతణ్ణి చూసి
- 3) వృషపర్వుడనే రాక్షసరాజు యుధంలో తనకు ఎదురునిల్పగల శత్రువులు లేరని గర్వంతో రాజ్యమేలుతున్నాడు.
- 4) అతని కూతురే శర్మిష్ట; అమెకు వేయమంది చెలికత్తెలు ఎప్పుడూ సేవలు చేస్తూంటారు. అమె స్నేహితురాలే ఈ దేవయాని. వాళ్ళిద్దరు అరమరికలు లేని స్నేహంతో మెలుగుతుండేవాళ్లు.
- 5) వీళ్లు ఒకరోజు నీళ్లలో ఆటాడుకుంటుండగా
- 6) సుడిగాలి వచ్చి గట్టుమీద ఉన్న వీళ్ల చీరలను చెల్లాచెదరు చేసింది. దాంతో వీళ్లు ఆశ్చర్యపడి వారి బట్టలు తెచ్చుకొని ధరించారు.
- 7) ఆ క్రమంలో వీళ్లిద్దరు ఒకరి వస్త్రాలను మరొకరు ధరించారు. అది గమనించిన శర్మిష్ట కోపంతో ఇట్లా అన్నది.

- 8) “దేవతలందరు ఎక్కడ తమను తప్పుబడతారోనని పగలు రేయి (ఎల్లప్పుడు) తప్పకుండా వెట్టిని, ఊడిగాన్ని చేస్తూండగా, తిరుగులేని భుజబలంతో ఒప్పెడి రాక్షస పీతాన్ని ఎక్కిన (రాక్షసరాజైన) వృషపర్వాని కుమారైనెననేను, నీవు కట్టిన మైల వస్త్రాన్ని కట్టుకుంటానా? నీకు ఇంత పొగరా?” అని శర్మిష్ట అనగా
- 9) అది విని శర్మిష్టతో దేవయాని ఇట్లా అన్నది.
- 10) “ఓ సభీ! మన శరీరాలు వేరైనా ప్రాణం ఒక్కటిగా కలిసిమెలసి ఉన్నాము. వస్త్రాలు మారినంత మాత్రాన కసురుకుంటావా? ఇది నీకు తగినదా? పసిదానవా? నోరు చేసుకుంటావా?” (అన్నది)
- 11) అన్నప్పుడు ఊరుకొనక మిక్కిలి కోపంతో వంకర మాటలాడుతూ వెక్కిరిస్తున్న శర్మిష్ట మాటలు విని, విని విసుగెత్తి, భరించలేక అధికమైన బాధతో దేవయాని ఇట్లా అన్నది.
- 12) “రాక్షస జాతికి గురువైన శుక్రాచార్యుని కూతురును. బ్రాహ్మణుని పుత్రికను కాబట్టి, నీవు కట్టిన వస్త్రాలు నేను ధరించడం తప్పకాదు” అని ప్రేమతో పలుకగా శర్మిష్ట దాన్ని వినిపించుకోక గయ్యాళియై ఈ నూతిలో తోసి వేగంగా వెళ్చింది.
- 13) అని దేవయాని చెలికత్తె అయిన ఘూర్చిక ఆ సంగతినంతా చెప్పగా విని, జాలిపడుతూ, వెనుకకు తిరిగి శ్రేష్ఠమైన గుర్తాన్ని ఎక్కు యయాతి తన పట్టణానికి పోయాడు.

ఇవి చేయండి

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

B9S2M8

1. ఒకరివస్తువులు మరొకరు వాడుకుంటే కీడు తలపెట్టడం సరైనదేనా? చర్చించండి.
2. స్నేహితులంటే ఎట్లా ఉండాలో మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.
3. పారం ఆధారంగా శర్మిష్ట, దేవయానిల స్వభావాలు ఎట్లా ఉన్నాయో కింది పట్టికలో రాయండి.

శర్మిష్ట	దేవయాని

4. కింది పేరా చదువండి - జవాబులిప్పండి.

2014 జూన్ 8న హిమాచల్ ప్రదేశ్‌లోని మండిజిల్లాలోని బియాన్ నది అందాలు వీళ్లించడంలో లీనమైపోయారు 48 మంది ఇంజనీరింగ్ విద్యార్థులు. ముగ్గురు అధ్యాపకులతో కలిసి తెలంగాణ రాష్ట్రం నుండి విజ్ఞానయాత్రకు బయలుదేరారు. ఆ విద్యార్థులు, సన్మసన్నగా ప్రవహిస్తున్న బియాన్ నదిలో మధ్య బండరాళ్ల మీద, మోకాలిలోతుదాకా వెళ్లి, ఆ నది అందాలను ఆనాటి సాయంత్రం సుమారు ఆరుగంటల ముప్పె నిమిషాలవేళ తమ కెమెరాల్లో బంధిస్తున్నారు. మైనున్న రిజర్వ్యాయరు గేట్లు ఎత్తిన సంగతి గురించి పరిసరాల్లో ఉన్న పొచ్చరికలను వీళ్లు గమనించలేదు. నదిలో హాత్తుగా నీటిమట్టం పెరగడం గమనించిన కొందరు ప్రమాదాన్ని శంకించి బయట పడటానికి ప్రయత్నం చేసారు. కొంతమంది ప్రాణాలు కాపాడుకోగలిగారు. మరికొందరు ఇతరులను కాపాడటానికి ప్రయత్నించారు. ఆ ప్రయత్నంలో కొందరు విజయం సాధిస్తే ఒకరిద్దరు ప్రాణాలనే పణంగా అర్పించారు. మొత్తంమీద సగం మంది విద్యార్థుల నిండుప్రాణాలు అందరూ చూస్తూండగానే ఆ నీటి ఉధృతికి గాల్లో కలిసిపోయాయి. ప్రపంచ మానవాళి హృదయాలను కలచివేసిన సంఘటన ఇది.

ఇటువంటి సంఘటనలు తరచూ మనం వింటున్నాం, చూస్తున్నాం. ఆకతాయితనంతో ఈత రానివాళ్నను నీళ్లుకి తోసివేయడం, ఈత రాకున్నా మిత్రులను చూసి ఉత్సాహంతో నీళ్లు దూకి ప్రమాదాలు కొని తెచ్చుకోవడం, నీటిలోతును తప్పగా అంచనావేసి, ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవడం.... తీర్థయాత్రల్లో, పికినిక్లలో, విషారయాత్రల్లో, ఈతకొలనుల్లో చెరువుల్లో దిగుడుబావుల్లో ప్రమాదాలు జరుగుతూ ఉన్నాయి.

ఆరోగ్యం కోసం, శరీర దారుధ్యం కోసం జిమ్మలకు వెళ్డానికి, కరాపే, కుంగ్పూ లాంటి రక్షణ విద్యలు నేర్చుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టే - ‘ఈతనేర్చుకోవడం’ అనేది కూడా చాలా ముఖ్యమైన అంశం. ఇది ఆత్మరక్షణకే గాక, నీటి ప్రమాదాల నివారణకూ దోహదపడుతుంది.

ప్రశ్నలు :

- సాధారణంగా నీటి ప్రమాదాలు ఎట్లాంటి సందర్భాల్లో జరుగుతాయి?
- నీళ్లవద్ద ఆకతాయితనం ప్రదర్శించడం మంచిదేనా? ఎందుకో తెలుపండి.
- ఈత నేర్చుకోవడం వల్ల ఏయే ప్రయోజనాలుంటాయి?
- ఈత బియాన్ నది ప్రమాదానికి కారణమేమిటి?

5. కింది గద్వాన్ చదువండి.

భీమకవి జన్మస్తలము రాజన్న సిరిసిల్ల జిల్లాలోని వేములవాడ. కానీ ఆతడన్నదునూ ఒక్కచోటనున్న వాడు కాదు. మహేశ్వర వరప్రసాద కవితాభుద్గమును ధరించి, తన్నదిరించిన వారినెల్ల ఆ ఖడ్గప్రహరముతో భయపెడుతూ, ఆగ్రహింతర మనుగ్రహమృష్ణిని కురిపిస్తూ నిరంతరం సంచరించే అనంత శక్తిమంతుడా మహోకవి. సుమారు వేయివెండ్డ కిందటి వాడైనా, అతని కావ్యసంపద లభించకపోయానా, ఆయన పద్మప్రసూనాలు

వాడిపోక, ఇప్పటికీ నవ్య సుగంధాలను వెదజల్లుతూనే ఉన్నాయి. బహుభాషాకోవిదుడు, మహాగ్రుదుగు పేరుగన్న భీమన్న శాపం, అనుగ్రహం వేగంగా పనిచేసేవి. ఈయన 11వ శతాబ్దానికి చెందిన కవి అని కొందరి అభిప్రాయం.

◆ **కింది వాక్యాల్లోని తప్పాప్పులను గుర్తించండి.**

- అ) భీమకవి ఖద్దం ధరించి తిరిగేవాడు. ()
- అ) వేములవాడ భీమకవి బహుభాషాకోవిదుడు. ()
- ఇ) భీమకవి 11వ శతాబ్దికి చెందినవాడని కొందరంటారు. ()
- ఈ) భీమకవి ఎన్నడూ ఒక్కచోట ఉండలేదు. ()

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) స్నేహితుల మధ్య వివాదాలు ఎందుకువస్తాయో వివరించండి?
- అ) “కుల, మత, వర్గ, పేద, ధనిక తేడా లేనిది స్నేహం ఒక్కటే” దీనిని సమర్థిస్తూ రాయండి.
- ఇ) అచ్చతెలుగు భాషలో రాయబడిన ఈ పారం చదివారు కదా! దీనిపై మీ అభిప్రాయాన్ని క్లప్తంగా రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) “ఆపదలో ఆడుకునేవాడే నిజమైన స్నేహితుడు” ఎందుకు వివరించండి.
- (లేదా)
- అ) మంచి స్నేహితులను ఎలా సంపాదించుకోవాలి? ఆ స్నేహం కలకాలం ఉండడానికి ఏం చేయాలి?

3. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

శర్మిష్ట తన స్నేహితురాలైన దేవయానిని తిట్టి, ఔవిలో తోసింది కదా! తర్వాత తన తప్పు తెలుసుకొని చింతిస్తే, ఎట్లా ఉంటుందో ఉహించి, ‘ఏక పాత్రాభినయా’నికి అనుపుగా మాటలు రాయండి.

భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది వాక్యాల్లోని గీతగీసిన పదాలతో సొంత వాక్యాలు రాయండి.

అ) మన ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళతో అనగిపెనగి ఉండాలి.

అ) చెలువలు బంగారు అభరణాలను చాలా ఇష్టపడతారు.

ఇ) మా పారశాలలో తరగతికి వందమంది చొప్పున పది తరగతుల్లో వేపురు విద్యార్థులు చదువుతున్నారు.

ఈ) ఆమ్మనాన్నలు మనమంచికై కలినంగా మాట్లాడినా నెగులు పడకూడదు.

2. కింది ప్రకృతి వికృతులను జతపరచండి.

అ) ఆళీ () ఎ) సకి

ఆ) గర్వం () బి) అబ్బారం

ఇ) అద్భుతం () సి) ఓలి

ఈ) సఫి () డి) గరువము

వ్యాకరణాంశాలు

1. కింది పదాలు విడదీసి సంధి పేరు రాయండి

అ) జగములేలు = _____ + _____ = _____

ఆ) అలరుఁబోఁడి = _____ + _____ = _____

ఇ) నీరాట = _____ + _____ = _____

2. కింది సమాస పదాలకు విగ్రహ వాక్యాలు రాసి, సమాసం పేరు రాయండి.

అ) రక్కస్తుని తేడు _____, _____

ఆ) నీరాట _____, _____

ఇ) పసిబిడ్డ _____, _____

గసడదవాదేశ సంధి

* కింది పదాలను కలిపినప్పుడు, ఏర్పడిన రూపాలను గమనించండి.

అ) వాడు + కొట్టె	=	వాడుగొట్టె
ఆ) మీరు + చనుడు	=	మీరుసనుడు
ఇ) నీవు + టక్కరి	=	నీవుడక్కరి
ఈ) నిజము + తెలిసి	=	నిజముదెలిసి
ఉ) పాలు + పోక	=	పాలువోక

పై ఉండాహారణలు గమనించారు కదా! పూర్వపదం చివర ప్రథమా విభక్తి ప్రత్యయాలున్నాయి. పరపదం మొదట క,చ,ట,త,ప లున్నాయి. ఈ విధంగా ప్రథమా విభక్తి మీది ప్రత్యయాలకు కచటతపలు పరమైతే వాటి స్థానంలో గసడదవలు ఆదేశంగా వస్తాయి. అంటే.....

క	→	'గ' గా మారుతుంది.
చ	→	'స' గా మారుతుంది.
ట	→	'డ' గా మారుతుంది.
త	→	'ద' గా మారుతుంది.
ప	→	'వ' గా మారుతుంది.

(క చ ట త ప లకు గ స డ ద వ లు ఆదేశంగా వస్తాయి)

3. కింది పదాలను విడవిసి రాయండి. వివరించండి.

అ) రావణు గొనిపోయె ఆ) రాముడు సనుదెంచు	ఇ) వారు దనిసిరి
ఈ) వాడు వోయె	

* కింది పదాలను గమనించండి.

అ) కూరగాయలు	-	కూర + కాయ
ఆ) కాలునేతులు	-	కాలు + చేయి
ఇ) టక్కడెక్కలు	-	టక్క + టెక్క
ఈ) తల్లిదండ్రులు	-	తల్లి + తండ్రి
ఉ) ఊరుపల్లెలు	-	ఊరు + పల్లె

పై పదాలు ద్వంద్వ సమాసానికి ఉండాహారణలే.

ప్రథమ మీది పరుషాలకు
గ, స, డ, ద, వ లు
బహుళముగానగు.

ద్వంద్వ సమాసంలో ‘కూర + కాయ’ అన్నప్పుడు ‘క’ స్థానంలో ‘గ’ వచ్చింది. ఈ విధంగా క చ ట త పలకు గ స డ ద వ లు రావడాన్ని ‘గసడదవాదేశం’ అంటారు. అనగా “ద్వంద్వ సమాసంలో” మొదటి పదం మీద ఉన్న క చ ట త పలకు గ స డ ద వ లు క్రమంగా వస్తాయి.

4. కింది పదాలను కలుపండి. సంధి కార్యం తెలుపండి.

అ) అక్క + చెల్లె = _____

ఆ) అన్న + తమ్ముడు = _____

ద్వంద్వంబు పై

పరుషములు

గ, స, డ, ద, వ లగు

తేటగీతి

* తేటగీతి పద్యం సూర్య, ఇంద్రగణాలతో ఏర్పడుతుంది. ఈ పద్యలక్ష్మాలు తెలుసుకోబోయే ముందు సూర్యగణాలు, ఇంద్రగణాలు అంటే ఏవేవో చూచ్చాం.

సూర్య గణాలు (2) : 1) న గణం - |||

2) హ గణం - U |

ఇంద్ర గణాలు (6) : 1) భ గణం - U ||

2) ర గణం - U | U

3) త గణం - U U |

4) స గము - ||| U

5) న లము - ||| |

6) స లము - ||| U |

* ఇప్పుడు కింది ఉదాహరణను పరిశీలించండి.

ఉదా :	అతని	కూఁతురు	శర్మిష్ఠ	యనంగ	నొప్పుం
		U	U U		U
న	భ	త	న	హ	
సూర్యగణం	ఇంద్రగణం	ఇంద్రగణం	సూర్యగణం	సూర్యగణం	

పై ఉదాహరణ ఆధారంగా తేటగేతి లక్ష్మణలను కింది విధంగా చెప్పవచ్చు.

‘తేటగేతి’ పద్యలక్ష్మణాలు :

- ◆ ఈ పద్యంలో నాలుగు పాదాలుంటాయి.
- ◆ ప్రతి పాదానికి వరుసగా ఒక సూర్యగణం, రెండు ఇంద్రగణాలు, రెండు సూర్యగణాలు ఉంటాయి.
- ◆ నాలుగో గణం మొదటి అక్కరం యతిష్టుతి స్థానం. ప్రాసయతి చెల్లుతుంది.
- ◆ ప్రాస నియమం లేదు.

5. పై పద్యానికి సంబంధించి మిగతా పాదాలకు గణవిభజన చేసి లక్ష్మణలను సరిపోల్చండి.

ప్రాసయతి

ప్రాసస్థాన అక్షరానికి యతిని పాటించడం. పద్యపాదంలో రెండవ అక్షరానికి సాధారణ యతిష్టుతి స్థానంలోని తరువాతి అక్షరానికి యతిని పాటించడం.

ప్రాపణి పని

- ◆ స్నేహం గొప్పతనాన్ని తెలిపే కథలను / పాటలను సేకరించి, నివేదిక రాసి ప్రదర్శించండి.

మీకు తెలుసా?

గాధాసప్తశతి - ఒక కథ

మొదటి శతాబ్దిలో కోటిలింగాల (పూర్వపు) కరీంనగర్ జిల్లా నేటి జగిత్యాల జిల్లా)ను రాజధానిగా చేసుకుని తెలుగునేలను ఎలిన హాలుడు సేకరించిన ప్రాకృతగాథల సంకలనం ‘గాధాసప్తశతి’. అందులోని ఒక కథ -

జీరుగా కురుస్తున్న వానలో ఒక స్త్రీ ఒక ఇంటి చూరు కింద నిలబడ్డది. ఆ చూరునుండి కారుతున్న నీళ్ళతో కొడుకుతల తడిసిపోతే వానికి జ్వరం వస్తుందేమోనని తన చీరకొంగును అడ్డంగాపట్టింది. అయినా వాని తల తడిసిపోతూనే ఉన్నది - ఆమె కంటి నుండి ధారాపాతంగా కారుతున్న నీళ్ళతో, గుండెను పిండేనే ఆ కథను రచయితలు రకరకాలుగా ఊహించారు. మీరూ ఊహించండి!

శ్లో॥ దదాతి ప్రతిగృహ్ణతి - గుహ్యమాఖ్యాతి పృచ్ఛతి।
భుంక్తే భోజయతేచైవ - షడ్మిధం ప్రీతి లక్ష్మణ్మే॥

భావం: ఇవ్వడం, తీసుకోవడం, దాపరికం లేకుండా రహస్యాలు చెప్పడం, అడుగడం, తినడం, తినిపించడం అనే ఆరు లక్ష్మణాలు స్నేహమున్నచోటనే ఉంటాయి.

- హితోపదేశం

చదువండి - తెలుసుకొండి

స్నేహసంపద

స్నేహానికి ఎల్లలు లేవు. పరిమితులు లేవు. అది ఒక మహో ప్రవాహం. లోతుకు వెళుతున్న కొద్దీ అనిర్వచనీయమైన అనుభూతిని, చిరస్కరణీయమైన మధుర జ్ఞాపకాలను స్నేహితులు పొందుతారు. స్నేహం త్యాగాన్ని కోరుతుంది. ప్రేమను కురిపిస్తుంది. హర్షాన్ని వర్షింపజేస్తుంది. సంతృప్తిని కలిగిస్తుంది, స్వార్థాన్ని సమూలంగా నశింపజేస్తుంది. కపటాన్ని, కారిన్యాన్ని దరిచేరనీయదు. హద్దులను చెరిపివేస్తుంది.. సద్భూతిని ప్రవేశపెడుతుంది. ఆశలను చిగురింపజేస్తుంది. ఆశయాలను తలపింపజేస్తుంది. ఆభివృద్ధిని చేకూర్చుతుంది. సన్మార్గంలో పయనింపజేస్తుంది. అందుకే స్నేహమేరా జీవితం, 'స్నేహమేరా శాశ్వతం', 'స్నేహానికన్న మిన్న లోకాన లేదు' అనే మాటలు పాటలుగా ప్రసిద్ధికేక్కినాయి.

మంచి మిత్రులు ఎట్లా ఉంటారో భర్తాపారి నీతిశతకంలో నిర్వచించాడు.

"పాపాన్నివారయతి యోజయతే హితాయ
గుహ్యం నిగూహతి గుణాన్ ప్రకటీ కర్తీతి
అపద్ధతంచ న జహోతి దదాతి కాలే
సన్మిత్తలక్షణమిదం ప్రవదన్ని సన్మణా"

పాపకార్యాల నుంచి నివారింపజేస్తూ హితాన్ని కలిగించే సత్యార్థాలలో ప్రవర్తింపజేస్తూ, రహస్యాలను రహస్యంగా ఉంచుతూ, మంచిగుణాలను ప్రశంసిస్తూ తగినట్లుగా సహాయం చేసే వ్యక్తులే సన్మిత్తులుగా పేర్కొనుడగినవారని భర్తాపారి సన్మిత్తుల గురించి చెప్పాడు.

స్నేహంలో ఎక్కువ తక్కువలుండవు. అంతరంగ స్నేహితుడుగా రూపుదిద్దుకున్న వ్యక్తి ధనికుదా? పేదవాడా? కష్టాల్లో ఉన్నాడా? లేక సుఖపడుతున్నాడా? అనే ఆలోచన కలుగదు. భోగభాగ్యాలతో సుఖసంపదలతో, అన్నివిధాల ఉన్నతుడైన వ్యక్తితో మాత్రమే స్నేహం చేయాలి అనే స్వార్థభావన కూడ ఏర్పడడు. పైగా యథార్థ స్నేహితులు ఒకరి శ్రేయస్తుకై మరొకరు తమ సుఖాలను, ధనాన్ని, సమయాన్ని, చివరకు తమ దేహాలను కూడా త్యాగం చేయడానికి సిద్ధపడుతారు. సుఖదుఃఖాలను కూడ సమంగా పంచకుంటారు అని వాల్మీకిమహర్షి శ్రీమద్రామాయణం కిమ్మింధకాండలో తెలిపాడు. ఇట్టి స్నేహసంపదను సంపాదించాం!

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

గాంధీజీ భారతదేశంలో అన్ని వర్గాలకు ఏకైక మార్గదర్శకుడైనాడు. ట్రిబీషువాళ్ళు ఈ విషయాన్ని గుర్తించి కలవరపడ్డారు. దేశమంతా వారి ఆధీనంలోనే ఉన్నది. కానీ ప్రజలు మాత్రం మనసులో గాంధీని ఆరాధిస్తున్నారు. భారతీయులు మూడులు, అజ్ఞానులు అని వలస సామ్రాజ్యవాదులకు ఒక అపోహా. భారతజాతి ప్రజల మేధాసంపత్తిని వారు అనుమానించారు. ప్రపంచాన్ని పాలించటం, అందుకోసం విద్రోహాలకు పూనుకోవటం చాలా గొప్ప సంగతి అని వారు అనుకున్నారు. కానీ గాంధీ ఆహింసామార్గంలో ముందుకు సాగుతున్నారు.

సబర్మి ఆశ్రమం నుండి దండియాత్ర ప్రారంభమైంది. ఈ బృందంలో 79 మంది త్యాగధనులైన దేశభక్తులున్నారు. ఉప్పు మీద పన్ను తొలగిస్తే కాని మళ్ళీ సబర్మి ఆశ్రమంలో అడుగు పెట్టనని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు గాంధి. దండియాత్ర 24 రోజులు సాగింది. దారి పొడువున నేల ఈనినట్లు గాంధీ అభిమానులు తండ్రోపతండ్రాలై స్వాగతసుమాలను వెదజల్లారు. దేశవ్యాప్తంగా ఈ యాత్ర పెద్ద అలజడి రేపింది. సముద్రతీరాల్లో కార్యకర్తలు కెరటాల్లా లేచారు. గాంధీజీ ఇట్లా ప్రజలందరిని ఏకం చేసి, స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని వాహినిలా నడిపి ట్రిటీష్ వారిని ఎదిరించాడు.

ప్రశ్నలు:

1. ప్రజలు గాంధీజీని ఎందుకు ఆరాధించారు?
2. నాయకులు గాంధీజీని ఎందుకు అనుసరించారు?
3. గాంధీజీ ఆహింసా మార్గాన్ని ఎందుకు అనుసరించాడు?

A5F6H7

పాఠం ఉద్దేశం

నేనొక్కడిని బాగుంటే చాలు ఎవరు ఏమైతే నాకెందుకు? అనే స్వార్థం సమాజంలో రోజు రోజుకు పెరిగిపోతున్నది. సామాజిక అభివృద్ధిని కోరుకునే సహాదయత చాలా వరకు కరువైంది. త్యాగాల పోరాటాల ఫలితంగా లభించిన స్వాతంత్ర్య లక్ష్యం నెరవేరదం లేదు. సామాజిక బాధ్యతతో నైతికతతో మనమందరం జీవించినప్పుడే స్వాతంత్ర్యానికి సార్థకత లభిస్తుందనని చెప్పటమే ఈ పాఠం ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పారం ‘ఆత్మకథ’ అనే ప్రక్రియకు చెందినది. ఒక వ్యక్తి తన జీవిత విశేషాలను, ఒక గ్రంథంగా రాస్తే, అది ఆత్మకథ అవుతుంది. దీనిని స్వీయచరిత్ర అనికూడా అంటారు. ఇందులో రచయిత అనుభవాలే కాకుండా సమకాలీన విశేషాలు, ఆనాటి ఆర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ పరిస్థితులు ప్రతిబింబిస్తాయి. చదివిన వారికి ప్రేరణను కలిగిస్తాయి. ఇది ఉత్తమపురుష కథనంలో సాగుతుంది.

ప్రస్తుత పాఠ్యాంశం సంగెం లక్ష్మీబాబు రాసిన ‘సా జైలు జ్ఞాపకాలు - అనుభవాలు’ అనే ఆత్మకథలోనిది.

రచయిత్రి పరిచయం

స్వాతంత్ర్య సమరయోధురాలిగా సంఘనేవా పరాయణరాలిగా జీవితాన్ని సమాజానికి అంకితం చేసిన త్యాగమూర్తి సంగెం లక్ష్మీబాబు. ఈమె మేడ్ఫుల్ జిల్లాలోని ఘుటకేశ్వరం అనే గ్రామంలో జన్మించింది.

ఈమె హైదరాబాదులో నారాయణగూడ బాలికల ఉన్నత పాఠశాల వార్డెనుగా, తెలుగు వండితురాలుగా పనిచేసింది. గాంధీజీ పిలువుతో ఉప్పునత్యాగ్రవంలో పాల్గొని జైలుకు వెళ్లిన ప్రథమ తెలంగాణ మహిళగా 1951 సం||లో తెలంగాణా ప్రాంతంలో వినోబాబావే చేసిన భూదానోద్యమ పాదయూతలో పాల్గొని ప్రథమ మహిళగా పేరు పొందింది.

బూర్గుల రామకృష్ణారావు మంత్రివర్గంలో విద్యాశాఖ ఉపమంత్రిగా పనిచేసింది. 1957 సం||లో కాంగ్రెసు పార్టీ తరపున లోక సభకు ఎన్నికె 1971వ సం|| వరకు అంటే 15 సం||లు లోకసభ సభ్యురాలుగా దేశోన్నతికి ప్రమించింది.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ఇ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ఇ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ఇ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిషుంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రచేషక

చిన్నతనంలో తల్లిని, వివాహమైన కొంత కాలానికి భర్తను కోల్పేయినా లక్ష్మీబాయి నిరాశ పడలేదు. తండ్రికి ఇష్టం లేకపోయినా ఎన్నో కష్టాలకు బర్చి చదువుకొన్నది. స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో పాల్గొనటం, స్త్రీల అభ్యస్తుతికి కృషిచేయడం కోసమే తాను జీవించాలని భావించిన మహానీయురాలు సంగెన లక్ష్మీబాయి. తన జీవిత విశేషాలు, తాను చూసిన స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని కండ్లకు కట్టినట్లు, మనకు స్వార్థిని కలిగించేటట్లు రాశింది. ఆనాటి స్వాతంత్ర్యోద్యమ సంఘటనలు కొన్ని ఈ పారం చదివి తెలుసుకుండా.

I

ఈనాడు దేశంలో ఎక్కడ ఏ మూల ఏమి జరిగినా “మనకెందుకీ గొడవలు?” అనే నిర్లిప్తతా, “ఏమి మాట్లాడితే ఏమెస్తుందో?” అనే భయమూ, “ఎప్పుడూ చచ్చేవాడికి ఏడ్చేదెవరు?” అనే కారిన్యమూ పేరుకు పోయి ప్రజలు తాము, తమ బ్రతుకు వరకు పరిధుల్ని పరిమితం చేసుకోవటం చూస్తూ ఉంటే - ఒకనాడు ఈ గడ్డపై స్వాతంత్ర్య సిద్ధికోసం సంతోషంగా ఉరికంబాలకెక్కిన వ్యక్తుల గాథలు నిజమా? కలా? అనే విభ్రాంతి కలుగుతూ ఉంటుంది. అది కలకాదు. అక్కరాలా నిజమే. ఆ తరంలో, ఆనాటి స్వాతంత్ర సమర సంరంభంలో నేనూ కలిసి నడిచాను. తోటి సోదరుల జీవితామూతలకు కడలినై ఫోషించాను. మాతృదేశ శృంఖలాలను పడగొట్టాలని ఆ వీరపాహినిలో అలగా కలిసిపోయాను. ఈ నా స్వానుభవం. ఆ గాథలు కలలు కావని స్పష్టం చేస్తున్నా - ఈనాటి సాంఘిక నిర్లిప్తత, నిర్వీర్యత చూస్తూ ఉంటే మాత్రం - కలగని లేచానా అని భ్రాంతి కలుగుతూ ఉంటుంది. అంతే!

అప్పట్లో బాహుజీ ప్రబోధించిన సహాయ నిరాకరణం తప్ప, మాకు స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి ఇంకేవిధమైన ఆయుధాలూ లేవు. కాని మానవుడికి ప్రతీకారవాంఛ సహజ మనుకుంటాను. మేమెంత అహింసావాదులమైనా సహాయ నిరాకరణం శాంతియతనంగా కొనసాగించినా, విష్వవసంఘం వారి చర్యలు కొన్ని మాకు అభ్యుతంగా ఆశ్చర్యకరంగా తోచేవి. విష్వవకారులూ దేశభక్తులే. వారి ఉద్యమమూ స్వాతంత్ర్య సిద్ధికోసమే కానీ విధానాలు మాత్రం వేరు. విధానాలు వేరైనంత మాత్రం చేత వారిని మేము గౌరవించకుండా ఉండలేక పోయేవాళ్ళము. అట్లాగని మా అహింసా శాంతియత విధానాల మీద మాకు చిన్నచూపు లేదు. కాని ఆ రోజుల్లో సుఖదేవ్, భగవత్సింగులకు ఉరిశిక్క పదుతుందేమోనని దేశంలో ప్రతి ఒక్కరూ తల్లడిల్లిపోయేవారు. వైప్రాయి మీద బాంబు పేల్చిన విష్వవ సంఘం వ్యక్తి ఇంద్రపాల్ అప్రావర్గా బ్రిటీషు వారికి విష్వవ సంఘం సమాచారమంతా చెప్పాడు. భగవత్ చందర్, భగవత్సింగ్, ఇంద్రపాల్ కలిసి చిత్ర విచిత్రమైన బాంబులు తయారు చేసేవారు. భగవత్చందర్ ప్రోధ్యలం మీద ఇంద్రపాల్ సన్మాసి వేషంలో వెళ్లి వైప్రాయి మీద బాంబు పేల్చాడు. దురదృష్టప్రశాస్తు అది తప్పిపోయింది. భగవత్ సింగ్, సుఖదేవులు జైల్లో ఉండగా వాళ్ళని తప్పించాలని భగవత్చందర్, ఇంద్రపాల్ ఇద్దరూ శతవిధాల ప్రయత్నించారు. కాని విఫలులైనారు. ఈ సంఘంలో తయారైన బాంబులు సరిగా పేలుతాయో లేదో పరీక్ష చేయాలని బాంబు నొక దానిని తీసుకొని, నిర్ణాన ప్రదేశానికి వెళ్లే సమయంలో, దారిలోనే ఆ బాంబు పేలి భగవత్చందర్ మరణించాడు. సుఖదేవ్, భగవత్సింగులు అరెస్టయ్యారు. ఇంద్రపాల్ అప్రావర్గా మారాడు. భగవత్చందర్ భార్య దుర్గాదేవి,

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ♦ తమ బ్రతుకు వరకు పరిధుల్ని పరిమితం చేసుకోవటం అంటే ఏమిటి?
- ♦ విష్ణవసంఖుంవారి చర్యలు కొన్ని ఎందుకు అధ్యాతంగా ఆశ్చర్యకరంగా తేచినాయి?
- ♦ సుభద్రే, భగవిసింగులకు ఉరిజీక్క పడుతుండని తెలిసి దేశంలోని ప్రతి ఒక్కరు ఎందుకు తల్లిడిల్లిపోయారు?

మరి కొందరు స్త్రీలు కూడా ఈ విష్ణవ సంఘు సభ్యులుగా నమోదుయ్యారు. అప్రావర్గగా ఇంద్రపాల్ బయటపెట్టిన విషయాలు మాలో ఉడుకునెత్తురు ప్రవహించేలా చేసిందంటే నమ్మండి. ఆ రోజులలో ఆవేశం అటువంటిది.

ఇటువంటి వార్తలు విన్నప్పుడు, చదివినప్పుడూ దుర్గాబాయి జైలు నుంచి విడుదల అయ్యాక స్వేతంత్య సిద్ధికి మేమంతా ఏం చేయాలో పథకాలు వేస్తూ ఉండేది. ఆ ఆవేశం పట్టలేక జైలులో అప్పటికప్పుడు ఏదో ఒక అల్లరి ఉప్పేనలా సాగించే వాళ్ళం.

II

విష్ణవ సంఘుంవారి చర్యలు ఈ విధంగా విషాదాంతం కావటం మాట అటుంచి. ఇంత కంటే ఫోరమైన దారుణాలు ఎన్నో ప్రతి నిత్యం వార్తా పత్రికలలో వచ్చేవి.

బొంబాయిలో విదేశీ వస్తు బహిపూరణోద్యమం సాగుతూ ఉన్న రోజుల్లో ఒక వ్యాపారి “ఎవరు నాకు అడ్డం వస్తారో రండి చూడ్డాం.” అని సవాలు చేస్తూ విదేశీ వప్రాలను ఒక కారులో వేసుకొని అమ్మకానికి బయలుదేరాడు. కాంగ్రెసు సత్యాగ్రహాలు అతనిని ఆ ప్రయత్నం విరమించుకోమని ప్రాథేయపడ్డారు. అతను వినలేదు. వెంటనే ఒక యువకుడు “నీవా బట్టలు అమ్ముదలచుకుంటే నామీదుగా వెళ్లి అమ్ముకొమ్ము”ని కారుకి అడ్డంగా పడుకున్నాడు. ఆ వ్యాపారి బెదరలేదు. నిజంగానే ఆ యువకుడి మీదుగా కారు పోనిచ్చాడు. ఆ యువకుడ్ని హస్పిటల్లో చేర్చించారు. నాలుగు గంటలపాటు గిజగిజ తన్నుకుని అతను ప్రాణం విడిచాడు. అందరూ ఆ వ్యాపారి చర్యకు స్తంభించి పోయారు. యువకుడి మరణానికి పరితపించిపోయారు. “కారు నా మీదుగా పోనిప్పు”మంటే అంత పనీ చేసిన ఆ వ్యాపారికి ప్రభుత్వపు అందదండలు బాగా ఉన్నాయనీ, అందుకే అతడంత విష్ణులవిడిగా దారుణానికి పాల్పడ్డాడనీ ఆ తరువాత తెలియవచ్చింది.

ఈ కథ ఇంతటితో ఆగలేదు. ఆ మర్మాడు ఆ యువకుడిపై కారు నడిచిన చోట గంధపుష్టికులు చల్లి ప్రజలు విరావేశంతో జేజేలు కొడుతూ ఉంటే కనీసం తమ సాటి సోదరుడి దుర్గారణానికి సానుభూతి చూపే అవకాశమైనా ప్రజలకివ్వకుండా పోలీసులు గుంపుల్ని చెల్లా చెదరు చేసి, లారీచార్ట్ చేసారు. కొందరిని ఆరెస్ట్ చేసారు. స్త్రీలు కూడా పికెటింగ్ చేస్తూ ఉంటే వారిని కూడా పోలీసులు చెదరగొట్టారు. కానీ వారు ఒకరి చేతులౌకరు పట్టుకుని ఒక వరుసగా నిలబడి మొండిగా పోలీసువారి కెదురు తిరిగి నిలబడ్డారు. ఆ శ్రేణిని విడదీయటం మాత్రం ఆ రోజు పోలీసుల తరం కాలేదు.

మూర్ఖుబాద్ జైలులో మణిలాలోనేన్ అనే 17 సంవత్సరాల బాలుడు 60 రోజులు నిరశన ప్రతం చేసి అనుపులు కోల్పోయాడు. జైలులో రాజకీయ ఛైదిలకు కల్తినరుకు ఇచ్చినంతకాలం తాను భుజింపనని జతీంద్రనాథ్ మతమవలంబించి నిరసనప్రతం సాగించిన మణిలాల్ విషయం పట్టించుకున్న పాలకుడే లేకపోయాడు. పార్ట్ మొంటులో ఈతని మరణ వార్ బాంబు పేలినట్లు పేలి పాలకుల్ని గడగడలాడించింది. కానీ ఎంతనేపు? ఎందరో వీరులమరణాలు కదిలించలేని బ్రిటిష్ వారి కర్కుశ హృదయాల్ని ఒక 17 సంవత్సరాల బాలకుడి మరణం కదిలించగలదా? అది అతని తల్లికి స్నేహశీయులకూ మాత్రమే రంపపు కోత అయింది.

జైళ్ళలో రాజకీయ బైదీలను కొరదాలతో కొట్టినందుకు నెప్పుా, సయ్యద్ అహ్మద్ నిరశన ప్రతం పూనారు. దేశంలో ఎక్కడ చూసినా అరెస్టులు, లారీచార్జీలు, అత్యాచారాలు ప్రబలిపోయాయి. ప్రభుత్వం శిక్షించిన కొద్దీ, పికెటింగ్లు, నిరశన ప్రతాలు, ఊరేగింపులు అధికతరమై దేశం అట్టుడికినట్లుడికిపోతూ ఉండేది.

ఈ వార్తలు చదువుతున్న మాకు బ్రిటీషు వారు పచ్చినెత్తురు తాగే కిరాతకులుగా తోచేవారు. ఈనాడు మనలో కొందరు స్వాతంత్ర్యం వచ్చాక దేశం అధోగతి పాలవుతోంది, బ్రిటిష్ రాజ్యమే బాగుండేది అని నిట్టార్పడం ఏంటూ ఉంటాం కాని అంతఃకలహాలతో ఒక వర్తక సంఘానికి మన స్వదేశ రాజులు రాజ్యాన్ని ధారాదత్తం చేసినప్పుడు దేశ సంపదలన్నీ వారు కొల్లగొట్టి, దేశీయులను బానిసల్లా అనాగరికుల్లా పరిగణిస్తూ మన సంపదలో మనకింత భిక్కం ఉంటే - మన గ్రామాలు, గ్రామీణులు ప్రపంచం మారినా ఇంకా అజ్ఞానంలో మగ్గుతూ ఉంటే - కరువు కాటకాలు మారెమ్మల్లా ఊళ్ళ మీద పడి ఊఢ్చేస్తూ ఉంటే దారిద్రానికి ఛాందసాచారాలకు భారతదేశం పెట్టింది పేరని ప్రపంచదేశాలు ప్రవచిస్తూ ఉంటే నేను - నా దేశం అని భావించే ఏ దేశభక్తుడి గుండెలు మండవ? స్వతంత్రం వచ్చాక మన సమాజం వ్యాధిగ్రస్తమై పోయిందంటే దానికి వ్యక్తులు బాధ్యతలుకాని, స్వాతంత్ర్యస్థితి కారణం కాదు కదా!

అలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ బొంబాయిలో విదేశీ వప్పు బహిష్కరణోద్యమం జరిగిన పరిస్థితులను మీరు ఎట్లా ఆర్థం చేసుకొన్నారు?
- ◆ బ్రిటిషు వారి వ్యాధయాలు కర్కశమైనవని సంగేం లక్ష్మీబాయి ఎందుకన్నది?
- ◆ సమాజం వ్యాధిగ్రస్తమై పోయిందంటే అర్థమేమిటి?

III

రాజ్యం సుఖిక్కంగా, చల్లని పాలనలో ఉంటే మనిషి తన కుటుంబం, తాను, తన జీవితం గురించి స్థిమితంగా ఆలోచించగలడు. కృషి చేయగలడు. కాని దేశం సుఖిక్కంగాలేక, రాజ్యంలో స్వదేశీయులే హింసాకాండకు, అవమానాలకు గురి అవుతుంటే అప్పుడు ప్రతి వ్యక్తి గుండెల్లోనూ అగ్ని రగులుతుంది. అట్లా రగలకపోతే ఆ వ్యక్తి మనిషే కాదు.

ఆ రోజుల్లో మన భారతీయులు పాముల్ని, వృక్షాలనూ పూజించటం “హోరిబుల్” అని విదేశీయులు తమ గ్రంథాలలో ప్రాస్తు ఉంటే గోచీలు పెట్టుకొని భూములు దున్చుతారని, కట్టుగుడ్డలేని నిరుపేదలంటూ పరిహసిస్తూ ఉంటే, భారతీయులు కూడా లజ్జాకరంగా భావించేవాళ్ళు. కాని పాము కాలగమ్యాలకు సంకేతమనీ, అశ్వత్త వృక్షం సృష్టి, స్థితి, లయలకు సూచకమనీ, ఉష్ణదేశం కనుక బట్టలెంత తక్కువగా కడితే అంత ఆరోగ్యమనీ విప్పి చెప్పగల గుండెలవరికున్నాయి భారతీయులకి అప్పుడు? అవుతే, పిల్లలకు బట్టలెంత తక్కువగా తొడిగితే అంత మంచిదనీ, మట్టి తినకుండా ఒక కంట కనిపెదుతూ పిల్లల్ని పెద్దలు మట్టిలో ఎంత ఆడనిస్తే అంత నరాలపుష్టి అని నిపుణులైన వైద్యులీనాడు చెబుతూ ఉంటే మనం ఆశ్చర్యంగా వింటాం. కాని ప్రకృతికి, ప్రాణికి నడుమగల ఈ అనుబంధం ఏనాడో మన పెద్దలు విప్పి చెప్పి ఆరోగ్య సూత్రాలను, ఆధ్యాత్మిక భావనలను మానవుని దైనందిన జీవితంలో కుప్పించి ఒదిలేసి, వాటికోసం ప్రత్యేకమైన శిక్షణాలతో కాలహారణ లేకుండా, తెలియజెప్పిన చాకచక్కం ఎంత మందికి తెలుసు?

అవుతే పాశ్చాత్యమంతా నాగరికతేననీ ప్రాచ్యమంతా ఆప్రాచ్యుమేననీ ప్రాచ్యులే పరాన్న భుక్కులవుతే ఇక పరిపాలనలో, ఛాందసాచారాల్లో పడి దిక్కుకానక ఉన్నవారికి దిక్కేమిటి? అందుకే ఈ స్వాతంత్య సమరం ప్రారంభమైంది.

కాని, దురదృష్టమో లేక దూరదృష్టి లోపమోకాని, ఈ స్వాతంత్య సిద్ధి మనకీనాడు అంత సంతోషస్వదం కావటంలేదు. స్వాతంత్యం కేవలం హక్కుల సంరక్షణార్థమే కాని, బాధ్యతాయుత ప్రవర్తనకూ, కర్తవ్యపాలనకు మనకు స్వాతంత్యం లభించిదన్న స్వరూప కొరవడటమే ఈ నాటి ఈ దుస్థితికి హేతువు. రాజకీయంగా పురికొల్పగలిగినంతగా ఏ నాయకుడూ సాంఘిక సైతిక బాధ్యతలను ప్రజలలో ప్రేరేపించలేక పోతున్నాడు. ఎందువల్లనంటే ఆ నాయకులకూ సాంఘిక సైతిక విలువలు లేకపోవటం మాట అటుంచి, ప్రజలు కూడా స్వార్థపరులై, దేశక్షేమం అంటే కేవలం తమ ఒక్కరి బాగే బాగుగా భావించటం, వారిలో సాంఘిక బాధ్యత లోపించటం శోచనీయమైన అంశంగా తయారైంది.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ♦ ప్రకృతికి, ప్రాణికి నడుమగల అనుబంధం ఏమిటి?
- ♦ మన పెద్దల చాకచక్కం ఏమిటి?
- ♦ ‘బాధ్యతాయుత ప్రవర్తనకూ, కర్తవ్యపాలనకు కూడా మనకు స్వతంత్రం లభించింది’ దీర్ఘమై మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.

I.

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. అనాటి కాలంలో కూడా సంగెం లక్ష్మీజ్యోతి వండివారు స్వాతంత్య పోరాటంలో పాల్గొని సమాజసేవక అంకితమైనారు కదా! ఇందుకు దారితీసిన పరిస్థితులేమిటి? ఇలాంటి అదర్శ మూర్ఖుల అవసరం ఉందా? ఎందుకు? మాట్లాడండి.

2. పారం చదివి కింది పేరాలకు శీర్షిక పెట్టండి. ఆ పేరాలోని కీలక పదాలు రాయండి.

పేరా సంఖ్య	శీర్షిక పేరు	ముఖ్యమైన పదాలు
1		
5		
9		

3. మాసుమాబేగం గురించిన కింది పేరా చదువండి. సందర్భాన్నిబట్టి, భారీలను సరైన పదాలతో ఫూరించండి.

మాసుమాబేగం పైదరాబాదులో _____ ఆమె ప్రముఖ సంఘ _____ నైజాం రాజ్యంలో గ్రాడ్యూయేట్ అయిన మొదటి ముస్లిం మహిళ. అంజమన్-ఎ-భవాతీన్ను స్థాపించి బీద పిల్లల కోసం పైదరాబాదు నగరంలో ఏడు పారశాలలు _____. పైదరాబాదు నుంచి మంత్రి పదవి పొందిన మొదటి మహిళ మాసుమాబేగం. ఈమె చేసే పనుల్లో, సేవాకార్యక్రమాలలో ఆమె భర్త ప్రోఫెసర్ హసిమాన్ అలీభాన్ కూడా ఎంతో _____. ఈమె చేసిన సేవలకు గాను భారత ప్రభుత్వం ఈమెను పద్మలీ బిరుదుతో _____.

II.

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి, ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) స్వాతంత్ర్యం లభించినప్పటికీ, అది సంతోషం కలిగించటంలేదని సంగెం లక్ష్మీబాయి ఎందుకు భావించింది?
- అ) గాంధీజీ అనుసరించిన అహింసా మార్గం దేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో కీలక పాత్ర పోషించిందని ఎట్లా చెప్పగలరు?
- ఇ) బ్రిటిషుపూర్వి చేతుల్లోకి మనదేశ పాలన పోవుటకు గల కారణాలు వివరించండి.
- ఈ) సంగెం లక్ష్మీబాయి రచనావిధానం ఎట్లా ఉన్నది?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు కన్నకలలు నిజం కావాలంటే మనకు లభించిన స్వాతంత్ర్యాన్ని ఎట్లా సద్గునియోగించుకోవాలో విశ్లేషిస్తూ రాయండి.

3. కింది అంశం గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

- అ) నేటి కాలంలో కూడా సంగెం లక్ష్మీబాయి వంటి వారు ఎందుకు అవసరమో వివరిస్తూ వ్యాసం రాయండి.

భాషాంశాలు

వదజాలం

1. కింది వాక్యాల్లో గీతగీసిన పదాలను ఉపయోగించి సాంత వాక్యాలు రాయండి.

అ) మనం మంచి చేస్తే, మనకూ మంచి జరుగుతుందని స్వ్యాసుభవం వల్ల తెలుసుకున్నాను.

ఆ) తమ పిల్లలు ఉన్నతంగా ఎదగాలని తల్లిదండ్రులు పరితపిస్తా ఉంటారు.

ఇ) బ్రిటీష్ వారు మన దేశ సంపదను కొల్లగొట్టి తీసుకొని పోయారు.

2. కింది వికృతి పదాలకు ప్రకృతులను పారంలో వెతికి రాయండి.

అ) గారవం : _____

ఆ) కత : _____

ఇ) జీతం : _____

ఈ) కఱుకు : _____

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది పదాలను పరిశీలించి, అవి ఏ ఏ సంధులో గుర్తించి, పదాలను విడదీసి, సంధి సూత్రం రాయండి.

అ) మనకెందుకు = _____ + _____ = _____

ఆ) ఏప్రాదాంతం = _____ + _____ = _____

ఇ) మేమెంత = _____ + _____ = _____

ఈ) ఎవరికున్నాయి = _____ + _____ = _____

ఊ) విచిత్రమైన = _____ + _____ = _____

2. కింది సమాస పదాలను పరిశీలించి, వాటికి విగ్రహవాక్యాలు రాసి, సమాసం పేరు రాయండి.

అ) మాత్ర్యదేశం = _____, _____

ఆ) కర్మశాపూదయం = _____, _____

ఇ) సహాయనిరాకరణ = _____, _____

ఈ) విష్వవసంఘం = _____, _____

ఊ) అశ్వత్థపుక్కం = _____, _____

ఊఊ) శాప్తదృష్టి = _____, _____

యణాదేశ సంధి

* కింది పదాలను విడదీయండి. విడదీసిన పదాలను కలిపి, కలిగిన మార్పులు గమనించండి.

ఉదా: అ)	❖ అత్యవసరం	= అతి + అవసరం	\rightarrow అత్త + థ + అవసరం
		\rightarrow అత్త + య్య + అవసరం	\rightarrow అత్యవసరం
	❖ ప్రత్యుత్తరం	= ప్రతి + ఉత్తరం	\rightarrow ప్రత్త + థ + ఉత్తరం
		\rightarrow ప్రత్త + య్య + ఉత్తరం	\rightarrow ప్రత్యుత్తరం
	❖ ప్రత్యేకం	= ప్రతి + ఏకం	\rightarrow ప్రత్త + థ + ఏకం
		\rightarrow ప్రత్త + య్య + ఏకం	\rightarrow ప్రత్యేకం
ఆ)	❖ అణ్ణస్తం	= అణ + అస్తం	\rightarrow అణ్ + థ + అస్తం
		\rightarrow అణ్ + వ్ + అస్తం	\rightarrow అణ్ణస్తం
	❖ గురోన్నత్యం	= గురు + జౌన్నత్యం	\rightarrow గుర్ + థ + జౌన్నత్యం
		\rightarrow గుర్ + వ్ + జౌన్నత్యం	\rightarrow గురోన్నత్యం
ఇ)	❖ పిత్రార్థితం	= పిత్ర + ఆర్థితం	\rightarrow పిత్ + భు + ఆర్థితం
		\rightarrow పిత్త + ర్ + ఆర్థితం	\rightarrow పిత్రార్థితం
	❖ మాత్రుపదేశం	= మాత్ర + ఉపదేశం	\rightarrow మాత్ + భు + ఉపదేశం
		\rightarrow మాత్ + ర్ + ఉపదేశం	\rightarrow మాత్రుపదేశం

పై మూడు రకాల ఉదా॥ ద్వారా కింది అంశాలను గమనించపచ్చు. ఇ, ఉ, ఔ లకు అసవర్ణములు కలిస్తే, ఇ, ఉ, ఔ లకు ఆదేశంగా య్య, వ్, ర్ లు అంటే య, వ, ర లు వస్తాయి. య, వ, ర లను ‘యణ్ణలు’ అని పిలుస్తారు. కావున ఇట్లా ఏర్పడిన సంధిని యణాదేశ సంధి అంటారు.

ఇ, ఉ, ఔ లకు అసవర్ణములైన అచ్చులు పరమైనప్పుడు యణ్ణలు ఆదేశంగా వస్తాయి.

అసవర్ణములు : సవర్ణములు కాని అచ్చులు.

ఉదా : ‘ఇ’కి, ఇ, ఈ లు కాకుండా మిగిలిన (అ ఆ; ఉ ఊ; ఔ ఔ; ఎ ఎ ఐ; ఒ ఒ) అచ్చులు.

* కింద ఇచ్చిన పదాలను విడదీసి, యణాదేశ సంధి అవునో కాదో పరిశీలించండి.

అ) అభ్యుదయం

ఆ) గుర్వాజ్ఞ

- a) మాత్రం
- b) మధ్యరి
- c) స్వగతం
- d) మీ పార్శ్వస్తకంలో యణాదేశ సంధికి సంబంధించిన పది పదాలు వెతికి రాయండి.

ప్రాజెక్టు పని

- ♦ స్వాతంత్య పోరాటంలో (లేదా) తెలంగాణ ఉద్యమంలో పాల్గొన్న ఇష్టరు, ముగ్గురు మహిళల వివరాలు సేకరించి, నివేదిక రాయండి.

మీకు తెలుసా?

ఒక కుటుంబం ఒకే వృత్తిలో కొనసాగటం చూస్తూ వస్తున్నాం. వృత్తులు మారితే జీవితాలు మారినవారిని కూడ చూస్తున్నాం. ఏ పనిచేసినా, ఏ వృత్తి చేపట్టినా సామాజికచింతనను ఆదర్శంగా పెట్టుకొని జీవించేవాళ్లు కూడ ఇదే సమాజంలో ఉన్నారు. సామాజిక స్ఫూర్థ ఉన్నవాళ్లు కాలాలు మారినా, సమాజాలు మారినా ప్రజలపక్షం వహించి నిలబడుతారు. ఇటువంటి వారు మన తెలంగాణలో ఎంతోమంది ఉన్నారు. అందుకు సజీవ తార్మాణంగా వరంగల్ జిల్లా చినపెండ్యాలలోని పెండ్యాలవారి కుటుంబం కనిపిస్తుంది. ఒకే కుటుంబంలోని అన్నదమ్ములు తమ జీవితాంతం సామాజిక మార్పుకోసం నిలబడ్డారు. అదే దారిలో కలంపట్టి రాశారు. వారు : పెండ్యాల రామానుజరావు, పెండ్యాల శేఖరిరావు, పెండ్యాల చినరాఘవరావు, పెండ్యాల దామోదరరావు.

పెండ్యాల రామానుజరావు వరంగల్లు జిల్లాలో నిజాం వృత్తిరేక ప్రజాఉద్యమంలో క్రియాశీల పాత వహించాడు. పెండ్యాల శేఖరిరావు గ్రంథాలయ నిర్వహణలో, కాంగ్రెస్ కార్యకర్తగా, ఉపాధ్యాయుడుగా, ప్రతికా విలేఖకుడుగా, రచయితగా సమాజం కోసం పనిచేశాడు. పెండ్యాల చినరాఘవరావు ప్రముఖ రచయితగా పేరు తెచ్చుకున్నాడు. వట్టికోట ఆశ్వారుస్వామి వారి సంపాదకత్వంలోని పరిసరాలతో సహ ఎన్నో కథాసంకలనాలలో, పత్రికలలో రచనలు చేశాడు. పెండ్యాల దామోదరరావు ఉపాధ్యాయుడుగా వృత్తిని ప్రారంభించి పౌరుల అభివృద్ధి కోసం తన శక్తి సామర్థ్యాలను వెచ్చించాడు. విద్యార్థుల బోధన కోసం ఎన్నో ప్రయోగాలు చేశాడు. పిల్లల కోసం పాటలు, కథలు, కవితలు రాశాడు. పదవీవిరమణ చేసినా కూడ జీవితాంతం బీచరుగానే కొనసాగాడు. పిల్లలకు పాలాలు బోధించాడు.

పని చేయకుండానే చేసినాననేవాడు అధముడు.

కొద్దిగా చేసి కొండంత చేసినానని చెప్పేవాడు గర్వపోతు.

ఎంతో చేసి కొంచెమే చేసినానని చెప్పేవాడు సజ్జనుడు.

- ఆదిశంకరాచార్యులు

9

కోర్సు

- సలంద్ర లక్ష్మీనారాయణ

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

“అన్నపురాసులు ఒకచోట
ఆకలిమంటలు ఒకచోట
హంసతూలికలొక చోట
అలసినదేహలొక చోట
సంపదలన్నీ ఒకచోట
గంపెడు బలగాలొకచోట
వాసన నూనియలొక చోట
మాసిన తలలింకొక చోట
కమ్ముని చకిలాలొక చోట
గట్టిదొడలింకొక చోట”

- కాళోజి

ప్రశ్నలు:

- ఈ కవితాపంక్తులు ఏ విషయం గురించి చెప్పున్నాయి?
- అలసిన దేహాలకు ఏం కావాలి?
- ‘అన్నపురాసులు ఒకచోట - ఆకలి మంటలు ఒకచోట’ అంటే మీకేం అర్థమైంది?
- ‘కమ్ముని చకిలాలొకచోట - గట్టి దొడలింకొక చోట’ అనడంలో కవి ఉద్దేశం ఏమిటి?

పారం ఉద్దేశం

ఈ ప్రశ్నలు సమాజంలో జరుగుతున్న సంఘటనల మీద విద్యార్థికి ఒక అవగాహన కలిగి, ఏది మంచో, ఏది చెడో తెలుసుకొనేటట్లు చేయడం ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ప్రక్రియ - వచనకవిత

ఈ పారం వచనకవిత ప్రక్రియకు చెందినది. ఘండో నియమంలేని స్వేచ్ఛాకవిత్వం వచనకవిత. చెప్పేది వచనం అయినా అందులో ‘కవిత్వం’ పాలు ఉంటేనే అది వచనకవితగా రాణిస్తుంది. ఇది భావం ప్రధానంగా కవితాత్మక పంక్తులతో సాగుతుంది. వచనకవితలు ‘వస్తువు-అభివృక్తి - శిల్పం’ ఆధారంగా ప్రతిభావంతమైనవిగా గుర్తించబడతాయి.

ఈ పారం సలంద్ర లక్ష్మీనారాయణ రాసిన ‘చావుగీతం’

కవితా సంకలనం లోనిది.

కవి పరిచయం

12-01-1956

17-09-1986

సలంద్ర లక్ష్మీనారాయణ నిజాముబాద్ పట్టణంలో జన్మించాడు. చిన్నతనం నుండే హేతువాద ధృష్టిని ఏర్పర్చుకున్నాడు. ‘హేడిగాలి’ కవితా సంకలనం ద్వారా తన తొలి కవితా సంపుటిని అందించాడు సలంద్ర.

1979లో ఇతడు రచించిన ‘చావుగీతం’ కవితా సంపుటి సంచలనం సృష్టించింది. దళిత సాహిత్యార్థమానికి పునాది అని చెప్పుకునే కవితలలో సలంద్ర రచించిన ‘దళిత మానిఫెస్టో’ అనే కవిత ప్రధానమైంది.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ఇ పాఠం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పాఠంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ఇ పాఠం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

వాస్తవాలు కలినంగా ఉంటాయి. సమాజం కొత్త పోకడలను తొందరగా స్వాగతించడు. అయినా వాటిని గురించి పదే పదే చెబుతూ, ఆచరిస్తూ ఉంటే ఎన్నో ప్రయత్నాల తర్వాత గుర్తించి, ఆ తర్వాత అనుసరిస్తుంది కూడా. ఈ నిజం తెలిసిన కవి తన పాటకు సమాజం కోరన్ అవుతడని ఎంతో ఆత్మ విశ్వాసంతో ప్రకటిస్తున్నాడు. ఆ హైనాన్ని చదివి తెలుసుకుండామా?

I

నేను -

భూమికీ - ఆకాశానికి ఉన్న

సంబంధాన్ని చెప్పే వీళ్లు నవ్వుతారు,

నేను -

పుష్టికీ - ముళ్లకీ భేదం చెప్పే

వీళ్లు కోప్పుడుతారు,

నేను -

ప్రవాహానికి నిశ్చలతకీ రూపం కల్పిస్తే

వీళ్లు సనేమిరా ఒప్పుకోరు,

నేను -

ఆలోచనకీ - ఆచరణకీ అర్థం చెప్పే

వీళ్లు అపొర్ధం చేసుకుంటారు,

నేను -

మేధస్సుకీ - మూర్ఖత్వానికి

సామ్యం చూపితే వీళ్లు

నా మీద రాళ్లు విసురుతారు.

నాకు తెలుసు

నేను మీ ముఖాలు చూసుకొండంటూ

ప్రతిబింబం చూపిస్తే వీళ్లు ఆ అద్దాన్ని

ముక్కలు చెక్కలుగా పగుల గొట్టేస్తారు.

II

నేను -

గొంతెత్తి ఒంటరిగానే

పాట పాడినా మాటాడినా

నా గొంతు నొక్కేయ ప్రయత్నిస్తారు,

నేను -

ఒంటరిగా ఆలోచనలలో

ఊరికే ఊసుపోక పరుగులు తీస్తే

నన్ను పిరికి వెధవననీ

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘భూమికి - ఆకాశానికి ఉన్న సంబంధం చెప్పే కొందరు నవ్వుతారు’ - అని కవి అనడానికి కారణం ఏమిటి?
- ◆ ‘ప్రవాహం - నిశ్చలతకు తేదాను మీరెట్లు అర్థం చేసుకుంటారు?’

మూర్ఖున్నీ

చూపుడు వేళ్ళతో చంపేస్తారు

అయినా నాకు తెలుసు

రేపు వీళ్ళే

నా పాటకి కోరన్ అందుకుంటారు -

నాకు భయం లేదు

నేను నేడు

ఈ పాట

బంటరిగానే పాడుకుంటాను!

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘గొంతు నొక్కేయడం’ అనే పదంలో విశేషార్థంపై మాట్లాడండి.
- ◆ ‘బంటరి’ అంటే మీకేం అర్థమయ్యాంది?
- ◆ “చూపుడు వేళ్ళు” - అన్న కవి మాటలో కవి భావనను ఎట్లా అర్థం చేసుకున్నారు?

సారాంశం

సమాజం కొత్త ధోరణులను, వాస్తవాలను అంత తొందరగా అంగీకరించడు. ఆ విషయాన్ని గురించే కవి ఆవేదన వ్యక్తం చేస్తూ పలు విధాలుగా తన ప్రశ్నలను, సందేహాలను ‘కోరన్’ కవితలో లేవనెత్తుతాడు.

భూమికి ఆకాశానికి మధ్య ఎంత దూరం ఉన్నా వాటికన్ను సహజ సంబంధాన్ని గుర్తించాలి. పూలకున్న సౌకుమార్యాన్ని, ముళ్ళకున్న కారిన్యాన్ని గ్రహించాలి. నీటి ప్రవాహంలోని చైతన్యానికి, నీటి స్తబ్ధతకు గల తేడాను అర్థం చేసుకోవాలి. ఏవేవో చేయాలనుకునే ఆలోచనలకు, ఏమీ చేయలేనితనానికి మధ్యగల స్థితిని తెలుసుకోవాలి. ఇవేమీ అంగీకరించకుండా తెలుసుకోకుండా కోపంతో అపార్థం చేసుకోవద్దని కోరుతున్నాడు కవి. మార్పులను గుర్తించలేని మేధావులను పునరాలోచన చేయమంటే తననే నిందిస్తారని వాపోతాడు కవి. ప్రజలకు ఏది ఉపయోగకరమో గ్రహించలేనివాళ్ళు, ప్రజల పక్కం నిలబడని వాళ్ళు నిజమైన మేధావులు కాదనే సత్యాన్ని గ్రహించమంటున్నాడు కవి.

కవి ఎవరికోసం చూడకుండా బంటరిగానే తన ప్రగతిశీల భావాలను గొంతెత్తి పాడుతానంటాడు. తన పాటను అడ్డుకోవాలని, తన మాటను అణచివేయాలని చూసేవాళ్ళకు భయపడనంటాడు. పిరికివాడిగా మూర్ఖడిగా ముద్రవేసినా లెక్కజీయనంటున్నాడు కవి. నిజానికి తన పోరాటం, వాదన వ్యక్తులమీద కాదని, పనికిరాని వ్యవస్థల మీదనే ఆని తెలుపుతాడు. భవిష్యత్తులో తనను వ్యతిరేకించినవాళ్ళే వాస్తవాన్ని గ్రహించి తన మాటతో ఏకీభవిస్తారని, తన పాటతో గొంతు కలుపుతారని (కోరన్ అందిస్తారని) ఆశావహదృక్షధాన్ని వెల్లడిస్తాడు. అప్పటివరకు తన బంటరిగానే భయం లేకుండా తన భావనలను ప్రకటిస్తానని ఆత్మవిశ్వాసంతో పలుకుతాడు కవి.

I.

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

- ‘కోరన్’ అనే పేరు వినగానే మీకేమనిపించింది? ‘కోరన్’ అనే పేరు ఈ కవితకు సరిపోతుందా? ఎందుకు?
- ‘కోరన్’ కవిత ద్వారా కవికి సమాజం పట్ల ఉన్న భావన ఎటువంటిదని భావిస్తున్నారు? చర్చించండి.
- కింది కవితా పంక్తులు చదువండి. భావం రాయండి.

ఆకులు లేకుంటే

చెట్టునెలా గుర్తిస్తావు?

పచ్చదురన్మే చెట్టుకు చిరునామా!

చెరువులో బంగళాలు మొలిచాయి

నీటి తల్లికి ఇన్ని సమాధులా!

చెట్టుతనం కట్టేతనమయ్యింది

చిగురుకలలేవి? చిటుపటలుతప్ప?

- ‘కోరన్’ కవిత నుండి - కింది భావాలకు తగిన కవితా పంక్తులు గుర్తించండి.

అ) నాకు భయమన్నదే లేదు - నేను ఒక్కడినే నా పాట పాడుకుంటా.

అ) నేను స్తబ్ధంగా పుంటే పిరికివాడంటారు.

ఇ) వీళ్ళ అసలు రూపాలు చూపిస్తే, తట్టుకోలేక నన్నె విమర్శిస్తారు.

ఈ) ఆలోచనలకు వాటి అమలుకు మధ్య రూపమిస్తే వీళ్ళ అంగీకరించరు.

II.

ప్యక్సీకరణ - సృజనాత్మకత

- కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

అ) తన మీద రాళ్ళ విసురుతారని కవి భావించడంలో అంతరార్థం ఏమిటి? వివరించండి.

అ) మేధస్సు, మూర్ఖత్వం మధ్య తేడా ఏమిటి?

ఇ) కవి దృష్టిలో మేధావులంటే ఎవరు?

ఈ) ‘గొంతునొక్కేయడం’ అంటే మీకేమి అర్థమయింది? ఒక ఉదాహరణ తెలుపండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.
 - అ) 'కోర్స్' పార్యభాగ సారాంశాన్ని మీ సాంతమాటల్లో రాయండి.
3. కింది అంశం గురించి స్పృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.
 - అ) కవి సలంద్ర ఆలోచనలను, ఈ కవిత అంతరాధాన్ని ప్రశంసిస్తూ ఏదైన ఒక సాహిత్య పత్రికకు లేఖ రాయండి.

భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది పదాలకు అర్థాలు రాయండి. అ పదాలతో సాంతవాక్యాలు రాయండి.

మేధస్సు = తెలివి

ఉదా: వికసించిన మానవుని మేధస్సు ప్రపంచ ప్రగతికి కారణమైంది.

- అ) ఆచరణ =
 - అ) ప్రతిబింబం =
 - ఇ) నిశ్చలత =
 - ఈ) కోర్స్ =
2. కింది జాతీయాలను వివరించండి.
- అ) రాళ్మివిసరదం =
 - అ) గొంతునొక్కెయడం =

వ్యాకరణాంశాలు

1. కింది పదాలను విడదీసి సంఘల పేర్లను రాయండి.

- అ) చూసుకొండంటూ = _____ + _____ = _____
- అ) గొంతెత్తి = _____ + _____ = _____

2. కింది పదాలకు విగ్రహవాక్యాలు రాసి సమాసాల పేర్లు రాయండి.

- అ) ముక్కలుచెక్కలు = _____, _____
- అ) గొంతునొక్కెయటం = _____, _____
- ఇ) నా పాట = _____, _____

3. కింది పంక్తులను గమనించి వాటిలో వున్న అలంకారాలను గుర్తించి రాయండి.

- ◆ పుష్పకీ - ముళ్కి భేదం చెప్పే ప్రవాహనికి నిశ్చలతకీ రూపం కల్పిస్తే
- అలోచనకీ - ఆచరణకీ అర్థం చెప్పే
- ◆ కిశోర్ లేడిపిల్లలా పరుగెత్తుతున్నాడు.
- ◆ మీ ఇంటి వాతావరణం పండుగ వాతావరణమా అన్నట్లున్నది.

4. కింది వాక్యాలను కర్పుచీ వాక్యాలుగా రాయండి.

- అ) ఆయన ప్రశ్నలను, సందేహాలను ‘కోరన్’ కవిత ద్వారా లేవనెత్తాడు.
- అ) నా మీద రాళ్ళ విసురుతారు.

ప్రాజెక్టు పని

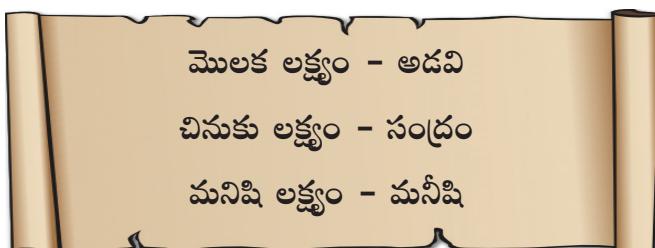
- ◆ తెలుగు కవిత్వంలో అభ్యుదయ కవులుగా పేరు పొందిన ఎవరిధైన ఒకరి కవితలను సేకరించి నివేదిక రాసి చదివి వినిపించండి.

మీకు తెలుసా?

తెలంగాణ సాయుధపోరాటం

భూమి కోసం, భూత్కి కోసం, వెల్లిచాకిరి రద్దు కోసం, జమిందారి మరియు భూస్వామ్య విధానాల రద్దు మరియు నైజాం రాజరిక వ్యవస్థకు వ్యుతిరేకంగా 1946 నుండి 1951 వరకు ప్రజలు చేసిన పోరాటమే తెలంగాణ సాయుధ పోరాటం. ఆనాటి రోజుల్లో ప్రజలకు పౌరసత్య హక్కులు లేవు. సమావేశం జరుపుకునే వీలు లేదు. సభలు, సంఘాలు పెట్టుకొనే అవకాశం లేదు. దుర్మాగ్రపు అధికారులను కోర్టులలో సవాలు చేసే అధికారం లేదు. దోషిడి పెత్తందార్లు ఏది శాసిస్తే అది అమలు జరిగేది. వారు కొట్టిన, తిట్టిన, ఇళ్ళమీదపడి దోషిడి చేసిన, పంటపొలాల్లోపడి లూరీచేసిన, చంపివేసిన నోరు మూసుకొని భీరించవలసిందే. ఆడపడమలకు మాన రక్షణ లేదు. సదరు దోషిడి పెత్తందార్లు, జమిందార్లు సాగించే దుశ్శర్యలను, దోషిడి వ్యవస్థను కూకటివేళ్ళతో కూల్చివేయాలని ప్రజలు నిర్ణయానికి వచ్చారు. ఇందుకోసం ప్రజలు తీవ్రంగా ప్రతిఫలించారు. ఈ పోరాటంలో సుమారు 4000 మంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు. దీనివల్ల భూస్వామ్య విధానం, జమిందార్ల విధానం రద్దుచేయబడింది. సుమారు 3000 గ్రామాలు విముక్తి అయినాయి.

- మూలం : తెలంగాణ సాయుధపోరాటం, వెలపాటి రామరెడ్డి, తెలుగు అకాడమి ప్రముఖ.

10

వాగ్మీపుణం

- డా॥ ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తి

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

మాటల కోటలు గట్టి
మహరాజుగా మనలుతాడొకడు
మాట చేటలతో
మనసు చెరిగి పోతాడొకడు
మాటలు బాటలు వేస్తాయి
మాటలు పాటలు రాస్తాయి
మాటలు లేకపోతే
కవిత లేదు
గానం లేదు
నాగరికత లేదు
నవ్యత లేదు
జాగ్రత్తి లేదు
చైతన్యాక్తతి లేదు
వెలుగును చూపించేది
విశ్వాన్ని నడిపించేది
వాళ్కటి వాగ్రమ్
- వేముగంటి నరసింహచార్యులు

ప్రశ్నలు:

- ఈ కవితను ఎవరు రాశారు? ఇది దేని గురించి చెప్పుతుంది?
- మాటల గొప్పతనం ఏమిటి?
- మంచిగా మాటలడడం అంటే ఏమిటి?
- వాళ్కటి, వాగ్రమ్ అంటే ఏమి అర్థమైంది?

పారం ఉద్దేశం

‘డపస్యసించదం’ గొప్పకళ. మంచి వక్త కావాలంటే ఎట్లాంటి సూచనలు పాటించాలి? డపన్యాసం కోసం ఎట్లా తయారు కావాలి? ఎట్లా మాటల్లాడాలో తెలియజేస్తూ విద్యార్థులను మంచి వక్తలుగా తయారుచేయాలన్నదే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పారం ‘వ్యాస’మనే ప్రక్రియకు చెందినది.

డా॥ ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తి రాసిన ‘వాగ్మీపుణం భూపణం’ అనే పుస్తకంలోనిది.

రచయిత పరిచయం

12-07-1930

26-04-1989

డా॥ ఇరివెంటి కృష్ణమూర్తి గారు 1930లో మహబూబ్‌నగర్లో జన్మించారు. సంస్కృతాంధ్రాంగ్ర ఉర్దూ హిందీ భాషలలో చక్కని ప్రవేశం కలవారు. ఉన్నానియా విశ్వవిద్యాలయంలో తెలుగు శాఖలో ఆచార్యులుగా పనిచేశారు.

‘యువభారతి’ సాహిత్య సాంస్కృతిక సంస్థకు అధ్యక్షులుగా, ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు, ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమియా సంస్థల కార్యదర్శిగా, తెలంగాణ రచయితల సంఘ కార్యదర్శిగా పనిచేశారు. మహబూబ్‌నగర్లోని శ్రీ సీతారామంజనేయ గ్రంథాలయం ద్వారా ప్రోదరాబాదు రాష్ట్రవిమానాంగమంలో పాల్గొని జైలు శిక్షనమభవించారు.

తెలుగు - ఉత్తర భారత సాహిత్యాలు, చాటువులు, వాగ్మ్యాపణమ్, వేగుచుక్కలు, వెలుగుబాటలు, అడుగుబాటలు, వెలుగు చూచే తెలుగు పద్యాలు, దేశమును ప్రేమించుచున్నా మొంది వీరి రచనలు. ‘కవి నమయములు’ వీరి సిద్ధాంత గ్రంథం. ఎన్నో కథానికలను, వచన కవితలను రాశారు. పరసీయం శీర్షికతో 39 ఉత్తమగ్రంథాల పరిచయాలను రాశారు. 1989లో పరమపదించారు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❖ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఉపాయించండి.
- ❖ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❖ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

మాట్లాడడం మనిషికి మాత్రమే లభించిన మంచి వరం. మాటలను అందంగా, ఒక పథ్థతి ప్రకారం, అనుకున్న అంశం మీద అల్లుకుని మాట్లాడితే అది ఉపన్యాసం అవుతుంది. ఉపన్యాసం ఒక కళ. మాట్లాడే నైవ్యుల్యం ఉపన్యాసకళను పెంపాందించడమే గాక ‘ఉపాధి’ అవకాశాలనూ కల్పిస్తుంది. మరి మాట్లాడేకళపై ఎట్లా పట్టుసొధించాలనే ప్రశ్నకు సమాధానమే ఈ వ్యాసం.

వక్కుత్వం ఒక కళ. ఒక విద్య. శ్రద్ధతో, సాధనతో అలవడే కళల్లో ఇది ఒకబి. ప్రతి మనిషిలో అంతర్లీనంగా ఈ శక్తి ఉంటుంది. అది ఉద్దీప్తం అయినప్పుడు అతడు వక్క అవుతాడు. అన్ని శక్తి సామర్థ్యాలకు కేంద్రం మనస్సు. ఎన్నో శక్తులు అందులో నిక్షిప్తమై నిద్రాజమై ఉంటాయి. వాటిని ఉత్సేజి పరచడంవల్ల, మేల్గొల్పడంవల్ల అవి బయల్పేడలి తమ ప్రభావాన్ని, మహిమలను ప్రదర్శిస్తాయి. జీవితంలో ఏదైనా సాధించాలనుకుంటే, ముందుకు సాగిపోవాలనుకుంటే, ఇతరులను ఆసరాగా తీసుకునే అలవాటును మానుకోవలసి ఉంటుంది. తనలోని ప్రశ్నేకతను ప్రదర్శించే ప్రయత్నం చేయడమే శౌరుషం. తనకు కలిగిన భావాలను శక్తివంతంగా ప్రసారం చేయడల్చుకున్నప్పుడు వక్కుత్వం విశేషంగా ఉపయోగపడుతుంది. సంఘంలోని ఎన్నో అపోహాలనూ, దురూహాలను పోగొట్టగలుగుతుంది. దేశాన్ని, సంఘాన్ని కలవరపెడుతున్న సమస్యలకు తాను పరిష్కారం చూపాలనుకున్నప్పుడు హోనం కంటే, భాషణం మంచి సాధనం. జీవితంలో వాక్ శక్తి నిర్వహించే పాత్ర అమేయమైనది. కొంత సాహసించి, కొంత ప్రయత్నించి తనలోని పరసశక్తిని వెలికించి ప్రయోగించవలె. ఏ మాత్రం సాహసం చేయకపోతే మనిషి పరభాగ్యపజీవిగా దుఃఖాన్నే అనుభవిస్తాడు. దాన్యానికి తల ఒగ్గుతాడు. బాహిరంగా మనిషిమైన ఎవడైనా ఒత్తిడి చేయగలదేమా కాని మనస్సును ఏమీ చేయలేదు. అభ్యర్థయపథంలో మనిషి తాను సాగుతున్నప్పుడు తనకు ఎదురొఱున్న కష్టాలనూ, తనను పరిస్థిత్తున్న విజయాలను ఇతరులకు సమంజసమైన పద్ధతిలో చెప్పడంవల్ల సమాజానికి ఎంతో మేలు చేకారుతుంది. కనుక వక్కుత్వశక్తి వైయక్తిక ప్రయోజనాలకే కాదు, సామాజిక ప్రయోజనాలకు కూడా తోడ్పడుతుంది.

వాక్ శక్తి మనిషికి పరప్రసాదం. మనిషికి పశువుకి భేదం ప్రధానంగా వాక్కు వల్లనే కలుగుతున్నది. ఇది తప్ప మనములకూ, పశువులకూ అన్ని లక్షణాలు ఒకటే. ఆహారం కోసం నోటినీ, శ్వాసకోసం ముక్కును సృష్టికర్త ఏర్పాటు చేసినాడు. అయితే మనిషి తన తెలివితీటలవల్ల భాషను సృష్టించుకొన్నాడు. భాష సహజం కాదు కృతిమం. అలవాటు. మనిషి మారుతున్న కొద్దీ అదీ మారుతూ ఉంటుంది. ఆ భాషలో నైపుణ్యాన్ని సంపాదించుకోవడం మనిషి చేతుల్లోనే ఉంది.

భాషా ప్రయోగం ఎన్నో రకాలుగా ఉంటుంది. మాట్లాడగలగడం అందులో ఒకబి. మాట ఎంత క్లూప్పంగా, ఎంత అర్థవంతంగా, ఎంత అందంగా, ఎంత వినసొంపుగా ఉంటే అంత శక్తివంతమవుతుంది. శక్తిని బట్టి సాక్షాత్కారం. మాటకున్న శక్తి అనంతం, అప్రతిహతం. అది జాతికి ఊపిరిపోస్తుంది. దేశాన్ని జాగరితం చేస్తుంది. ధర్మాధిరతిని కలిగిస్తుంది. మందుతున్న ద్వేషానలాన్ని ఆర్పివేస్తుంది. మంచివాక్కు కల్పతరువు. వక్కుత్వశక్తి అత్యశక్తికి మరోపేరు. ఆ శక్తిని గుర్తించడంలోనే వుంది మానవుని జీవిత సాఫల్యం. వివేకానందస్వామి ఒక ప్రసంగంలో దైవంపైన విశ్వాసంలేని వాళ్ళతో తనకు ఆసక్తి లేదని, ఆత్మవిశ్వాసంలేని వాళ్ళను చూస్తే తనకెంతో బాధకలుగుతుందన్నారు. నిజంగా ఆత్మవిశ్వాసమే వుంటే దీనుడై పడి ఉండడు. తన మనశ్శక్తులను నమ్మి వాటిని మేల్గొల్పగలిగితే అతణ్ణి అదృష్టం వెదుక్కుంటూ వస్తుంది. మనిషి మనస్సు, వాక్కు, శరీరం ఏ విధంగా నడుచుకుంటాయో అదే విధంగా అతని అదృష్టం కూడా రూపుదిద్దుకుంటుంది. కనుక ప్రయత్నమే తపస్సు.

వక్కుత్వశక్తిలో ఎవరైనా మంచి నేర్చు సంపాదించుకోవచ్చు. గణకులు, వ్యాపారులు, వైద్యులు, న్యాయవాదులు, కమీషన్ ఏజెంట్లు, హోటలువాళ్ళు, సాంఘిక కార్యకర్తలు, రైల్వే పనివారు, ప్రచురణకర్తలు, ఇంకా ఎన్నో వృత్తుల్లో వున్నవాళ్ళు, ఈ కళను నేర్చుకోవచ్చు. తమ భవిష్యత్తును బంగారుబాట్టి నడిపించుకొనవచ్చు. అందరికి ఈ కళను నేర్చుకునే ఆధికారం

ఉన్నది. అందరి వాక్యలో అద్భుతశక్తి ఇమిడి పున్నది. ప్రతి వ్యక్తి నిరంతర ప్రయత్నం వల్ల ఈ కళలో కొశలాన్ని సంపాదించుకోగలుగుతాడు.

II

ఈక ఈ కళను అలవరచుకునే పద్ధతులను వివరించే ప్రయత్నం చేస్తాను. ఈ కళను నేర్చుకోవడానికి ఎంతవరకు చదువుకోవాలె? అన్న ప్రశ్నకు సరియైన సమాధానం చెప్పడం కష్టం. గొప్ప విద్యాంసులు కూడా ఏమీ మాట్లాడలేని పరిస్థితిని మనం చూస్తున్నాం. కానీ కొద్దిపాటి అక్షరజ్ఞానం ఉన్నవారు స్పష్టంగా అందుయైన భాషలో మాట్లాడడం మన అనుభవంలో ఉన్న సంగతే. నిరక్షరాస్యలైన గ్రామీణులు ఎందరో ఈ కళలో ఆరితేరినవాళ్ళుగా మనకు కన్నిస్తారు. శ్రోతులను వాళ్ళు ఆకట్టుకుంటారు. వాళ్ళ మాటలను ఎంతో శ్రద్ధతో, ఉత్సాహంతో వింటున్న శ్రోతులను చూస్తుంటే మన ఆశ్చర్యానికి అంతుండదు.

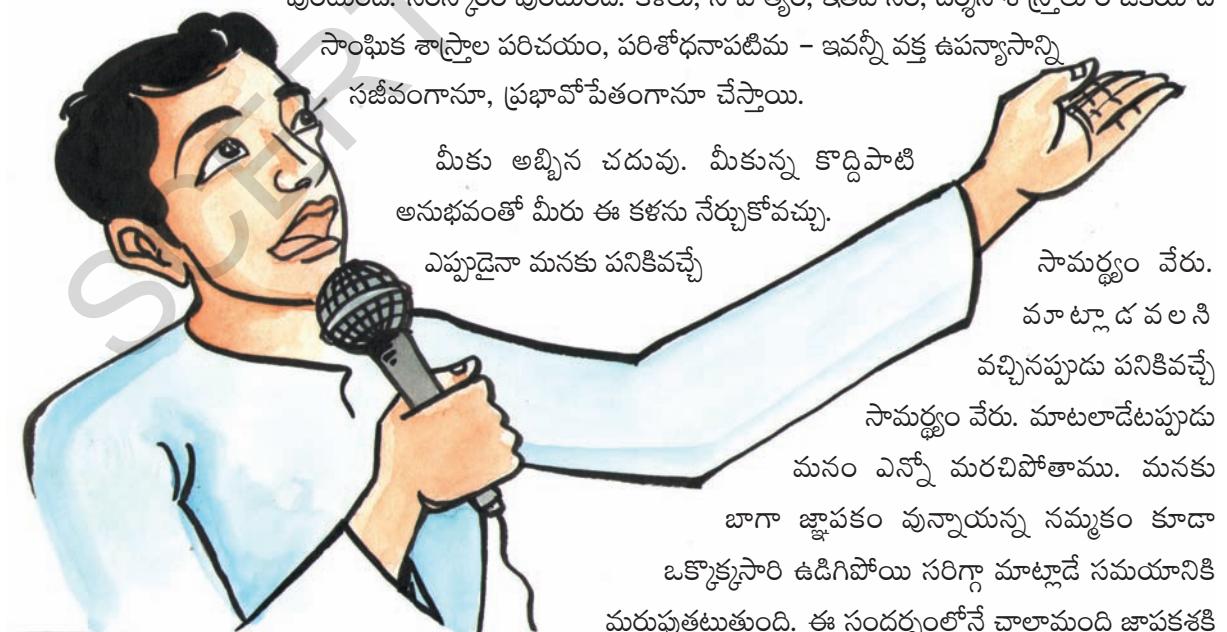
వక్కుత్వకళ ప్రయోజనాత్మకమైనది. శ్రోతులకు నమ్మకం కల్గించడం దీని లక్ష్యం. విద్యార్థులు అన్ని కళలకంటే ఉన్నతమైన ఈ కళపట్ల ఉదాసీనంగా ఉండడం దిగ్వాంతిని కలిగిస్తున్నది. చదువుతో నిమిత్తం లేకుండా వక్కుత్వకళ అలవడుతుందనే మాట వాస్తవమే. అయినా విద్వత్తులేని వక్కుత్వం ఎంతో కాలం అంతటా రాణించదు. సముద్రుత ప్రమాణాలను అందుకోలేదు. విషయ గాంభీర్యానికి, సముద్రాత్మ భావప్రసరణానికి ఉపయోగపడలేదు. మంచి వక్క కావడానికి విద్యావిజ్ఞానాల అవసరం అంతగా లేకపోయినా కొంత మాత్రమైనా విద్య వుండడం అవసరం. చదువులేకుంబే తన దృక్పథాన్ని తర్వాతధంగా వక్క ప్రకటించలేదు. చదువెంత వస్తే అంత యోగ్యత ఉంటుంది. చెప్పిన మాటల్లో గాంభీర్యం వుంటుంది. సంస్కరం వుంటుంది. కళలు, సాహిత్యం, ఇతిహసం, దర్శన శాస్త్రాలు రాజకీయాది సాంఘిక శాస్త్రాల పరిచయం, పరిశోధనాపటిమ - ఇప్పన్నీ వక్క ఉపన్యాసాన్ని సజీవంగానూ, ప్రభావోపేతంగానూ చేస్తాయి.

మీకు అభ్యిన చదువు. మీకున్న కొద్దిపాటి అనుభవంతో మీరు ఈ కళను నేర్చుకోవచ్చు. ఎప్పుడైనా మనకు పనికిపచ్చే

సామర్థ్యం వేరు. మాటలాడేటప్పుడు మనం ఎన్నో మరచిపోతాము. మనకు బాగా జ్ఞాపకం వున్నాయన్న నమ్మకం కూడా ఒక్కాక్కసారి ఉడిగిపోయి సరిగ్గా మాట్లాడే సమయానికి మరుపుతట్టుతుంది. ఈ సందర్భంలోనే చాలామంది జ్ఞాపకశక్తి

ఆలోచించండి-చెప్పండి

- ◆ ‘సమాజ సమస్యల పరిపోర్సానికి మౌనం కంటే భాషణం మంచి సాధనం’ - దీనిపై చర్చించండి.
- ◆ “మనిషికీ, పశువుకే ప్రధాన భేదం వాక్య” అన్నాడు రచయిత - అటువంటి వాక్ శక్తిని ఎట్లా పెంపొందించుకుంటారు?
- ◆ ‘వక్కుత్వశక్తి ఆత్మశక్తికి మరోపేరు’ ఎట్లాగో చెప్పండి.
- ◆ వాక్ శక్తిని ఆర్థం చేసుకుంటే ఏ ఏ రంగాల్లో రాణించవచ్చు? చర్చించండి.

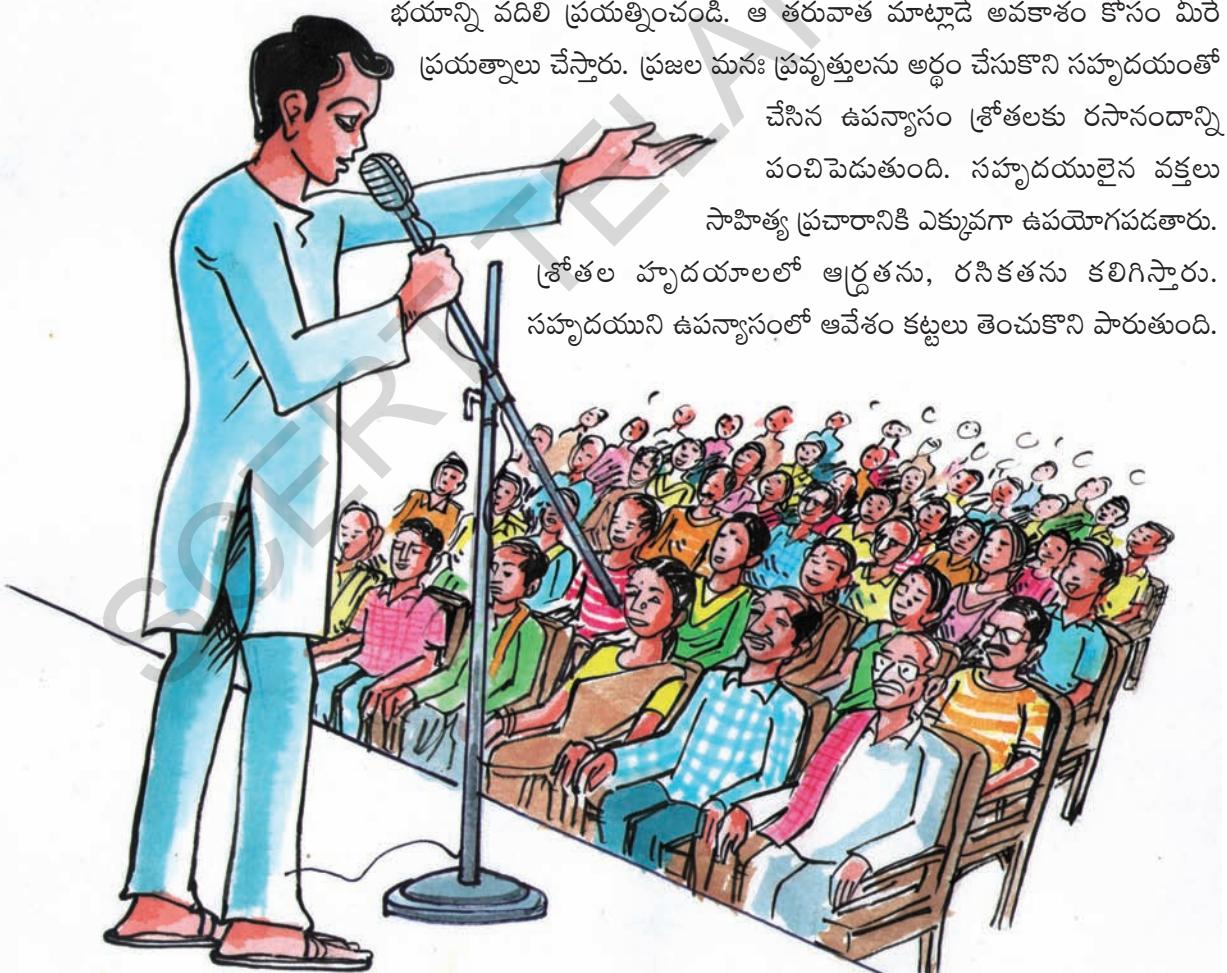
పనిచేయదు. శ్రోతులలో ఒక్కడ్సారి మీకంటే ఎక్కువ తెలిసినవారుంటారు. మీరు మాట్లాడుతున్న అంశాలలో దోషాలున్నాయనే సంగతి తెలిసికూడా మౌనం వహిస్తారు. కారణం? మాట్లాడే సాహసం లేకపోవడమే.

ఎక్కువ చదువుకోలేదని మీరు సభలో ఒకమూల నక్కి కూర్చోకండి. ఇది ఆలోచనలనూ, వ్యక్తిత్వాన్ని చంపుకోవడం అవుతుంది. మీకూ ఒక వచ్చేస్తే ఉండనీ, మీకూ ఒక ఆలోచనా పద్ధతి ఉండనీ మీరనుకోండి. మీ దృక్కథాన్ని అందరి ముందూ పెట్టే అధికారం మీకుందని తెలుసుకోండి. సరళమైన భాషలోనే మీ భావాలను ప్రకటించడానికి ప్రయత్నించండి.

భయాన్ని, అనుమానాన్ని వదులుకున్నవాడు వక్తగా రూపొందడంలో ఏమీ సందేహం లేదు. శ్రోతు ఎదుట ఉపన్యాసం చేయడం నవ్వులాట కాదు. ఇది సాహసం. సభలో మాట్లాడకపోవడానికి కారణం భయం. మనిషి అన్ని వేళల్లోనూ భయపడడు. అతడు భయపడే సందర్భాలు కొన్నే వుంటాయి. భయం మనష్టేతన్య లక్షణం కాదు. మనస్సు అజ్ఞాతంగా వన్నప్పుడే భయం చొరబడుతుంది. ఈ భయాన్ని వదలిపెట్టండి. సంకుచిత మనస్తత్వాన్ని, స్వార్థాన్ని, ఆత్మవంచనను, క్షుద్రత్వాన్ని, సుఖాలకు లొంగిపోయే బలహీనతలను దూరం చేసుకోండి. సభలో నిఖిల మీ మనస్సులో ఉన్న భావాన్ని జడుసుకోకుండా, బిడియపడకుండా అనండి. ధారాప్రవాహంగా అనండి. మీరేం మాట్లాడుతున్నారు? ఎలా మాట్లాడుతున్నారు? అనే చింతను వదిలిపెట్టండి. అన్నిటికంటే ముందు అనవసరమైన భయాన్ని మనసులో నుంచి తీసివేయండి. నిర్మయుడు అజేయుడు కదా! భయాన్ని వదులుకుంటేచాలు. భాషలో స్ఫుర్తత వస్తుంది. నాలుగైదుసార్లు సభలో ప్రసంగించడానికి

భయాన్ని వదిలి ప్రయత్నించండి. ఆ తరువాత మాట్లాడే అవకాశం కోసం మీరే ప్రయత్నాలు చేస్తారు. ప్రజల మనః ప్రవృత్తులను అర్థం చేసుకొని సహృదయంతో చేసిన ఉపన్యాసం శ్రోతులకు రసానందాన్ని పంచిపెడుతుంది. సహృదయులైన వక్తలు సాహిత్య ప్రచారానికి ఎక్కువగా ఉపయోగపడతారు.

శ్రోతు హృదయాలలో ఆధ్రతను, రసికతను కలిగిస్తారు. సహృదయుని ఉపన్యాసంలో ఆవేశం కట్టలు తెంచుకొని పారుతుంది.

కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలో ఉపన్యాసాలవల్ల ప్రజా హృదయాలలో ఆవేశం పొంగులెత్తుతుంది. అగ్ని పర్వతాలు ప్రజ్వలిస్తాయి. కన్నిటిమన్నిటిలో తలమున్నలౌతారు. కార్యోన్ముఖులౌతారు. నవరసభరితాంతరంగులౌతారు.

III

ఒక వాగ్ని ఉపన్యాసం మహాత్తర ఐతిహాసిక ఘుట్టంగా ప్రజాహృదయాలలో నిలిచిపోతుంది. ధృతరాష్ట్రుని కొలువులో శ్రీకృష్ణుడు చేసిన ఉపన్యాసం, విశ్వమత మహాసభలో వివేకానందస్వామి చేసిన ఉపన్యాసం, పెట్టినబర్దీలో అబ్రహంలింకన్ చేసిన ఉపన్యాసం, మన స్వాతంత్ర్య సమరం ముమ్మరంగా జరుగుతున్న దినాలలో బిపిన్ చంద్రపాల్, మోలానా ఆజాద్, సుఖాష్ చంద్రబోన్, జవహర్లాల్ వంటి ధీరోదాత్ముల ఉపన్యాసాలు ఈ కోవకు చెందినవే. మహోత్సాహంతో మాట్లాడుతున్నప్పుడు ఉత్తేజకరమైన భావాలను ప్రకటిస్తున్నప్పుడు మనస్సి అయిన వక్త కన్నులలో, కనుబోమ్మలలో, చేతులలో, ముఖంలో కొన్ని విశేషమైన కదలికలు కనిపిస్తాంటాయి. అయితే ఏ ప్రభావాన్ని ప్రకటించడానికి ఏ కదలిక అవసరం? అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం దొరకడం కష్టం. సమాధానం సృత్యశాస్త్రంలో దొరకవచ్చు. కాని ఈ అంగసంచాలనం వైయక్తికం. ఇందులో ఒక పద్ధతి హృదయోద్యుత భావ ప్రకటనం, వక్త తన భావాలను ప్రకటిస్తున్నప్పుడు అంగాంగ విన్యాసం చెయ్యాలనే నియమం ఏదీ లేదు. అవి సహజంగానే జరిగిపోతూ ఉంటాయి. ఏ మాత్రం కదలకుండా పరిమితమైన అంగవిన్యాసం చేస్తూ స్తంభంలా నిలబడి ప్రసంగించిన వక్తలు లేకపోలేదు.

ఏ విషయాన్ని గురించి ప్రసంగించాలి? ఉపన్యాస సందర్భంలో ఏ అంశాన్ని వదిలిపెట్టాలి? ఏ అంశానికి ప్రాధాన్యం ఇయవ్వాలి? ప్రభావం ప్రకటించడానికి ఏ శబ్దాలను ప్రయోగించాలి? ఎలాంటి శబ్దాలంకారాలను ఉపయోగించుకోవాలి? ఏ ఏ అంశాలను వున్శరణ చేయాలి? ఈ విషయాల నన్నిటిని వక్త వివేకంతో పరిశీలనం చేసుకొని తగిన ప్రణాళికను సిద్ధం చేసుకోవాలి.

కన్నులకు కట్టినట్టు ఒక అంశాన్ని అభివర్షించి చెప్పడంలో వక్త చాలా మెలకువతో ప్రవర్తించవలసి వుంటుంది. తన మనస్సితిని నిగ్రహించుకుంటూ శ్రోతుల సంస్కారాన్ని ధృష్టిలో ఉంచుకొని ప్రసంగించవలసి వుంటుంది. మీరు మాట్లాడ్డానికి నిలిచి ఉన్నప్పుడు మిమ్మల్ని మీరు మరచి వక్తవ్యాంశం మీదనే మనస్సును కేంద్రీకరించండి. మీ వేషాన్ని, మీ స్థితినీ మరచి భావప్రకటనకు పూనుకోండి. వక్తవ్యాంశం పట్ల తన్నయత్తుం ఎంత గంభీరంగా ఉంటుందో శ్రోతుల అంత శ్రద్ధాసక్తులతో ఏనే ప్రయత్నం చేస్తారు.

వక్తకు పదజాలంతో చక్కని పరిచయం ఉండాలె. వాచ్య, లక్ష్మీ, వ్యంగ్యార్థాలతో పరిచయం ఉండాలె. అప్పుడే తన మనోభావాలను అతడు చక్కగా అభివ్యక్తం చేయగలడు. వ్యంగ్యార్థమే ధ్వని. ఇదే కావ్యసర్వస్వం. వాచ్యార్థం వల్ల కలిగే ఆనందం కంటే వ్యంగ్యార్థం వల్ల కలిగే ఆనందం విశిష్టమైనది. వ్యంగ్యార్థం ప్రతిపాదనం లేని భావసముదాయం చాలా సందర్భాలలో వక్తకు గౌరవం తెచ్చిపెట్టడు. తన మనోభావాలను వ్యక్తంచేసే శబ్దజాలం ఉన్న వ్యక్తి తన ఉపన్యాసాన్ని తన యష్టప్తకారంగా చమత్కార స్ఫోరకంగా మలచి అందిస్తాడు. కావ్యం వలెనే ఉపన్యాసం కూడా వ్యంగ్యార్థాన్ని ఆశ్రయించినప్పుడే ఉత్తమ ఉపన్యాసం అవుతుంది.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘అన్ని కళలకెల్లా ఉత్తమమైనది వక్కుత్వకళ’ దీని ప్రయోజనాన్ని సమర్థిస్తూ మాట్లాడండి.
- ◆ ‘మాట్లాడటం సాహసమే’ అని రచయిత ఎందుకు అన్నాడు?
- ◆ ‘భయాన్ని, అనుమానాన్ని వదులుకున్నవాడు వక్కకాగలడు’ - దీనిపై మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.

వక్తకు సమానార్థకాలతోనూ, పర్యాయవాచకాలతోనూ, చక్కని పరిచయం ఉండాలే. అప్పుడే ఆతను యథోచితంగా వాటిని ప్రయోగించుకోగలుగుతాడు. నిర్దష్టమైన సుపరిష్టుతమైన వాక్యం బహుధా ప్రశంసాపాత్ర మవుతుంది.

వీడైనా అంశాన్ని గురించి ప్రసంగం చేయాలనుకున్నప్పుడు మొట్టమొదలు ఆ విషయానికి సంబంధించిన సమాచారాన్ని అధ్యయన సామగ్రిని, సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా సమకూర్చుకోండి. పుస్తకాలు చదివి, పత్రికలు చూసి, అనుభవజ్ఞులతో సంప్రదించి ఆ వక్తవ్యాంశాన్ని గురించిన పరిజ్ఞానాన్ని బాగా సంపాదించుకోండి. మీ దగ్గర ఎంత సామగ్రి సమకూర్చుతుందో, మీకు ఎంత జ్ఞానం జీర్ణమవుతుందో అంత మీరు నిర్భయంగా, నిస్సంకోచంగా ప్రసంగించడానికి వీలవుతుంది. లేకపోతే మాట్లాడేటప్పుడు తడబాటు తప్పదు. ఓటమి తప్పదు. తమలో ఒక న్యాసతాభావం వాళ్ళ మనస్సుల్లో మౌనంగా నక్కి కూర్చుంటుంది. అనుక్షణం అనుమానాల దాడికి గురి అవుతారు. అప్పుడప్పుడు తమ విషయాన్ని వదిలి వ్యవర్థంగా ఇతరాంశాలను గూర్చి మాట్లాడుతూ ఉంటారు. ఆతని వాగ్దార ఎక్కుడైనా ఆగిపోవచ్చు. చెప్పుతూ చెప్పుతూ ఎక్కుడో ఆగిపోతారు. అనుమానం నీళ్ళు నమిలినస్తుంది. అందుకోసం ప్రసంగించడానికి పూర్వం సాధ్యమైనంతవరకు అధ్యయనం అవసరం. నలుగురినీ కలుసుకోండి. వాళ్ళతో చర్చించి విజ్ఞానం పంచకోండి. విజ్ఞాన భాండాగారాన్ని సంపాదించి భద్రపరచుకోండి. జ్ఞానంతో సమానమైన వైభవంగాని, సంపదగాని లోకంలో ఏదీలేదు. సత్యాఖ్యాపరనం వల్లనూ, సజ్జన సాంగత్యం వల్లనూ జీవితం ధన్యమవుతుందనే సందేశాన్ని భారతీయ సంప్రదాయాభిజ్ఞలు తరతరాలకు అందిస్తానే ఉన్నారు. వక్కుత్వం ఒక కళ మాత్రమే కాదు, జీవిత సాఫల్యానికి అనుమతి మార్గం కూడా.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘విశ్వమత మహాసభలో వివేకానంద స్వామి చేసిన ఉపన్యాసం ఒక ఇతిహాసఫుట్టం’ దీనిపై మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.
- ◆ ఉపన్యాసానికి ముందు ప్రణాళిక అవసరం. ఎందుకు?
- ◆ వక్తకు ఎక్కువ పదబాల పరిచయం అవసరం. ఎందుకో చెప్పండి?

IV

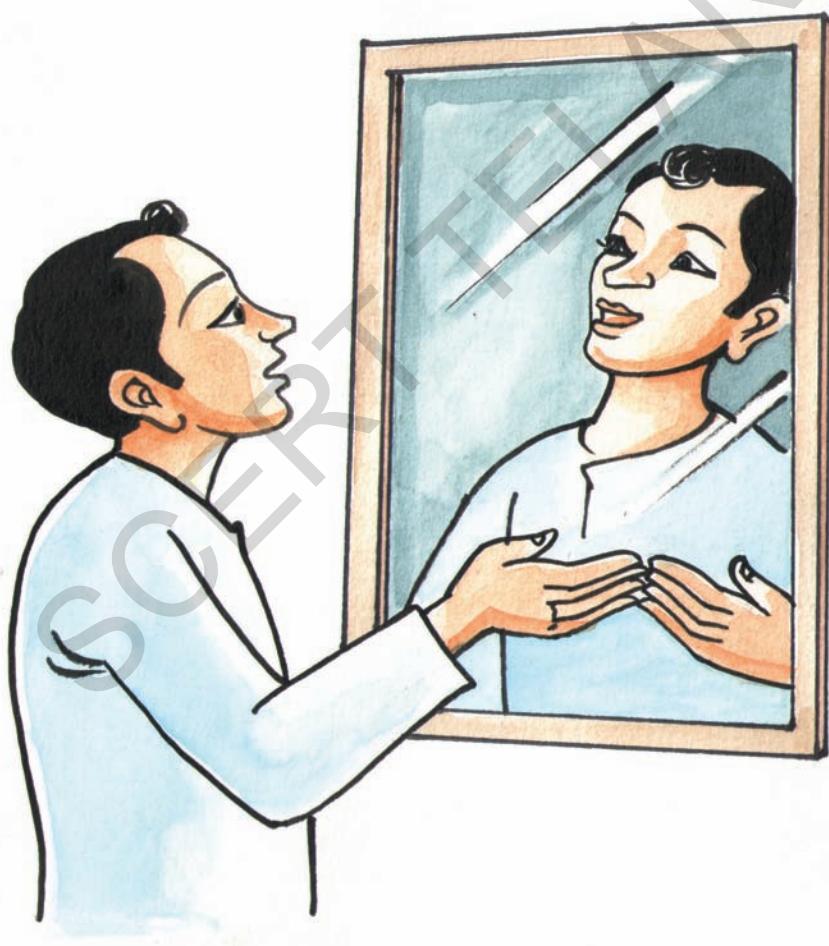
సామగ్రిని సేకరించుకోవడానికి ఎన్ని పుస్తకాలు చదివినా, ఎంత సమాచారం సేకరించినా మన మననశీలత, మన అనుభవం, మన సంస్కరం ఆ సామగ్రికి ఒక విలక్ష్ణతను తెచ్చిపెట్టుతుంది. మన అందరి దృష్టి ఒకటికాదు. మన అనుభవాన్ని బట్టి, ఎవరి దృక్పథం వారికి ఏర్పడుతుంది. ఇది వ్యక్తిగతమైన విషయం. ఉపన్యాసంలో ఈ విషయమే ప్రధానంగా ఉచికి వస్తుంది.

వక్తకు జ్ఞాపకశక్తి చాలా అవసరం. ప్రాతపల్లి జ్ఞాపకశక్తి పెరిగే అవకాశం ఎక్కువవుతుంది. తాను ప్రతిపాదించదలచుకున్న విషయాన్ని ముందుగా ప్రాసుకుంటే మాట్లాడేటప్పుడు తడబాటు వుండదు. ధారాశుద్ధితో ప్రసంగం సాగుతుంది. శబ్దార్థాలంకారాలతోనూ, మంచి తుగుతో వాక్యరచన ఉన్న కొన్ని భాగాలను మౌనంగా కాక అప్పుడప్పుడు మౌళికంగా చదివే ప్రయత్నం చేయాలి. మన తెలుగులో పోతన భాగవతంలోని కొన్ని వచనాలు యింకాకొన్ని ప్రాచీన కావ్యాలలోని లయబ్ధంగా ఉన్న వచనాలను, పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహావుగారి ‘సాంస్కృతికాలను గొంతెత్తి తరచుగా చదువుకుంటే మంచి వచ్చేపైటి అలవడుతుంది. కొన్ని భాగాలు కంతస్థం కావడం కూడా మంచిది. ఒక పద్మాన్ని తీసుకొని దాని భావాన్ని తెలుపుతూ వ్యాఖ్యానించడం వల్లనూ, ఎవరెవరికో అర్థం చెబుతున్నాననే భావంతో మాట్లాడడానికి ప్రయత్నిస్తే జ్ఞాపకశక్తి పెరుగుతుంది. వక్కుత్వ శక్తి పెరుగుతుంది.

మొదట్లో వక్తవ్యాంశానికి సంబంధించిన కొన్ని ముఖ్య వాక్యాలను ఒక చీటీపైన ప్రాసుకుని, ఏ అంశం మరచిపోకుండా క్రమబద్ధంగా వక్తవ్యాంశాన్నంతా చెప్పడం వల్ల కూడా స్వరణశక్తి పెరుగుతుంది. పెద్ద సభలో మాటలాడడానికి ముందే ప్రయత్నం చేయకూడదు. కొద్దిమంది పిల్లల ముందు తన మిత్రులముందు తనకు వచ్చిన భాషపలో తనకు తోచిన భావాలను ప్రకటించడానికి ప్రయత్నం చేయాలె. ఏదో ప్రత్యేకశబ్దాన్ని ఉపయోగించాలని కానీ, ప్రత్యేకమైన శైలిని అవలంబించాలని కాని ప్రయత్నం చేయకూడదు. అద్దం ముందు నిల్చుని ఉపస్థిసించడానికి ప్రయత్నం చేయడం కూడా ఒక పద్ధతి.

కొండమీద నిలబడి, నదీ తీరంలో నిలబడి ఏకాంతంగా కొండను, నదిని ప్రకృతిని ఉద్దేశించి మాటల్లాడితే సభాకంపనం వల్ల కలిగే ఆటంకం దూరమవుతుంది. సభలో నిలిచి మాటల్లాడితేనే వక్కట్టుం అనిపించుకుంటుంది. చాలామందికి ఎదుట ఉన్న శ్రోతలను చూడగానే భయం పుట్టుకొస్తుంది. అందుకే కొండరు ఏవైపో చూస్తూ ఏదో మాటల్లాడినాను అనుకొని త్యప్తిపడతారు. నిజానికి శ్రోతలు తన మాటలను ఎలా స్వీకరిస్తున్నారు అన్న జిజ్ఞాస వాళ్ళ ముఖాలను చూస్తేనే వక్కకు కలుగుతుంది. కొత్తగా మాటలాడడానికి వక్కపూనుకున్నప్పుడు “శ్రోతలను చూడడంవల్ల రకరకాల విషయాలు తెలుస్తాయి. శ్రోతలలో ఎవరైనా ఒకరు తల ఆడిస్తూ తన వైపు చూస్తుంటే అతణ్ణి ఉద్దేశించి మాటల్లాడుతున్నట్లు వక్క భావించాలె. దానితో కొంత భయంపోతుంది. క్రమక్రమంగా అందరి ముఖాలు చూసి ఏ మాత్రం జంకుండా తన భావాలను ప్రకటించుకోవచ్చు.

ఒక ప్రసిద్ధ వక్క తన శ్రోతలను శిలామూర్తులనుకుని ప్రసంగం చేయడానికి ముందు ఘనుకుంటే రాను రాను మంచి వక్కట్ట శక్తి అలవడుతుంది అని నూచించాడు. శ్రోతలను ప్రభావితులను చెయ్యడానికి వక్కకున్న అనేక సాధనాల్లో ధ్వని ఒకటి. ఇక్కడ ధ్వని అంటే కంరధ్వని. ఇది ఉపస్థిసానికి ఆత్మ. శ్రోతల సంబుధును బట్టి తన ధ్వనిని వక్క పరిమితులను కల్పించుకోవాలె. ఇప్పాడు లౌడ్ స్టీలర్ యంత్రాలు వచ్చినవి కనుక ఎంత మెల్లగా మాటల్లాడినా ధ్వనివిస్తరిస్తుంది. అంటే కొన్ని వాక్యాలను ఉనికతో పలకడం, కొన్ని

వాక్యాలను మందంగా పలకడం మంచి వక్తలు చేయవలసిన పని. వక్కుత్వంలో భావానుగుణమైన ధ్వని ప్రసారం వల్ల ఎక్కువ లాభం వుంటుంది. ఏ మాటను మృదులంగా ఉచ్చరించాలో, ఏ మాటను గట్టిగా ఉచ్చరించాలో, ఏమాటను నిదానంగా ఉచ్చరించడం వల్ల మంచిఅవగాహన కల్గేందుకు వీలుంటుందో, వక్త నిర్ణయించుకొని ప్రయోగించాలె. కొందరు వక్తలు ‘ప్రేమ’, అప్రాంస, కరుణ వంటి పదాలను కూడా సింహంలా గర్జిస్తూ పలుకుతారు. మరి కొందరు రౌద్రరస భావాలను ప్రకబీస్తున్నాలో లేక గొఱగుతున్నాలో తెలియకుండా ఉచ్చరిస్తూ ఉంటారు. వాక్యాలు సాధ్యమైనంత చిస్సువిగా ఉండటం అవసరం. దీర్ఘమైన వాక్యాలు రచనల్లో ఉన్నప్పుడు అంత కేశాన్ని కలిగించవు. మళ్ళీ చదువుకోవచ్చు. సమన్వయం చేసుకోవచ్చు. కానీ ప్రసంగంలో దీర్ఘ వాక్యాలు శ్రోతులకు చీకాకుని కలిగిస్తాయి. వడివడిగా మాట్లాడటం భావ్యం కాదు. శ్రోతులు పట్టుకోలేరు. పైగా లౌడ్స్పీకర్ యంత్రంలో గడబిడ కలుగుతుంది.

వక్కుత్వంలో సమయ నియమం అతిముఖ్యమైన విషయం. తక్కువనేపు మాట్లాడినంత మాత్రాన శక్తిహీనుడు కాదు. నిజానికి గంటలకొడ్ది మాట్లాడేవాడు మంచివక్తకాదు. అయిదునిముపాలు మాట్లాడినా వక్తవ్యాంశం శ్రోతులకు అవగతమైతేచాలు. మరింతనేపు మాట్లాడితే బాగుండు అని ఉత్సవత కలిగించే ఉపన్యాసాలే ఉత్తమమైనవి. సమయాతిక్రమణం

ఆలోచించండి -చెప్పండి

- ◆ వక్తకు జ్ఞాపకశక్తి ఎట్లా ఉపయోగపడుతుంది?
- ◆ మంచివక్త కావడానికి ఏం చేయాలి?
- ◆ ‘బాగా ఆలోచించేవాడు తక్కువ మాట్లాడుతాడు’ దీని గురించి మీ అభిప్రాయం తెలుపండి.

వల్ల వక్తకు కీర్తిరాదు. అపోహాల పొలవుతాడు. విషయం కూడా శ్రోతులకు తగినంతమేరకు ఆర్థం కాదు. ఎక్కువనేపు మాట్లాడాలనే ఉత్సాహం అనవసరమైన అంశాలకు దారితీస్తుంది. దీర్ఘమైన్నాసాలు చేసే కోరికను నిగ్రహించుకోవడం వల్ల వక్తకు మేలు కలుగుతుంది. శ్లష్టనం తప్పుతుంది. సుదీర్ఘ తర్వాబద్ధమైన, సువ్యాప్తితమైన, క్లష్టమైన ఉపన్యాసం గొప్పది. నిజానికి బాగా ఆలోచించేవాడు తక్కువ మాటలాడుతాడు. అందుకే అన్నాడు వేమన్న -

- ◆ కంచు ప్రోగునట్లు కనకంబు ప్రోగునా”
- ◆ గంగి గోవు పాలు గరిపెడైనను చాలు కడువెడైన నేమి భరము పాలు” అని

V

ఒకసారి అబ్రహంలింకన్ను ఎవరో గంటనేపు ప్రసంగించమన్నారట. గొప్ప వక్తగా ప్రసిద్ధిపొందిన ఆ మహానీయుడు సనేపదండి! అలాగే “మాట్లాడుతాను” అని ఒప్పుకున్నారట. అప్పుడు “ఏమీ ఆలోచించనక్కర లేదా?” అని ప్రశ్నించినారట. లింకన్ “అయిదు నిమిపాలు మాట్లాడడానికి ఒక గంటనేపు ఆలోచించవలసి ఉంటుంది. గంటనేపు మాట్లాడడానికి ఆలోచన అనవసరం” అన్నాడట.

పరిమితకాలంలో అభిలషితార్థాన్ని అందిప్పగలగడం సామాన్య విషయం కాదు. ఎంతో తపస్సు వుంటేనే సాధ్యమవుతుంది. శబ్దప్రయోగంలో నిగ్రహం ఉంటేనే అది సాధ్యమవుతుంది. పాలుగ్రికి సోమనాథుడు-

“అలాప్రక్కరములందు అనల్పార్థ రచన
కల్పించుటయ కాదె కవి వివేకంబు” అన్నాడు.

ఈ సూక్తి కేవలం కవిత్వానికి వర్తిస్తుందనుకోవడం పొరపాటు. ఆ మనీషి చాలా విష్ణుత్మేన అర్థాన్ని అందించాడు ఈ ద్విపదలో.

'Brievity is the soul of wit' అను ఆంగ్లభాషకం పాలుక్కరికి సోమనాథుని ఆలోచనకు ప్రతిధ్వని. వక్త ఈ సత్యాన్ని అవగాహన చేసుకుని సమయాన్ని, వక్తవ్యాంశాన్ని యోజించుకోవాలె. చెప్పదలచుకున్న అన్ని అంశాలను చెప్పి తన వక్కత్వ కోశలాన్ని బహిర్గతం చేయాలె. వక్త తనకూ, శ్రోతలకూ సమయం అమూల్యమైనదనే యథార్థాన్ని నమ్మి ప్రవర్తించాలె.

ప్రసంగాన్ని ప్రారంభించేటప్పుడు ఎంతో పదిలంగా. హృదయంగమంగా, తర్వాబ్దమైన వాక్యాలతో ప్రారంభించాలె. శ్రోతల్లో ఒక విధమైన ప్రభావాన్ని ప్రసరించగలిగే శక్తి ప్రసంగ ప్రారంభవాక్యాల్లోనే ఉండాలె. వక్త తొలి పలుకులు వినగానే శ్రోతలు యాది తమకు తెలుసుననీ, ఇందులో కొత్త ఏమీ లేదనీ, మాట స్పష్టంగా లేదనీ ఏవేవో వ్యాఖ్యానాలు చేసుకునే పరిస్థితి కల్పించకూడదు. వక్తవ్యాంశ హృదయం ప్రసంగం మధ్యలో వ్యక్తం కావాలె. ప్రసంగాంతంలో చాలా స్పష్టంగా, ఉత్సాహంగా, సంక్లిష్టంగా తన నిశ్చితాభిప్రాయాలను ప్రకటించాలె. సందిగ్ధంగా, భయం భయంగా, తొందర తొందరగా ప్రసంగం ముగిస్తే శ్రోతల్లో సదభిప్రాయం ఏర్పడడానికి అవకాశం పుండదు. వక్తవ్యాంశం స్పష్టంగా శ్రోతలకు బోధపడదు. పలువురు వక్తలు ప్రసంగాంతంలో తమ ఉపన్యాస సారాన్యంతా నాలుగువాక్యాల్లో చెప్పి ముగిస్తారు. ఉపన్యాసం కల్పించిన మనస్సితిని ఈ పద్ధతి గట్టిపరుస్తుంది.

మంచివక్తలుగా తయారుకావడానికి ముందు మంచివక్తలతో స్నేహం చెయ్యాలె. మనకు కలిగిన ఆలోచనలు, అనుభూతులు ఎంత పరకు యథార్థాలు? అన్న ప్రశ్నకు సమాధానాన్ని తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేస్తూ, నమ్మకంగా మనకేదైనా విషయం పరమ సత్యమని తెలిసినప్పుడే, దృఢంగా దాన్ని ప్రకటించడానికి యత్నం చేస్తూ ఉండాలె. పుస్తకాలలోని ప్రసిద్ధ ఉపన్యాసాలను అధ్యయనం చేస్తూ ఉండాలె. పిల్లల మధ్య నిలిచి మాటల్లాడుతూ ఉండాలె. మన భాషను చక్కగా ఉచ్చరించే వాళ్ళను చూసి ఆయా అక్షరాల ధ్వనులను అనుకరించి స్ఫురించే ఉచ్చరణను అలవరచుకోవాలె.

భారతీయులు వాక్యాన్ను దేవతగా ఆరాధిస్తారు. వాక్యాన్ను పరిపుఢంగా ప్రయోగించడం పుణ్యమన్యారు. శాస్త్ర మర్యాదలకు లోబడిన వాక్యాన్ను పవిత్రమైన వాణిగా గుర్తించినారు. వాక్య మనిషికి అలంకారం. ఎన్నడూ ఉడిగిపోని అలంకారం. చక్కనిభాష లేనివాడు మంచి వేషం వేసుకున్నా వ్యాధమే. వాగ్దార కృపాణిధారకంటే పదుషైనది. వాక్య విశాలమైనది.

వక్కత్వ కళారూధనం అక్షరాన్యాలకు లక్ష్మిం కావలె. సంస్కృతి పరిరక్షణకు పునాది కావలె. నిద్రామైన మనత్థకీ జాగ్రత్తం కావాలంటే వక్కత్వ కళోపాసనం ఒక సాధనం. చక్కగా సంభాషించడం, మనోజ్ఞింగా సంభాషించడం, ఇతర మనస్సులకు హోయిని కలిగేటట్టు సంభాషించడం చీకటిలో దివ్వేవెలిగినట్టు సంభాషించడం, బర్ధరత్వం, అజ్ఞానం, దారిద్ర్యం రూపు మాసిపోయేటట్టు సంభాషించడం బుద్ధిమంతుని లక్షణం.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ 'అయిదు నిమిషాలు మాటల్లాడడానికి ఒక గంటసేపు ఆలోచించవలసి ఉంటుంది. గంట సేపు మాటల్లాడడానికి ఆలోచన అనవసరం' దీనిపై మీ అభిప్రాయాలు చెప్పండి.
- ◆ 'వాక్య మనిషికి అలంకారం' దీన్ని సమర్థిస్తూ మాటల్లాడండి.

I.**అవగాహన - ప్రతిస్పందన**

1. “నోరు మంచిదైతే - ఊరు మంచిదౌతుంది” - దీన్ని సమర్థిస్తూ మాటల్లడండి.
2. కింది పదాలు ఈ పారంలో ఏ ఏ పేరాల్లో ఎన్నో పంక్తిలో ఉన్నాయో గుర్తించి, వాటి ప్రాధాన్యాన్ని చర్చించండి.

అ) ధారాశుద్ధి	అ) వక్కుత్వకళోపాసనం	ఇ) ఊనిక
ఈ) వచ్చెస్తైలి	ఉ) వ్యంగ్యార్థం	ఊ) తపస్సు
3. కింది అంశాన్ని చదివి తప్పాప్పులను గుర్తించండి.

మహాత్ములు ఒక విషయాన్ని సంకల్పించుకొని దానిని మాటల ద్వారా చెప్పి, చెప్పిన దానిని చేసి చూపిస్తారు. తలచింది చెప్పడం, చెప్పింది చేయడం అనేది చాలా కష్టమైన విషయం. అది యొంతటి మహాత్ములకో గాని సాధ్యపడదు.

**“మనసు, మాట, నడత మనిషికి ఒకటైన
మనిషి కాదు వాడు మహితుడైను.**

మనసులోని ఆలోచన, మాటల్లడేమాట, నడిచే నడత ఈ మూడు ఒకటిగా వున్నవాడే మహాత్ముడు. మన మాటలకు మన చేతలకు మూలం మన ఆలోచనలు. కాబట్టి మన ఆలోచనలు సదాలోచనలు కావాలి. మనసులోని యోచన, మాటలోని సూచన, క్రియలోని ఆలోచన ఈ మూడు ఏకం కావాలి.

అ) మాటల ద్వారా చెప్పి, చెప్పిందాన్ని చేసేవారు మహాత్ములు.	()
అ) చెప్పింది చేయడం చాలా సులభం.	()
ఇ) ఆలోచనలు సదాలోచనలు కావాలి.	()
ఈ) మనసు-మాట-నడత ఒకటైనవాడు మహితుడు కాదు.	()

II.**వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత**

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

అ) ‘జీవితంలో ఏదైనా సాధించాలనుకుంటే మాటే ప్రధానం’ దీనిపై మీ అభిప్రాయం రాయండి.	()
అ) ‘శాస్త్రమర్యాదలకు లోబడిన వాక్య ‘పవిత్రమైనది’ ఇట్లా అనడంలో కవి ఉద్దేశం ఏమిటి?	()

- ಇ) ವಕ್ತೃತ್ವಂಲೋ ಶರೀರ ಕದಲಿಕಲ (ಅಂಗವಿನ್ಯಾಸಂ) ಪಾತ್ರ ಎಟ್ಲಾಂಟಿಡಿ?
- ಶಃ) ಇರಿವೆಂಟಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ರಾಸಿನ ವಾಗ್ಣಾಷಣಂ ಪಾರಂ ನೇಟಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಲಕು ಎಟ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಪಡುತ್ತಂದಿ?
- 2. ಕಿಂದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಿ.**
- ಅ) 'ಉಪನಿಷತ್ತಂ - ಒಬ್ಬ ಗೊಪ್ಪ ಕಳ' ದೀನಿನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ರಾಯಂಡಿ.
- 3. ಕಿಂದಿ ಅಂಶಂ ಗುರಿಂಬಿ ಸ್ವಜನಾತ್ಮಕಂಗಾ / ಪ್ರಶಂಸಾತ್ಮಕಂಗಾ ರಾಯಂಡಿ.**
- ಅ) ಪ್ರಪಂಚ ಮಾತೃಭಾಷಾ ದಿನೋತ್ಸವಾನ್ನಿ ಪುರಸ್ಕರಿಂಚುಕೊನಿ ಮೀರು ಮಾಟ್ಲಾಡವಲಸಿನ ಅಂಶಮಯಿನ 'ಮಾಟಗೊಪ್ಪದನಂ' ಮೀದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಂಗ ವ್ಯಾಸಂ ರಾಯಂಡಿ.

ಭಾಷಾಂಶಾಲು

ಪದಜಾಲಂ

- 1. ಕಿಂದಿ ವಾಕ್ಯಾಲ್ಲೋ ಗೀತಗೀಸಿನ ಮಾಟಲ ಅರ್ಥಾನ್ನಿಗೆ ಗ್ರಹಿಂಬಿ ಪದಾಲನು ಸಾಂತ ವಾಕ್ಯಾಲ್ಲೋ ಪ್ರಯೋಗಿಂಚಂಡಿ.**
- ಅ) ಭಾರತಕ್ರಿಕೆಟ್ ಜಟ್ಟು ವಿಜಯಾಲು ಅಪ್ರತಿಪಾತಂಗಾ ಸಾಗುತ್ತನ್ನಾಯಿ.
- ಅ) ಅಮೇಯಮೈನ ಪ್ರತಿಭಾವಂತುಡು ಅಬ್ಜ್ಲೆಲ್ಕಲಾಂ.
- ಇ) ಜ್ಞಾನಿ ಉದಾಸೀನತ ದೇಶಾನಿಕಿ ನಷ್ಟಂ.
- ಶಃ) ಆಚರಣ ಅನ್ನೀರಂಟಿ ಕನ್ನಾ ಗೊಪ್ಪಾದಿ.
- 2. ಕಿಂದಿ ಪರ್ಯಾಯಪದಾಲನು ಪದವಿಜ್ಞಾನಂ ಅಧಾರಂಗಾ ಜತಪರ್ವಂಡಿ.**
ಅ) ಕೃಪಾಣಂ	ಮದಿ, ಹೃದಯಂ, ಎದ
ಅ) ವಾಕ್ಯ	ಚಪ್ಪಾಡು, ಶಬ್ದಂ
ಇ) ಸ್ನೇಹಂ	ಕತ್ತಿ, ಖಡ್ಡಮು, ಅಸಿ
ಶಃ) ಮನಸು	ಮಾಟ, ಪಲುಕು, ನುಡುಗು
ಡ) ವಿಶ್ವಾಸಂ	ಚೆಲಿಮಿ, ಮೈತ್ರಿ, ನೆಯ್ಯಮು
ಡಃ) ಧ್ವನಿ	ನಮ್ಮೆಕಂ, ನಮ್ಮೀಕ
- 3. 'ಘಾಗ್ನಿ, ಧ್ವನಿ' ಅನೇಕದಾಲಕು ಕಿಂದಿ ವಾಕ್ಯಾಲ್ಲೋ ನಾನಾರ್ಥಾಲುನ್ನಾಯಿ ವಾಲೀನಿ ಗುರ್ತಿಂಚಂಡಿ.**
- ಅ) ಯುತ್ಕಿಯುತ್ಕಂಗಾ ಮಾಟ್ಲಾದೆ ಉಪನಿಷತ್ತಕುಡು ಉದಾತ್ತ ವಿಷಯಾಲೇ ಕಾನೀ ಚಿಲುಕ ಪಲುಕುಲು ವಲ್ಲಿಂಚಡು.
- ಅ) ಅಯನ ಮಾಟಲ್ಲೋನಿ ವ್ಯಂಗ್ಯಾರ್ಥಾನ್ನಿಗೆ ಗ್ರಹಿಂಬಿ ಅಭಿನಂದನ ಪೂರ್ವಕಂಗಾ ಬಲ್ಲಲು ಚರುಸ್ತಾ ಶಬ್ದಂ ಚೇಸಾರು.

4. కింది పట్టిక నుండి ప్రకృతి - వికృతులు గుర్తించి రాయండి.

న్నేహం	భాష	ప్రాణం	శక్తి
హృదయం	సద్గు	నెయ్యం	దివ్య
సత్త	పానం	శబ్దం	ఎడద
దీపం	శాప్తం	బాస	చట్టం

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది పదాలను విడదీని, సంధి పేర్లు రాయండి.

- అ) కళోపాసనం = _____ + _____ = _____
- ఆ) అభ్యుదయం = _____ + _____ = _____
- ఇ) తనకెంతో = _____ + _____ = _____
- ఈ) ఉన్నతమైన = _____ + _____ = _____
- ఉ) రసానందం = _____ + _____ = _____

2. కింది సమాస పదాలకు విగ్రహవాక్యాలు రాసి, సమాసం పేర్లు రాయండి.

- అ) శక్తిసామర్థ్యాలు = _____, _____
- ఆ) పరనశక్తి = _____, _____
- ఇ) అభ్యుదయపథం = _____, _____
- ఈ) ఆత్మశక్తి = _____, _____
- ఉ) అద్భుతశక్తి = _____, _____

ప్రాజెక్టు పని

- ♦ ‘వాక్కు’ గొప్పదనాన్ని తెలిపే ఐదు పద్యాలు సేకరించి, భావాలు రాయండి. నివేదికను రాసి ప్రదర్శించండి.

(లేదా)

‘ఉపన్యాసం ఇప్పడంకోసం మీకు నచ్చిన ఒక అంశాన్ని ఎన్నుకొని దానికి సంబంధించిన వివరాలు తెలుసుకొని రాయండి. నివేదిక రాసి ప్రదర్శించండి.

మీకు తెలుసా?

పలకే బంగారం

మాట అనేది మనిషికి దేవుడిచ్చిన వరం. మనిషిని మిగతా జీవులనుండి వేరుచేసి మహాస్నుతుడిగా నిలబెట్టింది మాట మాత్రమే. ఎప్పటికేది ప్రస్తుతమో అప్పటికి ఆమాటలాడగలవారు కార్యసాధకులై మనగలుగుతారు.

మనిషి స్థాయి అతని మాటలవల్ల వ్యక్తమౌతుంది. అతిగా మాట్లాడితే వాగుడుకాయ, వసపిట్ట అంటారు. మాట్లాడకపోతే ముంగిముఖాణం అంటారు. జ్ఞానులు మితభాషులు. మూర్ఖులు అమిత ప్రసంగాలు చేస్తారు.

మనసు మంచిదైనా మాట కలినమైనప్పుడు మనుష్యుల మధ్య సంబంధాలు బెడిసికొడ్దాయి. జీవితం దుర్భరంగా మారుతుంది. అందుకే మాటల్లో కాలిన్యం పనికిరాదు. శరీరానికి అయ్యే గాయాలు మానిపోతాయి గాని మాటల బాణాల వల్ల కలిగిన గుండెగాయాలు ఎప్పటికీ మానిపోవు.

మాఫుర్యం గల మాటలు ఎన్నో కార్యాలను సాధిస్తాయి. స్నేహాన్ని పెంచుతాయి, ఉత్సాహాన్ని అందిస్తాయి, ప్రేరణను కల్గిస్తాయి, ఆనందాన్ని ఇస్తాయి, సానుభూతి మాటలు బాధను ఉపశమింపజేస్తాయి. అందుకే ఎప్పుడూ శుభవచనాలే పలకాలి.

స్తుతి

“కేయురాణి న భూషయన్ని పురుషం హోరా న చంద్రోజ్యులా
న స్నానం న విలేపనం న కుసుమం నాలంకృతా మూర్ఖజా
వాణ్యేకా సమలంకరోతి పురుషం యా సంస్కృతా ధార్యతే
జీయన్నే ఖలు భూషణాని సతతం వాగుష్టణం భూషణమ్.”

భావం: బంగారు హోరాలు ధరించడం, సిగలో పూలు పెట్టుకోవడం, సుగంధద్రవ్యాలు వాడడం, పస్తిటితో స్నానం చేయడం మొదలైనవి మానవునికి అలంకారాలు కావు. సంస్కృతవంతమైన మాట మాత్రమే నిజమైన అలంకారం. మిగిలిన అలంకారాలన్నీ నశించి పోయేవే.

చదువండి - తెలుసుకొండి

పద్యచమత్కారం

తెలుగుపద్యంలో ఎన్నో అందచందాలున్నాయి. కొందరు కపులు పద్యంలో విచిత్రమైన విన్యాసాలను చూపించారు. అర్థంమాట పక్కకుపెడితే శబ్దపరమైన చమత్కారమెంతో చూపించారు. ఏటిలో కొన్నింటిని చూద్దాం.

‘టమాట’, ‘వికటకవి’ వంటి పదాలను ఎటువైపునుండి చదివినా ఒకే విధంగా ఉంటాయని మనకు తెలుసు. అయితే పద్యంలోని ఒక్కక్క పాదాన్ని ఎటునుండి ఎటువైపుకు చదివినా ఒకేవిధంగా వచ్చేటట్లు రాశారు. దీనికి ‘పాదభ్రమకము’ అని పేరు. ఈ పద్యం (3వ పాదం వరకు) చూడండి.

దీరా నానా రాదీ
 ధారా కరతా తర రత తారక రాధా
 ధారా సతత సరాధా
 ధారిత తరిధావనాబద భ్రమకమగున్
 - కాకునూరి అప్పకవి

పద్యం చదువుతుంటే పెదవికి పెదవి తాకదు. ఇలా చెపితే ‘నిరోష్టము’ అంటారు. ఓప్పము అంటే పెదవి. ‘ప ఫ బ భ మ’లు ఓప్పములు. అంటే పెదవుల సహాయంతో పలుకేవి. ఓప్పము లేకుండా పద్యం చెపితే నిరోష్టము. చదివి చూడండిపద్యం.

కరియై, కిరియై, గిరియై
 హరియై యల చెడ్డ గాలియై కార్చిచ్చై
 శరనిధియై కనరాక
 తృతి నానాకార ధృతిని ధనిసేచ దగన్
 - నంబెరుమాళ్ళ పురుషకారికేశవయ్య

అంకెల గారడితో పద్యం సాగిన సందర్భాలున్నాయి. ఈ పద్యం చూడండి. ఒకటి నుండి పది వరకు వరుసగా అంకెలు వస్తాయి.

జనలోకైక మహారథుండు, ద్విజరక్షాదక్షుదాజిందిలో
 చనుడుద్యుమ్చతురంగ సైన్యాచును, భాస్యదూప పంచాస్త్రుడ
 స్వన్యపత్రంచ ప్రధాననుండు, ఘన సప్తాశ్వాస్యయుం డష్ట మం
 త్రి, నవదవ్యానిధిశుద్ధి దశరథాధిశుండు పెంపొందుచున్న
 - భాస్యర రామాయణం

కేవలం రెండక్కరాలతోనే పద్యాన్ని నడిపిన వారున్నారు. ఈ పద్యంలో ‘న, మ’ అక్కరాలే అగుపిస్తాయి. ‘నమః’ అంటే నమస్కారం. ఆ ధృతితో చెప్పిన పద్యం ఇది.

మనమున ననుమానము నూ
 నను నీనామ మనుమను మననమును నేమ
 మృణ మాన నన్ను మన్నన
 మనుమను నానామునీనమానానూనా!
 - ముక్కుత్తిమృను

- మామిండ్ల రామగౌడ

చదువండి. ఆలోచించి చెప్పండి.

నటనలో ఆమె నాట్యమయ్యారి.
 ఆ పదతి నడక హంస నడక.
 ఆ ఇంట చిన్నారి చిలుకపలుకులు పలుకుతుంది.
 మధుర గాయని సుశీలమ్ముది కోకిల సర్వం.
 కావాలనుకున్న దానికోసం పిల్లలు ఉదుంపట్టు పడతారు.
 ఉడతాభక్తిగా భగవంతునికి దక్కిణ సమర్పించాలి.
 కొందరు యజమానుల పట్ల కుక్క విశ్వాసం ప్రదర్శిస్తారు.
 అతడు అవినీతిపరులకు సింహస్వప్పుం.

ప్రశ్నలు:

1. వై పంక్తుల్లో జనవ్యవహారంలో ఉన్న పదబంధాలేవి?
2. ఇట్లాంటి పదబంధాలు ఏ సందర్భంలో వాడుతారు?
3. వీటిని వాడడంలో పశుపక్ష్యాదుల పట్ల ఏ భావం కనిపిస్తుంది?
4. పశువులను, పక్షులను చిన్నచూపుతో పోల్చే సందర్భాలు కూడా ఉంటాయా?
5. అటువంటి కొన్ని పోలికలు చెప్పండి. ఇట్లా పోల్చుడం స్టైల్ దేనా?

పారం ఉద్దేశం

(ప్రకృతిలో ప్రాణులన్నీ స్నేచ్ఛగా జీవించాలి. ప్రతి ప్రాణికి తనదైన ప్రత్యేకత ఉంటుంది. ఆయా ప్రత్యేకతలనుసరించి వాటిని ఆదరించాలి. కాకి కూడా ఒక ప్రాణి. దీని విశిష్టతను చెప్పుతూ కాకిపట్ల చులకన భావం ఉండరాదని తెలియజేయడమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యుభాగ వివరాలు

ఈ పార్యుభాగం పద్మ ప్రక్రియకు చెందినది. ఆధునిక కవి
మామిండ్ల రామగౌడు రాసిన
'రస తరంగిణి' ఖండకావ్య సంపుటిలోనిది.

కవి పరిచయం

14-01-1943
06-06-2003

తెలంగాణ ఆధునికకవుల్లో మామిండ్ల రామగౌడు ఒకరు. నిజామాబాద్ జిల్లాకు చెందిన ఈయన వర్షి మండలం రుద్రారులో బాలమ్మ, మల్లగౌడు దంపతులకు జీవించాడు.

ప్రాథమికవిద్యతో చదువు ఆగిపోయినా, తర్వాత కాలంలో బి.ఓ. ఎల్. పూర్తిచేసి తెలుగు పండితునిగా ఉద్యోగం చేశాడు. తెలుగుభాషపై మక్కువతో ఇరవై ఏండ్ల వయసునుండే రచనలు చేయడం ఆరంభించాడు. శబరిమాత శతకం, నరసింహ శతకం, కవిగౌడప్ప) శతకం వంటి భక్తి, నీతి శతకాలతో పాటు రసతరంగిణి, కవితాసుధాలహరి, గౌడప్రభోధం మున్నగు రచనలు వెలువరించాడు.

తనదైనసైలిలో, వస్తువైవిధ్యత కలిగిన రచనలు చేసిన రామగౌడు సుకవిసుధాకర, మధురకవి, కవికోకిల వంటి బిరుదులు, పలు సత్యారాలు అందుకున్నాడు.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ఇ పారం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పారంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ఇ పారం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న 'పదవిజ్ఞానం' పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకొండి.

ప్రవేశిక

సకల జీవులను మనిషి సమాదరించాలి. సర్వప్రాణుల పట్ల దయకలిగి ఉండాలి కాని మనిషి స్వాధ్య చింతనతో తన స్వలాభాన్నే చూసుకొంటున్నాడు. ప్రకృతిలో కాకి పక్కి ఐనప్పటికీ అందుకు విరుద్ధంగా ఐక్యతన, కలుపుగోలుతనాన్ని ప్రదర్శిస్తూ జనావాసాల్లో తిరుగుతుంది. దాని గురించి ఈ పాఠంలో చదువుకుండాం.

I

నీ॥ ధ్వంష్టమా! మాంసమా కాంక్షించుచున్నావు?
మానవులుమెక్కుట మానినారె?

బలిపుష్టమా! సరుల్ బలినిచ్చుకూచిని
దిని బ్రతుకు గడవు దినములెన్ని?
వాయసమా! తీపి పాయసమెల్లక
నెంగిలి మెతుకులు ప్రింగుటేల?
మాకలీ! ఏలకో యా కలి నాకలి
బొళ్లుల నీకెట్లు బోసమబ్బి?

తే॥ ఆత్మఘోషమా! చిరజీవివై వెలుంగు
మేకర్పుష్టి గలట్టి వివేకమునకుఁ
బలువిధమ్ముల బ్రాక్షచూపులను జూచు
కపట చిత్తులు మెచ్చరు కరటరాజ!

నీ॥

అందచందమ్ము లేదంచల నడగాదు
చిలుకల వలె గుల్కి పలుకుఁ బోదు
పేదరికపుఁబుల్లు భేదభావము లేక
గడబిడతో భలే గంతులిడును
కొమ్ముల మాటునఁ గులుకుచుఁ గమ్మని
రాగాలు దీయ స్వరాలు లేవు
లోకాన దీనులలోఁ గల శోకాలు
కన్నీటి గాథ లేకరువు పెట్టు

ఆ॥

నన్న కొడుకుఁ చిలుచునట్టులఁ బెరిమతో
“కాక - కాక” యంచుగేక వేయు,
కలుపుగోలు తనము తెలియనట్టి మనము
చీదరించుకొనినఁ జిన్నబోదు.

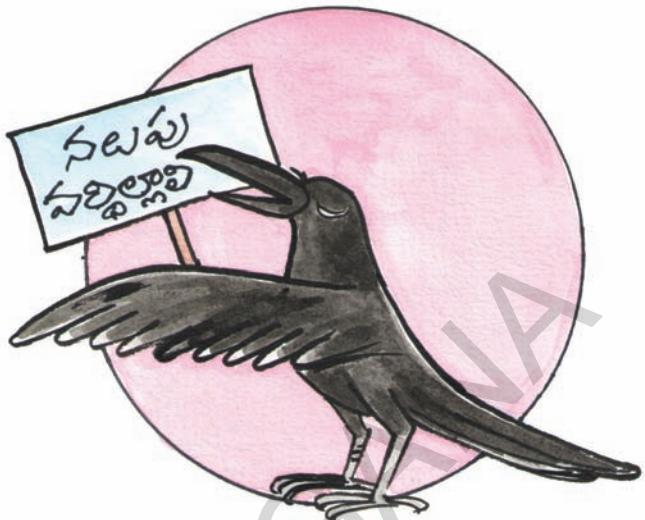
2

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ ‘మానవుల్ మెక్కుటమానినారె?’
అంటే మీకు ఏమర్హమైంది?
- ◆ బలికూడు తిని బతుకుతుందని కాకిని
ఎందుకన్నారు?
- ◆ కాకిని ‘పేదరికపు పక్కి’ అనడంలో
అర్థమేమిటి?
- ◆ కాకిలో ఉన్న కలుపుగోలుతనం
ఎట్లాంటిది?

II

నీ॥ కనిఁబూని మోసాన మనిఁబూసి మారేదు
 కాయ చేతికినిచ్చ ఖలునకంటె
 పగఁబట్టి తొడఁగొట్టి పరులకొంపలు నిట్ట
 నిలువున ముంచెడి నీచుకంటె
 చారుసంసార సంచారుల మధ్య వి
 షాగ్ని రగుల్చు పాపండు కంటె
 లిబ్బులబ్బగఁబిచ్చి బెబ్బలియై పచ్చి
 నెత్తురు జుత్తెడి తొత్తుకంటె

తే॥ నెండకాయ నడత గండగొడ్డలి కోంత
మందినోళ్ల మూఁత పంది మేంత
రోంత బ్రతుకు గడువు పాతకు నెదనల్న
కంటే గాకి నలువు కలుషితమ్ము ? 3

3

సీ॥ నల్లమొగమ్మన నెల్ల లోకాలలో
 వెన్నుడు పూజ్యండై వెలయలేదే?
 విసపు మేతరి గొంతు విడ్డారమగు నలు
 పున్నను శివుడంచుం బోగడంబడండే?
 చుక్కల దొరలోన ముక్కన నలుపున్న
 చల్లని వెన్నెల జల్లులిడడై?
 నరుల తలలు నల్పు యిరుల దారులు నల్పు
 నింగి నీరును రేయి నీడ నలుపు

ఆ॥ కాకి నలుపటంచు గావుకేకలు బెట్టి
మాయనంటి పొరలు మాయి నలుపు,
అంధకారమైన అజ్ఞానమేనల్పు
వాయసముల నలుపు రోయనేల?

4

ಅಲ್ಫಿಂಚಂಡಿ - ಚಪ್ಪಂಡಿ

- ◆ ‘మనిఖుసి మారేడు కాయజేయడం’ అనే జాతీయం ఏ సందర్భంలో వాడుతారు?
 - ◆ ‘లిబ్షులబ్షుగ పిచ్చి బెబ్షులియై ప్రవర్తించడమంటే ఏమర్హమైంది?
 - ◆ ‘పాపాత్ముని మనసు నలుపు’ అనడం సరెందేనా? ఎందుకు?

III

సీ॥ కాకిబలంగమంచు గాబరా పడిదెల్చు
 తనబంధుజనుల యాదరణబోండు
 ‘కాకిపిల్లలు కాకికే కడుముద్దు’ని
 తనబిడ్డలను గూర్చి తగపులాడు
 వదరుంబోతును గాంచి వాదమ్ములో మించి
 లొట్టిమీదం గాకి లొల్లియనును
 పిల్లలందఱుజేరి యల్లరి బెట్టంగఁ
 గాకి గోలయని చీకాకు పఱచు

ఆ॥ “కావు-కావు” మనుచు దేవుని వేడెడి
 పలుకులు చెపులందు ములుకులగును
 గీము మీద ప్రాలి సేమములడుగును
 ప్రాణసభుని భంగి రాక విడదు.

5

తీ॥

ఇల్లు వెడలింప దొంతుల నెల్ల వెడకు
 విధము, పొమ్మని కొట్టిన విసుంగులేక
 నోరునొవ్వంగనే రాయబారమేము
 తెచ్చు వార్తలో చుట్టూలు వచ్చు కబురో.

6

తీ॥

కొమ్మకోనలోఁ గూర్చుండి కోకిలమ్ము
 కూయఁగా బళాయని గంతువేయుచుందు
 ప్రతి దినము వచ్చి మనలను బలుకరించ
 వాదరించరు చులకనగాడె కాకి.

7

ఔలోచించండి -చెప్పండి

- ◆ ‘కాకి పిల్ల కాకికి ముద్దు’ అనే సామెత ఎందుకొచ్చి ఉంటుందో చర్చించండి?
- ◆ ‘లొట్టి మీద కాకి లొల్లి’ అనే జాతీయాన్ని ఏ సందర్భంలో ఉపయోగిస్తారు?
- ◆ కాకిని ప్రాణసభుడు అనవచ్చా? మీ అభిప్రాయం చెప్పండి.
- ◆ కాకిని చులకన చేసి, కోకిలను ఆదరించడం సరైందేనా? ఎందుకు?

తాత్పర్యాలు

- 1) ఓ కాకమా! మాంసం ఎందుకు కోరుతున్నావు? మనుషులు తినడం మానేశారా ఏమి? (నీకు దొరికేటందుకు?) నరులు పెట్టే బిలకూడును తిని ఎన్నాళ్లు బతుకీడుస్తావు. తీపి పాయసం ఇష్టపడక ఎంగిలి మెతుకులు మింగడం ఎందుకు? జనం ఆకలి కేకలతో అలమటించే ఈ కలియుగంలో నీకు మాత్రం భోజనమెట్లూ దొరుకుతుంది? కావు! కావు! మని ఆత్మబుద్ధిని ప్రకటించే నీవు చిరకాలం జీవించు. ఒంటిచూపు కలిగిన నీ బుద్ధిని పలురకాల పక్క - చూపులు చూసే మోసగాళ్లు మెచ్చరు.
- 2) కాకి గొప్ప అందచందాలు కలది కాదు. దాని నడక హంసనడక వలె అందంగా ఉండదు. చిలుకల మాదిరిగా పలుక లేదు. చిన్నచూపు చూడబడే పణ్ణి అయినా ఎట్లాంటి భేదభావాలు చూపకుండా అందరి ఇండ్ల మీద గంతులు వేస్తుంది. కొమ్ముల చాటునుండి తీయనైన పాటలుపాడే స్వరం లేదు. లోకంలోని దీనుల దుఃఖాలను, బాధలను ఏకరువు పెడుతున్నట్లుగా అరుస్తుంది కాకి. పినతండ్రిని “కాక! కాక!” అని ప్రేమతో పిలిచినట్లుగా అది అరిచినా, కలుపుకుపోయే తత్త్వంలేని మనం కాకిని చీదరించుకొంటాం. అయినా అది నొచ్చుకోదు.
- 3) కలిణో, మోసంతో మసిపూసి మారేడుకాయ జేసే మూర్ఖుని కంటే, పగతో పోరుకు పిలిచి, ఇతరుల జీవితాలను నిలువునా కూత్చే నీచుని కంటే, ఇంపుగా సంసారజీవితం గడిపే వాళ్లమధ్య విషాగ్ని రగిలింపజేసే దుర్మార్గుని కంటే అమితమైన ధనం కూడగానే పిచ్చెత్తిన పెద్దపులితీరుగ విరుచుకుపడి సామాన్యుల నెత్తురు తాగే దుర్మార్గు తొత్తుల కంటే, ఎండ్రికాయ తీరుగ అడ్డంగా సంచరిస్తూ, గొడ్డలి కోతతో, బెదిరింపులతో పరులనోళ్లు మూయిస్తూ, పందిలాగ మెక్కుతూ, అతిహినమైన బతుకు బతికే పాపాత్మని మనసులో పేరుకుపోయిన సలుపుకంటే కాకి నలుపు కలుషితమైనదా! (కాదు అని భావం)
- 4) నల్లనైన వర్షంతో శ్రీకృష్ణుడు సకలలోకాల్లో పూజనీయుడై వెలగలేదా? విషాన్ని తాగి నల్లబడిన గొంతుతో వింతగా కనిపించినా పరమశివుడు శుభకరుడుగా స్తుతించబడడంలేదా? అందమైన చంద్రుని ముఖంలో నల్లని మచ్చ ఉన్నా చల్లని వెన్నెలలు కురిపించడంలేదా? మనుషుల తలలు నలుపు! చీకటి దారులు నలుపు! ఆకాశం, నీరు, రాత్రి, నీడ నలుపే! కాకి నల్లనిదని భీత్యురిస్తూ మాయలో పడిపోయి పొర్కాడే మాయావి అయిన వ్యక్తి నలుపు. చీకటి మయమైన మనిషి అజ్ఞానం కూడా నలుపు. అట్లాంటిది కాకుల నలుపును అసహాయంచుకోవడం ఎందుకు?
- 5) చుట్టూల బలగం బాగా ఉన్నప్పుడు ‘కాకి బలగమ’ని హేళనగా పలుకుతాం. బంధుజనం ఉంటే మాత్రం వారి ఆదరణ పొందుతాం. ‘కాకిపిల్ల కాకికి ముద్దు’ అని వ్యంగ్యంగా పలుకుతాం. కాని మన పిల్లల విషయంలో అది విస్మరించి పోట్లాటకు సిద్ధమవుతాం. బాగా వాగేవాడిని మించిపోయేలా వాదిస్తాం. తిరిగి ఎదుటివాడినే ‘లొట్టి మీది కాకిలాగ వాగుతున్నపు’ అంటాం. పిల్లలు లొల్లి చేస్తే ‘కాకిగోల’ అని చిరాకు పడుతాం. కావు, కావు మంటూ దేవుని వేడుకునే కాకి అరుపులు మన చెవులకు ములుకులవలె తాకుతాయి. కాకి మాత్రం మన ఇంటిమీద వాలి క్షేమసమాచారం అడుగుతూ ప్రాణస్నేహితునివలె వచ్చిపోవడం మానదు.
- 6) ఇంట్లో నుండి వెళ్లిపొమ్మంటే కుండల వరుసలు వెతుకుతూ కాలయాపన చేసినట్లు, పొమ్మని చీదరిస్తూ కొట్టినా ఏ మాత్రం విసుకోకుండా రాయబారివలె, చుట్టూలు వస్తున్న వార్తను తెస్తున్నట్లుగా గొంతంతా చించుకొని అరుస్తుంది కాకి.
- 7) చిటారుకొమ్మనెక్కడనో కూచొని కోయిల కూస్తే “బళా” అని జనం హర్షం వెలిబుచ్చుతారు. రోజూవచ్చి పలుకరించే కాకిని మాత్రం ఆదరించక చీదరిస్తారు.

ఇవి చేయండి

I.

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

- కింది అంశం గురించి చర్చించండి.

పక్షిజాతిలో కాకిని చిన్నచూపు చూడడం సరైనదేనా? చర్చించండి.

- పారం చదువండి. పారం ఆధారంగా కింది పట్టికను పూరించండి.

కాకిని సంబోధించిన పదాలు	పారంలో వచ్చిన సామెతలు, జాతీయాలు	కాకి నలుపు రంగుకు ప్రతీకగా వాడబడిన పేర్లు

- కింది పేరా చదువండి. పట్టికలో వివరాలు రాయండి.

రాకెల్కార్స్ అనే పర్యావరణవేత్ 1963లో “సైలెంట్ స్ట్రీంగ్” అనే పుస్తకాన్ని రాశాడు. క్రమిసంహారక మందుల వాడకంపల్ల పక్కలు ఎట్లా కనుమరుగపుతున్నాయో రాశాడు. పక్కలు నశిస్తే మానవజాతికి కూడా నష్టం వాటిల్లుతుంది. రాబందులు, గద్దలు, కాకులు, పిచ్చుకలు అని మనం చిన్నచూపు చూడవచ్చు. ఎందుకంటే వాటి ప్రాధాన్యం మనకు తెలియదు కాబట్టి. జనావాసాల నుండి చెత్తా చెదారం, మలిన పదార్థాలను కాకులు దూరంగా తీసుకొనిపోతాయి. రాబందులు మృతజంతుకళేబరాలను తిని రోగాలు, అంటురోగాలు రాకుండా జనాన్ని కాపాడుతాయి. పిచ్చుకలు పంటలను నాశనం చేసే కీటకాలను, కీటకాలుగా మారే గొంగళి పురుగులను తిని పంట దిగుబడికి తోడ్పడుతున్నాయి.

కారణం	ఫలితం
క్రమి సంహారకమందుల వాడకం పెరగడం	
పక్కలు కనుమరుగైతే	
రాబందులు ఉండడంవల్ల	
కాకులు ఉండడం వల్ల	
పిచ్చుకల వల్ల	

II.

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) కాకులను చులకనగా చూడడాన్ని బట్టి మానవ స్వభావం ఎట్లాంటిదని భావిస్తున్నారు?
- అ) రామగౌడు కవితాశైలిని వివరించండి.
- ఇ) కాకి, కోకిల రెండూ నల్లనివే! అయితే ఒకడానిని ఆదరించి, ఇంకొకడాన్ని చులకనగా చూడడం గురించి మీ అభిప్రాయం తెలుపండి.
- ఈ) కాకులు సమైక్యంగా ఉంటాయి. దీనిపై మీ అభిప్రాయం సకారణంగా రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) కాకి విశిష్టతను సొంతమాటల్లో రాయండి.

3. కింది ప్రశ్నకు సృజనాత్మకంగా/ ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

- అ) మనుషులు తన గురించి ఏమనుకుంటున్నారో తెలుసుకున్న కాకి మనుషుల గురించి తాను ఏమనుకుంటుందో ఊహించి కాకి స్వగతం రాయండి.

(లేదా)

- అ) తన గురించి చులకనగా మాట్లాడడం తగదని కాకి మనుషులతో మాట్లాడింది. దీన్ని ఊహించి సంభాషణ రూపంలో రాయండి.

III.

భాషాంశాలు

పదజాలం

1. పారం ఆధారంగా కింది పదాలకు పర్యాయపదాలు రాయండి.

- అ) కాకి
- అ) గృహం
- ఇ) సంతోషం
- ఈ) ముల్లు

2. కింది వ్యవస్తలకు సరైన పదాలు పారం ఆధారంగా గుర్తించండి.

అ) బలిగా ఇవ్వబడిన ఆహారంతో పోషింపబడేది.

అ) మాంసాన్ని కాంక్షించేది.

3. కింది వాక్యాల్లో ప్రకృతి, వికృతి పదాలు వేచువేరుగా ఉన్నాయి. వాటిని గుర్తించి రాయండి.

అ) సిరిగలవారు దాన్ని సద్గ్యానియోగం చేయడం తెలుసుకుంటే అదే సంతసం.

అ) విజయం సాధించిన ఆనందం ఆ పక్కి మొగంలో కనిపించింది.

ఇ) పక్కి కూడా గీము నిర్మించడంలో సైపుణ్ణం కనమరుస్తుంది.

ఈ) శ్రీ విలసిల్లిన గృహంలో అందరి ముఖాల్లో సంతోషం వెలివిరుస్తుంది.

4. కింద ఇచ్చిన జాతీయాలు, సామెతలను గుర్తించి వాటిని వినియోగించే సందర్భాన్ని రాయండి.

కాకి బలగం, కాకిపిలు కాకికి ముద్దు, కాకిగోల, లౌటీమీద కాకి లౌల్లి, మసిపూసిమారేడుకాయ చేయడం

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది సంఘలకు సంబంధించిన పదాలు ఈ పారంలో గుర్తించి, వాటిని విడదీసి సూత్రాలు రాయండి.

అ) సపరాదీర్ఘ సంధి

అ) ఉకార సంధి

2. కింది పదాలు విడదీసి, సంఘలను గుర్తించి సూత్రాలు రాయండి.

అ) దినములెన్ని = _____ + _____ = _____

అ) తొడగొట్టి = _____ + _____ = _____

ఇ) లౌల్లియనుచు = _____ + _____ = _____

3. కింది పదాలకు విగ్రహవాక్యాలు రాసి, అవి ఏ సమాసాలో గుర్తించండి.

అ) ఎంగిలిమెతుకులు = _____, _____

అ) కాకిబలగం = _____, _____

ఇ) విషాగ్ని = _____, _____

* కింది పద్య పాదాలలో ఒకే రకంగా ఉన్న మాటలు (పదాలు) గుర్తించి రాయండి.

అ) లేమా! దనుజుల గెలువగ

లేమా! నీవేల కడగి లేచితివిటురా.

1. _____ 2. _____

ఆ) పాఱజూచిన పరసేన పాఱజూచు.

1. _____ 2. _____

పై ఉదాహరణల్లో మీరు రాసిన సమాధానాల ద్వారా, మీరు ఒక విషయాన్ని గుర్తించి ఉంటారు. ఒకే శబ్దంతో కూడిన పదాలు రెండుసార్లు వచ్చాయి కదా!

ఇటువంటి పదాలు ఒకే శబ్దంతో ఉన్నా అర్థంలో తేడా ఉంటుంది. ఒక పదం వచ్చిన తరువాత మరలా అదేపదం రావడం గమనించారుకదా! పై ఉదాహరణల్లో ‘లేమా’ అనే పదం రెండుసార్లు వచ్చింది. మొదటిపాదంలో ‘లేమా’ను ‘స్త్రీ’ అనే అర్థంలో, రెండవ ‘లేమా’ ను చాలమా (గెలువజాలమా) అనే అర్థంలో ప్రయోగించడం జరిగింది.

అదే విధంగా ‘పాఱజూచు’ పదం కూడా రెండుఅర్థాల్లో ప్రయోగించబడింది. మొదటిదానికి అర్థం ‘తేరిపారచూడటం’ అని, రెండవ అర్థం ‘పారిపోవ చూస్తుంది’ అని. ఇటువంటి పదప్రయోగం జరిగినట్లయితే అది ‘యమకం’.

యమకం లక్ష్మణం గురించి ఇప్పుడు తెలుసుకుండాం.

పదాలు తిరిగి తిరిగివస్తూ అర్థభేదం కలిగి ఉంటే అది యమకాలంకారం. పదాల విరుపువల్ల అర్థభేదం సృష్టించడం దీని ప్రత్యేకత.

ఇ) మీ పార్యుభాగం ‘ధర్మపాలన’ లో ‘యమకాలంకార’ పాదాలను గుర్తించి రాయండి. సమన్వయించండి.

4. కింది పద్యపాదానికి గురులఫువులు గుర్తించి లక్ష్మణాలతో సమన్వయం చేయండి.

ఆ పురమేలు ‘మేలుబళీ’! యంచ బ్రిజల్ జయవెట్టుచుండ నా’

ప్రాజెక్టు పని

♦ పక్కలకు సంబంధించిన కథ / గేయం / కవిత సేకరించి రాయండి. నివేదిక రాసి తరగతిలో ప్రధానించండి.
(లేదా)

పక్కల గూళ్ళను పరిశీలించి వాటి గొప్పతనాన్ని గురించి నివేదిక రాయండి.

మనకు జీవనాధారం ప్రకృతి. ప్రకృతిలోని ప్రతి జీవి ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో మనకు తోడ్పుడుతున్నది. అటువంటి ప్రకృతి ప్రకోపిస్తే వినాశనం జరుగుతుంది. కాబట్టి ఆ ప్రకృతిని కాపాడుకోవడం మన బాధ్యత.

చదువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

“అరే రాజన్న! ఈ బతుకుమీద విరక్తి గలుగుతుందిరా! రెక్కలు ముక్కలు జేసుకోని పిల్లలను బెంచిన. విదేశాల్లో జడువుకుంటే గొప్ప ప్రయోజనులైతరు, మాకు మంచి పేరొస్తుదనుకున్న. పెండ్లిల్లు జేసిన. రెక్కలొచ్చిన పక్కలు గూడువదలిపోయినట్లు, మల్ల సూడకుండా ఎల్లిపొయ్యమురా. అప్పుల సంగతి సరే. ఆయాసమొచ్చినప్పుడు నరాలు దెగిపోయ్యేటట్లు ఏడిచినా వాళ్ళకు యినవడదు. ఇనవడ్డా, ‘నేనాచ్చి ఏం జేస్త నాయినా, డాళ్ళరుకు జూపిచ్చుకో, కావాల్చుంటే పైసలు పంపిస్తం’ అని ఫోన్ పెట్టేస్తరు. ఈ బంగలు, కార్లు, సౌకర్యాలు మనసు విప్పి మాట్లాడ్యా? మనసులోని బాధను పంచుకుంటయా? మనుమండ్లు, మనుమురాండ్ల స్పర్శను గలిగిస్తయా? తియ్యగ ఒక్కసారి పలుకరిస్తయా?”

పత్రలు:

1. ఈ మాటలు ఎవ్వరంటుండవచ్చు?
 2. పిల్లలను దూరం చేసుకున్న వృద్ధుల పరిస్థితి ఎట్లా ఉంటుంది?
 3. మీరు ఇటువంటి వాళ్ళను ఎవరినైనా చూశారా?
 4. వాళ్ళ పట్ల మన ప్రవర్తన ఎట్లా ఉండాలి?

ಪಾಠಂ ಉದ್ದೇಶಂ

ఆధునిక జీవితంలో కుటుంబ విలువలు, మానవ సంబంధాలు అడుగంటుతున్నాయి. వృద్ధులు నిర్మక్కాణికి గురి అవుతున్నారు. వాళ్ళ అవసరాలు నెరవేర్చడాన్ని, ఆత్మీయతను పంచడాన్ని పిల్లలు మరిచిపోతున్నారు. వృద్ధులు తమ ఆవేదనసు ఎవరికి చెప్పుకోలేక సతమతమైపోతున్నారు. వృద్ధులపట్ల అనుసరించాల్సిన వైభాగిక గురించి ఆలోచింపజేయడమే ఈ పొరం ఉన్నదేశం.

పార్యుభాగ వివరాలు

ఈ పొరం ‘కథానిక’ ప్రక్రియకు చెందినది. జీవితపు ముఖ్య సన్మివేశాలను క్లప్పంగా తెలియజేస్తూ సంఘటనల మధ్య సంబంధాన్ని కళాత్మకంగా చిత్రించే వచన రచననే ‘కథానిక’ అంటారు. కథనం, సంభాషణ, శీల్పం - ఇవి కథానికలోని ప్రధానాంశాలు.

ప్రస్తుత పార్యుభాగం ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి రచించిన ‘తులసిదళాలు’ కథానికల సంపుటి నుండి తీసుకోబడింది.

రచయిత్రి పరిచయం

15-06-1918

31-07-1998

ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వమే సృజనాత్మక రంగంలోకి అడుగుపెట్టిన ప్రసిద్ధ రచయిత్రి. ఈమె వందలాది కథలు, కొన్ని నవలలు, రేడియో నాటికలు, అనేక వ్యాసాలను రచించిన బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతురాలు. 1982లో ఈమె రచించిన ‘స్వర్ణకమలాలు’ కథాసంపుటికి కేంద్రసాహిత్య అకాడమి అవార్డ్ వచ్చింది. రాష్ట్ర సాహిత్య అకాడమీ పురస్కారం, సుశీలా నారాయణరెడ్డి పురస్కారాన్ని కూడా పొందింది. తులసిదళాలు, రాజహంస ఈమె కథాసంపుటాలు. 1958లో ఆంధ్రప్రదేశ్ లెజిస్ట్రేటీవ్ కౌన్సిల్ సభ్యరాలిగా, జైలు విజిటర్గా పనిచేసింది. 1934లో స్థాపించిన ఆంధ్ర యువతీ మండలి వ్యవస్థాపకుల్లో ఒకరు. మానవ మనస్తత్తు ధోరణలను, విభీన్నకాలాలలో సందర్భాల్లో జీవన పరిణామాలను విశ్లేషించి, విశ్వజనీన భావాలను దృష్టిలో పెట్టుకుని రచనలు చేసింది. సరళమైన, నిరాడంబరమైన, వాస్తవిక అభిపృతీతో ఈమె రచనలు ఉంటాయి.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ఇ పొరం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పొరంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ఇ పొరం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ఇ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకోండి.

ప్రవేశిక

మానవుడు సంఘజీవి. పదిమందితో కలిసి జీవించాలనుకుంటున్నాడు. దేశవిదేశాలతో సంబంధాలు నెలకొల్పుకొంటున్నాడు. కానీ తన కటుంబసభ్యులతో ఆత్మీయంగా ఉంటున్నాడా? ఇంటికి పెద్దదిక్కుగా ఉండే వృద్ధులను గౌరవంగా చూసుకుంటున్నాడా?

నిర్మక్యానికి గురి అయిన గంగాధరరావు అనే ఒక వృద్ధుడు ఇల్లవదిలి, తన వాళ్ళందరికి దూరంగా జీవించసాగాడు. గంగాధరరావు అట్లా వెళ్ళిపోవడానికి దారితీసిన పరిస్థితులేమిటి? వెళ్ళినతర్వాత జరిగిన పరిణామాలేమిటి? తెలుసుకునేందుకు ఈ కథ చదువుదాం...

I

ఆ రోజు టీ.వీ.లో “కనబడుటలేదు. గంగాధరరావు అనే అరవైవెళ్ళ వ్యక్తి కనబడుటలేదు. పక్షవాతంవచ్చి ఒక కాలూ, చెయ్యా స్వాధీనంలోలేవు. కర్త పట్టుకుని నడుస్తాడు. ఆజానుబాహువు. తెల్లగా ఉంటాడు. మతిస్థిరం లేదు. ఎవరికైనా కనబడితే ఈ క్రింది అడ్సుకు తెలుపవలెను.

పి.ఎన్.రావు

కళాసిగూడ

ఇంటి నెం. 3-4-7.

“మైదరాబాదు” అని చెప్పారు.

ఫోటో కూడా టీ.వీ.లో చూపించారు.

రాత్రి టీ.వీ. చూస్తున్న గంగాధరరావు ఉలిక్కిపుడ్డాడు.

తను ఇంట్లోనుంచివచ్చి ఎన్ని రోజులైంది? వీళ్ళు ఎప్పుడు తెలుసుకున్నారు? ఎప్పుడు ప్రకటన చేశారు? దేనికి? పెన్నుకోసమా? డిపాజిట్లకోసమా?

అతని పెదవులమీద ఒక తూత్యికమైన నవ్వు చాలాసేపు నిలిచింది. ఆ తరువాత వచ్చిన టీ.వీ. కార్యక్రమాలు అన్నీ చూశాడు. కానీ మనసు దానిమీద లేదు. ఆ రాత్రి నిద్రకూడా కలతనిద్రే!

“బాబూగారూ. చెట్టుకింద ఒక్కరూ కూర్చున్నారేం?”

“నాకిక్కడ చాలా బాగుంది. ఇక్కడ కూర్చుని పచ్చనిచెట్లను చూస్తుంటే మనసుకు హాయిగాడంది. నేను మంచి హంఘారుగా ఉన్న రోజులు జ్ఞాపకం వస్తున్నాయి. ఆ రోజులు ఎంత ఆనందంగా గడిచాయో? ఇప్పుడేమంది? వాటిని తలచుకుంటూ, మననం చేసుకుంటూ ఉండాల్సిందే.”

“అయితే అని మీరు ఉద్యోగంచేస్తున్న రోజులా?”

“అవునమ్మా ఆ రోజులే.”

“ఏం ఉద్యోగం చేసేవారూ?”

“నేనా? ఎక్కుజు కమీషనర్సు. ఇప్పుడంటే ఏబై ఎనిమిదేళ్ళ సర్వీసుగాని, మా రోజుల్లో ఏబై అయిదేళ్ళకు రిటైర్మెంట్ వాళ్ళు. సర్వీసులో ఉండగా చాలా జోరుగా ఉండేదిలే అమ్మా!”

“సర్వీసులో ఆ హుషారూ, ఆ కులాసా అదంతా వేరు కదండి? అయితే ఉద్యోగులు ఎల్లకాలం పదవిలో ఉండలేరుకదా! ఎప్పటికైనా పదవి విరమణ ఉంటుంది కదండి?”

“అవును కానీ నేను పదవివిరమణ చేసిన తరువాత కూడా నా దగ్గరికి ఎప్పుడూ పదిమంది వచ్చేవారు. సలహాకోసమో, సంప్రతింపులకోసమో తిరిగేవారు. కొంతమంది రికమెండేషన్స్కోసం వచ్చేవారు. నా చేతికింద పనిచేసేవాళ్ళు కొందరు ఆ డిపార్ట్మెంటు నేను ఉన్నప్పుడు ఎలా ఉండేదో, ఇప్పుడెలా ఉన్నదో చెప్పటానికి వచ్చేవారు. నేను కింది వాళ్ళను ఎలా చూసేవాడినో, అలా ఆదరాభిమానాలు ఇప్పుడు కనబదవని వాపోతారు. ఇప్పటివాళ్ళు కింది ఉద్యోగులను నిక్షేపంగా చూస్తున్నారట. నా హాయాంలో ఒక్కరికైనా అన్యాయం జరగనిచేసేవాడినికాదు.”

ఆయన కొంచెం ఆయాసపడుతున్నట్టు కనబద్దాడు. కళ్ళలో నీరు ఊరింది కాబోలు కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి.

విమలకు తీరిక ఉన్నప్పుడల్లా గంగాధరరావుతో కబుర్లుచెప్పటం అలవాటు. ఆమె ఆ ఆర్థమంలో సూపరింటెండెంటు. కొత్తగా వచ్చింది. సంసారం బాధ్యతలు లేవు. ఒంటరిమనిపి. ఆర్థమవాసులందరినీ ఆదరంగా చూస్తుంది. గంగాధరరావు పట్ల గౌరవమే కాకుండా, భయభక్తులూ, అభిమానమూ కనబరుస్తుంది. పని కాగానే ఆయనతో కబుర్లాడుతుంది. క్రమంగా చనువు ఏర్పడ్డది.

“అఫీసర్లంతా మీ మాదిరిగా ఉంటారా బాబుగారూ? అధికార దర్శం అనేది న్యాయాన్యాయాలు గమనించనివ్వదు. కళ్ళు పై చూపులు చూస్తాయిగాని కిందికి చూడవు. ఇది లోకం. ఏమంటారు?”

“నీ మాటలోనూ నిజం లేకపోలేదు. నేను ఎంతోమందికి సహాయం చేశాను. ఎంతోమంది ఉద్యోగాలు నిలబెట్టాను. జరగబోయే పెళ్ళి ఆగిపోతున్నదని బావమరిది వస్తే కట్టుం ఇచ్చి పంపించాను. అమ్మాయి చదువుకుస్తది అందంగా ఉంటుంది. పెళ్ళి చేయలేకపోతున్ననని ఒక స్నేహితుడు చెప్పాడు. నేనా అమ్మాయిని చూసి మా అబ్బాయికిచ్చి పెళ్ళిచేశాను. హోదా ఉండోద్దా అని మా ఆవిడ గోలచేసింది. హోదా ఎక్కువా? మానవత్వం ఎక్కువా? ఆమె మూతి విరిచినా, రెండు ఖర్చులూ పెళ్ళి పెళ్ళిచేశాను. ఇట్లా ఎంతోమంది బంధువులకూ, స్నేహితులకూ సహాయం చేశాను. నా దగ్గర దేహి అన్న వాళ్ళకు లేదనకుండా శక్తికాద్ది చేశాను.”

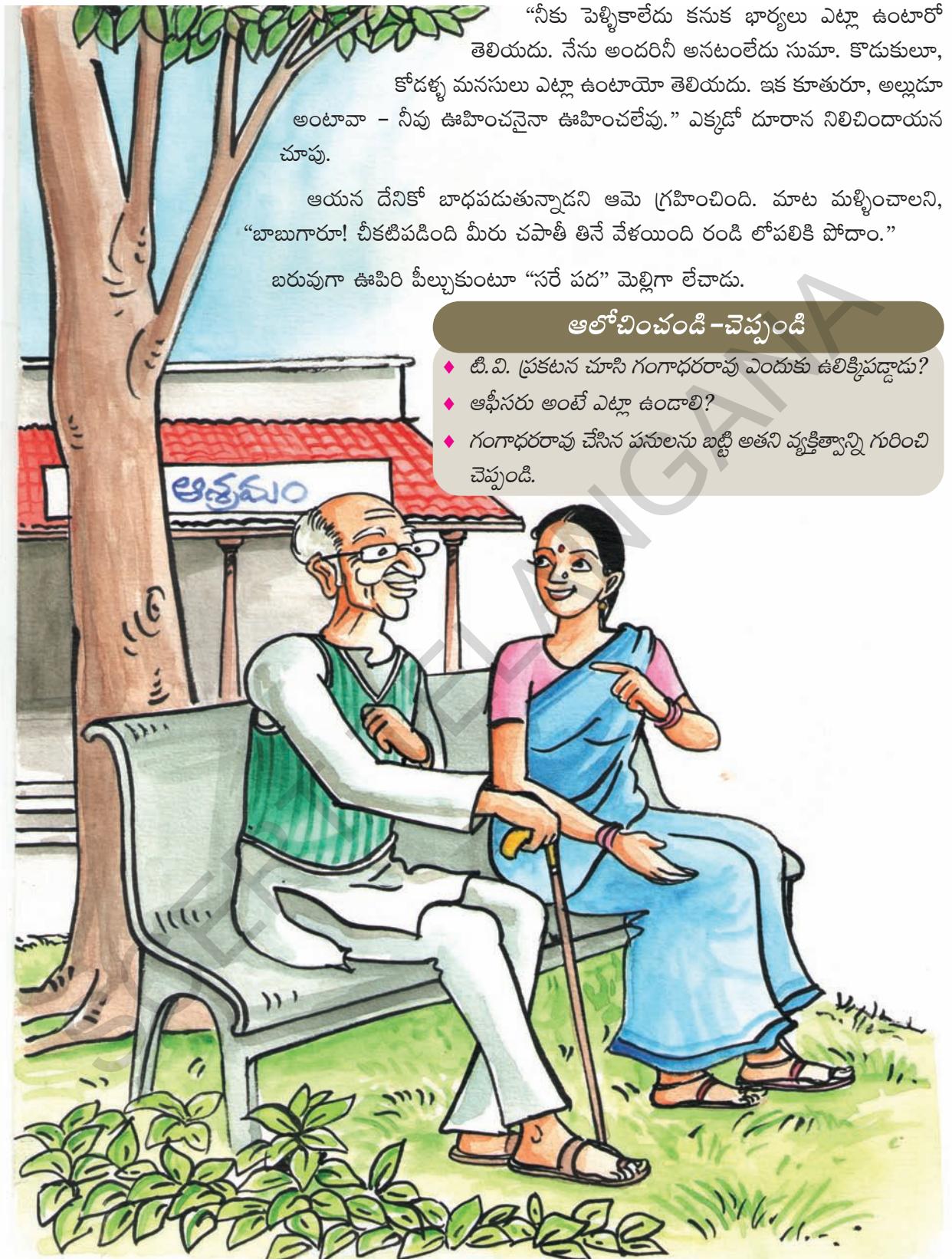
“మంచిపని చేసినవాళ్ళకు జీవితంలో అంతా మంచే జరుగుతుందంటారు కదా బాబుగారూ?”

“మంచి జరుగుతుందా? ఎక్కుడైనా పొరపాటున జరుగుతుంది. ఎల్లప్పుడూ కాదు. అందరికి కాదు ఇది నా అనుభవం.”

“బాబుగారూ! మీరిలా బాధపడతారేమిటి? మీరు సహాయపడిన స్నేహితులూ, బంధువులూ సరే - వాళ్ళను వదిలెయ్యండి మీరు కావాలని చేసుకున్న కోడలూ, ఒక్కగానొక్క కొడుకూ అంటున్నారు. కన్నకూతురూ, పెద్ద కట్టుమిచ్చి కొన్న అల్లుడూ ఉన్నారన్నారు. అందరికంటే మీ కష్టసుభాలను పంచుకున్న మీ జీవిత భాగస్వామిని - వీళ్ళందరూ ఉన్నారు కదండి మీకు?”

గంగాధరరావు పకపకా నవ్వాడు.

“ఎందుకలా నవ్వుతారు?” కనుబోమలు పైకెత్తి ఆళ్ళర్చుంగా చూసింది. ఆయన నవ్వులో విషాదమే ఉన్నదో, ఆళ్ళర్చుమే ఉన్నదో అర్థంగాక.

“నీకు పెళ్ళికాలేదు కనుక భార్యలు ఎట్లా ఉంటారో తెలియదు. నేను అందరినీ అనటంలేదు సుమా. కొడుకులూ, కోడళ్ళ మనసులు ఎట్లా ఉంటాయో తెలియదు. ఇక కూతురూ, అల్లుడూ అంటావా - నీవు ఊహించసైనా ఊహించలేవు.” ఎక్కడో దూరాన నిలిచిందాయన చూపు.

అయిన దేనికో బాధపడుతున్నాడని ఆమె గ్రహించింది. మాట మళ్ళీంచాలని, “బాబుగారూ! చీకటిపడింది మీరు చపాతీ తినే వేళయింది రండి లోపలికి పోదాం.”

బరువుగా ఊపిరి పీల్చుకుంటూ “సరే పద” మెల్లిగా లేచాడు.

అలోచించండి-చెప్పండి

- ♦ టీ.వి. ప్రకటన చూసి గంగాధరరావు ఎందుకు ఉలిక్కిపుడ్డాడు?
- ♦ ఆఫీసరు అంటే ఎట్లా ఉండాలి?
- ♦ గంగాధరరావు చేసిన పనులను బట్టి అతని వ్యక్తిత్వాన్ని గురించి చెప్పండి.

II

అది భజన్లాల్ నిలయం. నా ఆన్నవారులేని వృద్ధులూ, అనాధలూ, లేవలేనివారూ, పేదవారూ అక్కడ ఉంటారు. భజన్లాల్ తన తల్లిదండ్రుల స్ఫుత్యుర్థం ఈ నిలయాన్ని నెలకొల్చాడు. ప్రభుత్వంవారు స్థలాన్ని లీజుకు ఇచ్చారు. నలబైగుదులూ, వాటి చుట్టూ, ముందూ, వెనకా వరండాలు కట్టించాడు. అవరణలో పెద్ద పెద్ద చెట్లు ఉన్నాయి. పెరటివైపు కూరగాయలూ, అరటి, నిమ్మచెట్లున్నాయి. అక్కడున్నవారిలో పని చేయగలిగినవారు తోటపని నిలయంలోపని చేస్తారు. వారిలో కొందరు పాత్రులు తోముతారు. ఆ నిలయానికి అవసరమైనంత పాడిఉన్నది. దానికి ఒక నౌకరు, ఒక గుమస్తా, వాళ్ళపైన సూపరింటెండెంటు ఉన్నారు. ఆ నలబై గదుల్లో ఒకటి సూపరింటెండెంటుకూ, ఒకటి ఆఫీసుకూ కేటాయించారు. తను పెలిఫోనులో మాట్లాడడానికి ఒక ఫోను కూడా ఆఫీసులో పెట్టించాడు భజన్లాల్.

ఒకనాటి రాత్రి పదిగంటలవేళ భజన్లాల్కు పెలిఫోను వచ్చింది.

“నేను మీ నిలయంలో ఉండాలనుకుంటున్నాను. నాకు విడిగా ఒక గదీ, ఎటాచ్‌డ్ బాతీరూమూ ఉండాలి. ఒక నౌకరు నాకు ప్రత్యేకంగా ఉండాలి. నాకయ్యేఖర్చు నేనిచ్చుకుంటాను.”

“ఎక్కడినుంచి? మీ పేరు?” హిందీలో అడిగాడు.

“అవి నేనొచ్చి చెబుతాను.”

“మీ భోజనం, కాఫీ, టీ మీరే నౌకరుచేత చేయించుకుంటారా?”

“నాకు ఏ వేళకు ఏం కావాలో నేను వచ్చిచెబుతాను. వీలైతే మీరు చేయించి పంపించండి.”

“మీరు వచ్చి రూము, అదీ చూసుకుంటారా?”

“నేను అక్కడ ఉండాలని వస్తున్నాను. ఉన్నవాటిలో నాకు నచ్చినది తీసుకుంటాను. నేను నా సామాన్లతో వస్తాను ఎప్పుడు రమ్మంటారు?”

“మీ ఇష్టం ఎప్పుడు వచ్చినాసనే. నిలయం ఎక్కడున్నదో తెలుసా? తెలిస్తే ఎప్పుడైనాసరే వెళ్లండి. అక్కడ ఆఫీసులో సూపర్రైంటు ఉంటుంది. మీకేం కావాలో చెప్పండి. అన్ని వసతులూ ఆమె చూస్తుంది. నేను వారానికొకసారి వచ్చి చూస్తాడుంటాను. అవసరమైతే ఆమె పెలిఫోను చేస్తుంది.”

“మంచిది నమస్తే.”

ఒక టాక్సీలో రెండు సూటీకేసులూ, ఒక టీ.వీ. మొదలైన సామాన్లతో సూటీవేసుకుని కర్ర సహాయంతో నిలయం అవరణంలో దిగాడు గంగాధరరావు.

ఆ క్రిందటిరోజు రాత్రే ఒక టాక్సీ కంపెనీకి ఫోనుచేసి తెల్లవారురుమున నాలుగు గంటలకు రమ్మన్నాడు. తన గది తలుపు వీధి వరండాలోకి ఉంది. ఆ రాత్రే సామాను సర్దిపెట్టుకున్నాడు. టాక్సీ రాగానే డ్రైవరుచేత సామాను టాక్సీలో పెట్టించుకుని తలుపుదగ్గరగావేసి తనూ కూర్చున్నాడు.

భజన్లాల్ నిలయం ఊరికి బయటగా ఉండేది మొదట. ఆ తరువాత ఊరు పెరిగి ఆ నిలయం ఊరి మధ్యకు వచ్చింది. అందుకనే అరగంటలోవచ్చి చేరుకున్నాడు.

నౌకరు గబగబావెళ్ళి సామాన్లు తీసుకువచ్చి హల్లోపెట్టాడు. అయినను లోపలికి తీసుకువచ్చి కుర్చీవేశాడు. టాక్సీ డ్రైవరు లోపలికివచ్చి దబ్బుతీసుకుని సలాంచేసి వెళ్లాడు.

“ఆఫీసు ఎప్పుడు తెరుస్తారు?” అడిగాడు గంగాధరరావు.

“ఆరుగంటలకు అమృగారులేస్తారు. ఆరున్నరకు బయటికివస్తారు. ఆమె గదివక్కనే ఆఫీసు. నేను చెబుతాలెంది.”

కుర్చీలో కూర్చుని గంగాధరరావు కళ్ళు మూసుకుని ఆలోచనలోపడ్డాడు. తనకు హనికివచ్చే కాగితాలూ, చెక్కబుక్కా రిటైన్ తరువాత వచ్చినదబ్బుతోనూ ఇన్నార్సెన్స్ పొలసీవల్ వచ్చినదబ్బుతోనూ తీసుకున్న ఫిక్స్ డిపాజిట్లూ, తనకు నచ్చిన పుస్తకాలూ, లైబ్రరికార్డ్లు, తన బట్టలూ, బూట్లూ, చెప్పులజత అన్న తనకవసరమనుకున్నవి తెచ్చుకున్నాడు.

ఒకప్పుడు తనకేది కావలసివచ్చినా క్షణాలమీద ఆ పని జరిగేది. కానీ ఇప్పుడో! వేళకు కాఫీ లేదు. భోజనం ఇంటివాళ్ళకు తీరికైనప్పుడు పెడతారు. ఒక్కాక్కరోజు స్నానానికి వేడినీళ్ళండవు. గొంతు ఎండిపోతున్నరని మంచి నీళ్ళడిగినా వెంటనేరావు. అందరూఉన్నారు ఇంట్లో కానీ పిలిస్తే పలికే దిక్కులేదు. జబ్బుచేస్తే డాక్టరుని పిలవటానికి వెనకాడుతున్నారు. ఇక స్వంతిల్లేమిటి? స్వజనమేమిటి?

తనతో ఇంక ఎవరికీ అవసరం లేదనేనా? మనుమల గదిలో టీ.వీ.మాస్తూ, వాళ్ళతో కబుర్లుచెబుతూ, వినోద కాలక్షేపంచేస్తూ తనముఖమైనాచూడని సావిత్రమ్మ, తన ఇంట్లోలేని సంగతి ఎప్పుడు తెలుసుకుంటుంది? తన పదవిలో ఉండగా కారులో క్లబ్బులకు తిరుగుతూ, సభలకు పెద్దఊద్యోగి భార్యగా అధ్యక్షత వహిస్తూ, ప్రైజులుపంచుతూ, తన హోదాను బాగా ఉపయోగించుకుని ఊళ్ళేలిన సావిత్రమ్మ ఆ చీరలూ, ఆ నగలూ ఎంత వైఫోగంగా బతికింది? బాగా డబ్బు సంపాదిస్తున్నానని గర్వపడుతూ తనతో కూడా తిరిగిన సావిత్రమ్మ ఇప్పుడు పిలిస్తే పలకనిస్థితికి వచ్చింది.

ఆ ఇల్ల ఇప్పుడే రాయించుకోవాలన్న పట్టుదలతో ఉన్న కోడలూ; ‘ఎట్లాగూ నాకు వచ్చే ఇల్లేకదా నా పేర రాయించ’మని తల్లి నడిగేకొడుకూ; ‘ఈ జబ్బువస్తేతగ్గదు. డాక్టరు ఎందుకు?’ అనే పుత్రరత్నమూ ఇప్పుడు పీడావదిలిందనుకుంటున్నారా?

ఫిక్స్ డిపాజిట్ తనకిస్తే పండుగకు వస్తాననే కూతురు అల్లుడితో వస్తుందా?

“విద్యార్థులంతా టూరుకువెళ్లున్నారు. డబ్బియువా తాతయ్య మంచి బట్టలు కూడా కుట్టించుకోవాలి” అని అడిగే మనుమడు. ఆ గదిలోకివచ్చి తన లేనట్టు తెలుసుకుంటాడా?

కోటు సరిచేసుకుని గుండీలు సర్దుకుని “ఇక్కడికి వచ్చేశానుగా ఇంకా ఆ సంగతులు తలచుకోవటమెందుకు? వేళకుతింటూ, పుస్తకాలు చదువుకుంటూ, సాయంకాలం టీ.వీ.చూస్తూ, పగలు ట్రాన్సిస్టరువింటూ హాయిగా ఉండచ్చు. తను ఉన్నాళ్ళు తన అవసరాలకు డబ్బు వాడుకుంటాడు. ఎవరైనా లేనివాళ్ళకు సహాయం చేస్తాడు. ఈ జీవితం ఇక్కడ ప్రశాంతంగా గడిచిపోతుంది.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ గంగాధరరావు ఆర్టమానికి ఎందుకు ఫోన్ చేశాడు?
- ◆ “ఇక స్వంతిల్లేమిటి? స్వజనమేమిటి?” అని గంగాధరరావు అనడంలో ఉద్దేశమేమిటి?

III

సూపరింటెండెంట్ ఆఫీసులో కూర్చున్నదని నొకరువచ్చి చెప్పాడు. గంగాధరరావు ఆఫీసులోకి వెళ్లి తనకు కావలసినవన్నీ చెప్పాడు. సూపరైంటు ఆయనకు ప్రశాంతంగా ఉండే చివరి గది వరండా కేటాయించింది. ఒక నొకరును చూపించింది. ఆయనకు టీ.వీ. ప్లగ్, ఏంటెనా ఏర్పాటు చేయించింది.

“మీకు ఇంకా ఏం కావాలో చెప్పండి, నేను ఏర్పాటు చేయిస్తా” నంది.

“ఎడ్వౌన్స్ గా చెక్ తీసుకోండి” అన్నాడు గంగాధరరావు.

“భజన్లాల్ సాయంత్రం వస్తారు. నేనడిగి చెప్పాను” అంది.

“ఎనిమిది గంటలకు ఒక డాక్టర్ పిలిపించండి. ఈ లోపల స్నౌనం చేసి సిద్ధంగా ఉంటాను.”

ఆ నిలయానికి పిలిచినప్పుడు వచ్చే డాక్టరున్నాడు. ఫోను చెయ్యగానే ఎనిమిది గంటలకు వచ్చాడు.

“మీరు కొన్ని ఇంజక్షన్లు తీసుకోండి. ఫిజియోథెరపీ కూడా తీసుకుంబే కాలూ, చెయ్యా స్వాధీనమవుతాయి” అన్నాడు డాక్టరు.

“మీరే వచ్చి ఇవ్వండి ఆ ఇంజక్షన్లు. చీటిమీద రాస్తే తెప్పిస్తాను.”

నాలుగు సెలలు వైద్యం సాగింది. అక్కడికి దగ్గరగా ఉన్న నర్సింగ్ హోమ్సలో ఫిజియోథెరపీ మూడు సెలలు తీసుకున్నాడు. ఇప్పుడు గంగాధరరావు ఆవరణమంతా ఉదయం, సాయంత్రం తిరిగి వస్తాడు.

ఆ ఫీసరుగా తను టూరుకువెళ్ళి గెస్ట్హాప్సున్లో ఉన్నట్టుగా ఉంది ఆయనకు. రోజులూ, సెలలూ గడిచిపోతున్నాయి ప్రశాంతంగా.

ఆ సాయంకాలం ఆవరణలో తిరగాలని బయటికి వచ్చాడు గంగాధరరావు. నల్లటి మబ్బు ఆకాశమంతా కప్పేసింది. గాలికి తోటలో చెట్లన్ని ఊగుతున్నాయి. గంగాధరరావు వరండాలో కుర్చీవేసుకుని కూర్చున్నాడు.

“ఇవాళ తోటలో తిరగటానికి వీలులేదు” మెల్లిగా గొఱక్కున్నాడు.

అంత గాలి మీద ఆ నల్లటి మబ్బులు విచ్చిపోయి తెలతెల్లగా లేత నీలంరంగులో తునాతునకలై పరుగులు తీస్తున్నాయి.

‘ఎంత విచిత్రం?’ అనుకున్నాడు నవ్వుకుంటూ.

“బాబుగారూ! ఏమిటీ మీలో మీరు నవ్వుకుంటున్నారు?” అంటూ విమల వచ్చింది.

“ఆ మబ్బు తునక చూడమ్మా! ఎంత విచిత్రంగా ఉన్నదో! అంతలో ప్రకయం ముంచుకు వస్తుందా అనిపించింది. మరి కాసేపటిలో తేలిపోయింది. ప్రకృతి వన్నెచిన్నెలు వర్ణించటానికి ఎవరి తరం?”

“బాబుగారూ! మీరు కవిత్వం రాస్తారా?”

“అదేనమ్మా! ఇప్పుడు నేను చేయవలసింది. పదవీ విరమణ తరువాత ఏం చెయ్యాలా అనుకున్నాను. జబ్బు చేసింది, తేలిపోయింది. కొన్నాళ్ళు ఇంట్లో ఉండి ఇంతకాలమూ నాకు తెలియని విషయాలను గ్రహించాను. ఇప్పుడిక్కడికి వచ్చాను. ప్రశాంతంగా కవితలు అల్లుతాను.”

“బాబుగారూ, ఇంతవరకు ఏదో గోఫ్యంగా మీరంటున్న మాటలు వింటున్నాను. కానీ పరిస్థితి అర్థం కాలేదు. నన్నింకా సస్పెన్షన్లో ఉంచక మీ సంగతంతా చెప్పండి.”

“ఏముంటాయమ్మా సంగతులూ? కథా, హరికథా? మామూలుగా లోకంలో ఉండే విషయాలే, అంతకు మించి ఏముంటాయి?”

“మరి మీరెందుకలా మీలో మీరు బాధపడతారు? ఏదో ఉండే ఉంటుంది. లేకపోతే ఊళ్ళో ఇల్లు పెట్టుకుని, సంసారం పెట్టుకుని ఇక్కడ ఉండటమేమిటి? భార్యా పిల్లలు గలవాళ్ళు ఇంట్లో ఉండి హాయిగా చేయించుకుని, సంతోషంగా ఉండక ఈ ఒంటరి జీవితమేమిటి?”

“అదామ్య, నీకు కావల్సింది? ఇక్కడ నేను ప్రశాంతంగా ఉన్నాను. ఇల్లు ఎందుకు ప్రశాంతంగా లేదో చెప్పమంటావు. అంతేనా? అయితే విను. ఇంత కాలమూ నా సర్విసులో లక్ష్మార్పించాను. అప్పుడు ఇంట్లో అందరూ నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ దబ్బు లెక్కపెట్టుకున్నారు. నేను రిటైరు కాగానే అందరికి నా మీద గౌరవం తగ్గిపోయి నీరసం వచ్చేసింది. ఈ జబ్బు వచ్చిన తరువాత ఈ మనిషి ఎందుకున్నాడా అనిపించడం మొదలు పెట్టింది. నెల కాగానే నా పెస్సను చేతిలో వేయంచుకున్న వాళ్ళకు నాకింత తిండి పెట్టడం బరువనిపించింది. అంతకు ముందు కూడా తిరిగిన భార్య, పిలిస్తే పలక్కుండా తప్పించుకు తిరిగేది. కన్న పిల్లలు కదా అని అడిగినదల్లా ఇచ్చి, పెద్ద చదువులు చెప్పిస్తే మంచి ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు. కానీ, ఇంత చేసిన తండ్రికి జబ్బుచేస్తే డాక్టర్లు పిలిపించి మందిప్పించటం అనవసరమనిపించింది. అట్లా బ్రతికినవాడిని ఆ ఇంట్లో ఎవరికి ఏమీకాని వాడిలా ఎట్లా ఉండను? ఇక్కడ హోయిగా, మహిళాజులా బతుకుతున్నాను. పిలిస్తే పలికే నొకరున్నాడు. వేళకు వండిపెట్టే వసతి ఉన్నది. ‘బాబుగారూ!’ అంటూ ఆప్యాయంగా పిలిచి మాట్లాడే కన్నతల్లిలాంటి దానివి నువ్వున్నావు. నాకు ఇంకేంకావాలమ్మా, తీయటి పలకరింపు తప్ప!”

“బాబుగారూ! నాకు తెలియక మీరు వనువు ఇచ్చారు కదా అని ఎప్పుడైనా పరాచిక మాడితే క్షమించండి. మీ మనసులో ఉన్న బాధను మీచేతనే చెప్పించినందుకు నన్ను మన్మించండి. నిజంగా మనిషికి కావలసిన దేమిటో ఇవాళ మీ నోట విన్నాను.” లేచి గంగాధరరావు రెండు చేతులూ పట్టుకుండి భజనలాల్ నిలయానికి సూపర్చెంట్లేన విమల.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- “ప్రకృతి వన్నెచిన్నెలు వర్ణించడానికి ఎవరి తరంకా” దని గంగాధరరావు ఎందుకున్నాడు?
- “నిజంగా మనిషికి కావలసింది ఏమిటి” ఆలోచించి చెప్పండి.

ఇవి చేయండి

I. అవగాహన - ప్రతిస్పందన

- ముసలివారు వృద్ధాత్మాలకు వెళ్ళడానికి గల కారణాలను చర్చించండి.
- పొరం ఆధారంగా కింది మాటలు ఎవరి గురించి చెప్పినవో గుర్తించి, రాయండి.
 - చెట్టు కింద ఒక్కరూ కూర్చున్నారేం? _____
 - సంసార బాధ్యతలు లేవు. _____
 - ఆ చీరలూ, ఆ నగలూ ఎంత వైభ్వగంగా బతికింది. _____
 - ఈ ఇల్లు ఇప్పుడే రాయించుకోవాలన్న పట్టడల. _____
 - ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్ తనకిస్తే పండుగకు వస్తా. _____
 - మంచి బట్టలు కూడా కుట్టించుకోవాలి. _____
 - ఈ జబ్బువస్తే తగ్గదు. డాక్టరు ఎందుకు? _____

3. కింది వచనకవిత చదివి ప్రశ్నలకు జవాబు లిప్యండి.

ఇల్లంటే...
 అమ్ముబడి
 ఇల్లంటే
 మమతలు పల్లవించే యొద సడి
 ఇల్లంటే
 ఆత్మీయతల సందడి
 ఇల్లంటే
 మనల్ని మనం పునశ్చరణ చేసుకునే బడి
 ఇల్లంటే
 ప్రేమాభిమానాల సెలయేళ్ళ అలజడి

ఇల్లంటే
 ఊరడింపుల రాబడి
 సౌషధం ఎండమాపులవెంట పరుగులు
 పెద్దు
 చలిచెలిమె వంటి
 ఇల్లను దూరం చేసుకుంటే
 తల్లివంటి ఇల్ల
 మనసు చిన్నబుచ్చుకుంటుంది
 ఆక్కడ నీళ్ళింకిపోతే -
 తరతరాలకు ఆ తడిలేని జీవితం
 శాపంగా పరిణమిస్తుంది కొడుకా!

ప్రశ్నలు :

- అ) పై వచన కవితలోని అంతానుప్రాస పదాలను గుర్తించండి.
- అ) ఇల్లు ఆత్మీయతల సందడి అంటే...
- ఇ) ఇల్లు పునశ్చరణ చేసుకునే బడి - ఎందుకంటే?
- ఈ) చలిచెలిమెకు ఎండమావికి భేదం...
- ఉ) మనసు చిన్నబుచ్చుకునేది ఎప్పుడు?

II.

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) గంగాధరరావు ఉద్యోగం చేస్తున్నప్పుడు కుటుంబ సభ్యులు ఎట్లా ప్రవర్తించి ఉంటారో ఊహించి రాయండి.
- అ) ఇల్లు వదిలి, ఆత్మమానికి చేరిన విధాన్ని బట్టి గంగాధరరావు ఎలాంటివాడో రాయండి.
- ఇ) పెంచి, పెద్దచేసి, బ్రతుకునిచ్చిన తల్లిదండ్రులను ముసలితనంలో పట్టించుకోకపోవటం సమంజసమేనా? మీ అభిప్రాయం రాయండి.
- ఈ) పొరం ఆధారంగా ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి రచనా విధానం ఎట్లా ఉన్నదో తెలుపండి.

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) ‘వృద్ధావ్యం మనిషికి శాపం కాకూడదు’ దీని గురించి మీ అభిప్రాయం రాయండి.
 (లేదా)

ఆ) వృద్ధావ్యంలో మనుషులకు ఏమి కావాలి? కుటుంబ సభ్యులు వాళ్ళను ఎట్లా చూసుకోవాలి?

3. కింది అంశం గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

- అ) తీయని పలకరింపు కథను పొడిగించి ఒక మంచి ముగింపును రాయండి.

భూషాంశాలు

వదజాలం

1. కింది పట్టికను పరిశీలించండి. పట్టిక కింద ఇచ్చిన పదాలకు సరిపోయే పర్యాయ పదాలు వెతికి రాయండి.

వృక్షం	నీరు	నిష్ఠ	నిశ	కాలం	మంచి
సమయం	రజని	ఆవాసం	గగనం	ముహీజం	స్థానం
చంద్రుడు	అంబరం	నిజం	వెలుగు	జలం	కట్టె
నిశీధి	సత్యం	తరువు	రేయి	నెలవు	సూర్యుడు

- అ) చెట్టు = _____
- ఆ) ఆకాశం = _____
- ఇ) నిలయం = _____
- ఈ) రాత్రి = _____
2. కింది వాక్యాల్లోని గీత గీసిన వికృతి పదాలకు ప్రకృతి పదాలు పాఠంలో వెతికి రాయండి.

- అ) ఆకాశంలో హరివిల్లును చూసి పిల్లలు ఆచ్చెరువొందారు.
- ఆ) అడిగినవారికి సాయం చేయడం మా నాన్నకు అలవాటు.
- ఇ) మా తాతయ్య బోనం చేయనిదే బయటికి వెళ్ళడు.

వ్యాకరణంశాలు

1. కింది పదాలను కలిపి, సంధి పేరు రాయండి.

- అ) రోజులు + ఐనా = _____ ()
- ఆ) అదర + అభిమానాలు = _____ ()
- ఇ) లేదనక + ఉండ = _____ ()
- ఈ) వీలు + అయితే = _____ ()
- ఉ) కావలసినవి + అన్ని = _____ ()
- ఊ) పగలు + పగలు = _____ ()

2. కింది విగ్రహ వాక్యాలను సమాసం చేసి, సమాసం పేరు రాయండి.

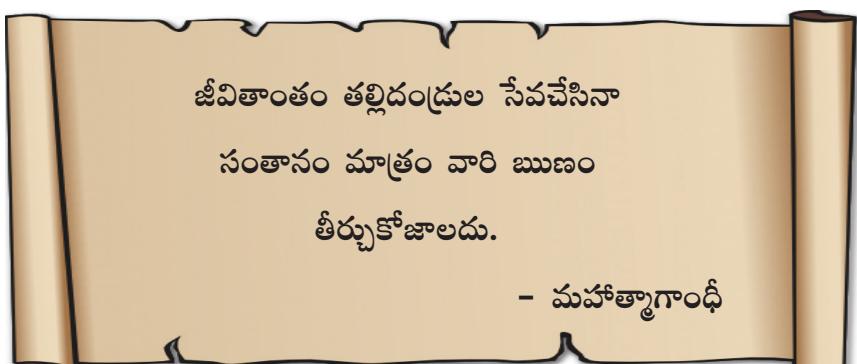
- అ) అధికారం చేత దర్శం = _____ ()
- ఆ) గది యొక్క తలుపులు = _____ ()
- ఇ) మంచివైన బట్టలు = _____ ()
- ఈ) పది సంఖ్య గల గంటలు = _____ ()
- ఉ) న్యాయమూ అన్యాయమూ = _____ ()

3. కింది వాక్యాల్లో కర్తరి / కర్మణి వాక్యాలను గుర్తించండి. నియమాలతో సరిపోల్చుకోండి.

- రచయిత్రులు ఎన్నో వివరాలు సేకరించారు.
- ఆమె ఇంటర్వ్యూ రికార్డ్ చేయబడింది.
- కొంతమంది స్టీలతో జరిపిన ఇంటర్వ్యూలు యథాతథంగా ప్రచురించారు.
- వాళ్ళ భాష మార్పు చేయబడలేదు.
- ప్రతివాత్మా భోజనాలు పెట్టి, మళ్ళీ రమ్మని పంపించారు.
- దాదాపు నలబై ఇంటర్వ్యూలు చేశాం.
- ఊర్చో సమావేశం ఏర్పాటు చేయబడింది.
- గోడలమీద అందమైన చిత్రాలు గీయబడ్డాయి.
- దేహం పంచభూతాలచే నిర్మించబడింది.
- మేం పెద్దలను గౌరవిస్తాం.

ప్రాజెక్టు పని

- ◆ మీ ఇంటి చుట్టూపక్కల ఉండే వృద్ధుల వద్దకు వెళ్ళండి. వాళ్ళతో మాటల్దడండి. వాళ్ళకిష్టమైన పనులు ఏవో తెలుసుకొని చెప్పండి. వారేమనుకుంటున్నారో రాయండి. నివేదికను రాసి తరగతిలో ప్రదర్శించండి.

ఉపవాచకం

1. కుంరం భీం

‘జల్, జంగల్, జమీన్ (నీరు అడవి భూమి)

మనది’... అనే నినాదంతో గోండులను, కోయలను, చెంచులను సంఘటితపరచి పోరుబాటలో నడిపించిన విషప వీరకిశోరం కుంరం భీం. ‘మా గూడెంలో మా రాజ్యం’ అనే నినాదంతో గిరిజనులందరిని ఏకంచేసి ప్రభుత్వంపై సమరం సాగించిన పోరాటయోధుడు కుంరం భీం.

ఆకుపచ్చని పూర్వపు ఆదిలాబాద్ జిల్లా నేటి కుంరం భీం జిల్లా అడవుల్లో ఉదయించిన గొప్ప యుద్ధపీరులు గోండులు. అట్లాంటి వీరుల్లో కుంరం భీం ఒకడు. భీం తండ్రి పేరు చిన్ను. ఈయన గూడెం పెద్ద (పటేలు). ఈయనకు భీంతోపాటు సోము, బోళ్లు అనే కుమారులు మరియు కుర్రు, యేసు అనే ఇధరు తమ్ముళ్ళు ఉన్నారు. వీళ్ళంతా గోండు తెగకు చెందినవారు. ఆదిలాబాద్ అడవుల్లో నివసించే ఈ గిరిజనుల్లో ఎన్నో తెగలున్నాయి. గోండు, కొలామ్, పరదాన్, కోయ, అందాల్, చెంచు, భిల్లులు మొదలగువారున్నారు. అడవిలో పుట్టి, పెరిగి, ఆక్కడే చనిపోయే వారికి, అడవే ప్రపంచం. కనుక అడవి తమదని బలంగా నమ్ముతారు. తెల్లదొరలను ఎదిరించిన రాంజీ గోండు వారసులమని గర్వంగా చెప్పుకుంటారు.

కుంరం భీం బాల్యం నుండి తెలివైనవాడు, సాహసవంతుడు, నాయకత్వ లక్ష్మణాలున్నవాడు. భీం చిన్నప్పటి నుంచి ప్రతి విషయానికి సృందించేవాడు. ఆలోచించేవాడు. దేన్నీ ఊరికే వదిలిపెట్టేవాడుకాదు. ఈ లక్ష్మణాలే తరువాత అతడిని గిరిజన వీరుడిని చేశాయి. అతని ఆలోచనలకు పురుడు పోసింది, అతని భావాలకు బలాన్ని ఇచ్చింది అతని వదినె కుకూబాయి. భీం చిన్నప్పటి సంకెనపెల్లి గూడెంలో పెరిగాడు. ఆక్కడి చెట్లూ, చేమా, బోళ్లు, బండలు, కొండలు, వాగులు ఒకటేమిటి సమస్త ప్రకృతి అతడిని తీర్చిదిద్దింది. ఆ రోజుల్లోనే ఒకరోజు భీం తన మిత్రులైన జంగు, కొంతల్, మాదు, పైకులతో కలిసి అడవికి వచ్చాడు. వారితో మేకపిల్లలు కూడా ఉన్నాయి. పైకు దగ్గర్లో ఉన్న నారేపచెట్లు ఎక్కాడు. ఒక కొమ్మ మీద కూర్చొని పాటలు పాడుకుంటూ సన్నసన్న మండలు నరికి మేకలకు వేస్తున్నాడు. భీం కథ చెపుతున్నాడు.

“తొందరగ దిగు. వాళ్ళు చూసినారంటే చాలా కష్టం” అన్నాడు జంగు. అన్నట్టే ముగ్గురు జంగ్లాత్ జవాన్లు, ఒక సుంకరి ఉరికొచ్చారు. పైకును పట్టుకున్నారు. వారి వెనకే వచ్చిన అమీన్సాబ్ “చెట్లు కొడుతున్నారా, ఈ అడవిని మీ అయ్యలు పెంచి పెద్ద చేసినారనుకున్నారా?” అని “అరే! అందరిని పట్టుకొని బంగా దగ్గరికి తీసుక రండిరా!” అని తన మనుషులకు చెప్పాడు.

ఆ తరువాత గూడెం పెద్దయిన కుంరం చిన్నను చూస్తూ “అడవిలో ఆకు కూడా తెంపద్ధను, చౌకీదార్ను, సారేదార్ను పంపి నీకు చెప్పామన్న. ఈ రోజు నేను వచ్చి చూసిన. ఏముంది. నా కళ్ళ ముందే పిల్లలు అడవిని నరికారు. దానికి

శిక్షణంలో తెలుసా. కొమ్మ నరికినోని వేళ్ళు నరకడమే తగిన శిక్ష” అన్నాడు. ఎందరు బతిమిలాడినా వినకుండా పైకు వేళ్ళు నరికించాడు అమీన్సాబ్. పైకు అరుపులతో అడవంతా ఏడ్చింది. స్పృహ తప్పి పైకు కిందపడిపోయాడు. తర్వాత చౌకీదార్ ఎవరెవరు ఏవ పట్టి కట్టినరో చదివాడు. పట్టిల పేరు మీద ఆ పూట గూడం అంతా జంగ్లాత్ వాళ్ళ లూలీకి గురైంది. ఈ సంఘటన భీంను పట్టి కుదిపింది. ఆవేశంతో వదినె వద్దకు పోయాడు. “వదినే! ఈ గాలి, నీరు, ఇక్కడి ఆకాశం మొత్తం మనవైనప్పుడు, ఈ భూమి, అడవి మనవెందుకు కావు. అడవి, భూమి మాత్రమే వాళ్ళవెట్లా అయినవి?” అని అడిగాడు.

“ఈ ప్రశ్నలు మనోళ్ళందరికి వస్తే బాగుండు. మీ నాయినను అదుగు” అంది. పట్టి అంటే పన్ను ‘మేక, ఆవు, ఎద్దు, భూమి, నాగలి, మంచె, గడ్డి, గుడిసె ఇలా ఉన్న ప్రతీదానిపేరు మీద పన్ను కడితే, చివరకు ఏం తిని బతకాలే. కష్టమంతా పన్నుల రూపంలో జంగ్లాత్ వాళ్ళ గుంజాకుంటే ఆకలితో చచ్చిపోవాల్సిందే కదా’ ఇలా పరిపరివిధాలా ఆలోచిస్తూ ఆ రోజు భీం ఆకలితో పదుకున్నాడు.

ఈ సంఘటన భీం మనసుపై చెరగని ముద్ద వేసింది. తమ కష్టాన్ని పరులు అన్యాయంగా తీసుకపోతున్నారని తెలుసుకున్నాడు. దీనికి వ్యతిరేకంగా చిన్ననాడే ఆలోచించడం నేర్చుకున్నాడు. షాపుకార్లు గిరిజనుల్ని మోసం చేసే తీరు కొంత అర్థమయ్యేది, కొంత అర్థంకాకపోయ్యేది. జరగకూడని విధంగా జరుగుతున్న విధానాన్ని గురించి ఆలోచించాడు. కాని ఆపడమెట్లానో అతనికి అంతపట్టలేదు.

దోషిడిలో అన్ని కోల్పోయిన కుంరం చిన్న ఆరోగ్యాన్ని కూడా కోల్పోయాడు. ఘలితంగా చనిపోయాడు. చిన్న చనిపోయినాక కుంరం కుర్రు తన తమ్ముడు యేసు కుటుంబం, అన్న పిల్లలతో కలిసి సంకేనపెల్లి వదిలాడు. కొందరు కొలాములు కూడా వీరితో బయల్దేరారు. గూడం వదిలేస్తుంటే భీం బాధపడ్డాడు. ఇది చూసిన వదినె ఇదంతా మామూలేనని, అడవుల్లో బతికే మనకు ఇవి అలవాటేనని చెప్పింది. వాళ్ళు జనగామ (ఆసిఫాబాద్) ధనోరా దాటి సుర్దాపూర్ చేరుకున్నారు. షైదాన ప్రదేశం చూసి బండ్లు ఆపి, పక్కన ఉన్న పెద్దవాగు ఒడ్డుకు గుడిసెలు వేసుకున్నారు. చెట్లు, తుప్పలు నరికి, రాళ్ళు రప్పలు ఏరిపారేశారు. ముండ్ల కంపలు కాల్చారు. సమష్టిగా పనిచేసి, తర్వాత భూమి సమానంగా పంచుకున్నారు. వారి కష్టఘలితంగా జొన్న చేండ్లు ఏపుగా ఎదిగాయి. చేను చూసి మురిసిపోయారు. కడుపు నిండా ఆరునెలలపాటు తిండి దొరుకుతుందని అనుకున్నారు. ఆవిధంగా అనుకుంటున్న సందర్భంలో వాళ్ళవద్దకు పన్నెండు మంది కొత్తవాళ్ళు వచ్చారు.

పచ్చిన వాళ్ళలో సిద్ధిక్ అనేవాడు “ఈ ప్రాంతం అంతా నాది. నన్న అడగకుండా ఎందుకు దున్నినారు” అని అడిగాడు. వారిదరి మధ్య తీవ్రస్థాయిలో వాగ్యవాదం జరిగింది. ఇట్లు జరిగిన మాటల యుధం, కొద్దినేపట్లోనే కట్టెలతో కొట్టాట వరకు వచ్చింది. ఆ ప్రాంతం అంతా రక్తసిక్తమయింది. భీం కొట్టిన దెబ్బకు సిద్ధిక్ చనిపోయాడు. చనిపోగానే అతనితో పచ్చిన వాళ్ళు పారిపోయారు. వెంటనే వదినె పచ్చి “భీం ఇక్కడి నుండి వెళ్ళిపో” అని చెప్పింది. అట్లా భీం తన వారి నుండి వేరైపోయాడు.

అట్లా వెళ్ళిన భీం తిరిగి సంకేనపెల్లి చేరుకున్నాడు. తన మిత్రుడైన కొండల్ను కలిసి సుర్దాపూర్లో జరిగిన గొడవ గురించి, సిద్ధిక్ చాపు గురించి చెప్పాడు. ఆ సమయంలోనే సిద్ధిక్కు ఈ భూములు ఎవరిచ్చారు? అవి అతని సొంతమెట్లా అయినాయి? పట్టు అంటే ఏమిటి? గోండోళ్ళకు పట్టాలు ఎందుకిప్పురు? సైజాం అంటే ఏంది? సర్వార్ అంటే ఎవరు? మేం దున్నినప్పుడు రాని సిద్ధిక్ తరువాత ఎందుకు వచ్చాడు? సిద్ధిక్ది తప్పుకానప్పుడు, నాది మాత్రమే తప్పు ఎందుకపుతుంది? తన గోడంతా ప్రశ్నల రూపంలో కొండల్ ముందు పరిచాడు. అట్లా రాత్రి గడిచింది. ఎట్లా తెలిసిందో కాని గొడవంతా తెల్లారేసరికి గూడం అంతా పాకింది. ఇక అక్కడ ఉండలేక వెళ్ళిపోతాన్ని భీంతో తనూ పస్తానని కొండల్ బయల్దేరాడు.

జరిగిన విషయాన్ని తెలిపి, తనకున్న ప్రత్యులకు జవాబులు పొందాలనే ఆలోచనతో ముఖానీ వద్దకు బయల్దేరాడు. మనందరికీ పెద్ద ముఖానీ “భారీలొడ్డి” అనేచోట ఉంటాడని తన తండ్రి చెప్పగా విన్నాడు. కనుక అతని కలవడానికి పోయాడు. వీళ్ళు వెళ్ళేసరికి ముఖానీ ఇంట్లోనే ఉన్నాడు. భీం, కొండల్ వెళ్లి “రాం... రాం...” చెప్పారు.

“రాం... రాం... రండి, కూర్చోండి” అంటూ పరిచయాలు చేసుకున్నాడు ముఖానీ. జంతుపులకన్నా హీనంగా ఉన్న తమ బతుకుల గురించి, తమను జంగ్లాత్ వాళ్ళు, పావకార్లు ఎట్లా హింసిస్తున్నారో తెలిపాడు. “మేం అడవిలో పరాయివాళ్ళ తీరుగ బతుకుతున్నం. మేం భూమి సాగుచేస్తే ఫలితాన్ని ఎవడో వచ్చి పట్టుకపోతాడు. మాతోపాటు పెరిగిన చెట్ల ఆకులు, కొమ్మలు తెంపినా, విరిచినా మా చేతులు నరుకుతున్నారు. మేం ఎట్లా బతుకాల్నో తెలుస్తులేదు. జంగ్లాతోళ్ళకు, పావకార్లకు బుద్ది చెప్పడానికి అన్ని గూడాల జనాలను ఒక్కటి చేస్తాం. మీ మద్దతు కావాలి. బ్రిటిష్ వాళ్ళకు రాంజీగోండు బుద్ది చెప్పినట్టు మనం కూడా వీళ్ళకు బుద్ది చెప్పాలి” అని ఉద్దేశంగా భీం అన్నాడు.

“భీం ఇప్పటికే నువ్వు సర్కారు దృష్టిల ఉన్నావు. ఇట్లాంటి హింసా పద్ధతులు వద్ద. తొందరపడకు. సర్కార్కు జంగల్ మీద లాభాలు కావాలి. కనుక జంగ్లాతోళ్ళు మిమ్మల్ని హింసిస్తున్నారు. రాంజీగోండు తీరుగా కొట్టుడుట మనతో కాదు. నా వల్ల మాత్రం కాదు” మెల్లగా అన్నాడు ముఖానీ.

ఈక మాట్లాడి లాభం లేదనుకొని ముఖానీ ఉండే ఊరు వదిలేశారు. భీం కొండల్లకు ఎటుపోవాలో తెలియదు. కనిపించిన బాటలో ముందుకుపోతున్నారు. అట్లా వెత్తున్న వారికి ఓ పెద్ద ఊరు ఎదురైంది. పెద్ద మేడలు, పెద్ద దుకాణాలు, అలంకరించుకున్న స్ట్రీ, పురుషులు కనిపించారు. ఈ లోకం వారికి వింతగా ఉన్నది. వారు చేరింది బల్లార్ష రైల్వేస్టేషన్. అందరూ రైలు ఎక్కుతుంటే, “నడవడమెందుకు మనమూ ఎక్కుదాం” అనుకొని వాళ్ళూ ఎక్కారు. అందరు దిగుతుండగా, వాళ్ళూ దిగారు. వీరిని టి.సి. టికెట్ అడిగాడు. అదేంటో మాకు తెలియదు, మా దగ్గర దబ్బులు లేవన్నారు. అప్పడు పోలీసులు వీళ్ళు గోండులని తెలుసుకొని నాలుగు తగిలించి పంపారు. అట్లా వాళ్ళు చేరుకున్నది “చాందా” అనే పట్టుం.

రైల్వేస్టేషన్ బయట కూర్చున్న భీం, కొండల్లకు తనతో తెచ్చుకున్న వస్తుపులను మోయలేక అవస్థపడుతున్న ప్రయాణికుడు కనిపించాడు. “నేను ఆ బరువల్ని మోయాల్నా” అంటూ భీం అడిగాడు. “సరే” అని అంగీకరించిన ఆ ప్రయాణికుడితో వాళ్ళు అతని ఇంటికి వెళ్ళారు. ఆ ఇంట్లో చాలా మంది అచ్చ యంత్రాలు తిప్పుతున్నారు. తనకేమన్నా పని దొరకవచ్చు అని భీం ఆశపడ్డాడు. పని కోసం ప్రయాణికున్న అడిగాడు. “సరే” అన్నాడు ప్రయాణికుడు. అతను ఆ ప్రింటింగ్ ప్రైన్ యజమాని. పేరు “విటోబా”.

నిజాం సర్కారుకు, తెల్లదొరలకు వ్యతిరేకంగా పోరుచేస్తున్న వాళ్ళతో విటోబాకు సన్నిహిత సంబంధాలున్నాయి. విటోబా రహస్యంగా పత్రిక నడిపేవాడు. రహస్య పార్టీ, రహస్య పత్రికల గురించి తెలుసుకున్న భీం, విటోబాపై మంచి అభిప్రాయం ఏర్పరచుకున్నాడు. కొండల్కు మాత్రం ఇదంతా రుచించలేదు. అతను తిరిగి ఇంటికి పోయాడు. విటోబా దగ్గర సంవత్సరం ఉన్నాడు భీం. అక్కడే తెలుగు, హిందీ, ఇంగ్లీషు చదవడం, రాయడం నేర్చుకున్నాడు. భీంకు రాజకీయాల్ని, సమాజ పరిణామాల్ని, విటోబా అర్థం చేయించాడు. మార్పు రావాలంటే త్యాగం చేయాలని తెలిపాడు. ఒక రోజు రాత్రి పోలీసులు వచ్చి విటోబాను అరెస్టుచేసి పట్టుకపోయారు. కుంరం భీంను కొట్టి వదిలేశారు. అట్లా భీం తిరిగి ఒంటరివాడయ్యాడు. తిరిగి రైల్వేస్టేషన్కు పోయి కూర్చున్నాడు. అక్కడ మంచిర్యాలకు చెందిన తెలుగువాడు అతనికి కలిశాడు. బతుకుదెరువు కోసం చాయ్యపత్తా దేశం పోతున్నట్టు చెప్పాడు. ఇంకో ఆలోచన చేయకుండా భీం అతనితో కలిసి చాయ్యపత్తా దేశం అనబడే అస్సాం పోయాడు.

తేయాకు తోటల్ల అడుగుపెట్టాడు భీం. తనవంటి అనేకమంది కార్బికులను చూశాడు. గోండు గూడం నుండి తేయాకు తోటలవరకు అతని ప్రయాణం సాగింది. అనేక అనుభవాలతో ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకున్నాడు. ఎక్కుడైనా

కష్టజీవులకు బాధలు తప్పవని, కష్టపడేవానికి కడుపునిండటంలేదని తెలుసుకున్నాడు. రోజు కూలీ పద్ధతిన, వంచిన నడుం ఎత్తుకుండా పనిచేశాడు. నుదుటి చెమట తుడుచుకోను లేచే కార్బూకులను మేస్ట్రీలు కొరదాతో కొట్టేవాళ్ళు. చేసిన కష్టం మందులకుపోతే తినడానికి కష్టపడేవారు. యజమానులకు దయాగుణం ఉండేది కాదు. ఇవన్ని చూస్తున్న భీంకు అసంతృప్తి రాజుకుంది. అక్కడ నాలుగు సంవత్సరాలున్నాడు. ఆ సమయంలోనే భీంకు మన్యం ప్రాంతం నుండి వచ్చిన తెలుగువానితో పరిచయం అయింది. అతని ద్వారా మన్యం ప్రాంతం గురించీ మన్యం వీరుడు అల్లూరి సీతారామరాజు గురించీ తెలుసుకున్నాడు. శ్రీచిష్ట వాళ్ళు అక్కడి ప్రజల్ని పెట్టిన యాతనల గురించి విన్నాడు. మన్య ప్రాంత ప్రజల్ని సీతారామరాజు ఏవిధంగా సమీకరించాడో అవగాహన చేసుకున్నాడు. రామరాజు పోరాట రీతుల్ని ఆకశింపు చేసుకున్నాడు. యుద్ధకులకు యుద్ధరీతుల్ని ఎట్లా నేర్వాడో తెలుసుకున్నాడు. అడవిపై మాకు తప్ప ఎవరికి అధికారంలేదని గిరిజనులతో చెప్పించిన రామరాజు గొప్పతనాన్ని అర్థం చేసుకున్నాడు. యుద్ధ సమయంలో సమాచారాన్ని చేరవేసే విధానాన్ని ఒంటపట్టించు కున్నాడు. యుద్ధ మెళుకువల్ని గ్రహించాడు. ఇప్పుడు భీం ఒక ఎక్కుపెట్టిన బాణం. పోరుబాటలో నడవదానికి సమాయత్తమైన పోరాట వీరుడు.

ఈ సమయంలోనే తేయాకు తోటల్లో అన్యాయంగా ఇద్దరు కార్బూకుల్ని కొడుతున్న మేస్ట్రీలకు అడ్డుతగిలాడు. మేస్ట్రీలు భీం మీదికి కొరదా లేపారు. సహించని భీం వారిని చితక బాఢాడు. ఇది తెలుసుకున్న యజమాని పోలీసులతో చెప్పి భీంతో సహ మరికొందరిని జైల్లల్లో వేయించాడు. నాల్గు రోజుల తర్వాత జైల్లోని ఇనుప చువ్వులు వంచి తప్పించుకున్నాడు. నేరుగా వచ్చి కడులుతున్న రైలు ఎక్కాడు. అది అతన్ని బల్లార్పా చేర్చింది. అక్కడే కొన్ని రోజులు మూటలు మోసి బతికాడు. అక్కడ ఉండలేక బల్లార్పా వదిలి రాజోరా మీదుగా అడవిబాట పట్టాడు. దారిలో తన అన్నలు కాకన్సఫూటలో ఉంటున్నారని తెలుసుకున్నాడు. సాయంత్రం వరకు తన అన్నల గూడం చేరుకున్నాడు. తమ గుడిసె ముందుకు పోయేసరికి వదినె కుకూబాయి కూర్చొనుంది. భీంను చూసి కండ్లనీళ్ళు పెట్టుకుంది. కొడుకు వచ్చిందని తెలుసుకున్న తల్లి భీంను పట్టుకొని ఏడ్చింది. ఆమె అనారోగ్యంతో చావుకు దగ్గరగా ఉంది. వదినె తన ఇద్దరు కొడుకులు, పాపకు చిన్నాన్నను పరిచయం చేసింది. వాళ్ళు భీం ఒడిలో దూరారు. రాత్రి అంబలి తాగినంక తమ్ముని వివరాలు అడిగి తెలుసుకొని అన్నలిద్దరూ ఆశ్చర్యపోయారు. కుర్రు, యేసు, కొండల్లో గురించి భీం అడిగాడు. మిత్రులందరి గురించి అడిగి తెలుసుకున్నాడు.

దేవడంపెద్ద లచ్చుపటేల్. అతని దగ్గర భీం జీతానికి కుదిరాడు. అతని పంట పొలాల్లో మార్పు తెచ్చాడు. పత్తి, మిరప లాంటి వ్యాపార పంటలను వేశాడు. మొత్తానికి భీం తెలివిపరుడని, వ్యవహారదక్కుడని అందరితో అనిపించుకున్నాడు. లచ్చుపటేల్ భూముల వ్యవహారాలను ముందునుంచి చూసే అంబటిరావుకు సోంబాయి అనే కూతురుంది. ఆమెను భీంకిచ్చి పెంటి చేస్తే బాగుంటదని లచ్చుపటేల్ నిశ్చయించాడు. ఆ విధంగా కుంరం భీం సోంబాయిల పెంటి దేవడంలో లచ్చుపటేల్ ఆధ్వర్యంలో జరిగింది. ఆరోజుల్లో కుంరం భీం వార్తల్లో వ్యక్తి అయినాడు. అతనిపట్ల ఆకర్షణ పెంచుకున్న పైకూబాయి అనే యువతి కోరి అతన్ని పెళ్ళాడింది. భీం కాకన్సఫూటలో కాపురం పెట్టాడు.

కుర్రు తన తమ్ముడు యేసు దగ్గరికి ధనోరాకు వచ్చాడు. అతనికి అడవిని నరికి భూమి సాగుచేసుకోవాలనే ఆలోచన వచ్చింది. అన్ని ప్రదేశాలు తిరిగి చూశాడు. బాబేరుబిరి లోద్ది అంచున సాగు భూమి ఉంది. తానొక్కడే కాకుండా చాలా మందిని ఏకం చేశాడు. బాబేరుబిరి గుట్టలు గొడ్డళ్ళ చప్పుళ్ళతో ప్రతిధ్వనించాయి. అడవుల్ని నరికి పంటభూములుగా మార్చారు. బాబేరుబిరి, చల్లబండి, గోగిన్ మోవాడం, టోయికన్ మోవాడం, భీమన్ గొంది, కల్లేగామ్, మురికిలొంక, అంతసాపూర్, నర్సాపూర్, దేమ్మిగూడ, జోడెన్సఫూట్, పట్టాపూర్ మొదలగు పన్నెండు గూడాలను పొందించారు. పందిళ్ళు, గుళ్ళు, మంచెలు, జెండాలు అన్ని సమకూర్చుకున్నారు. కొత్త ఊర్లు వెలశాయి. కొత్త బతుకులు మొదలయినాయి.

వారం రోజుల్లోనే బాబేరుబిరి గోండులు, కొలామ్మలు పన్నెండు గ్రామాలను పొందించారు అనే వార్త దావానలం తీరున పాకింది. జంగ్లాత్ వాళ్ళు దాడి చేశారు. గూడాలన్నిటిని బూడిదచేశారు. అందరిమీదా కేసులు పెట్టారు. గ్రామస్తులంతా

బాధ పడుతుంటే కుర్చు దైర్యం చెపుతూ మా తమ్ముడు భీముని ఇక్కడకు తెచ్చుకుందం వాడు అన్ని చూసుకుంటడు అని దైర్యం చెప్పాడు.

విషయాలన్నీ తెలుసుకున్న భీం, బాబేరురీ వైపు వచ్చి టొయికన్ అనే గూడెంల దిగాడు. పదిరోజుల్లో ప్రతి గూడెం తిరిగాడు. విషయం అర్థమైంది. ఏం చేయాలన్నదే ప్రశ్నగా మిగిలింది. భర్త అవస్థ గమనించిన పైకూబాయి భూమికేసుల గురించి వకీలును పెట్టుకోమని సలహా ఇచ్చింది.

పైకూబాయి చెప్పింది నిజమనిపించింది. కేసుకు సంబంధించి రాతపూతలు చూసుకొనే వ్యక్తి పేరు మహారు. అతనితో కలిసి భీం జనగామలో ఉన్న పైకాజీ రామచంద్రరావు వకీలును కలిశాడు. తన హర్షికుల నుండి ఇప్పటి వరకు మేం భూమిని నమ్మి బతుకుతున్నామని, ఇటీవలి కాలంలో బాధ లెక్కానైనయనీ, ఎక్కడికి పోయినా వెళ్గొడుతున్నారని, అసలు మా హక్కును ఎందుకు లాక్కుంటున్నారనీ భీం ఆవేదనతో వకీలును అడిగాడు. భీం ప్రశ్నకు పైకాజీ ఈ విధంగా జవాబిచ్చాడు.

“భీం ఈ భూములన్నీ మీవే. ఈ రాజ్యానికి రాజులు మీరే. అదంతా 1918 సంవత్సరానికి ముందుమాట. అప్పుడు సర్కారు అడవివైపు చూడలేదు. అడవివైపు హక్కును కోరలేదు. 1918లో తాసీలు ఆఫీసు ఉట్టున్నారు వచ్చింది. అది తెలిసి మైదాన ప్రాంతాల నాగరికులు కొండ, కోనల్లోకి వచ్చారు. సర్కారుతో ఏదో విధంగా సంబంధం పెట్టుకున్నారు. దానివల్ల పట్టాలు వాళ్ళకు దక్కాయి. భూమి మీద మీకున్న హక్కు పోయింది. ఇప్పుడు చట్టం వాళ్ళను కాపాడుతుంది” అని చెప్పాడు. “ఈ చట్టాలు తయారు చేసిందెవరు? ఎవరికి చెప్పి మా భూముల్ని వాళ్ళ పేరు మీద రాశారు? అనసు ఆ దొంగలకు పట్టాలు ఎందుకు ఇచ్చారు?” అని కోపంగా అడిగాడు భీం. “ఇన్నేండ్ల నుండి ఇసొంటి ప్రశ్నలు అడిగిన వాడిని నిన్ను ఒక్కడినే చూశాను. ఈ రాజ్యం నిజాం రాజుది. రాజుకు ఏది తోస్తే అదే చేస్తడు. అంతా ఆయన ఇష్టం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది”.

“న్యాయం చూడని రాజెందుకు? మా చావు కోరే సర్కారుతో మాకు పనేముంటుంది?” సూటిగా అన్నాడు భీం. “చూడు భీం. మీ బాధల్ని నైజాంకు చెప్పి చూడండి. మేలు జరిగితే మంచిదే. లేకుంటే సర్కార్ను సవాల్ చేయండి. మీ చట్టాలను, కోర్టులను, పోలీస్‌ను, అధికారులను ఒప్పుకోం అనండి. నీ వ్యవహారం చూస్తే అట్లనే అంటావనిపిస్తున్నది. నైజాంతో కొట్టాడి భూముల్ని సాధించగలరా? నాకు మాత్రం నమ్మకం లేదు” అని ముగించాడు వకీలు.

“అవసరముంటే వచ్చి కలుస్తాం. మీరు సహాయం చేయాలి” అంటూ మహాదుతో కలిసి గూడెం దిక్కు నడిచిందు భీం.

వివైపు నుండి చూసినా లడాయి తప్పదనుకున్నాడు భీం. పన్నెందు గూడాల ప్రజలందరు పట్టాపూర్ రావాల్చిందిగా వార్త పంపాడు. భీం పిలుపు అందుకొని ప్రజలందరు వచ్చారు. పెద్ద చెట్టు కింద కూర్చున్న ప్రజలందరిల్లి ఉద్దేశించి భీం ఇట్లా అన్నాడు.

“మనందరి కష్టాలు ఒక్కటే. చిన్నప్పటి నుండి నేను ఈ కష్టాలను ఎదురుంటా ఎదిగిన. భూమి కోసం మనం జంగల్ నరికితే, జంగ్లాత్ వాళ్ళు, పట్టేదార్లు కేసులు పెడుతున్నారు. వాళ్ళ మనల్ని కొట్టినా, గుడిసెలు తగులబెట్టినా, చేతులు నరికినా భరిస్తూ ఇన్నేండ్లు గడిపినం. సర్కారు మన మీద కేసులు పెడితే, వకీలు కోర్టుకు రమ్మంటుండు. మనం గంజి తాగి బతకడం వల్లకాదు, కోర్టు కేసులతో చావుకు దగ్గరవుతున్నాం. ఇవ్వే ఇంతకు ముందు ఉన్నవి. ఇక ముందు కూడా ఉంటాయి. కనుక వాటికి భయపడేది లేదు. మీరు భూములు దున్నండి. వర్కాలం వస్తున్నది. పంటలు పండిచ్చాం. వాళ్ళ మనమీదికి వస్తారు. అడవి జంతువులను తరిమినట్లు, వాళ్ళను కూడా తరుముదాం. వాళ్ళతో యుద్ధం చేసి హక్కులు సాధించుకోవాలి. భూములు దక్కించుకోవాలి. మీకు ఇట్లా చేయడం ఇష్టమేనా” అడిగాడు భీం.

“ఆకలితో చచ్చే కన్నా పోరాటం చేసి వద్దాం” అన్నారు కొండరు. “సరే” అన్నారు మరికొండరు. “భీం తలుచుకుంటే ఏదైనా సాధించగలడు” అన్నారు ఇంకొండరు.

అనుకున్నట్లుగానే గోండులు ఆ సంవత్సరం అడవిని నరికి పంటలు పండించారు. విషయం తెలుసుకున్న జంగ్లాత్ వాళ్ళు బాబేరురీపై విరుచుకపడ్డారు. “జంగల్ నరికిన చోటుకు పదండి. మేం పంచనామ చెయ్యాలె” అన్నాడు అమీన్సాబ్. వద్దంటే అడవిని నరుకుతున్నరని కోపంతో బాతులు తిట్టడం మొదలుపెట్టాడు అమీన్సాబ్.

“మా అడవి, మా ఇష్టం. మేం ఏమైన చేసుకుంటాం. మీకు లంచాల కింద కోళ్ళు, గొర్ల ఇకముందు ఇయ్యం. చాటుగా ఎత్తుకొనిపోయి దొంగలు కాకండి” అన్నాడు భీం.

“మమ్మల్ని దొంగలంటవా” అని అమీన్ భీంను కొట్టాడు. అమీన్తో వచ్చిన వాళ్ళు గోండుల్ని కట్టెలతో కొట్టడం మొదలుపెట్టారు. రఘు తుడుం మోగించాడు. అది విస్త గోండులు, కోలామ్లు ఉరికిపచ్చి జంగ్లాత్ వాళ్ళను ఎదుర్కొన్నారు. ఆ స్థలం యుద్ధరంగమైంది. దీన్ని గమనించిన ఒక జాగీర్దార్ తుపాకీ పేల్చాడు. అది భీం భుజం నుండి దూసుకపోయింది. గోండులు వచ్చిన వాళ్ళందర్ని విపరీతంగా కొట్టారు. దెబ్బలకు నిలువలేక అమీన్తోబాటు అందరూ జనగామ దిక్కు పరుగందుకున్నారు. కొన్ని రోజుల తర్వాత కుర్రు, అతని కొడుకులను పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. లఘ్సపటేలకు చెప్పి వాళ్ళను జామీనుమీద విడుదలచేయించాడు కుంరం భీం.

పరిస్థితి చేయిదాటుతుందనుకున్న జంగ్లాత్ అమీన్సాబ్, గిర్ధావర్ ఇద్దరూ కలిసి వెంటనే తాసీల్దార్ అబ్బల్సత్తార్ను కలిశారు. బాబేరురీ సంగతి పూసగుచ్చినట్లు తెలిపారు. ఏక తీరు ఉన్న గోండులు మేకు తీరుగ అయ్యారనీ, అమాయకులను కున్న వాళ్ళు పోరాటవీరులైనారనీ, ఇంకా చూసుకుంటూపోతే చాల ప్రమాదమని తెలిపారు. తహసీల్దార్ వెంటనే డి.ఎస్.పి.తో మాట్లాడి గోండులను ఆరెస్ట్ చేయున్నాడు. కొండల్లో జరుగుతున్న విషయాల్ని విపులీకరిస్తూ పైశాద్రాబాద్ హోం సెక్రెటరీకి తెలిపాడు. బాబేరురీలో జంగ్లాత్వాళ్ళమీద దాడి చేశారనీ, అడవి నరికారనీ డి.ఎస్.పి. కేసులు పెట్టాడు. కుంరం భీంను మొదటి ముద్దాయిగా పెట్టి మహాదు, రఘు, జంగు, కుర్రు, యేసు మొదలగు వారల పేర్లను తర్వాత పెట్టాడు. పీళ్ళను అరెస్ట్ చేయడం ఎట్లు అని డి.ఎస్.పి. ఆలోచించాడు.

డి.ఎస్.పి. ఆలోచనలు ఇట్లు ఉంటే, కుర్రు ఆలోచనలు మరో రకంగా సాగుతున్నవి. జీవితమంతా కొట్లాటలు, కేసులతో నిండిపోయింది. కేసులైతే రోజురోజుకు పెరుగుతున్నాయి. ఇట్లు కేసులు పెట్టి హింసించే జంగ్లాత్ విషయం సర్చారుకు తెలుసోలేదో, పైశాద్రాబాద్ పోయి తమ కష్టాలను, దుఃఖాన్ని నైజాం నవాబుతో చెప్పుకుంటే దయ తలుస్త్ర్యాదేమో అని అనుకున్నాడు. ఈ మాటే భీంతో చెప్పొదు. పెద్దమనిఖి మాట తీసేయలేక, ఇది కూడా సమస్య పరిష్కారానికి ఒక మార్గమవుతుందిమోనని భీం పైశాద్రాబాద్కు బయల్దేరాడు. తమ సమస్యలను ఏకరువు పెడుతూ ఒక లేఖను నిజాంకు ఇయ్యాలని రాసుకున్నాడు. పైశాద్రాబాద్ చెప్పిన కుంరం భీంకు నిజాం ప్రభువు దర్జనం లభించలేదు. భీంతోపాటు వచ్చిన మహాదు నిజాం దర్జనం కోసం అధికారులను పదే పదే బతిమిలాడాడు. కాని వాళ్ళు వినిపించుకోలేదు. ఇక కలవడం సాధ్యంకాదనిపించి భీం వెనక్కి తిరిగాడు. పైశాద్రాబాద్ పోయి వచ్చేలోపు గూడాల మీద పోలీసులు దాడి చేశారు. పోలీసులకు జోడెన్సఫూట్ గ్రామపెద్ద కుర్రుపట్లో (కుంరంభీం చిన్నాయన కాదు) సహకరించాడు. ఊర్లన్నీ కుక్కలు చింపిన విషర్లు అయినాయి. కుంరం కుర్రు, యేసు, సూరులకీ విపరీతంగా దెబ్బలు తాకాయి. వారిని అరెస్ట్ చేశారు. విషయం తెలిసిన భీం వెంటనే జోడెన్సఫూట్ పోయాడు. అందరితో కలిసి ఒక సమావేశం ఏర్పాటు చేశాడు.

“మేం పైశాద్రాబాద్ వెళ్ళాం. నిజాం రాజును కలువలేకపోయాం. ఇక్కడేమో పోలీసులు పదే పదే మన మీద చాడులకు తెగబడుతున్నారు. వాళ్ళు మనల్ని బతకనియ్యారు. కానీ మనం బతకాలి. ఈ భూమి, అడవి మనవి. సర్చారు ఈ భూమి మనది కాదంటుంది. అది భూమిని వదిలిపెట్టాడు. పోలీసులతో గూడాలను కాలబెడుతుంది. ఆ మంటల్లోపడి చనిపోదామా? ఏం చేడ్డాం?” అని అడిగాడు.

“భూమి లేక చచ్చేకంటే కొట్లాడి సద్దాం భీం” అన్నాయి అక్కడున్న కంఠాలన్నీ.

అక్కడ పన్నెండు గూడాల పెద్దలున్నారు. ప్రజలున్నారు. వారందరితో కలిసి భవిష్యత్ కార్బూక్టమాన్ని రూపొందించాడు. 'ముందు అరస్టయిన కుర్ర తదితరులందరిని విడిపించాలి. జోడెన్ఫూట్ కేంద్రంగా ఉండాలి. తిండి, ఆయుధాల ఖర్చు అన్ని గూడాలు భరించాలి. తుడుం యుద్ధ సంకేతంగా ఉపయోగించాలి. గొడ్డళ్ళు, ఈటెలు, బాణాలు, వౌడిసెలలు, తుపాకులు తయారుచేయాలి. జోడెన్ఫూట్లో సైన్యం ఉంటుంది. గ్రామాల్లో రక్కకదళాలు ఉంటాయి. కేసులకు హోజరు కామని సర్కార్కు వార్త పంపాలి. సర్కారు భూములను మనకు ఇచ్చే వరకు పోరాటం జరుగుతదని ప్రకటించాలి. గోండు రాజ్య స్థాపనే మన ముఖ్యాలక్షణం. అందుకు అందరు రహస్యంగా పనిచేయాలి' అని ప్రతినిధులందరు నిర్ణయించుకొన్నారు. మహాదు, పైకాజీని కలిశాడు. అతడు తహసీల్దార్తో మాట్లాడాడు. తహసీల్దార్ పైదరాబాదీలో ఉన్న దైరెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ రెవెన్యూ గారికి, కుర్రా మొదలైన గోండు ముద్దాయిలపై దయ చూపితే సర్కారు గౌరవం పెరుగుతుందని లేఖ రాశాడు. కుంరం భీం మాటలు విని వాళ్ళు మోసపోయారు. మీరు కనికరించాలి అని అందులో పేర్కొన్నాడు. మొత్తానికి వాళ్ళు విడుదలయి జోడెన్ఫూట్ చేరుకున్నారు.

బాబేరురి ప్రోంతంలో సర్కారు ఆజ్ఞలు పొచించబడటం లేదు. ఎవరూ కోర్టులకు హోజరు కావడం లేదు. అమీన్సాచ్ పోలీసుల్ని వెంటబెట్టుకొని అక్కడికి పోయాడు. అక్కడ కుంరం భీం వాళ్ళకు అడ్డుపడ్డాడు. "ఇంక కోర్టులు, కేసులు ఏమి లేవు. ఈ పన్నెండు గ్రామాలు మా సొంతం. ఇది గోండు రాజ్యం. ఇక్కడికి జంగ్లాతోళ్ళు వస్తే ప్రాణాలతో వెళ్ళలేరు. ఈ రాజ్యం మాది. మీకు ఎలాంటి అధికారం ఇక్కడ లేదు. మేం ఎవరి సొమ్ము తినడం లేదు. ఎవరికి అన్యాయం చేయడం లేదు. ఇది మా అందరి నిర్ణయం. మీరు పోయి మీ దిక్కున్న చోట చెప్పుకోండి" అని ఖరాఖండిగా అన్నాడు.

అమీన్కు వెళ్ళబుద్ధికాలేదు. పోచ్చరికలు చేశాడు. గోండులు సప్పుకున్నారు. తుపాకి తీసి గాలిలోకి కాల్యులు జరిపాడు. గోండులు అతన్ని, అతనితో వచ్చిన వారిని దేహశుద్ధి చేశారు. తుపాకి తీసుకొని వెళ్ళగొట్టారు. అమీన్కు సహాయపడ్డ కుర్రపటేల్ అనే వ్యక్తిని పోచ్చరించి వదిలేశారు. అట్ల సర్కార్తో గోండుల యుద్ధం మొదలైంది.

కుంరం భీం నాయకత్వాన్ని ఇష్టపడ్డ ఇతర గ్రామస్థులు, పల్లవు ప్రదేశ ప్రజలు కొందరు వీరితో కలిశారు. గోండు రాజ్య స్థాపనకు మద్దతు తెలిపారు. అందులో కల్గొంపాట్, ధనోరా ముఖ్యాలైనవి. జోడెన్ఫూట్లో కొలిమంటుకున్నది. ఈటెలు, బాణాలు, బరిశెలు, గొడ్డండ్లు, తుపాకులు, బార్మాకులు తయారైనాయి. వాటిని వాడటంలోని మెళుకువల్ని యువకులకు, పిల్లలకు నేర్చారు. స్త్రీలు సహాయం చేస్తున్నారు. పైకూబాయి ముందుండి పనులు చూస్తున్నది. ఒకనాడు ఉదయం జోడెన్ఫూట్ మీద తుడుం మోగింది. యుద్ధం మొదలయింది. ప్రతీ ఊరు, ప్రతీ మనిషి కుంరం భీంకు, రగల్ జెండాకు జై జై అని నినదించారు. అదే సమయంల కుంరం సూరు ఉరికొచ్చి నైజాం సైనికులు వస్తున్నరని చెప్పాడు. వెంటనే భీం బండూకు ఎత్తాడు. తుడుం మోగింది. కొమ్ములు ఊదారు. "నైజాం సైన్యంలో ఒక్కన్నీ కొండ ఎక్కువీయవడ్డు. బాణాలు ఎక్కుపెట్టండి. ఈటెలు గురిచూసి విసరండి. సైనికుల్ని మూడు దిక్కులూ చుట్టి కత్తులతో సరకండి. ఈ భూమి, అడవి మనవి. శత్రువుల అంతు చూడండి" అని భీం సైన్యాన్ని పురిగొల్పాడు.

స్త్రీ పురుష భేదం లేకుండా యుద్ధ రంగం సందడితో నిండింది. పైకూబాయి వీరవనిత తీరుగ వీరవిషారం చేసింది. రెండు వైపుల నుండి తుపాకుల శబ్దం. చావు కేకలు. నిజాం సైనికుడొక్కడు కూడ కొండ ఎక్కె ప్రయత్నం చేయలేకపోయాడు. ఎక్కినవాడు కూడిపోయాడు. అన్ని దిక్కులా నైజాం సైన్యాన్ని ఎదుర్కొన్న భీం బలగం వారిని ఊపిరాడనీయలేదు. తప్పని పరిస్థితిలో వాళ్ళ కెప్పెన్ భాగో, భాగో అని అరిచాడు. నిజాం సైనికులు పారిపోవడంతో భీం వైపు తుడుం మోగింది. తుడుం మోత భీం విజయసూచికగా ప్రపంచానికి చేరింది.

గోండు వీరుల విజయం తెలిసిన తహసీల్దార్ కోపంతో ఊగిపోయాడు. స్వయంగా వరంగల్ పోయి సుబేదార్ అనే ఉన్నత అధికారితో మాట్లాడాడు. అట్లానే జనగామ (ఆసిఫాబాద్)లో ఉన్న డి.ఎన్.పి.తో మాట్లాడి, ఇది భూమి సమస్య

గోండులను కలిసి చర్చించి పరిషురించాలి” అని చెప్పాడు. కాని నిజం సైన్యం గోండులతో పోరాడి, కొండ వాళ్ళందర్నీ చంపెయ్యాలనే నిర్ణయానికి వచ్చింది. సైన్యం తన ఎత్తుగడలో భాగంగా కొండ కింద ఉన్న ప్రజల మీద దాడి చేసింది. ప్రజల్ని కొట్టడం, చంపడం, తగులబెట్టడం చేశారు. దానితో ప్రజలు పోయి భీం సైన్యంలో చేరారు. ఇట్లా కొన్ని నెలలు గడిచేసరికి కొండమీద గోండువీరులకు తీండికి కరువొచ్చింది. భీంకు చెందిన రహస్యదళాలు గ్రామాల్లకిపోయి థాన్యం తెచ్చుకున్నాయి. యుద్ధం ఇట్లా సాగుతున్న దశలో భీం, సర్పారుకు మహాదుతో లేఖ రాయించాడు. “పన్నెండు గ్రామాలకు గోండు రాజ్య అధికారమిస్తే సైజాంకు విధేయులమై ఉంటాం” అనేది లేఖలోని విషయం. లేఖ తాసీల్దార్ అబ్బల్ సత్తార్కు అందింది. కానీ సైజాం నుండి జవాబు రాలేదు.

ఒక రోజు ఉదయం రఘు ఒక మనిషిని తీసుకువచ్చి భీం ముందుంచాడు. అతను “నేను సైజాం సర్పార్ సబ్కలెక్టర్ దగ్గర నుంచి వచ్చిన. వారు మీతో మాట్లాడుతారట. మీరు ఆజ్ఞ ఇస్తే వచ్చి మాట్లాడుతాడు” అన్నాడు. భీం సమ్మతి మేరకు సబ్కలెక్టర్ వచ్చి కలిశాడు.

“భీం మీకు, మీ చిన్నాయనకు ఎంత భూమి కావాలో అడగండి. ఇచ్చి పట్టాలు చేస్తాం. ఈ పోరు అపండి” అన్నాడు సబ్కలెక్టర్.

“ఈ యుద్ధం మా కోసం కాదు. గోండులు, కొలామ్చలు మొదలగు ఎన్నో తెగల ప్రజల కోసం”

“మీ పన్నెండు గ్రామాలకు పట్టాలు ఇస్తాం. భూములు మీ సాంతం అవుతాయి. యుద్ధం మానుండి.”

“పన్నెండు గ్రామాల పట్టాలు కాదు, పన్నెండు గ్రామాల రాజ్యాధికారం కావాలి. గోండు రాజ్యం స్థాపించుకుంటాం.”

“అదెట్ల సాధ్యం.”

“అడవి మీ సర్పారుడి ఎట్లా అయింది. నిజం చెప్పాలంటే ఉట్టున్నరు నుండి రాజోరా దాకా మా గోండు పరగణను మాకు పాలించే హక్కు కావాలి. మీ సర్పారుతో ఈ విషయం చెప్పండి. మీరు ఎక్కువ సైన్యం తెచ్చి మమ్మల్ని చంపవచ్చి. మాలో ఏ ఒక్క పిల్లాగడు బతికున్నా గోండు రాజ్యం కొరకు పోరాడుతాడు. మా రాజ్యం గెలుచుకొనే వరకు యుద్ధం సాగుతుంది” అని భీం సూటిగి చెప్పాడు.

యుద్ధం మొదలై ఏడు నెలలు గడిచాయి. కొండ మీద ఆహారం కొరతవల్ల అందరి ముఖాల్లో ఆకలి తాండవించింది. సైజాం సర్పారు సైన్యం మాత్రం పెద్ద ఎత్తున దాడికి సిద్ధమయి వస్తుందని తెలిసింది. ఆ రాత్రి యుద్ధ పద్ధతుల మీద చర్చ జరిగింది. పన్నెండు గ్రామాల ప్రజలు శత్రువును చికాకు చేసే పద్ధతులు గ్రహించారు. శత్రుసైన్యం పదిరోజులు తల మునకలైనా కొండమీదికి చేరలేకపోయింది. అన్ని దారుల్లో భీం సైన్యం పెట్టుని గోడలై నిలుచున్నది. భీం సైన్యాన్ని జయించడం కష్టమని తేలింది. కానీ అదే గ్రామం పెద్ద కుర్రు పటేల్ (కుంరం కుర్రుకాదు) మోసం చేసి సర్పార్తో చేతులు కలిపాడు. కొండమీదికి రహస్యంగా దారి చూపాడు. సైజాం సైన్యం దొంగతనంగా, యుద్ధసీతికి విరుద్ధంగా వచ్చింది. రాగానే గోండు వీరుల్ని కాల్చారు. మరెందరినో చీకట్లో చంపారు. గుడిసెల్చి తగులబెట్టారు. “అదిగో కుంరం భీం అక్కడున్నదు దొరా!” అని కుర్రుపటేల్ భీం వెనక నుండి చూపెట్టాడు. ఇంటి గుట్టు బయటపడింది. భీం మీద తూటాలు కురిశాయి. భీం నేల కొరిగాడు.

జర్వె రెండు అక్టోబర్ పండోమ్మె వందల ఒకటో సంవత్సరంలో (22-10-1901) పుట్టిన కుంరం భీం, సెష్టోబర్ ఒకటి, పండోమ్మె వందల నలబై సంవత్సరం (01-09-1940) వీరమరణం చెందాడు. ఆదివాసి ప్రజల కొరకు భూమికోసం, భూక్తి కోసం, నాటి సైజాం పొలన నుంచి ఆదివాసుల విముక్తికోసం పోరాడి వీరమరణం పొందిన గోండు వీరుడు గోండు రాజ్య అస్తిత్వం కోసం పరితపించిన అమరజీవి. కుంరం భీం తెలంగాణ చరిత్రలో నిలిచిన ఆణిముత్యం.

ఉపవాచకం

తెలంగాణ వైతాళికుడు

2. సురవరం ప్రతాపరెడ్డి

తెలంగాణలో కవులే లేరనే నిందా వ్యాఖ్యలకు “గోలకొండ కవుల సంచిక” ద్వారా సమాధానమిచ్చినవాడు. తన కృషి సమాజపరంగా సాగించిన ఉద్యమశీలి. సాహిత్య, సాంస్కృతిక, సామాజిక, రాజకీయ రంగాల్లో బహుముఖ ప్రతిభ చాటిన ప్రజ్ఞాతాలి. తెలంగాణ వైతాళికుడు సురవరం ప్రతాపరెడ్డి. ఆయన జీవితం ఎట్లా స్వార్థి దాయకమో తెలుసుకుండాం.

హైదరాబాదులోని శ్రీకృష్ణదేవరాయాంధ్ర భాషానిలయం. ఆ రోజు సాహిత్య సమావేశం జరుగుతున్నది. నాచన సోమన రాసిన ‘ఉత్తర హరివంశం’పై ప్రసంగం, మాట్లాడబోయేది కవిసప్రాట్ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ. అథనికాంధ్రకవులలో పేరెన్నికగన్నవాడు. సభ మొదలైంది. సభాధ్యక్షుడు ధీరగంభీరంగా తొలిపలుకులను ప్రారంభించాడు. రాను రాను మాటల చినుకులు మహావర్షంగా పరిణమించాయి. దాదాపు గంటకుపైగా సాగిన ఆ ఉపన్యాసం ఆహాతులను కట్టిపెడిసింది. సోమన కవితలోని ఎన్నో కొత్తకోణాలు వారికి పరిచయమవుతున్నాయి. ఇక వక్త వంతు వచ్చింది. విశ్వనాథ లేచి అధ్యక్షుడు మాట్లాడిన తరువాత చెప్పడానికి నా కింకేమీ మిగలలేదు. హరివంశంలోని కొన్ని పద్యాలను మాత్రం చదివి వ్యాఖ్యానిస్తానన్నాడు. విశ్వనాథ వంటి మహాకవి పండిత, విమర్శకుడిని నిశ్చేష్మిగా నిలబెట్టిన ఆ సభాధ్యక్షుడు సురవరం ప్రతాపరెడ్డి.

“ప్రతాపరెడ్డి పేరు వినగానే ఒక మహోన్నతమార్థి మన కనులముందు సాక్షాత్కరిస్తుంది. బహుముఖ ప్రతిభకు ఆయన నిలువెత్తు ఉదాహరణ! శ్రీ సురవరం ప్రతాపరెడ్డి మేధా సంపన్నుడు. వాట్చుయ రంగములో ఆయన ప్రతిభ, ప్రజ్ఞ కనరాని పొలమేలేదు. విమర్శకులలో ఆయన గొప్ప విమర్శకుడు. కవులలో కవి. పండితులలో పండితుడు. రాజకీయవేత్తలలో రాజకీయవేత్త. పత్రికారచయితలలో పత్రికారచయిత. నాటక కర్తలలో నాటకకర్త. వీటన్నిటినీ మించి పరిశోధకులలో మహాపరిశోధకుడు. దేశాభిమానులలో మహాదేశాభిమాని. సహ్యదయులలో సహ్యదయుడు. అటువంటి మిత్రుని, విద్యర్థరుణ్ణి, రసజ్ఞాణ్ణి అరుదుగా చూస్తాం. ఇంతటి ప్రజ్ఞా పాండిత్యములు కల సాహిత్యసేవా ధరంధరుడు.” ప్రముఖ చారిత్రక పరిశోధకుడు మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ రాసిన ఈ వాక్యాలు చదివిన తరువాత ప్రతాపరెడ్డి గురించి వేరే పరిచయవాక్యాలు అవసరంలేదు.

తెలుగుజాతిపై ఇంతటి ప్రభావం వేయగలిగిన సురవరం వారి గురించి తెలుసుకోవాల్సిన ఆవసరం ప్రతి తెలుగువాడిపై ఉన్నది. వారిలోని ఉత్తమగుణాలను సాధనతో సొంతంచేసుకోవాలి. మహానీయుల జీవితాలు మనకు ఆదర్శం.

బాల్యం - విద్యాభ్యాసం :

ప్రతాపరెడ్డి పూర్వపు మహాబూబ్ నగర్ జిల్లా నేటి జోగులాంబ జిల్లాలోని గద్వాల సంస్థానానికి రాజధానిగా ఉండిన బోరవెల్లి గ్రామంలో 28-05-1896 నాడు జన్మించాడు. వీరి మొదటి పేరు పాపిరెడ్డి. చిన్నప్పటి నుండి గొప్ప ధారణాశక్తి కలవాడు. చండశాసనస్తుదైన గురువు రఘురామయ్య ప్రవర్తనతో విద్యపై విముఖత పెరిగింది. బడి ఎగ్గాటి గోటీలాడుకోవడం మొదలుపెట్టాడు. ఇది క్రమంగా వ్యసనంగా మారింది.

ఒకరోజు గోటీలకు పైసలు లేకుండి. తన పేర్యాణిని రెండు అణాలకు (12 పైసలకు) అమ్మేసిందట. విషయం చిన్నాన్న రామకృష్ణపెరెడ్డికి తెలిసింది. ఇంకేం, శిక్ష భరించక తప్పలేదు పాపిరెడ్డికి. ఇట్లు వదిలేస్తే పిల్లగాడు చేతికండకుండపోతాడనుకున్నాడు రామకృష్ణపెరెడ్డి. కచ్చితమైన దినచర్యను పెట్టాడు. తు.చ. తప్పకుండా పాటించాడు ప్రతాపరెడ్డి. ఇక్కడే అతని జీవితం ఒక మలుపు తిరిగింది. సరైన తోపలో పోకుంటే లక్ష్మీన్ని చేరుకోలేముగదా!

ప్రతాపరెడ్డి ఐదవ ఫారమ్ (9వ తరగతి) చదివేటప్పుడే 'తెలుగులో కవిని కావలెను. శాశ్వత కీర్తి సంపాదింపవలెను. లేకున్న నా జీవితము వ్యధము' అనుకున్నాడట. కేవలం సంకలిస్తే సరిపోదు. స్వయంకృషి, సాధన సంకల్పాన్ని సాకారం చేస్తాయి. ఆలోచన కలిగిందే తడవుగా చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం పంతులు, కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు రచనలు సంపాదించుకున్నాడు. చేమకూర వేంకటకవి విజయవిలాసాన్ని, ఇతర ప్రబంధాలను తెచ్చుకున్నాడు. నిఘంటువుల సాయంతో చదువుకున్నాడు. కర్మాలులోని వెల్లాల శంకరశాస్త్రి వద్ద సంస్కృత సాహిత్యాన్ని చదివాడు. బి.ఎ. కొరకు మద్రాసు ప్రైసెడెన్సీ కాలేజీకి వెళ్ళాడు. ద్వితీయ భాషగా సంస్కృతాన్ని తీసుకోవాలనుకున్నాడు. కానీ సాంకేతిక కారణాలవల్ల కుదరదన్నారక్కడ. వేదం వేంకటరాయశాస్త్రితో సిఫారసు చేయించాడు. సంస్కృతంలో పరిచయాన్ని పరీక్షించదలచి భారతంలోని శోకాన్ని చెప్పమన్నారు. పదవిభాగంతో సహా చెప్పాడు ప్రతాపరెడ్డి. చాలా సంతోషించి సంస్కృతాంధ్రాధ్యయనానికి అనుమతిని ఇచ్చారు కాలేజీవారు. చదివిన చదువు ఎప్పటికీ వ్యధంకాదు. ఎక్కడో, ఎట్లాగో తప్పక ఉపయోగపడుతుంది.

చదువడం ఒక అలవాటుగా... కాదు వ్యసనంగా మారింది ప్రతాపరెడ్డికి. ఆయన కొనే పుస్తకాలకు, చదివే పుస్తకాలకు లక్కనేలేదు. కొత్త పుస్తకముచ్చిందంటేచాలు, కొనాల్సిందే... చదువాల్సిందే.. ఆ చదువడం కూడా ఏదో ఆషామాషీగా కాదు. పరిశీలనాత్మకంగా, విమర్శనాత్మకంగా చదివేవాడు. చదివిన పుస్తకంపై విమర్శ రాసి పెట్టుకొనేవాడు. ఈ లక్షణం భవిష్యత్తులో అతనిని మహాపరిశోధకుడిగా నిలిపింది. ఈ చదివే అలవాటే అతనికి తెలుగు, సంస్కృతం, ఆంగ్లం, ఉర్దూ, పార్శ్వ, కన్నడ భాషల్లో పట్టు సాధించేటట్లు చేసింది. సంస్కృతం నేర్చుకోవడానికి వేదం వేంకటరాయశాస్త్రి విధించిన పరతు మేరకు మాంసాహారాన్ని మానివేశాడు. చూడండి, చదువు జీవితానికి మలుపును, గెలుపును ఎట్లు ఇస్తుందో!

చిన్నాడు పారశాలలో పట్టుమని ఐదు నిమిషాలు కూడా ప్రసంగించలేని ప్రతాపరెడ్డి, తరువాతి కాలంలో గంటకుపైబడి గలగలమాట్టడగలిగే స్థాయికి ఎదిగాడు. పట్టుదల ముందు ఎటువంటి ప్రతిబంధకాలు నిలువవు.

ప్రసంగంలో విషయానికి సంబంధించి ఎవరూ చెప్పాని ఏవో కొత్త విషయాలను చెప్పడం సురవరం వారి ప్రత్యేకత. వారి అధ్యయనం, పరిశోధనాతత్త్వరత ఇందుకు దోహదపడింది. తెలంగాణ మాండలికాన్ని విరివిగా వాడడం వారి ప్రసంగాలకు వన్నెచేకూర్చేది. గ్రాంథికభాషలోను, గ్రామ్యభాషలోను అనర్థకంగా మాట్లాడేనైపుణ్యం వారి వాక్యకుండేది.

'చిన్న నా పొట్టకు శ్రీరామరక్ష అనుకునేవాడు స్నార్ధజీవి. పదిమంది మేలుకై పాటుబడేవాడు స్నార్ధకజీవి. తన సంపదను, ఆక్షరసంపదను తెలంగాణ శ్రేయస్సు కొరకు ధారవోసిన త్యాగి ప్రతాపరెడ్డి. నిజాం ఉక్కుపొదాలకింద ఉలుకుపలుకు లేక పడున్న తెలంగాణలో నవచైతన్యాన్ని నింపడానికి నడుంబిగించాడు ప్రతాపరెడ్డి. 'మూగవడిన తెలంగాణ మూలిన తొలినాటి ధ్వనిగా (డా॥ దాశరథిచే) కీర్తింపబడ్డాడు. ఈ ప్రజాచైతన్య మహాదృష్టమంలో దౌరికిన ఏ అవకాశాన్ని

జారవిడుచుకోలేదు. ఏకకాలంలో విభిన్నరంగాలలో కృషివేశాడు. రంగాలు ఏవైనా ఆయన అంతరంగం మాత్రం తెలంగాణ మహాభ్యాదయం.

హైద్రాబాద్ లోని రెడ్డిహోస్టలు నిర్వహణ ద్వారా సంస్కరణోద్యమానికి శ్రీకారం చుట్టాడు. కోత్స్వార్ల రాజబహద్దుర్ వెంకట్రామరెడ్డి కోరిక మేరకు ఈ బాధ్యతను చేపట్టాడు. విద్యార్థుల దినచర్యలో విష్వవాత్సక మార్పులను తెచ్చాడు. క్రమశిక్షణకు పెద్దపీట వేశాడు. విద్యార్థి బాగుపడితే సమాజం బాగుపడుతుంది. ‘మొక్కెవంగనిది మాణై వంగునా?’ కనుక విద్యార్థుల వేషంలో, ఆలోచనలో, అధ్యయనంలో మార్పుకు కృషి చేసి విజయుడయ్యాడు.

గోల్గొండ పత్రిక :

మద్రాసులో చదివేరోజుల్లోనే పత్రికాకటి పెట్టాలనే ఆలోచన కలిగింది ప్రతాపరెడ్డికి. జాతీయోద్యమంతో ప్రభావితుడై తన పత్రికకు ‘దేశబంధు’ అనే పేరు పెట్టాలనుకున్నాడు కూడా. మంచి ఆలోచనలెప్పుడూ మట్టిగలిసిపోవు. హైద్రాబాద్ లో ఉన్నపుడు ఈ ఆలోచనను ఆచరణలోకి తెచ్చే ప్రయత్నం చేశాడు. ‘దేశబంధు’ పేరుకు నిజాం ప్రభుత్వం అనుమతినిచేసి పరిస్థితి లేదు. అందుకే ‘గోల్గొండ’ పేరును ఖరారు చేసుకున్నాడు. అనుమతి దొరికింది. కార్యసాధనకు సమయస్వార్థికావాలి. 10 మే 1926న గోల్గొండపత్రిక పురుడు పోసుకుంది. నాటి తెలుగుపత్రికా రంగంలో సంచలనాలకు తెలేపింది. ప్రతాపరెడ్డి పేరు వినగానే ముందుగా గుర్తొచ్చేది గోల్గొండ పత్రిక. ఇది ప్రతాపరెడ్డి ఆక్షరాల కోట.

పత్రిక ప్రారంభమైంది కాని నడవడం చాలా కష్టమైంది. ఆర్థిక వసరులు, మానవ వసరులు తక్కువ. అయినా అదైర్యపడలేదు. ఆయన ప్రతాపరెడ్డికదా! తాను రచయితగానే కాక, సంపాదకుడిగా, ప్రాఫీరీడర్గా, గుమాస్తగా అనేక అవతారాలట్టేవాడు. ఆటంకాలను దైర్యంతో అధిగమించినవాడే లక్ష్మీన్ని చేరుతాడు. ఈ పత్రిక ప్రధానంగా రెండు లక్ష్మీలతో నడిచింది. ఒకటి అంధ్రభాషాసేవ. రెండవది ‘జాతి, మత, కులవివక్షతలేక అంద్రులలో సర్వశాఖలవారి సత్వరాభివృద్ధికి పాటుపడుట’. నాటి నిజాం దుష్టుత్యాల గురించి సంపాదకీయాలు సాగేవి. ప్రజల ఆలోచనలను పదునెక్కించే రచనలుండేవి. రచయితలను కవ్యించి వారి ప్రతిభను వెలుగులోకి తీసుకువచ్చే ప్రయత్నం చేసేవాడు ప్రతాపరెడ్డి. ఇది ఎంతో గొప్ప సహ్యాదయత.

ఎందరో రచయితలకు ప్రోత్సాహనోన్నిచూడు. నిష్పక్షపాతంగా పత్రికను నడిపాడు. నిజాంకు వ్యతిరేకంగా వార్త రాసిన పోయబుల్లాభాన్నను నడివీధిలో నరికి చంపిన క్రూరమైన కాలమధి. అటువంటి పరిస్థితుల్లో కూడా నిజాం దుర్మార్గాలను నిరసిస్తా సంపాదకీయాలు, వ్యాసాలు రాసిన సాహసమూర్ఖి ప్రతాపరెడ్డి. 23 సంవత్సరాలు గోల్గొండ పత్రిక సంపాదకునిగా ఆయన తెలంగాణకు చేసిన నేవ ప్రాతఃస్నేరణాలీయం. ఈ పత్రిక తరువాత ‘ప్రజావాణి’ పత్రికను కొంతకాలం నడిపాడు.

గోల్గొండ కవుల సంచిక :

స్వస్థానాభిమానం లేని జీవితం కాగితం పువ్వువంటిది. ‘తెలంగాణలో కవులు లేరు’ అను వార్తను చూశాడు ప్రతాపరెడ్డి. దీటుగా జవాబు చెప్పాలనుకున్నాడు. ఎంతో శ్రమకోర్చి ‘గోల్గొండ కవుల సంచిక (1935)ను ప్రకటించాడు. ఇందులో 183 మంది పూర్వకవులు, 354 మంది ఆధునిక కవుల రచనలు, పరిచయాలున్నవి. రవాణ వ్యవస్థ, తపాల, సాంకేతిక వ్యవస్థలు బలంగాలేని కాలం అది. అటువంటి పరిస్థితుల్లో కూడా మొక్కవోని సంకల్పశక్తితో ఈ సంచికను ప్రకటించడం ప్రతాపరెడ్డి కార్యదక్కతకు ఒక ఉదాహరణ. గోల్గొండ కవుల సంచిక తెలంగాణ కవితా జయకేతనం. ఇంతటి ఘనకార్యం సాధించిన ప్రతాపరెడ్డి తన కవితలను సంకలనంగా వేయలేదు. తన గురించి కాదు, తన సమాజం గురించే ఆలోచిస్తారు ఉత్తములు.

ఎవిధ సంస్థలతో అనుబంధం :

వరాయిభాషా దౌర్జన్య ప్రభంజనానికి అల్లాడుతున్న తెలుగు దీపాన్ని ఆరిపోకుండా చూసుకోవడానికి ఆవిర్భవించింది అంధ్రమహాసభ. 3-3-1930 నాడు మెదకు జిల్లా జోగిపేటలో నిజాం రాష్ట్ర అంధ్రమహాసభ తొలిసమావేశం జరిగింది. ఇదొక చారిత్రక సన్నివేశం. దీనికి ప్రతాపరెడ్డి అధ్యక్షత వహించాడు.

విజ్ఞానవర్ధనీ పరిషత్తూ (1941) ఆంధ్రసారస్వత పరిషత్తు (1943) వ్యవస్థాపక సభ్యులైన ప్రతాపరెడ్డి తర్వాత అధ్యక్షడిగా బాధ్యతలను నిర్వర్తించాడు. కులమతాల పట్టింపులేని ఈయన యాదవ సంఘం, ముదిరాజ్ సంఘం, గౌడ సంఘాలకు కూడా అధ్యక్షులుగా ఉన్నాడు. హైద్రాబాద్ ఆయుర్వేద సంఘం అధ్యక్షడిగా, ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘ ఉపాధ్యక్షడిగా నేవలందించాడు. శ్రీకృష్ణదేవరాయాంధ్ర భాషానిలయం, లక్ష్మణరాయ పరిశోధక మండలి, బాలసరస్వతీ గ్రంథాలయం, వేమన గ్రంథాలయం మొదలైన సంస్థలతో సన్నిహిత సంబంధముండేది తనకు. ఆనాడు తెలంగాణలో ఉన్న సాహిత్య సాంస్కృతిక సంస్థలతో ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ఈయనకు అనుబంధమున్నది. అందుకే ‘అతడులేని తెలంగాణ, అలంకరణ లేని జాణ’ అన్నాడు దాశరథి.

సాహిత్యం :

ఎన్నో సాహిత్య ప్రక్రియలను సమర్థంగా నిర్వహించాడు ప్రతాపరెడ్డి. కవిత్వం, కథ, సపల, నాటకం, వ్యాసం, జీవిత చరిత్ర వంటి ప్రక్రియల్లో రచనలుచేశాడు. గ్రంథ పరిష్కరణలు, జానపద సాహిత్య సేకరణ చేశాడు. పరిశోధనాత్మక గ్రంథాలను ప్రకటించాడు.

పరిశోధకులుగా ప్రతాపరెడ్డికి ఎనలేని కీర్తిని తెచ్చిపెట్టినవి ఆంధ్రుల సాంఘిక చరిత్ర, హిందువుల పండుగలు, రామాయణ విశేషములు. రాజుల చరిత్రనే చరిత్రగా చెలామణి అయ్యేకాలంలో ప్రజల సాంఘిక చరిత్రే అసలైన చరిత్రగా ఆవిష్కరింపజేశాడు ప్రతాపరెడ్డి. చరిత్ర రచనకు ఈయన గ్రంథం ఒజ్జబంతి అయింది. అందుకే కేంద్రసాహిత్య అకాడమీ పురస్కారాన్ని పొందిన మొదటి గ్రంథంగా చరిత్ర సృష్టించిందిగ్రంథం.

హిందువుల పండుగల వెనుకనున్న నేపథ్యాలు, ఆచార సంప్రదాయాలు తెలిపే ప్రామాణిక గ్రంథం ‘హిందువుల పండుగలు’. పండుగల విశేషాలనెన్నించినో పురాణ, శాస్త్ర ప్రమాణంగా తెలిపాడు. ‘శ్రీయుత ప్రతాపరెడ్డిగారిచే విరచితమైన ‘హిందువుల పండుగలు’ అను గ్రంథమునకు విపులముగా పీటిక వ్రాయుటకు నాకు వ్యవధి చాలదు. శక్తియు చాలనిదే’ అని నాటి భారత ఉపరాష్టపతి డా॥ సర్వేషిల్ రాధాకృష్ణన్గారు అభిప్రాయపడినారంటే ఈ గ్రంథ విశిష్టతను మళ్ళీ ప్రత్యేకంగా చెప్పనపసరంలేదు.

సాహిత్యం ఆనందాన్నే కాదు ఉపదేశాన్ని ఇప్పాలి. ప్రతాపరెడ్డి భక్తుతుకారాం నాటకంలో పలికించిన ఈ పద్యం ఎంతో స్వార్థమంతమైనది.

‘అనిశమ మాతృదేశహిత మాతృను గోరెడివాడె భక్తుడో,
దన తనువున్ ధనంబును ముదంబున నర్వణ సేయునట్టి యా
మనుజుడె త్యాగి, బ్రాహ్మణుల మాలల నొక్కవిధంబు సూచ నా,
జనుడె మనీపి, దుర్మధము శత్రుగజూచు నతండె శూరుడో.

భాష :

వివిధ భాషలపై పట్టుసాధించిన సురవరం ప్రతాపరెడ్డికి తెలుగంబే ఎంతో ప్రీతి. తెలుగును చిన్నచూపుచూసే వారిని చూస్తే అతనికి అరికాలిమంట నెత్తికెక్కుతుంది.

నిఘంటువులకెక్కుని పదాలెన్నింటికో అర్థాలను కూడా రాసిపెట్టాడు. ‘పులిజూదము’ వంటి పదాలను చిత్రసహయంతో వివరించి నిఘంటువులెట్లు ఉండాలో చూపించాడు. తెలుగు లిపి సంస్కరణ జరగాలని కోరుకున్నాడు. 28 అక్టోబర్ తేదీనే వర్షమాలను రూపొందించి తమ పరిశోధనా పటిమను ప్రదర్శించాడు. వారి కలానికి రెండువైపులా పదునే. గ్రాంథికం రాయగలడు. వ్యాపారికం వాడగలడు. గద్యరచనలో వ్యాపారిక భాషకే పెద్దపీట వేశాడు.

వ్యక్తిత్వం :

నిరాడంబరత, నిర్మితి, నిజాయతి, నిస్స్యార్థత ప్రతాపరెడ్డి జీవలక్ష్మణాలు. వేషభాషల్లో పరమత ప్రభావం ప్రచండంగా ఉన్న కాలంలో కూడా అచ్చమైన తెలుగు వాడిగా జీవించగలిగాడు. నిండైన తెలుగు వేషం. అక్షరాల్లోనే కాదు అంకెల్లోకూడా తెలుగును వాడేవాడు. ‘స్వవేషభాషాదురభిమానిగా’ పరిగణింపబడ్డాడు. తను ఎవరినీ స్తుతించడు. తను ఎవరైనా స్తుతిస్తే భరించడు. ఏరిలో ఆవేశంపాలు ఎక్కువ. అది ధర్మవేశం మాత్రమే. అట్టియతక తప్ప అహంకారానికి చోటులేని హృదయం. మంచి ఎక్కుడున్నా గ్రహించే మనస్తుంం అతనిది. జానపద సాహిత్యంలో విశేష కృషిచేసిన ఆచార్య బిరుదురాజు రామరాజుగారిని మొదట పరిశోధనవైపు మరలించింది సురవరంవారే. ఇట్లు ఎందరికో ప్రేరకుడు, ఎన్నో రచనలు రావడానికి కారకుడు.

కులమతాల పట్టింపులు లేని సంస్కరణశీలి. జోగిపేటలో జరిగిన ప్రథమాంధ్రమహసభలో భాగ్యరెడ్డివర్మకు సభలో పాల్గొనే అవకాశం మొదటగా కల్పించింది ప్రతాపరెడ్డిగారే. అంబేద్కర్ ను ముందే సమాజంలో దళితోద్యమస్వార్థిని రగిల్చింది భాగ్యరెడ్డివర్మ.

ప్రతాపరెడ్డిగారి ఆలోచనా సరళి విభిన్నంగా ఉంటుంది. చారిత్రక పురుషుడు, మహాభారతాన్ని నడిపించిన ధీరుడైన శీక్షయ్యనికి మీసాలెందుకుండవ? అని ప్రశ్నించుకున్నాడు. ప్రత్యేకంగా ‘మీసాల క్షయ్యని’ చిత్రాన్ని మార్చాల రామాచార్యుల వారిచే గియించి తమ గోల్గొండ పత్రిక కార్యాలయంలో పెట్టుకున్నాడు. ఇదొక ప్రత్యేక ఆకర్షణ.

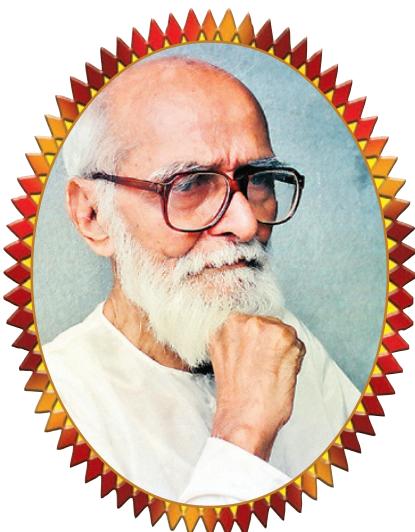
వనపర్తి, ఆత్మకూరు, గద్వాల, గోపాలపేట, కొల్లాపూరు సంస్థానాధిపతిలతో తమకున్న పరిచయాన్ని ఎప్పుడూ స్వార్థానికి వాడుకోలేదు. సాహిత్య సమారాధనకే ఉపయోగించాడు.

వనపర్తి శాసనసభ్యుడిగా 1952లో ఎన్నికైన ప్రతాపరెడ్డి మొదటి నుండి ప్రజల మనిషే. తన మరణానికి (25-8-1953) ఒకరోజు ముందు కూడా ప్రజల స్థితిగతులు తెలుసుకోవడానికి వెళ్లిన సామాజిక హితచింతనుడు. తెలంగాణ సమాజాన్ని అన్ని కోణాలలో ప్రభావితం చేసిన ప్రతాపరెడ్డి జీవనం పావనం, ఆదర్శవంతం. వారి సమున్నత మూర్తిమత్యాన్ని దర్శించాలంటే ఈ పద్యం చదువాల్సిందే.

రైతయి, రాజబంధువయి, రచ్చకుపెద్దయి, కావ్యవేద ని
ప్ల్యాటుడునై, స్వతంత్రుడయి, శాసనకర్తయి, శాస్త్రకర్తయై
తాతలనాటి సంస్కృతికి తావలమై, పురుషార్థ జీవియై
మా తెలగాణ గౌరవము మల్చినవాడు ప్రతాపరెడ్డియే

- గంగాపురం హనుమచ్చర్మ (దుందుభి)

డపవాచకం

3. కాళోజి

వివక్ష ఎక్కుడున్న వ్యతిరేకించాడు
మంచి ఎక్కుడున్న స్వాగతించాడు
అన్యాయం, అణచివేతలపై తిరగబడ్డాడు
తన వాదనలతో తెలంగాణేతరుల మనసులను కూడ
గెలుచుకున్నాడు
తెలంగాణ వైతాళికుడని పేరుగన్నాడు
ఈనేల సాంస్కృతిక వారసత్వంలోనుండి ఎదిగిన ఆ
మహానీయుడే - కాళోజి.

“మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంతో పాటు నేను భూమి మీద పడిన. అది 09-09-1914” అని కాళోజి తన ఆత్మకథ ‘ఇది నా గొడవలో తెలిపాడు. కాళోజి ‘రట్టుహాళ్ళి’ అనే ఊర్లో పుట్టాడు. ఇది బీజాపూర్ జిల్లాలో ఉన్నది. ఈ ఊరు కర్రాటుక ప్రాంతంలోని పాత బొంబాయి ప్రెసిడెన్సీ కింద ఉండేది. కాళోజి చిన్నతనంలో వీరి కుటుంబం కొన్నండ్లు మహోరాష్ట్రలోని ‘సాయరాం’ అనే గ్రామంలోనూ, కొంతకాలం తెలంగాణలోని ఇల్లెందు తాలూకా ‘కారేపల్లి’ గ్రామంలోను నివసించింది. 1917 వరకు కాళోజి కుటుంబం హనుమకొండలో ఉండేది. తరువాత మడికొండకు మారడం జరిగింది. తరువాత కాళోజి అన్న రామేశ్వర రావు న్యాయశాస్త్రం చదవడానికి పైదరాబాద్ పోవాల్సి వచ్చింది. దాంతో కాళోజి పాతబస్తీలోని చౌమహల్లు కాస్తిబడిల సెకండ్ ఫ్యారంలో చేరాడు. తరువాత సుల్తాన్ బజార్లోని రెసిడెన్సీ మిడిల్ స్కూల్లో చేరాడు. ఉన్నత విద్యకోసం 1934 ఏప్రిల్ నెలలో వరంగల్ కాలేజియేట్ పైస్కూల్లో ఇంటర్డియెట్లో ప్రవేశించాడు. 1939లో ‘లా’ పూర్తి చేశాడు. 1940లో గవిచెర్ల గ్రామానికి చెందిన రుక్కిణిని వివాహం చేసుకున్నాడు.

“మా ఇంట్లు ఒక బీరువా ఉంటది. దాంట్లు ఒక అరల కాగితాలు, బట్టలు, నా వస్తువులు అనదగ్గవి ఉంటయి. మా ఇంటికి రోజుా వచ్చే వారెవరికైనా తెలుసు. రామశాస్త్రికి చెప్పే పంపిస్తదు” ఈ మాటలను బట్టి కాళోజి వ్యక్తిగత ఆస్తిలేని నిరాదంబరుడు అనేది తెలుస్తుంది. నిజానికి కాళోజి ‘సాంత ఆస్తి రద్దు కావాలనే కమ్ముయినిస్టు’ కాదు. ఎక్కుడికి వెళ్ళినా, ఎక్కుడికి వచ్చినా, ఎక్కుడ తిరిగినా - ఈ పూట ఇక్కడ తింటే రాత్రికెక్కడనో, ఈ రాత్రి ఇక్కడుంటే రేపెక్కడనో ఆయనకే తెలియదు. ఆచరణకు, ఆదర్శానికి ఏ మాత్రం తేడా లేని జీవితం ఆయనది.

కాళోజి నిరంతర ఉద్యమజీవి. తన కాలంలో జరిగిన అనేక ఉద్యమాల్లో పాల్గొన్నాడు. ప్రతి విషయాన్ని ప్రశ్నించాడు. స్వాతంత్య ఉద్యమంలో పాల్గొన్నాడు. రజాకార్ల నెదిరించి జైలు జీవితం గడిపాడు. నిజాం రాజును ఎదిరించాడు. తెలంగాణ ప్రత్యేక రాష్ట్రం కొరకు కూడా పోరు చేశాడు. తనకోసం కాకుండా, ఇతరుల బాగు కోసం పోరాడే తత్త్వం - సామాజిక స్పృహ కాళోజిలో ఉన్నాయి.

తెలంగాణ పక్కాన నిలిచి తాడిత, పీడిత ప్రజల గుండెలలో కొలువైన కవి కాళోజి. మాటలలో, చేతలలో, ఆలోచనలలో, అవేదనలో, వేషభాషలలో, ప్రవర్తనలో, తెలంగాణ స్వరూపం సంపూర్ణంగా కనిపిస్తది. దాశరథి అన్నట్లు “తెలంగాణ ఆధునిక సాహిత్య ముఖద్వారం కాళోజి. తన కవిత్వాన్ని ప్రజల జీవితాల్లోకి తీసుకెళ్లి ప్రజాకవిగా పేరుపొందినవాడు కాళోజి.

సమాజ గౌడవను తన గౌడవగా చేసుకొని “నా గౌడవ” పేరుతో అనేక కవితలు రాసి, వాటిని ఎనిమిది సంపుటాలుగా వెలువరించాడు. ప్రాంతీయ దృక్పథం, దేశీయ దృక్పథం, అంతర్జాతీయ దృక్పథం కలిగిన కాళోజి నిజానికి అంతర్జాతీయ కవి. నిరంకుశ రాజ్యాలమీద తన జీవితాంతం కత్తిగట్టి పోరాడినవాడు కాళోజి. అందుకే రాజకీయాలతో, ప్రజా ఉద్యమాలతో మమైకమైన కాళోజి కవిత్వాన్ని తెలుగునాట ప్రజలు అదరించారు. రజకార్లపై ఆయన కోపాన్ని పరాకాష్టకు చేర్చిన కవిత. “కాబేసి తీరాలె” ఇందులోని కసి తెలంగాణ ప్రజలందరిది.

“మన పిల్లలను చంపి మనల బంధించిన

మానవాధములను మండలాధిపులను

మరచి పోకుండ గురుతుంచుకోవాలె

కసి ఆరిపోకుండ బుసకోట్టుచుండాలె

కాలంబు రాగానె కాబేసి తీరాలె”

సాహిత్యంలో భాషసుపయోగించే విషయంలో కాళోజికి కొన్ని కచ్చితమైన అభిప్రాయాలున్నాయి. ఆయన దృష్టిలో భాష రెండు రకాలుగా ఉంటుంది. ఒకటి “బడి పలుకుల భాష”. రెండవది జనం నిత్యవ్యవహారంల వాడే “పలుకుబడుల భాష”. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే మొదటిది గ్రాంథిక భాష. రెండవది వ్యావహారిక భాష. ఈ వ్యావహారిక భాషయే జీవభాష. ఏ భాషకైన జీవధాతువు మాండలికమే. కాళోజి ఎప్పుడూ జీవభాషమై మొగ్గ చూపాడు.

“రెండున్నర జిల్లాలదే దండి బొస అయినప్పుడు

తక్కినోళ్ళ నోళ్ళయాన

తాక్కి నొక్క బడ్డప్పుడు

ప్రత్యేకంగా రాజ్యం పాలు

కోరడం తప్పుడు”

అంటూ కాళోజి ఆంధ్ర ప్రాంతపు భాషావాదులను పోచ్చారించాడు. కాళోజి కాంగ్రెసు పార్టీలో సభ్యుడు. కాంగ్రెసు పార్టీ తరఫున ఎమ్.ఎల్.ఎ గా పోటీచేసి ఓడిపోయాడు. కాంగ్రెస్ పార్టీ నియమనిబంధనలను పాటిస్తున్నప్పటికినీ. ‘పాతిప్రత్యం’ అన్న మాటకు వ్యంగ్యార్ సూచకంగా ‘పార్టీప్రత్యం’ అన్న పదబంధాన్ని కాళోజియే తయారుచేశాడు. పార్టీయే దేవుడు, సర్వస్వం అని భావించటం, పార్టీ తప్పు చేసినా సమర్థించడం, ఇటువంటివి కాళోజికి ఏ మాత్రం ఇష్టం ఉండేవి కావు. తలలేనితనాన్ని ఒప్పుకోడు. వ్యక్తిప్రత్యం ఉండాలని, ధనానికి లొంగి - నలుగురులో పలచన కావోద్దని,

తలెత్తుకొని తిరగగలిగే ధీర గుణం ఉండాలని కాళోజి భావించాడు. “ప్రాంతేతరులే దోషిడిచేస్తే పొలిమేరదాక తన్న తరుముతం! ప్రాంతం వాడే దోషిడి చేస్తే ప్రాణంతోనే పాతరవేస్తం!” అని తెలంగాణ మనస్తత్తున్ని చిత్రించాడు.

“వీర తెలంగాణ నాది వేరు తెలంగాణ నాది
వేరై కూడా తెలంగాణ వీర తెలంగాణ ముఖ్యాచీకి”

అని ఎలుగెత్తి చాటాడు. తెలంగాణ మాండలికాన్ని ఆంధ్రావాళ్ళు హేతన చేయడాన్ని ఏ మాత్రం సహించబోమని కాళోజి ఆ రోజుల్లోనే గట్టిగా చెప్పాడు. రాజకీయ వివక్షతతోపాటు, భాషా వివక్షను చూపే ఆంధ్రులను ప్రశ్నించాడు.

“తెలంగాణ ప్రజలు సల్పు / తెలంగాణ ఉద్యమాన్ని
రాణీ అలజడి అంటూ బాకాలూదెడి ఆంధ్రుల
దెంతపాటి సభ్యతంట / తెలంగాణ “యాస” నెపుడు
యాసడించు భాషీయుల / సుహృద్యావన ఎంతని”

అని ప్రశ్నిస్తూ కవిత్వం రాశాడు.

కవిగా, ఉద్యమకారునిగా పేరొందిన కాళోజి కథకునిగా కూడా రాణించాడు. ఇతని కథల్లో స్వచ్ఛత, సూటిదనం, సచ్చని విషయాలపై నిరసన స్ఫ్ట్టంగా కనిపిస్తుంది. కాళోజి కథలకు ఈనాటికీ ప్రాసంగికత ఉన్నది. మతంపేరట, కులంపేరట మనుషుల్ని హీనంగా చూడటం, అవమానించటం ఎంత దారుణమో చెప్పాడు. మనుషుల్లోని ద్వంద్వ ప్రవృత్తి, అన్యాయమైన రీతుల్ని తెలియజెప్పాడు. వ్యంగ్యం, హేతనలతో సాగిన కథ విభూతి లేక ఫేస్ పోడర్. ఇందులో అలంకరణల పట్ల గల మోజను నవ్వు తెప్పించే విధంగా చెప్పాడు. రాజకీయాల్లో, పరిపాలనలో అవకతవకల్ని, అక్రమాల్ని ఇప్పుడు కూడా చూస్తున్నాం. తెలంగాణలో 1940 నాటికి ఉన్న రాజకీయ వ్యవస్థ శైశవ దశలో ఉంది. ఒకరిని మించి ఒకరు కుటులు, కుతంత్రాలతో, లౌక్యంతో రాజ్యపాలన సాగింది. ఈ పరిస్థితుల్ని రామాయణంలోని సుగ్రీవుడు, విభీషణుని ఉదంతాలకు ముడిపెట్టి రాసిన కథ ‘లంకాపునరుద్ధరణ’. దీనిపై విసిరిన వ్యంగ్యాస్తుమే ఈ కథ. రాతి బొమ్మకు గుడికట్టించే విషయంలో ముందుకు వచ్చిన ప్రజలు, ప్రాణమున్న అనాధ శిశువుపై ఆదరణ చూపించలేకపోవడంపై విసిరిన వ్యంగ్యాస్తు ‘భూతదయ’. కాళోజి కథలన్నీ ఒక రకంగా రాజకీయ కథలు. వీటిలో సాహిత్య విలువలు కాపాడదానికి ప్రయత్నించాడు.

ఎనిమిది దశాబ్దాలకు పైగా ప్రజా జీవితంలో ముడిపడ్డ బతుకు ఆయనది. వివక్ష ఎక్కడ ఉన్న వ్యతిరేకించాడు. మంచి అన్నది ఎక్కడ ఉన్న స్వాగతించాడు. అన్యాయం, అణచివేతలపై తిరగబడ్డాడు. ఆలోచించగలవారు ఆయన వాదసల్లోని సమర్థనల్ని గుర్తించారు. ఈ విధంగా తెలంగాణేతరుల మనసులను గెలుచుకున్న సందర్భాలు అనేకం ఉన్నాయి. తెలంగాణ వైతాళికునిగా కాళోజిని పేరొన్నాలి. ఈ నేల సాంస్కృతిక వారసత్వంలోంచి ఆయన ఎదిగాడు. మనుషులను ఆయన అర్థం చేసుకున్న తీరు చాల విశ్లేషంగా ఉంటుంది. ఆయన చాలాసార్లు ప్రహ్లద చరిత్ర కథ చెప్పేవాడు. ఆ కథ ఆయనకు నచ్చింది. తండ్రి హిరణ్యకశిష్టది నిరంకుశత్వాన్ని అంత చిన్నవయసులోనే ప్రాణాలకు తెగించి ఎదిరించిన ప్రహ్లదుడి పాత ఆయనకు చాలా నచ్చింది. ప్రహ్లదుడు అన్యాయాన్ని ఎదిరించాడు. అన్యాయాన్ని

ఎదిరించినోడే తనకు ఆరాధ్యుడని లెక్కలేనన్నిసార్లు చెప్పాడు. ప్రజాస్వామ్యంలో ఓటుకు చాలా విలువ ఉంటుందని భావించాడు. ఓటుహక్కు ప్రజాస్వామికమైనదని ప్రకటిస్తా మెడలో బోర్డు వేసుకొని తిరిగాడు. ఈ స్వేచ్ఛ ప్రవృత్తి ఆయన ప్రవర్తనలో అడుగునా కనిపిస్తుంది.

వ్యక్తిత్వం, స్వేచ్ఛ అనే రెండు ప్రధాన విషయాలను మనిషి కోల్పోకూడదని చెప్పాడు. నిర్భయంగా మాట్లాడడం ఆయన స్వభావం. దీనికి ఉదాహరణగా 1948లో జరిగిన ఈ సంఘటన నిలుస్తుంది. “వరంగల్ సెంట్రల్ జైలులో కాళోజి తదితరులున్నారు. అప్పుడు బురుజు మీద ఉన్న ఒక పోలీస్ రాత్రి ఎనిమిది గంటల సమయంలో వీళ్నను ఉద్దేశించి “తుపాకీతో వీళ్నను కాల్చి చంపినా పొపం లే”దని అక్కసు వెళ్గక్కాడు. అది విన్న కాళోజి అతని దగ్గరకు పోయి “దైర్యముంటే కాల్చువోయ్ అని సవాల్ చేశాడు. ఆ సమయాన మిగతా తైదీలందరు భయపడ్డారు.” కానీ కాళోజి ఇట్లాంటి సందర్భంలో వెనకా ముందులు చూడడు. ఇదీ అతని నిర్భీతి.

కాళోజి జీవితాంతం ప్రజాస్వామ్యవాదిగా ఉన్నాడు. “నీ అభిప్రాయాల్ని స్వేచ్ఛగా ప్రకటించే నీ హక్కుల కోసం అవసరమైతే నా ప్రాణాలైనా ఇచ్చి పోరాటుతా” అన్న మాటల్ని కాళోజి ఎప్పుడూ గుర్తుచేసేవాడు. ఆ మేరకు బతికాడు. అందుకే మహాకవి శ్రీశ్రీ కాళోజిని ఫ్రైంచికవి “లూయి అరగాన్”తో పోల్చాడు. 1953లో మహబూబ్‌నగర్ జిల్లా ఆలంపురంలో జరిగిన ‘నా గొడవ’ పుస్తకావిష్కరణ సభలో ఈ మాట అన్నాడు. యుద్ధంలో ప్రాన్స్ కవలంతా పారిపోతే లూయి అరగాన్ ఒక్కడే దేశంలో నిలబడి మహో విశ్వాసాన్ని వెల్లడించే గీతాలు రాశాడు. కాళోజి కూడా అలాంటి వాదేనని శ్రీశ్రీ ఉద్దేశం. నిజమే! తెలంగాణ ఇటీవలి కాలం వరకు ఒక యుద్ధ భూమి. అందులో నిలబడి కాళోజి ప్రజలవైపుగా కవిత్వం వినిపించాడు. నిజాంను ఎదిరించాడు. నిరంకుశ ప్రభుత్వాల్ని ధిక్కరించాడు. అందుకే ఆయన ఉద్యమకవి.

“మా నాయనది గాంధీ సూఫీతత్వం. అంటే మతసామరస్యం. సాధుసత్పురుషుడని హిందువులొస్తరు, ముస్లింలొస్తరు. మా నాయన ముస్లింల సెయింట్స్‌ని, హిందూ సాధువులని కలిసేవాడు. ఆయనకు కుల పట్టింపులైన్నరు. అట్లాంటి వాతావరణంలో పెరగడంవల్ల మాకూ ఈ రకమైన భావాలు ఏర్పడ్డయి” అని కాళోజి చెప్పుకున్నాడు. అందుకే ఏదో ఒక మతం పక్షాన ఆయన ఎన్నడూ కన్పించలేదు. కాళోజి తన అభిప్రాయాలకు సన్నిహితమైన భావాలు ఇతరభాషల్లో కనపడ్డపుడు వాటికోతాదాత్మం చెంది తెలుగు పారకలోకం కోసం అనువదించాడు. ఖలీల్ జిబ్రాన్ రాసిన “దిప్రాఫెట్”ను ‘జీవనగీత’గా రచించాడు.

తన చాపు తర్వాత తన భౌతికదేహం వైద్యవిద్యార్థుల పరిశోధనకు ఉపయోగపడాలని ఆశించాడు. 13-11-2002 నాడు మరణించిన పిదప ఆయన పార్టివదేహాన్ని కాకతీయ మెడికల్ కళాశాలకు అందజేశారు.

బ్రతుకంత దేశంగా, ప్రజలుగా, ఉద్యమాలుగా బ్రతికిన, ప్రజాకవి కాళోజి నారాయణరావు. తన సామాజిక జీవితం ద్వారా ఆయనిచ్చిన స్వార్థి భావప్రసారం ముందుతరాలకు శక్తినిస్తుంది. ఆయన జీవితం, కవిత్వం భావితరాలకు ఆదర్శం.

ఉపవాచకం

4. ఆచార్య కొత్తపల్లి జయశంకర్

తెలంగాణ చెరువు తీరు
మన జయశంకరు సారూ
అలుగు దుంకి పారూ
పదునైన మాట జోరు
పాలు పోసుకున్న పజ్జున్న కంకులల్ల
పైకి పైకి ఎగిరే ఆ పాల పిట్టులల్ల
మీ ఆశయాల వ్రాలూ
కనిపించే అనవాలూ...
కన్నులలో ఆవేశం కదలాడిన రుద్రుడు
ఆధిపత్య శక్తులపై అతడు వీరభద్రుడు
అలోచనల అవసరాన్ని తెలిపిన నిబద్ధుడు
తెలంగాణ కనుగొన్న అతడు మరో బుద్ధుడు

తెలంగాణను స్వాధీనంచి, శాస్త్రించిన మహోపాధ్యాయుడు జయశంకర్. వరంగల్ జిల్లా ఆత్మకూరు మండలం అక్కుపేట గ్రామంలో లక్ష్మీకాంతరావు, మహాలక్ష్మీ దంపతులకు 1934 ఆగస్టు 6న జన్మించాడు. ఉర్కామీడియం పారశాలలు మాత్రమే అందుబాటులో ఉన్న రోజులలో హన్సుకొండలోని మర్కుజీ పారశాలలో ప్రాథమిక విద్య నేర్చాడు. హన్సుకొండ న్యాపైసుక్కలో మాధ్యమిక వరకు, ప్రభుత్వ ఉన్నత పారశాలలో హాచ్.ఎస్.సీ వరకు చదువుకున్నాడు. ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయంలో బి.ఎ. పూర్తి చేశాడు. బెనారస్ విశ్వవిద్యాలయం, అలీగఢ్ విశ్వవిద్యాలయాల నుండి పి.జి. పూర్తిచేశాడు. సమస్యల పట్ల ఏ విధంగా స్పందించాలో, దాన్ని ఏ విధంగా ఉద్యమంగా తీర్చిదిద్దాలో నిరూపించే సంఘటన ఒకటి ఈయన విద్యాభ్యాస కాలంలో జరిగింది.

అప్పట్లో వరంగల్లో డిగ్రీ కళాశాల లేదు. డిగ్రీ చదవాలంటే ప్రైదరాబాద్కు వెళ్ళాలి. లెక్కర్స్ ప్రోఫ్సర్లంతో డిగ్రీ కాలేజీ కావాలని విద్యార్థులు ఉద్యమించారు. అందులో మొదటి వరుసలో జయశంకర్ ఉన్నాడు. ఊరేగింపులో జయశంకర్ నినాదాలిస్తున్నాడు. ‘వరంగల్కు డిగ్రీ కాలేజీ కావాలి’. అనాల్సిందిబోయి యూనివరిటీ కావాలని నినాదం ఇచ్చాడు. అందరూ నవ్వారు. జయశంకర్ను బాగా ఇష్టపడే ఒక లెక్కర్ వి పొట్టు పాగల్ హోగయా క్యా?“ అని అన్నాడు. ఈ సంఘటన తరువాత పదెండ్లకు డిగ్రీ కాలేజి, ముఖ్యి ఏండ్లకు యూనివరిటీ వచ్చింది. ఆ పిచ్చి పిల్లగాడే తరువాత యూనివరిటీకి వైనిచాన్సులర్ అయ్యాడు.

1960లో ఉపాధ్యాయ వృత్తిలోకి అడుగు పెట్టడం ద్వారా ఉద్యోగ జీవితం మొదలైంది. హన్సుకొండలో ఉపాధ్యాయుడిగా నియామకమై, లెక్కర్గా ఆదిలాబాద్కు పోయాడు. 1975-79 వరకు సీకెఎం కళాశాల ప్రిన్సిపాల్గా, బోర్డుమెంబరుగా నేపలందించాడు. 1982-91 వరకు సీపెల్ రిజిస్ట్రార్గా పనిచేశాడు. 1991-94 వరకు కాకతీయ యూనివరిటీ షైస్సెన్చాన్సులర్గా పనిచేశాడు. ఇవే కాక వివిధ ప్రభుత్వ హోదాల్లో, సంఘాల పదవుల్లో పనిచేసి తనదైన ముద్రవేశాడు. ఇన్ని పదవుల్లో పనిచేసినా “నాకు వైనిచాన్సులర్గా చేసిన తృప్తి కంటే సీ.కె.ఎం. కళాశాల ప్రిన్సిపాల్గా పనిచేయడం ఎక్కువ

తృప్తినిచ్చింది” అని స్వయంగా అన్నాడు. హన్సుకొండలో టీచర్గా మొదలైన ఉద్యోగ ప్రస్తావం, అదే ఊళ్ళో వైస్ఫాన్సులర్గా పదవీ విరమణతో ముగిసింది. తెలంగాణ ఉద్యమ భావజాలాన్ని వ్యాప్తి చేసునే అనేక పదవుల్లో పనిచేశాడు.

మూడు దశలుగా సాగిన తెలంగాణ ఉద్యమంలో జయశంకర్ కీలకపాత్ర పోషించాడు. 1952 వరకు జరిగిన ఉద్యమంతో పాటు 1969, ఆ తర్వాత 1996లో ప్రారంభమైన తెలంగాణ ఉద్యమంలో జయశంకర్ పాత్రమను ఎవరూ మర్మిపోలేరు. 1952లో ఇంటర్వెడియట్ విద్యార్థిగా తెలంగాణకు జైకొణ్టీ తరగతులను బహిష్కరించాడు. వరంగల్లో మొదలైన ఉద్యమం ప్రాదరాబాద్ ల కేంద్రికృతమైంది. నాన్మముల్ని గోబ్యాక్ నినాదంతో ముందుకుపోయింది. ప్రాదరాబాద్ ల జరిగే మీటింగ్కు తోచివాళ్ళతో కలిసి బస్సలో జయశంకర్ బయలుదేరాడు. బస్సు మధ్యలో ఫెయిల్ కావడం వల్ల ప్రాదరాబాద్ కు ఆలస్యంగా చేరుకున్నాడు. ఆనాటి మీటింగ్లో పోలీస్ కాల్చులు జరిగినాయి. “ఆనాడు సమయానికి నేను అక్కడికి చేరుకుంటే, కాల్చుల్లో పోయేవాళ్ళి. ఇంత వివక్ష, ఇన్ని యాతనల నుండి విముక్తి కలిగేది” అని తెలంగాణ గురించి మాట్లాడినపుడు అనేవాడు. ఘజల్ అలీ కమిషన్సు కలిసి ప్రాదరాబాద్ ప్రత్యేక రాష్ట్రం కోరుతూ విజ్ఞప్తి పత్రం ఇచ్చిన విద్యార్థి బృందంలో ఉన్నాడు. “మంచిగ బతుక లేకుంటే, బిచ్చమెత్తుకోవైనా బతుకుతం. కాని అంధ్రావాల్లతో కలిసి ఉండం” అని ఘజల్ అలీతో ఖరాఖండిగా చెప్పిన కార్యవాది. 1969లో ఉవ్వెత్తన ఎగిసిపడ్డ ప్రత్యేక తెలంగాణ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నాడు. ఈ సందర్భంలోనే కరుణాలీ తెలంగాణ అంతా తౌర్క్యాంధ్రం అని అంటే జయశంకర్ స్వయంగా కరుణాలీని కలిసి, ఆయన కవిత్వంలో ఉన్న ఉర్దూ పదాల్ని చూపించి, జామవా, శ్రీలీ వంటి వారి కవిత్వాల్లో కూడ ఉర్దూ పదాలు ఉన్నాయని చూపాడు. ప్రతిరోజు మాట్లాడే మాటల్లో ఎన్ని ఉర్దూ పదాలు ఉన్నాయో చెప్పాడు.

1996లో నాటి ప్రధాని 15 ఆగస్టు నాడు ఎప్రకోట నుండి చేసిన ఉపన్యాసం తెలంగాణా వాదులందరిని తల్లిలేపింది. తెలంగాణ సాధనకు ఎలాంటి వ్యాపోలు రచించాలో జయశంకర్కు తెలుసు. మొత్తం తెలంగాణ ఉద్యమానికి మూడు దశలున్నాయి. మొదటిది భావజాల వ్యాప్తి. అది జరిగింది. రెండోది అందోళనా కార్యక్రమం. అది కొనసాగుతున్నది. ఇక మిగిలింది రాజకీయ ప్రక్రియ. అది జరగాల్సి ఉంది. దానిని పూర్తి చేయడమే ఉద్యమ కర్తవ్యం కావాలి. దానికి రాజకీయ చిత్తశుద్ధి అవసరం. ‘ఇప్పుడున్న రాజకీయ నాయకత్వం ఆ పని పూర్తిచేస్తుందని నేను నమ్ముతున్నాను’. అని అన్నాడు. ఈ మూడు దశల్లో కూడా జయశంకర్ పాత్ర మరువలేనిది. అందుకే అతడు తెలంగాణ సిద్ధాంతకర్త. మొదటిది తెలంగాణ భావజాల వ్యాప్తి. అది ఎంతగా ప్రజల్లోకి చొచ్చుకపోయిందో జయశంకర్ ఒక రోజు ఇట్లు చెప్పిందు. “ఎందుకమ్మా తెలంగాణ అంటే? ‘ఏం సార్ తెలంగాణ వస్తే మా పొలాలకు నీల్లాస్తయ్, మా పోరగానికి కొలువొస్తది’ అనే భావన వారికి కలిగిందని” చదువురాని ఆడవాళ్ళు చెప్పిన మాటల్ని జ్ఞాపకం చేసుకొన్నాడు.

ఆయన చెప్పినట్లు రెండవది అందోళనా కార్యక్రమం. దీనికి సంబంధించి జయశంకర్ చిన్ననాటి సంఘటన ఒక్కటి చెప్పుకోవాలి. బడిలో చదువుతున్న రోజుల్లో బడి ప్రార్థన అయిన తరువాత వరుస క్రమంలో తిరిగి వెళుతూ పిల్లలందరు ప్రిన్సిపాల్కు “సలాం” అని చెప్పివెళ్ళటం ఆచారం. అందుకు బదులు జయశంకర్ ఒకరోజు “వందేమాతరం” అన్నాడు. అందుకు ప్రిన్సిపాల్ దాని అర్థం ఏమిటి? అని అడిగాడు. “తెలియదు” అని జయశంకర్ చెప్పాడు. ఆనాడు ఉర్దూ మాధ్యమం కావడం, “వందేమాతరం” అనడం శిక్షార్థమైన నేరం. ప్రిన్సిపాల్ ముస్లిమే అయినా శిక్షించకుండా, తండ్రిని పిలిపించి, విషయం వివరించి, మెత్తగా మండలించడంతో సమస్య పరిపూర్ణమైంది. కాకుంటే ఆనాడే జయశంకర్ బాలనేరస్తుని కింద జమై ఉండేవాడు. ఈ సంఘటన అతనిలోని ఆచరణకు, దానివల్ల కలిగే అందోళనకు చిత్రిక పదుతుంది. తెలంగాణలో జరిగిన అనేక అందోళన కార్యక్రమాలు ఉద్యమాన్ని రెండింతలు చేసినవి. వీటి వెనుక జయశంకర్ వంటి మేధావులు, ఉద్యమ కార్యక్రతల దిశానిద్దేశం ఉంది. ఉద్యమాచరణలో ఉన్న యువకులకు తగిన సమాచారం, సత్యసమ్మతమైన

వివరాలతో జ్ఞానాన్ని అందించాడు. తెలంగాణ కోణాన్ని, ఊహించని రీతిలో ప్రతి ఒక్క సమాచారాన్ని, పూర్తి వివరాలు - విశ్లేషణలతో ముందుంచేవాడు. ఆ విధంగా ఆందోళనా కార్యక్రమాలకు తనదైన రీతిలో చేయాత నిచ్చాడు.

జయశంకర్ విద్యార్థి నాయకుడు, సంఘనాయకుడు, గొప్ప పరిపాలనాదక్కుడు. తెలంగాణను స్వప్నించి, అహర్నిశలు శ్రమించిన కార్యశారుడు. తన చెప్పిన మూడవ దశ రాజకీయ ప్రక్రియ. నేరుగా ఎన్నడూ రాజకీయ ప్రక్రియలలో పాల్గొనుకున్నా ఆదిశగా తన వంతు పాత్రను పోషించాడు. తెలంగాణ కోసం పలవరించిన తెలంగాణ రాజకీయ నాయకులు ప్రతి ఒక్కరికి తన సహకారం అందించాడు. చెన్నారెడ్డి నుండి చంద్రశేఖరరావు వరకు ప్రతి ఒక్కరి రాజకీయ పార్టీకి తన మేదోశ్రమను ధారవోశాడు. ఎందుకంటే తెలంగాణ భావన మరింత బలపడుతుందనే ఆశతో చేశాడు. ఆయన ఆశించినట్టే చివరగా రాజకీయ ప్రక్రియతోనే తెలంగాణ వచ్చింది. ఈ క్రమం అంతా ఆయన దార్శనికతను సూచిస్తుంది. తెలంగాణలో జరిగిన ప్రతి ప్రజాఉఢ్యమంలో పాల్గొన్నాడు. ర్యాలీలు, ధర్మలు, సభలు, సమావేశాలు, ఐక్యవేదికలు, ఇట్లు అన్ని కార్యక్రమాలు, ఒకటేమిటి సమస్తంలో ఆయన కనపడ్డాడు. శ్రీకృష్ణ కమిటీ వేయంగనే తన ఆరోగ్యాన్ని లెక్కచేయకుండా నివేదిక తయారుచేశాడు. కమిటీ వాళ్ళ సందేహాలు తీర్చుదానికి క్యాస్టర్టో బాధపడుతూ కూడా ధిల్లికి పోయాడు. తెలంగాణ కోసం జీవితాన్ని అంకితం చేసిన మహానుభావుడు.

సీతి, నిజాయతి, నిరాడంబరత, నిబద్ధత, సమయపాలన ఇట్లాంటి లక్షణాలున్న మహా మనిషి. ఆయన సమయపాలన, నిబద్ధతల గురించి తెలిపే సంఘటనలు అనేకం. జయశంకర్ సీఫెల్ రిజిస్ట్రార్గా ఉన్న సందర్భంలో సాయంత్రం 5-30 నుండి రాత్రి 10-30 వరకు తన పరిశోధక విద్యార్థికి సమయం కేటాయించేవాడు. భోజనం సమయంలో విద్యార్థిని కూర్చోబెట్టుకొని మెటీరియల్ చూసేవాడు. సార్కు దగ్గరి మిత్రుడొకరు ఒకరోజు సాయంత్రం 5 గంటలవరకు గడిపి, తృప్తి చెందక ఇంకా మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించాడు. నా పిహెచ్.డి. స్క్యాడెంట్ వచ్చే సమయం అయిందని, మనం తరువాత కలుధ్వామని ముగించాడు. ఈ పరిశోధక విద్యార్థి తరువాత కాలంలో భమ్మం పి.జి. కళాశాల ప్రిన్సిపాల్గా పనిచేశాడు. జయశంకర్ కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం వైస్ ఛాన్సులర్గా ఉన్నపుడు, ఈ ప్రిన్సిపాల్ అతని దగ్గర కూర్చుని సమయం తెలియకుండా మాట్లాడుతుంటే, నీకు రైల్ ట్రైం అవుతుంది, స్టేషన్కు పోవడం ఆలస్యం అవుతుంది కనుక నీవు వెళ్ళవచ్చు అన్నాడు. ఈ రెండు సంఘటనల్లో ఒకే వ్యక్తి కనబడుతున్నాడు. జయశంకర్ ఆ వ్యక్తికి కాక సమయానికి విలువ ఇచ్చి పాటించడం ఇక్కడ కనపడుతున్నది.

నీళ్ళు, నిధులు, భూమి, ఉద్యోగాలు, బోగ్గు, కరంటు ఇట్లా ఒకటేమిటి సమస్త విషయాలపై లెక్కలతో సహా జరిగిన అన్యాయాలను ప్రజాప్రతినిధుల వద్ద, ముఖ్యమంత్రి, ప్రధానమంత్రి వద్ద చెప్పేవాడు. సాహిత్య సాంస్కృతిక రంగాల పట్ల కూడా ఆయన చక్కని చూపు పెట్టాడు. ఒకసారి అతను మాట్లాడుతూ “వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య, కాళోజీ నారాయణరావులు ఇద్దరూ స్వాతంత్య సమరయోధులు. ఇద్దరు 3 నెలల తేడాతో చనిపోయినారు. వావిలాల చనిపోయిన కొన్ని గంటలలోనే గుంటూరులో ఆయన స్వారక కేంద్రం కోసం 5 ఎకరాల స్థలాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కేటాయించింది. కాళోజీ కన్నమూస్తే ఎన్నిసార్లు డిమాండ్ చేసినా వరంగల్లో ఆయన పేరున స్వారక కేంద్రం ఏర్పాటు చేయలేదు. ఇది ప్రాంతీయ వివక్షను ప్రతిబింబించటం లేదా?” అని ప్రశ్నించాడు. ఇట్లా ప్రతి ఒక్క రంగంలో ప్రజల్ని చైతన్యపరిచాడు. “తెలంగాణ రాష్ట్రం ఒక్కటే నా కల. నేను జీవితంలో కన్న ఒకేబెక్క కల అది. ఆ కల నెరవేరుతుందని నమ్ముతున్న. తెలంగాణ యువతరం, విద్యావంతుల మీద విశ్వాసంతో ఈ నమ్మకాన్ని స్థిరపరచుకున్న. ఇప్పుడు లక్షలాది మంది తెలంగాణ వాదాన్ని అనుసరిస్తున్నరు. అంతిమంగా విజయం సాధిస్తరు. అంతదాకా విశ్రమించరు.” అని నమ్మకంగా పలికేవాడు. ఆ నమ్మకం నిజమయింది. అమరుల త్యాగాల వల్ల తెలంగాణ సాకారమయింది. ఆయన గొప్ప మానవతావాది. తెలంగాణ ఏర్పాటైన తరువాత కూడా అంధ ప్రజలు ఎవరైనా సరే ఇక్కడే ఉండవచ్చని జయశంకర్ ప్రతిపాదించాడు. అయితే ప్రజలను ఆధిపత్య దోషిం

వర్ధాలపట్ట మాత్రం అప్రమత్తంగా ఉండాలన్నాడు. “పొట్టపోసుకోవడానికి వచ్చే వారిని తెలంగాణ ప్రజలు ఆదరించాల్సిందే. పొట్ట కొట్టే వాళ్ళ మీదే మన వ్యతిరేకత అంత” అన్న కాళీజీ సూత్రానికి తెలంగాణ కట్టుబడి ఉండాలన్నాడు.

జీవితాంతం పదవుల్లో ఉద్యమాల్లో తిరిగిన జయశంకర్ పెండ్లి చేసుకోలేదు. ఉద్యోగరీత్యా సంపాదించినదంతా ఉద్యమాల కోసం భర్యు బెట్టాడు. ఉమ్మడి కుటుంబానికి చేదోడు వాదోడుగా ఉన్నాడు. జీవిత కాలం ఎక్కుపగా ఇట్లాగే భర్యు అయింది. ఉమ్మడి కుటుంబంలోని వాళ్ళందరు పెరిగి, ఎవరి సంసారాలు వాళ్ళకు అయినంక జయశంకర్ ఒంటరిగా మిగిలాడు. జయశంకర్ తనకు సహాయంగా ఉండటానికి తల్లిదండ్రులు లేని అనాధ పిల్లవాడిని చేరదిశాడు. అతడిని చదివించాడు. అనాధ పిల్లతో పెండ్లి చేశాడు. వారికో పాప పుట్టింది. వాళ్ళతో కలిసి జీవితం చివరిదశలో గడిపాడు. తల్లిదండ్రులు ఇచ్చిన పాత ఇల్లు అమ్మి, వరంగల్లో ఫ్లాట్ తీసుకున్నాడు. అదే అతని ఆస్తి పెన్షన్తో కాలం గడిపాడు.

ఉదాత్మమైన వ్యక్తిత్వం, మృదుభాషణం, ఉద్యమస్వార్థి, చెదరని స్థితప్రజ్ఞత కలిస్తే జయశంకర్. ఆబాలగోపాలంతో ‘జయశంకర్ సార్’ అని పిలిపించుకున్న అధ్యాపకుడు. జయశంకర్ సార్ ఉద్యమ పితామహులుగా, తెలంగాణ జాతిపితగా పేరొందడానికి కారణం కార్యకర్తకు కావల్సిన కార్యదక్కతోపాటు, కేసీఆర్ వంటి నాయకులకు కావలసిన అత్యవిశ్వాసాన్ని అందించుకొన్నాడు. అందు కోసం నిద్రాహారాలు మాని కృషిచేశాడు. సహనం, స్థిరచిత్తం, సిద్ధాంతం అనే మూడు అంశాలు ఆయనలో ముప్పిరిగొన్నాయి. వ్యక్తిగతంగా ఆయన క్రమశిక్షణ అలవరచుకోదగినది. ఆయన శనివారం భోజనం చేయడు. ఎందుకట్టా తినరు అని ఎవరైనా ఒత్తిడి చేస్తే చిరునవ్వుతో వారించేశాడు. అతను రెండు విషయాల్లో రాజీపడలేదు. ఒకటి శనివారం పస్తుండటం, రెండు “తెలంగాణ” అంశం మాట్లాడకుండా ఉండలేకపోవటం. తెలంగాణ విషయంలో వారి నిబధ్యత పసిపిల్లవాడికైనా తెలుసు. అట్లాంచీ జయశంకర్ తెలంగాణ సాకారం కాకముందే క్యాస్టర్ బారినపడి 21 జూన్ 2011న లోకాన్ని వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. ఎంతో మంది మనుషులు, జీవితంలో ఎన్నో తొవ్వుల్లో నడుస్తారు. అవసరాన్ని బట్టి, అనుకూల, అనుకూలం కాని పరిస్థితులను బట్టి, ఆలోచనలో మార్పును బట్టి మార్గాలను మార్చుకుంటారు. ప్రోఫెసర్ జయశంకర్ మాత్రం జీవితాంతం ఒకే మార్గంలో నడిచాడు. ఒకే మాట మీద నిలబడ్డాడు. అందరినీ తన మార్గంలో నడిపించాడు. అందుకే అతడు మార్గదర్శి. తెలంగాణకు చిరునామా.

ఉద్యమాగ్ని చల్లారిన విశ్రమించలేదు
వివక్షను నిలదీయుట విస్మరించలేదు
తేడు ఎవరు లేకున్న తొవ్వు తీసినాడు
ఆంధ్రవలస పాపాలను రాసిపెట్టినాడు
విద్రోహం మూలాలు విప్పి చెప్పి దీక్ష
విదువని జయశంకరెపుడు తెలంగాణ రక్ష

॥ తెలంగాణ చెరువుతీరు మన జయశంకరు సారూ ॥

తెలంగాణ వాదాన్ని తీర్చి దిద్దినావు
మారుతున్న తరానికి మార్గం చూపావు
అరువదేండ్ర తెలంగాణ మనాదివే నీవు
మలిదశ పోరాటానికి పునాదివే నీవు
భావాలను వెదజల్లిన వెల్లువ వైనావు
తెలంగాణ పాటలకు పల్లవి వైనావు
ఒడిదుడుకులలో చెదరని దైర్ఘ్యమిచ్చినావు

॥ తెలంగాణ చెరువుతీరు మన జయశంకరు సారూ ॥

ఉపవాచకం

5. స్వామి వివేకానంద

భారతీయ ధర్మం అన్ని మతాల్ని అంగీకరిస్తుందనీ, గౌరవిస్తుందనీ, అన్ని మతాలు సత్యాలేననీ, అవన్నీభగవంతుని చేరుకోడానికి మార్గాలనీ స్వామీజీ చెప్పాడు. ఎవరూ మతాన్ని మార్ఘకోసవసరంలేదనీ, నా మతమే గొప్పది. నా మతమే నిలవాలి అనుకునేవారు బావిలో కప్పవంటివారనీ స్వామీజీ తెలిపాడు. మిగతా వక్తలు తమ తమ మతాలకే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తే, స్వామీజీ మాత్రం అన్ని ధర్మాల తరఫునా మాట్లాడి నిజమైన మతసామరస్యాన్ని చూపించాడు. సదస్యులందరికి స్వామీజీ ప్రసంగమే నచ్చింది.

బాల నరేణ

ఒక బాలుడు కలకత్తానగర వీధుల్లో నడుస్తూ వెళ్తున్నాడు. హతాత్తుగా పెద్ద శబ్దం వినబడింది. ఏమయ్యటుందబ్బా! చూస్తే... ఒక గుర్రపు బండి రోడ్సుపై దూసుకుపోతున్నది. ఆ బండిని గుర్రం తన బలమంతా ఉపయోగించి వెళ్లివేగంతో లాక్కెత్తుతూంది. దేన్నో చూసి అది బెదిరిపోయినట్టుంది. దాని నుండి దూరంగా వెళ్లడానికిమో అన్నట్లు పరుగెడుతున్నది. బండిలో పాపం ఒక మహిళ కూడా ఉంది. చాలా భయంగా చూస్తూ బండిని గట్టిగా పట్టుకుని పడిపోకుండా కూర్చుని ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది. బండి ఎప్పుడు బోల్తా పడుతుందో తెలియదు. ఎవరూ ఆవిడకి సహాయం చేయడానికి ముందుకు రావడంలేదు.

ఇదంతా ఈ బాలుడు చూశాడు. సాహసవంతుడైన అతడు బండి దగ్గరకు రాగానే ప్రాణాలకు తెగించి, పరుగెత్తి ఆ బండిలోకి ఎక్కాడు. జోరుగా పరుగెడుతున్న ఆ గుర్రపు కళ్ళోం చేజిక్కించుకొని, నైపుణ్యంతో కొద్దిసేపట్లోనే ఆ గుర్రాన్ని శాంతపరచి ఆగిపోయేటట్లు చేశాడు. ఆ మహిళ ప్రాణం నిలిచింది. అందరూ ఆ బాలుడి సాహసానికి మెచ్చుకున్నారు. ఆవిడ అతడికి ఎంతగానో కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నది.

ఎవరీ పిల్లవాడు? అతడి పేరు నరేంద్రనాథ్. అందరూ నరేణ అని పిలిచేవారు. అతడే తరువాత కాలంలో విశ్వవిభ్యతినొంది సింహసద్ధమైన మనోబలానికి ప్రతిరూపమై భారతదేశ యువజనులందరికి ఆదర్శమై నిలిచిన శ్రీ వివేకానందస్వామి. ఈయన జన్మదినమైన జనవరి 12వ తేదీనే మన దేశ ప్రజలంతా ‘జాతీయ యువజన దినోత్సవం’గా జరుపుకుంటారు. నరేన్ తండ్రి శ్రీ విశ్వనాథ్ రత్నా. మంచి పేరున్న వకీలు. ఎంతో చదువుకున్నవాడు. అందరి గౌరవాన్ని పొందేవాడు. తల్లి భువనేశ్వరీదేవి. రూపంలోను, ప్రవర్తనలోను ఒక రాణివలె ఉండేది. అందరూ ఆ తల్లిని ప్రేమించేవారు, గౌరవించేవారు.

మన నరేన్ అల్లరి పిల్లవాడు ఈ గదుసరిని పట్టుకోవడం పాపం ఆ తల్లికి గగనమైపోయేది. అతడిని చూసుకోవడానికి ఇద్దరు నౌకర్లను పెట్టువలసి వచ్చింది. కానీ ఎట్లాగో ఒక ఉపాయం కనుకున్నది. నరేన్ అల్లరి బాగా మితిమీరిపోయినపుడు

‘శివశివ’ అంటూ నెత్తిమీద చల్లని నీళ్ళు పోస్తే మాత్రం అల్లరంతా క్షణంలో తగ్గిపోయి శాంతపడిపోయేవాడు. లేదా “వియ్, ఇట్లా అల్లరి చేస్తే శివుడు నిన్ను కైలాసానికి మళ్ళీ రానివ్యదు” అనగానే చల్లబడిపోయేవాడు. తన పథకాలేవీ పారనప్పుడు ఆ తల్లికి పాపం ఈ రెండే చివరి అస్త్రాలు.

బాలనరేంద్రుడు తన తల్లివద్ద ఎన్నో విషయాలు నేర్చుకునేవాడు. తల్లి భాగవత, రామాయణ మహాభారతాల్లోని కథలన్నీ చక్కగా కళ్ళకు కట్టినట్లు చెప్పేది. ముఖ్యంగా శ్రీరాముడి కథంటే నరేంద్రుడికి పంచప్రాణాలు. మట్టితో చేసిన చిన్న సీతారాముల విగ్రహాన్ని తెచ్చి రకరకాల పూలతో పూజించేవాడు. రామాయణమంటే ఎంత ప్రేమా! హనుమంతుడు అరబి తోటల్లో తిరుగుతూ రామనామ జపంచేస్తూ ఉంటాడని ఎవరో చెప్పగా విని, ఆ మహావీరుడిని చూడడానికి తరచూ చాలాకాలం ఆ తోటల్లో వెతుకుతూ నిరీక్షిస్తూ గడిపేవాడు. ఆహా! ఎంత విశాసం!

పారశాలలో... ఆటల మైదానంలో

ఆరేళ్ళ వయస్సులో నరేంద్రుడు తన విద్యాభ్యాసం మొదలుపెట్టాడు. మొదట్లో కొన్నిరోజులు పారశాలకు వెళ్ళకుండా, తల్లిదండ్రులు నియమించిన ఉపాధ్యాయుడివద్ద ఇంట్లోనే పాతాలు నేర్చుకునేవాడు. చదువడం, ప్రాయిడం చాలా త్వరగా నేర్చుకున్నాడు. అతడి జ్ఞాపకశక్తి అమోఘం! ఏ పారమైనా గురువు ఒకస్థాపి చెప్పటంతోనే నేర్చుకునేవాడు. మళ్ళీ అప్పజెప్పగలిగేవాడు.

ఏదేళ్ళ వయస్సు వచ్చేటప్పటికి అతడిని ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగర్ స్థాపించిన మెట్రోపాలిటన్ ఇన్స్టిట్యూషన్లో చేర్చించారు. నరేంద్రుడి తెలివితేటలూ, చురుకుడనం, ఎప్పుడూ చిరునవ్వు చిందించే ముఖం, అన్నిటా ఎంతో ఉత్సాహంగా పాల్గొనే స్వభావంవల్ల అనతికాలంలోనే తోటిబాలురందరికి నాయకుడయిపోయాడు. ఆటలంటే ప్రాణం. అందరికథి ముందే మధ్యాహ్నం టిఫిన్ బాక్సుని ఖాళీచేసేసి ఆటల మైదానంలోకి పరుగేతేవాడు. పరుగులు తీయడం, కుస్తిపట్టడం, బాక్సింగు, గోళీఆటలు, కప్పగంతులూ ఒకటేమిటి, ఉన్న ఆటలన్నీ ఆడేవాడు. కొత్తకొత్త ఆటలు కూడా కనిపెట్టేవాడు. రోజుకో లాగు చినిగిపోయేది. రెండురోజులకొక కొత్త దెబ్బ తగిలేది. బాధ తల్లికేగానీ, బాలుడు మాత్రం మళ్ళీ చిచ్చరపిడుగే.

ఒక్కసారి తరగతి గదిలో ఉపాధ్యాయుడుండగానే ఇతర బాలురతో ముచ్చట్లు చెప్పడం, వారిని నవ్వించడం వంటివి చేసేవాడు. ఒకరోజు నరేంద్రుడూ ఇతర స్నేహితులూ మాట్లాడుకుంటూ ఉండడం చూసి వాళ్ళని ఉపాధ్యాయుడు అప్పటిపారం అప్పజెప్పమన్నాడు. ఒక్క నరేంద్రుడు తప్ప ఇంకెవరూ ఆ పారం అప్పజెప్పలేకపోయారు. పాతాన్ని ముందే చదివిన నరేన్ అన్ని ప్రశ్నలకీ సరైన సమాధానాలు చెప్పాడు. ఉపాధ్యాయుడు ఎవరు మాట్లాడారని మళ్ళీ అడిగాడు. అందరూ నరేన్వైపు వేలుచూపారు. అది సముద్రేక, అంతా అబద్ధం చెప్పారని తలచి నరేన్ తప్ప అందరినీ బల్లలెక్కి నుంచోమన్నదు. వారితోపాటు నరేంద్రుడు కూడా నిలబడ్డాడు. ఆశ్చర్యంగా ఉపాధ్యాయుడు ‘సువ్యోందుకు నిలబడ్డావని’ అడిగితే “ఊ నేనే నిలబడాలి. ఎందుకంటే వీళ్ళతో మాట్లాడుతున్నవాడిని నేను” అని సమాధానమిచ్చాడు.

యువ నరేన్

మన కథానాయకుడు పెద్దవాడవుతున్నకొద్ది పుస్తకాలు చదవడంలో నిమగ్నమై ఆటలు ఆడడంపై మొగ్గుచూపించడం తగ్గించాడు. బడిలో బాగా చదువుతూ ఉండేవాడు. కానీ వాళ్ళ నాస్నగారు కలకత్తా నుంచి రాయ్పూర్కి బడిలీ అవడంవల్ల రెండేళ్ళు చదువు ఆగిపోయింది. మళ్ళీ తిరిగి బడిలో చేరేసరికి మూడేళ్ళ చదువు ఒక్క సంవత్సరంలో పూర్తిచేయవలసి వచ్చింది. పరీక్షలు దగ్గరపడుతూ ఉంటే నరేన్ శ్రద్ధగా ఎక్కువసేపు కష్టపడి, ఇష్టపడి చదివేవాడు. చివరికి పరీక్షలో

మొదటి శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణాడైందు. ఆ సంవత్సరంలో తన పారశాల నుండి ఆ శ్రేణిలో పాశైన వ్యక్తిక విద్యార్థి అతడే (ఆ రోజుల్లో అదే గొప్ప) తర్వాత ఒక సంవత్సరం (ప్రెసిడెన్సీ) కాలేజీలో, మరుసటి సంవత్సరం ఇప్పుడు స్కూల్సీష్ చర్చ కాలేజి అని పిలువబడే కళాశాలలో చేరాడు. ఈ కళాశాలలోని ఆచార్యులంతా యువనరేండ్రుడి ప్రతిభాపాటవాల్సి అస్తినీ, ధారణాశక్తినీ చూసి అశ్వర్యచకితు లయ్యారు. దాదాపు పాతికేళ్ళ తన అనుభవంలో ఈ దేశంలోకానీ, పరాయిదేశాల్లో కాని ఇంతటి ప్రతిభని తానెక్కడా చూడలేదని ప్రిన్సిపల్ డబ్బు డబ్బు హేస్టీ అనేవాడు.

నరేంద్రుడు అన్నిరకాల అంశాలపై ఎన్నోన్నో గ్రంథాలు చదివేవాడు. అతడు విద్యను ఆర్థించే ఒక నిజమైన విద్యార్థి. జ్ఞానసముప్రార్జనే అతడి లక్ష్యంకానీ, ఇతరులకన్నా ఎక్కువ చదివేయాలి అనే తపన అతనిలో ఉండేది. అందుకే అంత చదివినా అతనికి కష్టమనిపించేది కాదు. పైగా ఆ చదువు ఎంతో తృప్తినీ, ఆనందాన్ని ఇచ్చేది. 1884లో బి.ఎ. పట్ట కూడా పొందాడు. నలుగురితోను ఉన్నప్పుడు శాష్ట్రచర్చలు జరపడంలో మక్కువ చూపేవాడు. ఒక్కసారి పెద్దవారితోను తాత్త్విక చర్చలు చేసేవాడు. అతడి మేధాసంపత్తి, తర్పించగల శక్తి ముందు ఎవరూ నిలువగలిగేవారు కాదు.

శ్రీరామకృష్ణులను కలవడం

ఆధ్యాత్మికత అంటే నరేంద్రుడికి ఇష్టం. మతం బోధించే చాలా విషయాలలో అతడికి సమ్మకం పోయింది. ఏది నమ్మలో, ఏది నమ్మకూడదో స్పష్టంగా తెలియటం లేదు. ఎంతోమంది మతపెద్దలనేవాళ్ళ వద్దకి పోయినా ఏమీ ప్రయోజనం కలుగలేదు. చివరికి ఇద్దరు ముగ్గురు శ్రేయోభిలాఘులు చెప్పగా పరమహంస అని అందరూ కిర్తించే శ్రీరామకృష్ణుల వద్దకు వెళుచామని నిశ్చయించుకున్నాడు.

శ్రీరామకృష్ణులను కలిసే తనకు సమాధానం దొరుకుతుందేమోననే ఆశతో నరేంద్రుడు ఇద్దరు ముగ్గురు స్నేహితులతో కలిసి ఆయన వద్దకు వెళ్ళాడు. తన సంశయాన్ని ప్రశ్నరూపంలో “అయ్యా! తమరు భగవంతుడిని చూశారా?” అని సూటిగా అడిగాడు. వెంటనే అంతే సూటిగా ఏ తడబాటు లేకుండా “ఓ చూసిన. నిన్నిప్పుడు ఎంత స్పష్టంగా చూస్తున్నానో అంతకంటే స్పష్టంగా చూశాను. కావాలంటే నీకు కూడా చూపించగలను. కానీ నాయనా! భగవంతుడు కావాలని ఎవరు ఆరాటపడతరు? భార్యా పిల్లలకోసం, ధన సంపాదనకోసం కడవలకొఢ్చి కన్నీరు కారుస్తారు. భగవంతుడికోసం ఎవరు విలపిస్తారు? ఎవరైనాసరే భగవంతుడికోసం తీవ్రవ్యాకులతతో విలపిస్తే ఆయన వారికి తప్పకదర్శనమిస్తాడు. ఇది నిజం. నా అనుభవం” అని గుండపై చేయవేసుకొని శ్రీరామకృష్ణులు సమాధానమిచ్చాడు. నరేంద్రుడికి కొంతనేపు నోటమాటరాలేదు.

“నేను భగవంతుడిని చూశాను” అని దైర్యంగా చెప్పగలిగిన ధీరుడిని మొదటిసారి చూశాడు.

గురుశిష్యులు

నరేంద్రుడు శ్రీరామకృష్ణుల వద్దకి తరచూ వెళ్ళడం ప్రారంభించాడు. శ్రీరామకృష్ణులు మహాశక్తి సంపన్ములే కాదు ఆయన జీవితం పవిత్రతకి ప్రతిరూపమని గ్రహించాడు. ఆయన ఏమి ఆలోచించేవాడో అదే చెప్పేవాడనీ, ఏం చెప్పేవాడో అదే చేసేవాడని పరీక్షించి తెలుసుకున్నాడు. వీటన్నిటికి మించి తనను తన తల్లిదండ్రులకంటే కూడా ఎక్కువగా ప్రేమించే వ్యక్తి శ్రీరామకృష్ణులని తెలుసుకొని ఆయన ప్రేమానురాగ శిక్షణలను మహాప్రసాదంగా స్థికరించాడు. అలా సమయం గడుస్తుంది. 1884వ సంవత్సరం మొదట్లో నరేంద్రుని తండ్రి మరణించాడు.

కాశీపూర్ణో

తండ్రి మరణింతో నరేంద్రుడి జీవితం తెగిన గాలిపటమైంది. మనశ్శాంతి ఎక్కడైనా దొరుకుతుందంటే అది శ్రీరామకృష్ణులవారి పాదపద్మాల చెంత మాత్రమే.

ఎక్కువ కాలం గురునేవలో గడిపిన శిఘ్రుల్లో నరేంద్రుడొకడు. అప్పుడప్పుడూ కుటుంబానికి కావలసిన చిన్న చిన్న పనులుచేయడానికి బయటకు వెళ్లినా, ఎక్కువకాలం కాశీపూర్లోనే గురువుకి సపర్యలు చేస్తూ గడిపేవాడు. ఎప్పటిలాగే శిఘ్రుల్లో నరేంద్రుడే నాయకుడు.

శ్రీరామకృష్ణులు నరేంద్రుడిని భవిష్యత్తులో అతడు సాధించవలసిన మహాత్మార్యాలకోసం సమాయతపరుస్తున్నాడు. అయిన ఇతర శిఘ్రుల భౌతిక ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి బాధ్యతని నరేంద్రుడికి అప్పగించాడు.

దేశ పర్యాటన

స్వామీజీ (నరేన్ / నరేంద్రుడు) బారానగర్ మరంలో రెండేళ్ళ నివసించాడు. హిందూ సన్యాసుల సంప్రదాయం ప్రకారం ఇతర సోదర సన్యాసులు కొంతమంది మతాన్ని వదిలి దేశంలోని తీర్థయాత్రలకని ఒక్కాక్కరుగా బయల్దేరారు. స్వామీజీ ఇక ఉండలేక, 1888లో కాశీకి ప్రయాణమయ్యాడు.

కాశీలో ఒక సంఘటన జరిగింది. ఒకరోజు దుర్గా అమ్మవారి ఆలయానికి వెళ్లి వస్తూంటే దారిలో ఒక కోతులగుంపు కనిపించింది. అవి ఆయనవైపు తిరిగి పరుగెత్తిరాసాగాయి. అవి కరుస్తయనే తలంపుతో స్వామీజీ వెనుదిరిగి చిన్నగా పరుగెత్తనారంభించాడు. అవి ఇంకా వెంబడిస్తూనే ఉన్నాయి. ఏంచేయాలి అని ఆలోచస్తూ పరుగెడుతున్న స్వామికి అటుగా వెళ్తున్న ఒక వృద్ధ సన్యాసి కనిపించాడు. అడగుండానే ఆ సన్యాసి అంతా గమనించి “ఆగు! వెనుదిరిగి ఆ జంతువుల నెదుర్కో” అని గట్టిగా అరిచాడు. స్వామీజీ ఆగి వెనక్కి తిరగగానే కోతులు కూడా ఆగి వెనుదిరిగాయి. స్వామీజీ రెండు మూడుగులు వేసి భయపెట్టగానే అవి పరుగులంకించుకున్నాయి. తరువాతికాలంలో స్వామీజీ అమెరికాలో ప్రసంగిస్తూ ఇది తన జీవితంలో తాను నేర్చుకున్న ఒక గొప్ప పారం అనీ, ఆ కోతుల్లాగ కష్టాలు మనల్ని వెన్నాడుతాయని, ఎప్పుడైతే అగి మనం వెనుదిరిగి వాటినెడుర్కొంటామో అప్పుడు అవే పారిపోతాయని బోధించాడు.

1890లో మళ్ళీ యాత్రలకు బయల్దేరి ఎన్నో ఏళ్ళదాకా వెనక్కి రాలేదు. ఒక సోదర సన్యాసితో కాశీలోనూ హిమాలయ ప్రాంతాలలోను తిరిగాడు. ఈ పర్యాటనలలో స్వామీజీకి ఎన్నో అనుభవాలు ఎదురైనాయి. కొన్ని మంచి, కొన్ని చెడ్డవి. చాలాసార్లు ఆయనకి ఎన్నో రోజులు తినదానికి ఏమీ ఉండేది కాదు. చాలా రాత్రులు ఆయనకి ఆకలీ బిడలికలే స్నేహితులుగా ఉండేవి.

అప్పుడొక అధ్యాతం జరిగింది. ఒక మితాయికొట్టు యజమాని వెతుక్కుంటూ వచ్చి స్వామీజీ పాదాలపై వాలి, వెంట తెచ్చిన భోజనం పొట్టాన్ని చూపిస్తూ స్వీకరించమని ప్రాఢేయపడ్డాడు. స్వామీజీ “ఎవరు నాయనా నీవు? నేను నిన్నెలుగనే! పొరబడుతున్నట్లున్నపు. నీవు వెతుకుతున్న వ్యక్తిని నేను కాను” అని అంటూ ఉంటే, ఆ వ్యక్తి స్వామీజీ ముందు చిన్నపీటవేసి భోజనం ఒక ఆకు మీదికి మారుస్తూ “లేదు స్వామీ, నేను కలలో చూసింది మిమ్మల్నే. శ్రీరామచంద్రమూర్తి స్వయంగా నా కలలో కనిపించి మిమ్మల్ని చూపించి, నా బిడ్డ ఆకలితో ఉంటే నువ్వు హయిగా తిని నిదిస్తున్నవా? లే, లేచి అతడికి భోజనం పెట్టు” వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించాడండీ. ఆహ! ఏమి నా భాగ్యం! మీవల్లనే నాకు రామదర్శనం కలిగింది. తండ్రి బిడ్డలిరువురిదీ ఏమి గాంభీర్యం! ఏమి సాందర్భం! ఒక్కసారి చూస్తే చాలు, ఎవరూ మరిచిపోలేరు. నేను పొరబడటంలేదు స్వామీ. దయచేసి వేడి చల్లారకముందే ఆరగించండి. చల్లని నీళ్ళు కూడా తెచ్చాను” అన్నాడు. స్వామీజీ కనుల వెంబడి జలజలా నీరుకారింది. ఏ అభయహస్తమైతే తన జీవితమంతా ఆయన్ను కాపాడుతూ వస్తుందో, అదే అభయహస్తమిది. ఎదురుగా నోరు వెళ్ళబెట్టి ఇదంతా చూస్తున్న వడ్డి వ్యాపారికి సన్యాస జీవితమంటే భగవంతుడి ఒడిలో వసించడమని అర్థమైంది. అత్మనయనాలతో లేచివచ్చి స్వామికి సాగిలపడి నమస్కరించాడు. ఇలాంటి ఫుటనలు స్వామీజీ జీవితంలో ఎన్నో జరిగాయి.

స్వామీజీ ఎన్నోసార్లు తనకోసం తాను కొన్ని నియమాలు పెట్టుకునేవాడు. ఎవరైనా పిలిచి ఆపితే తప్ప ఆగకుండా యూత సాగిస్తునే ఉండాలనీ, ఎవరైనా పిలిచి భిక్ష ఇస్తే తప్ప ఆహారం తీసుకోకూడదనీ ఇలాంటి కతిన నియమాలన్నో పాటించేవాడు. స్వామీజీ వద్ద ఒక చిన్న భగవద్గీత; ‘ది ఇమిటేషన్ అఫ్ క్రైస్త్’ అనే గ్రంథాలు తప్ప ఇంకేవీ ఉండేవి కావు.

ఇట్లా పర్యాటిస్తూనే తమిళనాడులోని కన్యాకుమారికి చేరుకొన్నాడు. మూడు సముద్రాలు కలిసే కన్యాకుమారిలో అమృవారి ఆలయం సందర్శించాక సముద్రంలో అల్లంత దూరంలో కనిపిస్తున్న ఒక పెద్ద శిలని చూశాడు స్వామీజీ. ఆ శిలదాకా పదవలో వెళ్ళడానికి స్వామీజీ దగ్గర డబ్బులు లేవు. ఎవరు నా మాతృభూమిని అంధకారంనుంచి మేల్గొలుపుతారు? ఈ దేశ ప్రజల అలసత్వాన్ని అజ్ఞానాన్ని పటాపంచలుచేసి మళ్ళీ దానికి తన ఘర్షణేభవాన్ని తీసుకురావడం ఎట్లా? ఇన్ని ప్రశ్నలు, ఇంత ఆవేదనా మనస్సులో ఉన్నేత్తునలేచి చేసే అల్లకల్లోలం ముందు, ఎదుటఉన్న మూడుసముద్రాల అలలజోరు లక్కలోకి రానిదై స్వామీజీ ఆ సాగరాన్ని ఈది శిలను చేరుకున్నాడు.

అమెరికా

అమెరికా దేశంలో సకల మతాల మహాసభ ఒకటి జరగబోతున్నదని అంతకుముందు ఎక్కడో విన్నాడు స్వామీజీ. ఆ సభలో పాల్గొని భారతదేశపు ధర్మాన్ని ప్రపంచానికి సరైన విధంగా తెలియజేయడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు.

స్వామీజీ మద్రాసుకు వెళ్ళాడు. అక్కడ కొంతమంది యువకులు ఆయన ప్రణాళిక విని సహాయం చేయడానికి ముందుకు వచ్చారు. ఫేర్ట్రీ మహారాజు ఈ సమయంలో స్వామివారిని ఆహ్వానించి వారి ఆలోచన విని, కెనడాకు వెళ్ళి ఒక ఓడలో ప్రథమశ్రేణి టిక్కెట్లుకొని ఇచ్చాడు. ఆయన స్వామీజీకి మంచి కాషాయప్రస్తాలు బహుమతించి ‘వివేకానంద’ అనే నామధేయాన్ని స్వీకరించవలసిందిగా ప్రార్థించాడు. స్వామీజీ ఈ విధంగా వివేకానందస్వామి అయ్యాడు.

వివేకానందస్వామి బొంబాయి నుండి 1893 మే 31వ తారీఖున అమెరికాకు బయలుదేరాడు. ఓడ దారిలో సిలోను, సింగపూరు, హంగ్కాంగ్, చైనా, జపాన్లలోని రేవులలో ఆగింది. స్వామీజీ ఆయా ప్రాంతాలను ఎంతో అస్తుక్తితో గమనించేవాడు. కొన్నాళ్ళకు ఓడ కెనడా దేశంలోని వాంకోవర్లో ఆగింది. స్వామీజీ అక్కడి నుండి పికాగోకి రైలులో వెళ్ళాడు. రైల్లో సాన్బోర్డ్ అనే ఒక మహిళ స్వామీజీతో మాటల్లాడింది. స్వామీజీ ప్రతిభాపాండిత్యాలనీ, పవిత్రతనీ గమనించి ‘స్వామీ మీరెప్పడైనా బోస్టన్ నగరానికి వస్తే, దయచేసి మా ఇంటికి అతిథిగా వచ్చి మమ్మనందింపజేయండి’ అని తన చిరునామా ఇచ్చింది. జూలై నెల మధ్యలో స్వామీజీ పికాగో చేరుకున్నాడు. అదొక చిత్రమైన కొత్త ప్రపంచం. అక్కడి భపంతులు, రోడ్లు, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, ఆవిష్కరణలూ, యంత్రాలూ, కర్మగారపు తయారీలూ, కళలూ మొదలైనవన్నీ చూసి స్వామీజీ విస్తుపోయాడు.

కొన్నిరోజుల తర్వాత స్వామీజీకి కొన్ని విషయాలు తెలిశాయి. ఏ విశ్వమత మహాసభలకై ఆయన వచ్చాడో అవి సెప్టెంబర్ మాసం మధ్యలోగాని మొదలుకావు అనీ, అంతేగాక తనవద్ద కావలసిన ద్రువపత్రాలేవీ లేనందువల్ల ఆయన వాటిలో వక్కగా పాల్గొనడం కుదరదనీ, పత్రాలు ఒకవేళ ఉన్నా వక్కలనంగీకరించే సమయం మించిపోయిందనీ తెలుసుకున్నాడు. ఇంకొక సమస్యేమిటంటే పికాగో ధనవంతుల నగరం. అక్కడి ధరలకూ తనదగ్గర ఉన్న కొద్దిపాటి డబ్బుకూ పొంతనే లేదని, ఇంకొన్నాళ్ళలో డబ్బులన్నీ ఖర్చుయిపోయి పస్తులుండవలసిందేననీ అర్థమైంది.

బోస్టన్ వంటి చోతైతే తక్కువ ఖర్చుతో జీవించవచ్చని ఎవరో చెప్పగా, సాన్బోర్డ్ ఆహ్వానం కూడా గుర్తుకు వచ్చి ఆ పట్టణానికి ప్రయాణమయ్యాడు. ఆవిడ ఇంట్లో ఉండగానే హోర్మై విశ్వవిద్యాలయ ప్రోఫెసరయిన జె.పోట్.రైట్ అనే వ్యక్తితో పరిచయమైంది స్వామీజీకి. శాస్త్రీయమైన, తాత్కాలికమైన విషయాలన్నో చర్చించుకున్నారు వాళ్ళ. ప్రోఫెసర్గారు స్వామీజీ పాండిత్యాన్ని చూసి జరగబోయే విశ్వమత మహాసభల్లో పైందవ ధర్మానికి ప్రాతినిధ్యం వహించవలసిందిగా ఆయనను కోరాడు. స్వామీజీ తాను వచ్చింది అందుకనేననీ, కానీ తన వెంట ఏ ద్రువపత్రాలూ లేవనీ, అందువల్ల సభల్లో

పాల్గొనడం కుదరదని విన్నాననీ తెలిపాడు. అది విని విస్తుబోయిన ఆ అమెరికా పండితుడు “స్వామీ! మిమ్మల్ని ద్రువపత్రాలడగడమంటే, సూర్యుడికి ప్రకాశించే హక్కు ఎవరిచ్చారని అడగడవే” అని జవాబిచ్చాడు.

అంతేకాక, షికాగో విశ్వమత మహాసభల అధ్యక్షుడికి ఒక ద్రువపత్రం ప్రాసూర్పాఫెసర్గారు “ఈ వ్యక్తి మేదస్సా, పాండిత్యం మన దేశంలోని గొప్ప గొప్ప పండితులందరి పాండిత్యాన్ని కలిపితే వచ్చే పాండిత్యం కన్నా గొప్పది” అని పరిచయం చేశాడు. షికాగో వరకు ఒక టిక్కెటు కూడా కొని ఇచ్చిండు ప్రాఫెసర్గారు. దైవసంకల్పం ఎంత బలమైందో చూసి స్వామీజీ ఆనందించాడు.

షికాగో చేరి చూసుకునేసరికి ఆ కమిటీ చిరునామా ఎక్కడనో పడిపోయిందని అర్థమైంది స్వామీజీకి. అంత మహానగరంలో ఇప్పుడెక్కడికి పోవాలి? అప్పటికే చాలా అలనటగా ఉండి, మరోచోటు దొరక్క కనిపించిన ఒక పెద్ద భాళీ డబ్బాలో రాత్రి గడిపాడు. పొద్దునే లేచి ఒక వీధిలో నడుస్తూ తన సన్మాస సంప్రదాయం ప్రకారం ఆహారంకోసం యాచించాడు. అక్కడి ఇశ్శు చాలా పెద్దవి, ధనవంతులవి. కానీ అందరూ ఆయన్ని భీకొట్టారు. పనివారు కూడా అవమానించారు. పొశ్చాత్యంలో భిక్షాటన చేయడం గర్జనియం కదా. ఇక ఏం చేయాలె? భగవంతుడే కనుక నన్నిక్కడికి తీసుకువస్తే ఆయనే నాకేదో దారి చూపిస్తాడులే అనుకొని ఒక చెట్టుకింద కూర్చున్నాడు. అప్పుడే ఒక ఇంటి తలుపు తెరుచుకొని, ఒక మహిళ సూటిగా స్వామీజీ వద్దకు వచ్చింది. “మీరు విశ్వమత మహాసభలకి వచ్చినవారా? చూస్తే భారతీయ సన్మానిలా ఉన్నారు!” అని అడిగింది. స్వామీజీ కథ విని ఇంటికి ఆహ్వానించి ఎంతో గౌరవంతో చూసుకుండి ఆ తల్లి. ఆవిడ పేరు జ్ఞాన దబ్బు. హేల్. తర్వాత ఆ కుటుంబమంతా స్వామీజీకి జీవితాంతం మంచి స్నేహితులుగా మిగిలిపోయారు.

1893వ సంవత్సరం, సెప్టెంబర్ 11వ తేదీ సోమవారంనాడు విశ్వమత మహాసభలు మొదలయ్యాయి. కొలంబస్ హాల్ అనే ఒక పెద్ద భవనంలో అవి జరిగాయి.

స్వామీజీకి అంతమంది ముందు మాట్లాడాలంటే కొంత బెరుకు కలిగింది. అందరూ పుటులకొద్దీ ప్రాసుకుని చదివేస్తున్నారు. మరి స్వామీజీ మాత్రం అటువంటి ఏ సన్నాహాలు లేకనే వచ్చాడు. సభాద్వాక్షుడు రెండుమూడుసార్లు మాట్లాడమంటే ఇప్పుడు కాదు తర్వాత అని తోసిపుచ్చాడు. సాయంత్రం ఇక అడక్కుండానే స్వామివారి పేరుని పిలిచేసరికి లేచి, సరస్వతీదేవిని తలచుకొని, శ్రావణ్మైన ఆయన కంఠంతోను, అంతకంటే మధురమూ, పరమపిత్రమూ అయిన హృదయాంతరాళాలలో నుంచి వచ్చిన విశ్వమానవ సౌభ్రాత్ర భావనతోను “నా అమెరికా దేశ సోదర సోదరీమణులారా....” అని మొదలుపెట్టాడు. దాంతో ఆ జనసముద్రమంతా ఒక్కసారిగా లేచి నిలబడి కమ్మని ఆ పిలుపునకు, తమముందు మూర్తిభవించిన ఆ పవిత్రతకూ, ఏ నాగరికత పరిపూర్ణతక్కనా చిహ్నమైన ఆ సన్మాస స్వార్థికి తమకు తెలియకనే పులకించిపోయి కరతాళధ్వనుల వర్షం కురిపించింది. ఉపన్యాసపు ఆరంభంలోనే అందిన ఆ అపూర్వ ఆభినందన మూడు నిమిషాలపాటు సాగింది. మధ్యలో స్వామివారు మళ్ళీ మాట్లాడడానికి చేసిన రెండు మూడు ప్రయత్నాలు విఫలమే అయ్యాయి.

అందరూ కూర్చున్నాక స్వామీజీ కొనసాగించిందు. భారతీయ ధర్మం అన్ని మతాల్ని అంగీకరిస్తుందనీ, గౌరవిస్తుందనీ, అన్నీ మతాలు సత్యాలేని, మతాలన్నీ భగవంతుని చేరుకోడానికి మార్గాలని స్వామీజీ చెప్పాడు. ఎవరూ మతాన్ని మార్పుకోనపసరంలేదనీ, నా మతమే గొప్పది. నా మతమే నిలవాలి అనుకునేవారు భావిలో కప్పలవంటి వారనీ స్వామీజీ తెలిపాడు. మిగతా వక్తలు తమ తమ మతాలకే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తే, స్వామీజీ మాత్రం అన్ని ధర్మాల తరఫునా మాట్లాడి నిజమైన మతసామరస్యాన్ని చూపించాడు. సభ్యులందరికి స్వామీజీ ప్రసంగమే నచ్చింది. రాత్రికి రాత్రి స్వామీజీ భ్యాతి దేశమంతటా వ్యాపించింది. పత్రికలన్నీ స్వామీజీని వేసోళ్ళ పొగిదాయి.

భారతదేశం స్వామీజీకి బ్రహ్మరథం పట్టడం

కొన్నాళ్ళ తరువాత స్వామీజీ భారతదేశానికి తిరిగి రావాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

వచ్చేముందు ఒక అంగేయమిత్రుడు స్వామీజీని ఇలా అడిగిందు “స్వామీ! నాలుగేళ్ళ ఎన్నో భోగాలతో నిండిన పాశ్చాత్యంలో గడిపి పేదరికంతో ఉన్న భారతదేశానికి వెళ్తున్నరు ఏమనిపిస్తుంది?”

స్వామీజీ ఇట్లా సమాధానమిచ్చాడు. “నేనిక్కడికి రాకముందు నా దేశాన్ని ప్రేమించేవాడిని. ఇప్పుడు నా దేశపు గాలి, నీరు, ధూశి కూడా నాకు పవిత్రమూ, హూజనీయమూ అయ్యాయి. నా మాతృదేశం ఇప్పుడొక మహాతీర్థస్థానం.”

స్వామీజీ తిరిగిరావడం భారతదేశపు జవసత్త్వాలు తిరిగి రావడమే అయింది. అప్పటికే వివేకానందస్వామి అంటే తెలియనివారు భారతదేశంలో ఎవరూ లేరు.

1897 జనవరి 15వ తారీఖున ఓడ అప్పటి బ్రిటీషు ఇండియాలోని కొలంబో చేరింది. మళ్ళీ తన పవిత్ర భారతభూమిపై కాలుపెట్టగలుగుతున్నారని స్వామీజీ మనస్సు ఆనందంతో పొంగిపోయింది. స్వామీజీకి స్వాగతం పలకడానికి భారతదేశ ప్రజలు చేసిన స్వాగత సన్నాహంల గురించి వారికి తెలియదు. ఆయన్ని స్వాగతించడానికి అన్ని నగరాల్లోను స్వాగత కమిటీలు ఏర్పడ్డాయి. వార్తాపత్రికలు ఎన్నో సంపాదకీయాలు రాశాయి.

తర్వాత స్వామీజీ స్టీవర్లో భారతదేశపు ప్రధాన భూమికి వచ్చి పంబన్ అనే గ్రామంలో దిగబోయాడు. రామనాథుకి రాజైన భాస్కర సేతుపతి స్వామీజీకి ఎదురువెళ్ళి, ఆయన ముందు మోకాళ్ళపై కూర్చుని మొదట తన తలపై కాలుమోపి తరువాత భారతభూమిపై దిగమని శిరస్సువంచి ప్రార్థించాడు. స్వామీజీ అందుకు సున్నితంగా నిరాకరించాడు. స్వామీజీకి సపరివారంగా సాష్టాంగ నమస్కారంచేసి స్వయంగా తన రథంలో కూర్చుండబెట్టాడు.

శరీరాన్ని త్యజించడం

వివేకానందస్వామి వారి ఆరోగ్యం పూర్తిగా దెబ్బతిన్నది.

స్వామీజీ ఎక్కువకాలం జీవించడలుచుకోలేదు. ఎన్నోసార్లు తన శిష్యులకీ, స్నేహితులకీ తాను త్వరలో ఈ ప్రపంచాన్ని వదిలివేయబోతున్నట్లు పరోక్షంగా చెప్పాడు. కానీ ఎవరూ ఇంత త్వరగా ఆ ముహూర్తం వస్తుందని అనుకోలేదు. “నేను నలపై మాడను అని” జోసెఫిన్ మక్కాడ్ అనే స్నేహితురాలితో స్వామీజీ స్పృష్టంగా చెప్పాడు. తన అంతిమ దినానికి వారంరోజులముందు ఒక శిష్యుడిని పిలిపించుకుని, పంచాంగం చదవమన్నాడు.

ఆది 1902, జులై 4వ రోజు. ఆ రోజు స్వామి పొద్దున శ్రీరామకృష్ణుల మందిరానికి వెళ్ళి తన అలవాటుకి భిన్నంగా అన్ని కిటికీలు తలుపులూ మూసుకుని మూడుగంటలనేపు గాఢ ధ్యానంలో గడిపాడు. తర్వాత దినచర్యకు భిన్నంగా సన్మానిస్తున్నాడు. రెండుసార్లు దీర్ఘంగా ఊపిరి పీల్చాడు. పరిశ్రమిస్తే స్వామి దేహంలో ఊపిరి లేదని గ్రహించారు. స్వామీజీ ఇక శాశ్వతంగా ఆ శరీరాన్ని వదలివేశాడు.

సంధ్యాసమయం, శ్రీరామకృష్ణులకి ఆ రాత్రికి సేవ జరిగేందుకు ముందు శంఖం పూరించడం జరిగింది. స్వామీజీ తన గదికి వెళ్ళి గంగకు అభిముఖంగా కూర్చుని ధ్యానముద్ర ధరించాడు. ఒక గంట తర్వాత ఆయన మంచంపై పడుకున్నాడు. రెండుసార్లు దీర్ఘంగా ఊపిరి పీల్చాడు. పరిశ్రమిస్తే స్వామి దేహంలో ఊపిరి లేదని గ్రహించారు. స్వామీజీ ఇక శాశ్వతంగా ఆ శరీరాన్ని వదలివేశాడు.

స్వామీజీ తన జీవితాంతం ఎంతో శ్రమపడి కష్టపడి పనిచేశాడు. ఆయన భౌతిక జీవితం ముగిసింది. కానీ ఆయన పని కొనసాగుతూనే ఉంది. “లేవండి! మేలొస్టండి! గమ్యం చేరేవరకు విశ్రమించకండి!” అని తన దేశ ప్రజలకి పిలుపునిచ్చాడు. వారంతా ఆ పిలుపు విన్నారు. భరతమాత మేల్కొంచింది. ఆయన భావజ్ఞాలతో మొదలైన నవభారత నిర్మాణం, దేశానికి స్వాతంత్యం రావడంతోనే కాక ఇప్పటికీ కొనసాగుతూనే ఉంది.....

ఉపవాచకం

6. నేను... సావిత్రిబాయిని

“జీయేతి! సావిత్రికెందుకు చదువు నేర్పుతున్నావు?”

“ఎందుకు నేర్పకూడదు?”

అనలు మన కులంవాళ్ళమే చదువుకోకూడదు. అయినా నిన్ను చదివించా. ఇప్పుడు నువ్వు నీ భార్యకు చదువు చెబుతున్నావు”-

“ఆమె కూడా మనిషికదా? కాదంటే చెప్పు”

“నిజమే కావచ్చు కానీ ఆదదానికి చదువు పనికిరాదు. చదువుకున్న ఆడది చెడిపోతది. బుద్ధి లేనిదవుతది”-

“నాన్నా! సావిత్రి చదువుకుని ఆ మాటలన్నీ అబద్ధాలని నిరూపిస్తుంది”

నమస్కారం!

ఇవాళ మీ అందరితో మాట్లాడటానికి వచ్చాను.

మొదటించి చెప్పా వినండి. నేను పుట్టిందేమో వైగ్రావ్. అయ్యా! అదెక్కడుందో మీకు తెలియదు గద్దా! మహారాష్ట్రలో సతారాజిల్లాలో ఖండాలా తాలూకాలో ఉంది. అబ్బే ఎంత కుగ్రామమని, అక్కడనలు మనుషులుంటరా అని అనుమానం కలిగేంత చిన్నడిరు. ఆ రోజుల్లో ఆ ఊళ్ళో అందరూ అందర్నీ ఎరిగి ఉండేవాళ్ళు. నేనా? పాటిల్ గారింట్లో పెద్దకూతుర్ని, మొదటి సంతానాన్ని, అబ్బా- మీకండంతా చూపించేదా? ఆ చేలలో పడి పరుగెత్తుతూ, ఆ గులకరాళ్ళను, దుమ్మునూ తన్నుకుంటూ-ముళ్ళు గుచ్చుకోవా అంటున్నారా? ముళ్ళూ గిళ్ళూ ఏవీ లెక్కలేదు నాకు. విరబోసుకున్న జాట్లు ముఖంమీద పదుతుంటే వెనక్కి తోసుకుంటూ ఊరంతా వెప్రిగా పరిగెత్తేదాన్ని.

చింతకాయలు కొట్టుకొని తినటం, రేగుపట్లు కోసుకొనితినటంలో నన్ను మించినవాళ్లు లేరు. ఒకరోజు యేషైందో తెలుసా? ఔను మీరనుకుంటున్నట్టే జరిగింది. నేనెక్కిన సీమ చింతచెట్టు కొమ్ము విరిగింది. నేనా కొమ్ము పట్టుకొని ఉయ్యాల ఊగుతున్న - సీమ చింతకాయలు నా పరికిణిలోంచి కిందపడిపోతున్నాయి. ‘అమ్మా నా సీమ చింతకాయలు, నేను పడిపోతున్నా, కొమ్ము విరిగింది, నేను పడిపోతున్నా’ నా అల్లరికి అమ్ము పరిగెత్తుకొచ్చింది. వచ్చింది నన్ను దించోచ్చు కదా! ఊహా, వెళ్ళి మా నాన్నను పిల్లుకొచ్చింది. ‘చూడండి మీ ముద్దుల కూతురు ఏంచేసిందో’ అంటూ అమ్ము నావైపు చూపిస్తూ, నేనేమో కొమ్ముకు వేలాడుతూ, మా నాన్న విరగబడి నవ్వుతూ- ఎంత బాగుంది... కదా!

నాన్న నన్ను కిందికి దించాడు. అమ్ము మాత్రం ఆపలేదు. ‘ఈ పిల్లకు తొందరగా పెండ్లిచేసి పంపించాలి. ఏ కాలో చెయ్యా విరక్కాట్లుకుంటే ఎవరు చేసుకుంటారు? గుదిబండలా మన మెడకు చుట్టుకొనివేలాడుతుంది. అసలిది ఆడపిల్లనేనా అంటా?’

‘నేను ఆడపిల్లను కాదమ్మా. ఇదిగో ఈ సీమచింతకాయ చూడు ఎంత తియ్యగా వుందో’ అని నోట్లో కుక్కుకుంటూ అమ్మకు ఒకబెచ్చి మళ్ళీ పరుగుతేనే దాన్ని.

నాన్న కూడా పెళ్లి ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టాడు. పూనాలో వుండే పూలే కుటుంబంలో ఒక అబ్బాయితో నా పెళ్ళి నిశ్చయించాడు. ‘ఈ సేర్జీ ఎట్లా ఉంటాడబ్బా అనుకునేదాన్ని!’ చింత చెట్టెక్కుతాడా? బావిలో ఈతగొడుతాడా? రాత్రిశ్శు అరుబైట పదుకునే చుక్కలు లెక్కబెడుతాడా? ఏమో! ఎవరికి తెలుసు? బళ్ళో చదువుకుంటున్నాడని చెప్పారుగా! పుస్తకాలు చదువగలదేమా!

ఆ రోజుల్లో ఆడవాళ్లు గడవ దాటకూడదు. ఆడపిల్ల పెరిగిపెద్దదయ్యేసరికి- లక్కుణడు గీసిన గీత దాటడం వల్లనే సీతమ్మవారిని రావణాసురుడు యొత్తుకుపోయాడనే కథ ఎన్ని వందలసార్లు విన్నానో ఎవరూ లెక్కబెట్టలేదు. ఆడదంటే వంటింటికీ, వంటింట్లో పొయ్యికి కట్టుబడి ఉండాలి. పొయ్యలో కట్టెలు, పొయ్య ఊడే గొట్టం ఆ పిల్లచేతిలో వుండాల్సిందే. ఆ పిల్ల ఆ గొట్టం గుండా ఊపిరంతా పొయ్యలోకి ఊడాల్సిందే. భర్తనీ, అత్తమామల్ని సేవించుకోవాలి. అంతే ఇక నీ పని, ఇప్పుడు మీ పిల్లలు రెండో తరగతి చదువుతుంటే, మీరు బుజ్జిగిస్తుంటారే, ఆ వయసులో మేం అత్తగారింట్లో ఉండేవాళ్లు.

ఒకరోజు నేను ఇల్లు సర్దుతున్నా. పుస్తకాల గుట్టమీద వన్న దుమ్ము దులువుతున్నా. ఇల్లు శుభ్రంగా ఉండాలి గదా. అదుగో అప్పుడే ఆయనోచ్చాడు. ‘నా పుస్తకాలనేం చేస్తున్నావు!’ అన్నాడు. ‘దుమ్ముదులిపి శుభ్రం చేయొద్దా?’ అన్నా: ‘పేజీలు పోగొడతావ జాగ్రత్త?’ అంటే ‘ఎక్కడికిపోవు, అన్నీ ఉంటాయి అన్నా. ఇదేంటో మరి?’ ‘వీ పేజీ అది’ - ‘వీ పేజీనో ఏమిటో నాకేం తెలుస్తుంది? ఏమయిందని మీరిప్పుడీ రగడ చేస్తున్నారు?’ అన్నా. ‘అవన్నీ జీవితచరిత్రలు. ఇదిగో చూడు. ఇది శివాజీ గురించి రాసింది, ఆయన ఫోటో ఇది. ఇక్కడ వాఖింగ్‌టన్ గురించి రాసింది. ఇది ఆయన ఫోటో. అని సేర్జీ అన్నాడు. ‘ఎవరూ! శివాజీ నాకూ తెలుసు. మనవాడే కదా! కానీ ఈయనెవరూ?’ పరాయిదేశం మనిషివలె వున్నాడు’ - ‘మన దేశం అయితేనేం కాకపోతేనేం, మనిషి మంచి పనులు చేస్తే మనం అతని జీవితం, వ్యక్తిత్వం, విలువలు అన్నీ తెలుసుకోవాలి.’ అన్నాడు. అబ్బో ఈ సంగతులన్నీ మీ బుర్రలో ఉన్నట్టే చెప్పున్నారే’ అన్నా. బుర్రలో ఉంచాలనే ప్రయత్నిస్తున్నా. ఈ పుస్తకం చూడు. ఇది ధామన్ పెన్ రాసిన ‘మానవనిహక్కులు’ అన్న పుస్తకం. మనిషికున్న హక్కులేమిటో బాధ్యతలేమిటో అన్నీ ఈ పుస్తకంలో రాసివున్నాయి.’ అని చూపించాడు సేర్జీ.

జట్లా ప్రతిరోజూ సేర్జీ నాకు యేదో వొకటి చదివి విన్నించేవాడు. మధ్యలో ప్రపంచం గురించి, మన చుట్టూ ఉండే ప్రపంచం గురించి నాక్కమయ్యేటట్లు చెప్పటం కోసం ఆపేవాడు. హిందూ ముస్లిం మతాల మధ్య ఉన్న తేడాలేమిటి? క్రైస్తవమతం మనిషి గురించి ఏం చెప్పంది? మన కులవ్యవస్థ మన సమాజాన్ని యెట్లా నాశనం చేస్తుందో చెప్పేవాడు. వీటన్నిటి గురించి ఆయన మాటల్లాడుతుంటే చెవులు రిక్కించుకుని వినేదాన్ని. సేర్జీ నిరంతరం చదివేవాడు. కపీర్, తుకారాం, జ్ఞానేశ్వర్ వంటి భక్తుల సాహిత్యం, భక్తిమార్గాన్ని గురించి, బుద్ధుడు, బసవేశ్వరుడు, తీర్థంకరుడు మొదలైన మతసంస్కర్ల రచనలన్నీ చదివాడు. అవన్నీ నాతో చెప్పేవాడు. స్నేహితులతో చర్చించేవాడు. ‘ఇదంతా చదివితే నీకే మెస్తుంది?’ ఆపుకోలేక ఒకరోజు అడిగాను. ఒకప్పుడు మంచిగా ఉండే మతం, మూర్ఖపు ఆచారాలలో, సంప్రదాయాలలో చిక్కుకుపోయింది. వీటన్నిటినీ రూపుమాపాలి.’ ఈ దరిద్రపు ఆచారాలన్నీ ఎక్కువ తక్కువ కులాలనే విభజన వల్లనే వచ్చాయి. మామూలు మనములందరికి చదువు ఎందుకుండకూడదు?’ ఆయనట్లా చెప్పుకపోతున్నాడు.

ఆయన బుర్రలో ఒకే ఒక్క విషయం తిరుగుతున్నది. చదువు, చదువు, చదువు. సదాశివ గోవింద ఆ రోజుల్లో సాగర్లో ఉండేవారు. ఆయన సేర్జీని ఫురార్ అనే ఆమె నడిపే బడికి తీసుకెళ్ళాడు. ఆమె తెల్లజాతి మనిషి. వీళ్ళిద్దరూ

బడిలో ఏం నేర్చాలి, ఎట్లా నేర్చాలి అని ఆమె నడగటూనికి వెళ్లాడు. ఆమె అన్నదిగదా, “ఇంటికి కేంద్రం ఆడమనిపి. ఆమె చదువుకుంటేనే కుటుంబం బాగుపడుతుంది. లేకపోతే లేదు. మీరు మీ ఆడవాళ్ళకు చదువు చెప్పించకపోవడం అన్యాయం. ఘోరం” అన్నది. అంతే, సేర్చి తలలో తొలుస్తున్న పురుగు తన దారి కాస్త మార్పుకున్నది. ప్రతి మగవాడూ తన భార్యకు చదువు నేర్చాలి. అక్కణ్ణంచి రావడం రావడమే పలక, బలపం, పుస్తకాలతో వచ్చాడు. నేనప్పుడే రొట్టెలు చేసి పొయి ఆర్పబోతుండగా ఆయన ముఖం వెలిగిపోతున్నది. కాళ్ళా చేతులు కడుక్కుంటూనే నన్ను కేకేశాడు. “అంతా సిద్ధంగా ఉంది. రొట్టెలు, కూర అన్నీ వున్నాయి. నీదే ఆలస్యం” అని నేనూ కేకపెట్టాను - “నాకిప్పుడు రొట్టెగిట్టే ఏమీ వాడ్నా - నువ్వు ముందిటురా!” అన్నాడు. అబ్బాబ్బా ఇవ్వాళ సేర్చికేమయింది? అనుకుంటూ వచ్చాను. సేర్చి చేతిలో పుస్తకాలరాళి.

అప్పుట్టున్నాడి నా చదువు మొదలైంది. సేర్చి పలకమీద వరసగా అచ్చులు, హల్లులు రాసి దిద్దుమన్నాడు. అవే మళ్ళీమళ్ళీ. వేళ్ళు నొప్పెడుతున్నాయి. విసుగుపుట్టేది. సేర్చి ప్రతిక్షణం నా చదువుపై శ్రద్ధపెట్టాడు. నాకిప్పుడు చదువడం వచ్చింది. నిన్నమొన్నేగా సేర్చి నాకు అన్నీ చదివి వినిపించేవాడు. ఇప్పుడేమో నేను మాటలు గుర్తుపడుతున్నా: అక్కరాలు, మాటలు, వాక్యాలూ నా ముందు నాట్యంచేస్తున్నాయి. గొబ్బిళ్ళ పాటలన్నీ రాయాలనిపించేది. నా పేరు రాయాలనీ, దాన్ని నా వేళ్ళతో తాకి చూసుకోవాలని అనిపించేది. నెమ్ముదిగా నాకు చదువటమంటే చాలా జష్టం కలిగింది.

ఇదంతా ఒకవైపు జరుగుతుండగానే సేర్చి తక్కువ కులాల ఆడపిల్లల కోసం ఒక బడిపెట్టాడు. ఇక దాంతో ప్రతయం ముంచుకొచ్చింది. ఎవరేమనుకున్నా సేర్చి భాతరు చెయ్యలేదు. బడి బ్రిప్పోండంగా ఉంది. అన్నాసాహార్ చివ్లూంకర్ భవనంలో ఆడపిలలకోసం రెండో బడి కూడా మొదలైంది. కేశవరావ్ భవాల్కూర్, జగన్నాథ్ సదాశివ్, అన్నాశాస్త్రి బుద్ధీ, బాపూరావ్జీ మందే, విష్ణుమురేశ్వర్, భిడే కృష్ణశాస్త్రి, చివ్లూంకర్- వీళ్ళందరూ కార్యనిర్వాహకులుగా ఉన్నారు. ఆ బడికూడా చక్కగా నడుస్తున్నది. ఒకరోజు సాయంత్రం సేర్చి ముఖం వేలాడేసుకుని వచ్చాడు. ఏం జరిగిందని అడిగాను. ఆయన మాట్లాడకుండా అటూ యిటూ అశాంతిగా తిరుగుతున్నాడు. మళ్ళీ అడిగాను. “ఏమైంది? జరగరానిది జరిగిందా?” - “స్నాలు నడిపే పంతులుగారు బడిమానివేశారు. ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?” అన్నారు. “మనమేం చెయ్యగలం?” అన్నాను. నాకు తెలియటంలేదు. కానీ తక్కువ కులాలవాళ్ళ కూడా చదువుకుని టీచర్లు కావాలి. కానీ అంతవరకూ యేంచెయ్యాలి?” చివరకు కొత్తపంతులుగారు దొరికేవరకు నన్ను బడికి రమ్మున్నాడు. “ఆ పిల్లలకు పుస్తకాలు చదివి వినిపించుడువుగాని” అన్నాడు. “నేనా చదువు చెప్పటమా? నా వల్లగాదు” నేను చెప్పేది వినిపించుకోకుండానే సేర్చి భావాల్కూర్తో మాట్లాడడానికి వెళ్ళపోయాడు. వాళ్ళేం మాట్లాడుకున్నారో దేవుడికి తెలియాలి. భవాల్కూర్గారు వెంటనే మా యింటికొచ్చారు. “అంతా నిర్ణయమైపోయింది. రేపటీంచి నువ్వు బడికొచ్చి పిల్లలకు చదువు చెప్పాలి?” అని అన్నారు. “నేనెట్లా చెప్పాను? ఏం చెప్పాను” - అని అన్నా. “సువ్వు చెప్పావు అంతే, ఎట్లా చెప్పేలో నేను నేర్చిస్తా” వాళ్ళిద్దరూ కూడా నేను చెప్పేది వినిపించుకునే స్థితిలో లేరు. బడిలో పాతాలు చెప్పడానికి ఒప్పుకోక తప్పలేదు.

నేను బడికిపోతుంటే జనం కిటికీల వెనుక నిలబడి తిట్టేవారు. శాపనార్థాలు పెట్టేవారు. నీచమైన మాటలన్నీ అనేవారు. బడికి వెళ్ళంగానే అక్కడ తలపులు కిటికీలు మూసే లోపల పిల్లలకు నీతిపద్మాలు, కూడికలు, తీసివేతలూ, భూగోళశాస్త్రం, మరారా చరిత్ర ఇవన్నీ చెప్పేదాన్ని. సేర్చి మాల మాదిగల పేటలకు వెళ్ళి చదువు ఎంత అవసరమో ప్రచారం చేస్తుండేవాడు.

మేము ఒక బిడ్డను దత్తత చేసుకున్నాం. మా స్వంత కొడుకువలె అతన్ని పెంచాము. మనిషినీ మనిషినీ కట్టివేసేది రక్తసంబంధం మాత్రమే కాదు. మానవత్వం మరింత బలమైన బంధం. కానీ ఇవాళ కులం పెద్ద సమస్యగా మారింది.

ఎందుకంత పెద్ద సమస్య అయింది? మీరు ఆలోచించండి. మా ఆలోచనలూ మా ఆదర్శాలూ వాటికి కాలం చెల్లిపోయిందా? ఇవాళ, రేపు ఎవరైనా దత్తత తీసుకోవాలంటే కులం, రంగు, జాతి అన్నీ చూస్తున్నారు. అనలు దత్తత తీసుకోవాలనే అనుకోరు. కానీ కొత్తగా ఈ లోకంలోకి వచ్చిన ప్రాణికి కులం ముద్రవేయటం దేనికి?

జ్యోతిరావ్ హులే మొదటి బాలికల పారశాల ప్రారంభించాడంటారు. శిశుహత్యలకు వ్యతిరేకంగా మొదటి ఆశ్రమం స్థాపించాడంటారు. సాధితిబాయి మొదటి పంతులమ్మ అని కూడా అంటారు. ఇదంతా నిజమే కావచ్చ. కాని ఆ పని అక్కడితో ముగిసిపోకూడదు. ఆశ్రమాన్ని మా స్వంత డబ్బుతో ప్రారంభించాం. తర్వాత పండరిపురంలో అట్లాంటి ఆశ్రమాన్నే యేర్పరచినపుడు సేర్జీ మా ఆశ్రమాన్ని యిక పెంచలేదు. ఆయన అనేవాడు, “నిజమే, ఈ పని నేను మొదలుపెట్టాను. కానీ మనం మాత్రమే ఈ పని చెయ్యాలి అని అనుకోకూడదు. యింకొకళ్ళు ఇట్లాంటి పనే చేస్తుంటే మనం ఇంకొక కొత్త పని ప్రారంభించడానికి సంకోచించకూడదు.”

మా మనసుల్లో ఒకసారి ఆ ఆలోచనకు బీజం పడిందంటే ఇక అది కార్యరూపం దాల్చవలసిందే. ఆలోచన ఆచరణగా వెంటనే మారవలసిందే. మా ఆలోచనలు అన్నిచోట్లా విస్తరించేటందుకు సంఘం పెట్టాలని అనుకున్నాం. 1873 సెప్టెంబరు 23వ తారీకున సత్యశోధక సమాజాన్ని ఆవిష్కరించుకున్నాం. ఆ సమాజం ఒక హౌలిక సూత్రం మీద ఆధారపడింది. దేవుడు ఒక్కడే. మనందరం ఆయన పిల్లలం. ఆయనను ప్రార్థించటానికి ఈ మధ్య దళారీలు యొందుకు? ఒక మనిషిని మంచివాడుగా, గొప్పవాడుగా చేసేది గుణమేగాని కులం కాదు. మనం సత్యంకోసం అన్వేషిస్తున్నాం. భగవంతుడు అన్నిటినీ సృష్టించాడు. అందువల్ల సేర్జీ ఆయనను సృష్టికర్త అనేవాడు. ఆయన మన తండ్రి; మనం ఆయన పిల్లలం. ఈ సత్యాన్ని అంగీకరించిన వారేవరైనా సత్యశోధక సమాజంలో సభ్యుడు కావోచ్చు. కులం ఏదనే ప్రసక్తి లేదు. సత్యశోధక సమాజం అధ్వర్యంలో మొదటి వివాహాన్ని 25.12.1873లో సమాజం పద్ధతిలో జరిపించాం. మేం గెలిచినాం. ఇప్పుడు నాలో నేను అనుకుంట. “మా తర్వాత వచ్చిన ఈ ప్రజలు మా విజయాలను ముందుకు తీసుకవెళ్ళన్నారా లేక వాటిని అక్కడనే భూస్థాపితం చేసి జీవం లేకుండా చేస్తున్నారా?” అని. సేర్జీకి పక్కవాతం వచ్చి కోలుకున్నారు కాని ఎప్పుడూ ఇతరమైన జబ్బులేవో చేస్తూనే ఉన్నాయి. అఖండ పాటను వింటానే సేర్జీ యాత్ర ముగిసింది. హృదయ విదారక రోడనలు మిన్నుముట్టాయి. నిప్పులకుండను పట్టుకుని “సత్యమేవ జయతే - అఖండ సత్యం- సత్యమేవ జయతే- అఖండ సత్యం” అనుకుంటా ఆయన అంతిమయాత్రను నేనే నడిపించాను.

1897 పునాలో ప్లేగువ్యాధి ప్రబలింది. పట్టణం ఎడారి అయిపోయింది. జనమంతా దగ్గర్లో ఉన్న అడవుల్లోకి పారిపోయారు. ఇట్లాంటి సమయాల్లో తక్కువ కులాలవాళ్ళకు సహాయపడాలని ఎవరసుకుంటారు? నేను నా కొడుకు యశ్వంత్, సమాజం సభ్యులు వ్యాధిగ్రస్తులకు సాయంగా వెళ్ళాం. ఒక గుడిసెలో రెండేళ్ళ పసివాడు బాధతో లుంగలు చుట్టుకుపోతూ కనిపించాడు. ఆ పిల్లవాడిని యెత్తుకుని డాక్టర్ దగ్గరకు పరుగెత్తాను. ప్లేగు అంటువ్యాధైనా ప్రాణంకోసం పెనుగులాడుతున్న ఆ పసిగుడ్డును ఎత్తుకోకుండా ఎట్లా ఉండగలను? నా గుండెలకు అదుముకున్నాను. ఆ పసిబిడ్డ చావవలసిఉంటే మరొక మనిషి ప్రేమ ఇచ్చే వెచ్చదనంలో చనిపోనిప్పు. ఆ బిడ్డ చనిపోయాడు. నాకు కూడా ప్లేగువ్యాధి సోకింది. నా ప్రయాణం పరిసమాప్తమయింది.

నేను పనిలో వుండగా మృత్యువు నన్ను వరించటం నా అధృష్టం.

- మూలం : సుషమా దేశపాండే, అనువాదం : ఓల్గా

ఆర్థాలు

అ	
అంచ	= హంస
అకుంరిత	= మొక్కవోనిది, అడ్డులేనిది
అచ్యుతుడు	= నాశనం లేనివాడు
అతివ	= స్త్రీ
అధోగతి	= నరకం, కిందపడటం
అనగిపెనగి	= కలిసిమెలసి
అనాధ	= దిక్కులేనివాడు
అని	= యుద్ధం
అనుగు	= బ్రియమైన
అనుజస్యులు	= తమ్ముండ్లు
అపార్థము	= తప్పుగా అర్థంచేసుకొనుట
అప్రతిముడు	= సాటిలేనివాడు
అప్రతిపాతము	= అడ్డులేనిది
అబ్బిరము	= ఆశ్చర్యం, వింత
అమేయము	= మితిలేని
అరమర	= భేదం
అర్పిలి	= ప్రేమ
అలరుఁబోడి	= పుష్పమువంటి స్త్రీ
అవల	= ఆవల, అవతల
అవ్యాజం	= కపటము లేనిది, సహజమైనది
అహర్నిశలు	= పగలు రాత్రి
అ	
అగమనము	= వచ్చుడు, రావడం
అచరణ	= ఆచరించేది, చేసేది
అటోపము	= ఆడంబరం
అరామము	= తోట
అలకించు	= విను
అస్యము	= ముఖం, మొగం
అహుతం	= అహుతి చేయబడినది
ఇ	
ఇచ్చ	= కోరిక

ఇరులు	= చీకట్లు
ఇల	= లోకం
ఉ	
ఉక్కిరిబిక్కిరి	= ఊహిరాడని
ఉత్సాతము	= ఉపద్రవం
ఉర్ధువించు	= పుట్టు
ఉద్యమం	= ప్రయత్నం, ప్రయాస
ఉదూతుత	= గొప్పతనము, దానము, వేదమందిలి
ఉదాసీనం	= దేనియందు ఆసక్తిలేకుండుట
ఉద్దీప్తం	= ప్రకాశింపజేయబడింది
ఉన్నాలించు	= పెల్లగించు
ఉపేను	= సముద్రం యొక్క పొంగు
ఉనురు	= ప్రాణం
ఊ	
ఊసుపోక	= తోచక, పొద్దుపోక
ఎ	
ఎడాటము	= విషయం
ఎలనాగ	= యువతి
ఎసగిన్	= అధికమైన
ఒ	
బజ్జ	= గురువు
బరిము	= ఒడ్డిక
ఓ	
బర్క	= భరించలేక
బలి	= క్రమము, కన్యాశుల్మయు
క	
కడలేని	= అనంతమైన
కడలి	= సముద్రం
కరటము	= కాకి
కలత	= బాదు

కలికి	= ట్రై	చ ఇ త ప ఱ ణ అ ం ఎ ఱ <span style="color:

(థ)

ధర్మాభిరతి	= ధర్మము నందు ఆసక్తి
ధేసువు	= ఆవు
ధ్వాంషులు	= కాకి

(శ)

నజాకతు	= సున్నితమైన
నాన్	= అనగా
నిక్షప్తం	= అధమం, నీచం
నిడ్డిప్తం	= దాచబడింది
నిబద్ధం	= కట్టుబడి ఉండడం
నిరశన	= భోజనం చేయకుండుట
నిర్మిష్ట	= నిర్దేశించిన
నిర్మిష్ట	= సృష్టమైన, కచ్చితమైన
నిశ్చలం	= చలించనిది, కదలనిది
నీరాట	= జలక్రీడ
నుడుగు	= చెప్పు, వలుకు
నెగులు	= బాధ
నెట్టున	= తప్పక
నేలవేలువు	= బ్రాహ్మణుడు

(ష)

పట్టము	= పీరం, సింహాసనం
పట్టి	= సంతాసం, బిడ్డ
పతగము	= పట్టి, పిట్ట
పదరి	= తొందరపడి
పరభాగ్యపజీవి	= ఇతరుల సంపదపై ఆధారపడినవాడు
పరిజనం	= సేవించువారు, సేవకులు, నౌకర్లు
పరిమితం	= కొద్దిగా నున్నది, మితిగలది
పరిహసం	= వెక్కిరింత
పార్యవేదు	= బీటలు వారడం, పగుళ్ళు వచ్చుడు
పొశ్చాత్యం	= పడమటి ప్రొంతం / పడమటి దేశాల సంబంధమైన
పొషండుడు	= వేదబాహ్యుడు, సంసార సంబంధమైన విషయాలతో శాప్రాన్ని సమర్థించుకునేవాడు
పీడ	= బాధ, కష్టం
పుట్టం	= పత్రం
పుష్టి	= పెరుగుదల, బలం, నిండుదనం
పూను	= ధరించు, సిద్ధపడు

పెనగు = పోరాదు

పెరిమ = ప్రేమ

ప్రతిబింబం = ఎదురుగా కనిపించేది

ప్రతయం = కల్పంతం, నాశనం

ప్రాకారం = ప్రహరి / చుట్టుగోడ

ప్రాచ్యం = తూర్పుప్రొంతం / తూర్పుదేశాల సంబంధమైన

ప్రోలు = పట్టణం

(ఎ)

బందెలదొడ్డి = దొంగతనంగా చేసుమేసే పశువులను బంధించే ప్రదేశం

బర్బరత్వము = నీచత్వము

బలిపుష్టము = కాకి

బహుధా = పలురకాలుగా

బిడారం = విడిది, వాసస్థానం

బుధులు = పండితులు

బొంది = శరీరము

బొబ్బి = కేక, లొల్లి

బోకి = బోకె, చిప్ప

(ఘ)

భయాకులిత చిత్తులు = భయంచేత చెదిరిన మనసుకలవారు

భవ్యం = శుభం, యోగ్యమైనది

భ్రాంతి = భ్రమ

భూవతి = రాజు

(ఘ)

మందిరము = ఇల్లు, పట్టణం

మక్కలు = ప్రేమ, కూరిమి

మగిడి = తిరిగి

మద్దన = నూఱుట, చూడ్డనము

మద్దబడ్డ = తిరుగబడ్డ, ఎదురు తిరిగిన

మస్తు = చాలా

మహిషాహనుడు = యముడు

మాన్యము = సన్మానంగా ఇప్పుటిడిన భూమి

మాయి = మాయగలవాడు, మాయదారి

మార్తుడు = శత్రువు

మూర్ఖత్వం = ఎవరి మాట వినని తీరు, అవివేకం

మేధ = తెలివి

మోతాడు = ముక్కుతాడు (పశువులకు వేసేది)

వూకలి	= కాకి
ప్రముచ్చిలి	= దొంగలించి
య	
యోధుడు	= యుద్ధం చేయువాడు
ర	
రక్షణి ఒజ్జ	= రాక్షసుల గురువు
రాజబృత్యులు	= రాజును సేవించువారు
రేయి	= రాత్రి, రాతిరి
రోయుట	= అసహ్యించుకొనుట, చీడరించుకొనుట
ల	
లలి	= క్రమం
లక్ష్మారథు	= ఉద్దేశించబడిన ఆర్థము
లిబ్యులు	= సంపద, ధనం (లిబ్యు = రాశి)
లేబరీ	= కూలీ
లేశం	= కొంచెం
ప	
పంగడం	= జాతి, వంశం
పక్కత్వం	= ఉపన్యాసం
పగ	= బాధ
పడి	= వేగం
పదరుబోతు	= ఎక్కువగా మాటల్లడేవాడు, పసపిట్ట
పలువలు	= ప్రాణులు, బట్టలు
పసుమతి	= భూమి
పాంచ	= కోరిక
పాగర్ధం	= మాట యొక్క ఆర్థం
పాగ్ని	= వక్త, యుక్తి యుక్తముగా మాటాడువాడు
పాచ్చిర్థం	= తబ్బనికి సూటిగా ఉండే ఆర్థం
పాయసము	= కాకి
పాయి	= నోరు
పాలుగంచి	= పెద్ద కన్నులు గల ప్రీతి
పిద్వత్తు	= పాండిత్యం
పిమతులు	= శత్రువులు
పిషాదం	= బాధ
పిసపు మేతరి	= శిపుడు
పీడ్వుడు	= వేరగు
పెట్టి	= జీతం లేని పని
పెన్నుడు	= విష్ణువు
పేవరు	= వెయ్యమంది

పేసరి	= విసుగుచెంది
ప్రతము	= నియమం (ఉపవాసాది పుణ్యకార్యం), నోము
ప్రతనిష్ఠ	= నియమబద్ధమైన కార్యంలో నిమగ్నమగుట
శ	
శక్యం	= సాధ్యం
శమియించు	= శాంతించు, తగ్గి
శోచనీయం	= శోకింపదగినది
ప్రుతం	= వినబడినది
ప్రోత	= వినేవాడు
శాధనం	= శిథిలం కావడం
స	
సకి	= చెలి
సఖుడు	= స్నేహితుడు, సోపతిగాడు, దోస్తు
సన్మాహము	= సిద్ధం
సమరం	= యుద్ధం
సరాగము	= ఒద్దిక
ససేమిరా	= ఎట్టిపరిస్థితుల్లోను
సహోదరులు	= సోదరులు
సాత్మికుడు	= సాధుస్వభావి
సిరి	= ధనం
సిద్ధి	= సిద్ధించుట
సుభిక్షం	= కరువు కాటకములు లేనిది
సుబేదారులు	= ఒక సభకు అధికారి, సేనలో ఒక అధికారి
సురభి	= ఆపు
సురకరువలి	= సురగాలి, సురగాడ్పు
సృజించు	= సృష్టిచేయు, కలుగజేయు
సేక్సింది	= సుంకరి, మసూర్చి, ఎల్లోడు, కావలికార్, వి.ఆర్.ఎ.
స్మృతి	= జ్ఞాపకం, యాది
క్ష	
క్షయము	= సశించేది
క్షూపతి	= భూమికి భర్త, రాజు
క్షీతిధరం	= పర్వతం, గుట్ట

పర్యాయపదాలు

ఆంధకారం	= తమస్స), చీకటి, తిమిరం	పసిడి	= బంగారం, స్వర్ణం, పుత్రడి, పైటి
అతివ	= స్త్రీ, ఇంతి	పుష్టం	= పువ్వు, కుసుమం, ప్రసానం, విరి
అని	= యుద్ధం, పోరు, సమరం, రణం	హూను	= ధరించు, సిద్ధపదు, పట్టుదలవహించు
అకాశం	= గగనం, అంబరం	పొలం	= క్లైటం, పంటభూమి, కేదారం
అభరణం	= భూపణం, అలంకారం, సామ్య, నగ	బంధువు	= చుట్టం, అతిథి
అశ	= కోరిక, వాంఘ, ఇచ్ఛ	బాధ	= విచారం, చింత, రంది
ఉర్మి	= భూమి, అవని, ధరణి, పుడమి, నేల	బువ్వ	= ఆన్నం, కూడు
ఉనురు	= ప్రాణం, ఊపిరి, పొనం, ఆయుషు	మదుగు	= కొలను, గుంట
ఓలి	= క్రమం, వరుస	మనస్సు	= చిత్తం, స్వాంతం, హృదయం, ఎద, మది
కప్పొలు	= బాధలు, తిప్పలు, పుల్లెందలు, గోసలు, యాతనలు	మనిషి	= మానవుడు, నరుడు, మర్యాదు, మనుజడు
కాపుము	= కాపాడుము, రక్షించుము	మరుగు	= అడ్యశ్యం, రహస్యం, చాటు
కినుక	= అలుక, కోపం	ముస్తు	= సమృద్ధి, ఎక్కువు, అధికం
క్లీతి	= భూమి, ధర, ధాత్రి, ధరణి	మార్గం	= తొప్పి, పథం, దారి, బాట
కృప	= దయ, కరుణ, జాలి, నెనరు, కనికరం	యోధుడు	= వీరుడు, బంటు, జోదు
కృపాణం	= కత్తి, ఖద్దం, అసి	రాత్రి	= నిశ, నిశీథి, రేయి, రజని, యామిని
కొండ	= పర్వతం, అచలం, అట్రి, గుట్ట	లక్షణం	= గుణం, స్వభావం
కోపం	= ఆగ్రహం, క్రోధం, అలుగుట	వాక్కు	= మాట, పలుకు, నుడుగు
గేలి	= వెక్కిరించు, హేళనచేయు, కారెడ్డం ఆడు	వాన	= వర్షం, వృష్టి
చుక్క	= నక్కతం, తార	వాయసం	= కాకి, మౌకలి, ధ్వాంక్షం
చెట్టు	= వృక్షం, తరువు, మహేజం	వివాహం	= లగ్గం, పెండ్లి, పరిణయం
చొక	= అగ్నివ, తక్కువు, చులుకన, హీనం	విశ్వాసం	= నమ్మకం, నమ్మిక
జలధి	= సముద్రం, అంబుధి, వార్ధి, సాగరం	వెన్నుడు	= విష్పువు, నారాయణుడు, శ్రీహరి
జీవితం	= బతుకు, మనుగడ, జీవనం, మనికి	సంతోషం	= ఆనందం, మోదం, సంబురం, హర్షం
తండ్రి	= ఆయ్య, ఆపు, ఆబ్బి, నాయన, నాన్న	సకలం	= సమస్తం, సర్వం
తల	= నెత్తి, శీర్ఘం, శిరస్సు, ముస్తకం, ఉత్తమాంగం	సఖుడు	= స్నేహితుడు, మిత్రుడు, సంగడికాడు, దోషు, నేస్తం
తస్ఫురుడు	= దొంగ, చోరుడు, ముచ్చు	సత్యం	= నిజం, యదార్థం, వాస్తవం, నివాది
తుష్ట	= కోరిక, వాంఘ, ఈపు	సమం	= సమానం, సరి, సాటి, తుల్యం
తేజి	= గుర్రం, అశ్వం, తురంగం	సరాగం	= ఒడ్డిక, ఒప్పు, రాగంతో కూడినది
దిక్కము	= ఏనుగు గుస్స, కరభం	సహ	= తోడు, కూడ
ధ్వని	= శబ్దం, చప్పుడు, సవ్వడి, సద్ధు	సాగరం	= సముద్రం, అంబుధి, జలధి
దుఃఖం	= ఏడ్పు, శోకం, రోదనం	సాటి	= పోలిక, స్వరూపం
నిలయం	= ఆవాసం, నెలవు, తాసం, తావు	సాధనం	= పనిముట్టు, ఉపకరణం, ఇసిరె
నెత్తురు	= రక్తం, రుధిరం	సేన	= సైన్యం, దండు, దళం
పరిహసం	= వెక్కిరింత, హేళన, గేలి, కారెడ్డం, దెప్పుడు	స్నేహం	= చెలిమి, మైత్రి, నెయ్యం
పల్లె	= గ్రామం, ఊరు, జనపదం	సోయగం	= అందం, సాగసు, వన్నె

నానార్థాలు

అప్పనం	= పన్ను, కానుక, అర్పణం	వంచ	= ఐదు, గృహ పొర్సుప్రదేశం, ఆశ్రయం
ఆర్థం	= కారణం, ధనం, శబ్దార్థం	పాండువు	= తెలుపు, ఒకరోగం
ఆడు	= ఆడుట, మాట, స్త్రీ	బతుకు	= జీవితం, ఆధారం
ఉద్యమం	= యత్నం, సిద్ధమగుట, పోరాటం	బలం	= శక్తి, షైల్యం
ఉసురు	= ప్రాణం, ప్రాణక్షోభం వలని దుష్టులం	భుక్తి	= ఆహారం, అనుభవం, మేర
ఎదాటం	= విషయం, ఆట	మతం	= అభిప్రాయం, శాస్త్రం, సమృతి
బలి	= వరుస, కన్యాశుల్యం, శుల్యం	మతి	= మనస్సు, వాంచ, వాక్య బుద్ధి, తలవు
కళ	= చంద్రకళ, రాగం, శిల్పుల నైపుణ్యం	మరుగు	= అదృశ్యం, చోటు, దాగు
కాక	= వేడిమి, చిన్నార్పు, కాకుండ	మాట	= నింద, పలుకు
కాలము	= సమయం, సలుపు, చావు, తాడి	మొక్కు	= సమస్యారం, మొక్కుబడి
కాలు	= పాదము, పాతిక, అంటుకొను (నాలుగోవంతు)	యోగం	= ధాన్యం, అదృష్టం, ఒక శాస్త్రం, కూడిక
కాలుడు	= యముడు, శివుడు, శని	రసము	= నీరు, చెరుకురసము, సవరసాల్లో ఒకటి, చారు
కావు	= రక్షించు, కాకధ్వని అనుకరణ	రాజు	= ప్రభువు, ఇంద్రుడు, చంద్రుడు
కృషి	= ఘృషణాయం, పని, ప్రయత్నం	రూపం	= ఆకారం, అందం
కేరదం	= ఉపేక్ష, తిరస్కారం, వంకరమాట	లక్ష్మణం	= గుణం, గురుతు
కేసరి	= సింహం, గుర్తం, శేష్యుడు	వంకలు	= సాకులు, నీటికాలువలు
గరము	= రోగము, తడుపుట, ఫ్రీంగుట, నీరు, కృత్రిమవిషం	వంశం	= కులం, పిల్లనగ్రోవి
చక్రం	= గిరక, వృత్తం, గీర, ఒక ఆయుధం	వాగ్ని	= ఉపన్యాసకుడు, చిలుక
చారు	= అందం, చింతపండుతో చేసిన రసం	వాయి	= కొన, నోరు, వాదర
చీర	= సారచీర, గోచి, జుట్టు, రేఖ	వాహిని	= నది, షైల్యం
చుక్క	= నష్టత్తం, బీందువు, బోట్టు	విధి	= ధాత, కాలం, పని, భాగ్యం
చెలువు	= అందం, మనోహరం, విధం	విషము	= గరళం, జలం
తత్త్వము	= నిజస్థితి, మనసు, స్వభావం	వేలుపు	= దైవం, జ్యోస్యం
తృప్తి	= అత్యాశ, దూష	శక్తి	= బలిమి, చిల్లకోల, పొర్వతి
దండం	= కర్ర, సమస్యారం	సంతానం	= బిడ్డ, ఒక కల్పవృక్షం, కులం
ద్రవ్యం	= ధనం, ఇత్తడి, లక్క, ఔషధం	సంసారం	= ప్రపంచం, కుటుంబం, పుట్టుక
ధర	= నేల, వెల, మెదడు	సభ	= పరిషత్తు, ఇల్లు, జూదం
ధర్మం	= పుణ్యం, న్యాయం, యాగం	సమాజం	= మనుషుల గుంపు, సభ
ధార	= ప్రపాహము, పరంపర	సమితి	= యుద్ధం, సమూహం, సభ, సంగమం
ధ్వాంసకము	= కాకి, కొంగ, జలచర పక్కి	సాధనం	= సాధించుట, ఉపకరణము, ఉపాయము
నందన	= కుమార్తె, ఒక సంవత్సరం	సృష్టి	= సృజించుట, ప్రకృతి, స్వభావం

వ్యుత్పత్త్వర్ధాలు

ఆచ్యుతుడు	= తన పదవి నుండి జారనివాడు	ధ్వాంక్షము	= మాంసమును కాంక్షించునది - కాకి
అద్భుతము	= చూడబడనిది - భాగ్యం	ధేనువు	= దూడకు పాలుగుడుపునది - ఆవు
అసూయ	= గుణములయందు దోషారోపణము చేయుట - ఓర్ధ్వలేనితనం	సృపాలుడు	= నరులను పాలించువాడు - రాజు
అక్షతలు	= క్షతం లేనివి, నాశనం లేనివి	పొషండుడు	= సంసార బంధాలకు అనుగుణంగా శాప్రమును వాడుకొనే వాడు
అక్షరం	= నాశనం పొందనిది	బలిపుష్టము	= బలిగా ఇవ్వబడిన ఆహారంతో పోషించబడునది - కాకి
ఇతిహసం	= ఇట్లు జరిగినదని చెప్పేడు పూర్వరాజుల చరిత్రం కలది - రామాయణం, భారతం ఇతిహసాలు	భాస్యరుడు	= ప్రకాశమును కలిగించువాడు - సూర్యుడు
	ఇతి + హ + ఆసీత్ - ఇతిహసః:	మానవులు	= మనువు సంతతివారు - నరులు
కాకోదరం	= కాకి పొట్ట వంటి పొట్ట గలది - పాము	ముస్తీరు	= సృష్టి ఆది నుండి ఉన్న నీరు - సముద్రం
ఖలుడు	= ధర్మం నుండి తప్పినవాడు - దుష్టుడు	రూపాయి	= రౌష్యం (వెండి) నుండి వచ్చిన నాటం
గురువు	= అజ్ఞానమనే అంధ కారమును భేదించువాడు	వసుమతి	= బంగారమును గర్భమునందు గలది - భూమి
జలధి	= జలములు దీనిచే ధరించబడును - సముద్రం	విషపు మేతరి	= వోలావాలమును (వివమును) మింగినవాడు - శివుడు
జ్యోల	= జ్యోలించునది, మండునది - అగ్నిశిల్ప	సింహాసనము	= సింహాకృతిగా చేయబడిన ఉన్నత పీరం
తనూజుడు	= శరీరం నుండి పుట్టినవాడు - కొడుకు	సహోదరులు	= తోడబుట్టిన వారు - అన్నదమ్ములు
ద్రవ్యము	= పొందగినది - ధనం	సాగరం	= సగరులచే త్రవ్యబడినది - సముద్రం
ధర్మతనూజుడు	= యమధర్మరాజు వరం వలన జన్మించినవాడు - ధర్మరాజు	హృదయం	= హరింపబడునది - గుండెకాయి, మనుసు

ప్రకృతి - వికృతి

అగ్ని	- అగ్ని	కన్య	- కన్యై
అద్భుతం	- అబ్బురం	కర్కణం	- కఱకు
అన్యాయం	- అన్నెము	కలహం	- కయ్యం
అర్య	- అయ్య	కష్టం	- కస్తి
అవేశం	- అవేసం	కార్యం	- కర్జం
అశ	- ఆస	కీర్తి	- కీరితి
అశ్వర్యం	- అశ్వేరువు	కుమారుడు	- కొమరుడు
అహారం	- ఓగిరం	కోకిల	- కోయిల
అశి	- ఓలి	క్షేమము	- సేమము
ఉపాధ్యాయుడు	- ఒజ్జ	గర్భము	- గరువము
విక	- ఎక్కుము	గృహము	- గీము

గౌరవం	-	గౌరవం		ముఖము	-	మొగము
చంద్రుడు	-	చందురుడు		యత్నం	-	జతనం
దృష్టి	-	దిష్టి		రాజు	-	రాయడు
ద్వయిం	-	దోయి		రాక్షసి	-	రక్షసి
దేవ	-	దేవర		రాత్రి	-	రాతిరి
న్యాయం	-	నాయం		విద్య	-	విదై
నిజం	-	నిక్కం		విషము	-	విసం
నిత్యం	-	నిచ్చలు		వేషం	-	వేసం
పర	-	పరాయి		శక్తి	-	సత్తి
పరిహసం	-	పరియాచకం		శిఖ	-	సిగ
పశువు	-	పశ(లం)రం		శూల	-	సూల
ప్రభువు	-	పబువు		సంతోషం	-	సంతసం
ప్రాకారం	-	ప్రహరి		సభి	-	సకి
పీరం	-	పీట		సత్యం	-	సత్తం
బంధం	-	బందం		సన్మానిసి	-	సన్మానిసి
భక్తి	-	బత్తి		సహాయం	-	సాయం
భాగ్యం	-	బాగ్గం		సింహం	-	సింగం
భాష	-	బాస		సూక్తి	-	సుద్ది
భక్తి	-	బత్తి		సై	-	ఇంతి
భోజనము	-	బోనము		హంస	-	అంచ
భేరి	-	బేరి		హృదయం	-	ఎద
మానుష్య	-	మనిసి				

జాలీయాలు

01. వాయసం (i) మసిబూసి మారేడుకాయ జేయడం - మోసంజేయడం.
(ii) కాకిబలగం - ఎక్కువ బంధువర్గం కల్గి ఉండటం.
04. చిస్పప్పుడే (i) మాటామంతి - మన రాష్ట్రంలో దీనిని మాటాముచ్చట అనే అర్థంలో వాడుతారు.
06. దీక్షకు సిద్ధంకండి (i) తిలోదకాలు : ఆశవదులుకోవడం అనే అర్థంలో వాడుతారు.
(ii) ఏ ఎండకు ఆ గౌడగు : సందర్భానుసారంగా ఆచరించి కాలం గడుపుట (అపకాశవాదం).
08. ఉద్యమస్వార్థి (i) ఉడుకునెత్తరు : యువతలో ఉండే సహజమైన ఆవేశం.
09. కోర్స్ (i) రాళ్ళు విసురుతారు : విమర్శిస్తారు.
10. వాగ్మాషణం (i) బంగారుబాట : మంచితోవ, అభివృద్ధిపథం, ఉన్నతమార్గం.
(ii) కట్టలు తెంచుకొని పారుతుంది : హద్దులు దాటిపోతుంది.
11. ధర్మపాలన (i) కొంగుపసిడి : సులభసాధ్యమైన వస్తువు, ఎక్కువ అందుబాటులో ఉండేది.